

Giới thiệu Vô Nhầm Phòng Lên Nhầm Giường

Thể loại : tự do, ngôn tình,

Nam chính là Vuur Trường Tinh xuất thân là chủ tịch tập đoàn Pháp Linh bên ngoài rất đẹp trai, tính cách phong lưu, anh tuấn, tiêu soái.

Nữ chính là Nguyên YY vốn là nhân viên văn phòng, có vẻ bề ngoài xinh đẹp cùng tài năng.

Định mệnh là lúc hai người gặp nhau trong căn phòng đó. Một tháng sau trong bụng cô là cốt nhục của anh, cháu đích tôn nhà Vuur.

Thời gian đã biến những thứ không thể thành có thể. Anh Yêu Cô, quan tâm cô. Nhưng sẽ ra sao khi bạn gái anh từ Mỹ quay trở về.

Liệu anh có còn muốn bên cô nữa hay không, có còn muốn yêu cô nữa hay không????

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhầm Phòng Lên Nhầm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Kết hôn

Hôm nay là một ngày rất tồi tệ đối với cô, bạn thân lừa dối cô, bạn trai thì đối xử tàn nhẫn với cô. Phạm Thừa Thừa anh ta là bạn trai cô vậy mà tự nhiên lại ở sau lưng cô, lên giường với bạn thân của cô.

Cô cảm ly rượu trên ta rồi lắc nhẹ.

1 ly, 2 ly, 3 ly..

Đầu óc Nguyên Y bắt đầu quay, mọi vật trước mắt cô rất mờ. Tiếng nhạc của tiếng vang lên cô đưa tay lên day day thái dương. Đầu cô rất đau.

Ra khỏi chỗ đó Nguyên Y đi vào khách sạn kế bên quán ba.

Số phòng 23. Nhưng vì tác dụng của rượu nên cô căn bản là không thấy rõ.

Nguyên Y mở cửa bước vào một căn phòng, trong đây rất tối, theo bản năng cô từng bước từng bước từng bước đi về phía trước.

Một vòng tay ôm cô từ phía sau. Rất ấm áp Nguyên Y giật mình cô gắng giãy giụa. Nam nhân đó càng ôm cô chặt hơn. Hình như anh ta say. Anh ta nhẹ nhàng hôn lên cổ cô, gọi tên một ai đó

"Dinh Nhi, anh yêu em".

Hành động của anh ta làm cô run lên.

Cấn một cái thật mạnh vào tay anh. Chân mày nam nhân cau lại.

"Anh buông tôi ra, biến tháiiiiiii"

Anh như là bỏ ngoài tai lời nói của cô, đẩy cô lên giường

Và Rồi Chuyện Gì Nên Tới Thì Sẽ Tới.

Aaaaaaa

Nguyên Y la to, người đàn ông bên cạnh cô là ai, sao cô lại ko bận đồ. Rất nhiều câu hỏi xuất hiện trong đầu cô. Nghe tiếng hét của cô anh lười biếng cất tiếng nói

"Dinh Nhi đừng ồn"

Lay mạnh thân thể anh. Từ trong mền chui ra anh nhìn cô.

Aaaaaaa

" Trưởng phòng Nguyên sao lại là cô?? Đinh Nhi đâu???"

Đúng anh chính là Vu Trường Tĩnh, tổng giám đốc Tập đoàn Pháp Linh, cấp trên của cô.

" Tôi không biết... Tôi.. Chúng ta..."

Reng reng reng

Tin nhắn của Đinh Nhi

" Xin lỗi, em phải đi Mỹ ba em nhập viện rồi "

Anh quay sang nhìn cô.

" Về đi, một tuần nữa tổ chức đám cưới "

Mặc dù anh đã có người yêu nhưng cũng ko thể ngụy biện cho việc anh và cô đã phát sinh quan hệ vì vậy dù thế nào anh cũng phải chịu trách nhiệm với cô.

Nhưng hai chữ " kết hôn " phát ra từ miệng anh làm cho cô choáng váng.

" Tổng giám đốc... Tôi "

Một tuần sau

" Anh Vu Trường Tĩnh, anh có đồng ý lấy cô Nguyên Y Y làm vợ hợp pháp của mình hay không "

Anh qua sang nhìn cô dâu của mình. Cô đúng là rất đẹp so với Đinh Nhi của anh thậm chí cô còn xinh đẹp hơn nhiều. Chiếc váy trắng như lớp sương mù dày đặc xung quanh cô, vẻ đẹp mờ mờ ảo ảo đó khiến cho người ta say đắm.

" Tôi đồng ý "

Mẹ anh ngồi ở phía dưới nhìn con trai mình cười ngây ngất.

Mặc dù ban đầu hôn nhân này là sai lầm nhưng bà tin sau này sẽ có những chuyển biến tích cực.

" Cô Nguyên Y Y, cô có đồng ý lấy anh Vu Trường Tĩnh làm chồng mình hay không. "

Cô Im lặng không nói tiếng nào làm cho không khí của cả hội trường cũng.....

Không phải cô không trả lời mà là vì cô sợ. Lỡ như đến lúc Đinh Nhi quay về thì phải làm sao.

Ba Mẹ cô thấy vậy đi tới nói nhỏ vào tai cô

" Đồng ý đi, con không còn lựa chọn khác. Một lần lầm lỡ coi như mất cả cuộc đời. Con phải suy nghĩ kỹ. "

Nghe ba nói bên tai Nguyên Y mới định thần lại.

" Con đồng ý "

Và thế là hai người trở thành vợ chồng. Nhưng suy ra đêm đó có biết bao nhiêu căn phòng cô không vào lại vào phải phòng của anh. Đây có được gọi là định mệnh không.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Vun đắp tình cảm

Kết thúc hôn lễ thế kỷ

Nguyên Y bước vào phòng ngủ của anh. Rất rộng và đẹp, cũng rất lung linh.

" em tắm trước đi "

Tiếng anh cất lên làm cô giật mình. " đi tắm " không phải chứ.

" tôi không muốn tắm "

Anh nhìn cô, khề cười.

" em định ăn mặc như vậy đi ngủ sao ? "

Hóa ra chỉ là do cô quá đa nghi, suy nghĩ bậy bạ. Anh nói cũng đúng cô mặc vậy sao có thể ngủ được đây.Nhưng đồ ngủ rất mỏng .

Cuối cùng Nguyên Y quyết liều một lần nếu anh là chính nhân quân tử chắc chắn sẽ không làm gì cô.

1 tiếng sau

Nguyên Y từ phòng tắm bước ra. Đúng là đồ ngủ của cô rất mỏng lại rất ngắn. Đôi chân dài miên man hiện ra trước mắt anh. Vừa mới tắm nên da cô ửng hồng càng mê hoặc lòng người.

Mặc dù anh là chính nhân quân tử đi chăng nữa thì anh cũng là đàn ông mà. Đối với loại chất độc mị hoặc anh không chịu nổi.

" đến đây "

Nguyên Y tiến đến chỗ anh. Ngoài mặt thì bình tĩnh vậy thôi chứ trong lòng cô sợ lắm. Cô ngồi cách anh rất xa. Một con chuột như cô làm sao mà không sợ mèo được chứ.

" Anh sẽ..không làm gì tôi đúng không ? "

Trong truyền thuyết thì tổng giám đốc tập đoàn Pháp Linh là một người lạnh lùng quả không sai. Trường Tĩnh nhìn cô, ánh mắt sắc lạnh của anh làm cô sợ hãi.

" Em nghĩ tôi có thể làm gì? "

Từng câu từng chữ của anh giống như lưỡi dao rất sắc bén. Không vòng vo chỉ cần một câu nói là có thể vào đúng chủ đề.

" Chúng ta... anh ngủ.. Ở đâu "

Khi cô mắc cỡ trông dễ thương lắm. Má cô ửng hồng, hai bàn tay cô xiết chặt vào nhau. Đột nhiên anh nhận ra làm sếp của cô 1 năm nay nhưng cho tới bây giờ anh mới phát hiện mình rất yêu đáng về này của cô.

" Tôi ngủ cùng với em. Em đừng quên chúng ta là vợ chồng."

Anh cố ý nhấn mạnh hai chữ cuối. Nghe anh nói vậy mặt cô càng đỏ. Không dám nói thêm một chữ nào nữa chỉ ngồi bất động ở chỗ đó.

" Nguyên Y, mai tôi chở em về nhà ba mẹ. Bây giờ đi ngủ thôi "

" về nhà " hai chữ này khiến cho cô vui chết đi được.

" Cảm ơn "

Nằm lên giường cô lấy chăn đắp kín người mình lại. Cô muốn che đậy thân thể của chính mình tại vì khi nãy ngồi nói chuyện cô cảm nhận được anh nhìn cô.

Nhưng rồi bỗng nhiên anh chui vào chăn vòng tay ôm chặt lấy cô từ phía sau.

Anh vùi đầu vào cổ của cô. Rất thơm tho, rất sạch sẽ, không thể ngờ rằng mùi hương của cô lại dễ chịu đến như vậy.

Cảm nhận được hơi ấm của anh, cảm nhận được vòng tay của anh. Cô chỉ nằm im mặc cho anh ôm. Cô sợ nếu cô nhúc nhích anh sẽ ăn thịt cô.

" Nguyên Y, tôi không muốn có một cuộc hôn nhân không có tình yêu. Vì vậy tôi sẽ cố gắng để mình yêu em, cũng sẽ cố gắng để em yêu tôi "

Nguyên Y không trả lời anh. Cô không muốn có một thứ tình cảm gì với anh vì người cô yêu không phải anh.

Chương 3: Sinh con

Buổi sáng hôm nay rất đẹp, ánh nắng ấm áp chiếu vào phòng. Hình ảnh đôi nam nữ ôm nhau ngủ thật ngọt ngào.

Anh từ từ mở mắt ra lười biếng nhìn người phụ nữ bên cạnh. Ngón tay anh khẽ chạm lên mắt cô, lên môi cô.

Bị hành động vừa rồi của bản thân làm cho giật mình anh vội vàng rút tay lại.

" dậy đi Nguyên Y "

Nghe tiếng gọi của anh ngay lập tức cô mở mắt ra. Nhưng rồi cô phát hiện ra hình như cô và anh ôm nhau ngủ.

Thế là mặt cô lại đỏ lên, chạy một mạch vào phòng tắm.

Ràmmmmmmmm

15 phút sau...

" hôm nay tôi chở em về thăm nhà. Cho nên là Nguyên Y em tắm nhanh lên cho tôi. "

" Ba, mẹ "

Nguyên Y la to, rồi chạy tới ôm chầm lấy bà Nguyễn.

Mới có một ngày không gặp nhưng cô rất nhớ ba mẹ của mình.

" em lớn rồi không còn nhỏ nữa đâu "

Cô đang vui vậy mà anh nở lòng nào làm cho cô cô mất hứng như vậy chứ.

Ba cô quay sang nhìn anh. Ông lớn đến từng tuổi rồi mới có được một đứa con rể. Nhưng không biết niềm hạnh phúc này có thể kéo dài được bao lâu đây.

" Con và Nguyên Y nhanh chóng sinh cho ta vài đứa cháu để ta còn có cháu bông "

Gi " sinh con " không phải chứ. Yêu anh cô còn không muốn thì làm sao có chuyện cô sinh con cho anh.

" Con sẽ cố gắng "

Nghe anh nói vậy Nguyên Y liền dùng ánh mắt hình viên đạn để nhìn anh.

Ai cần anh phải cố gắng.

" Mẹ con đói bụng , mình ăn cơm đi được không "

Để thể hiện điều đó cô liền vào bếp chuẩn bị thức ăn. Căn bản là cô muốn lảng tránh việc sinh con.

" Nguyên Y, tôi cảnh cáo em, tốt nhất em đừng có mang thai nếu không tôi sẽ giết chết em "

Sao những lời nói ra và những việc trong lòng lại khác xa nhau đến như vậy. Rõ ràng là anh muốn mà bày đặt dối lòng

" anh an tâm chuyện như thế này sẽ không bao giờ xảy ra đâu "

Nghe cô nói xong anh rất giận tay nắm thành quyền rồi đập mạnh vào tường rồi đi ra khỏi phòng.

Chương 4: Tổng giám đốc phu nhân

Anh tắm rửa sạch sẽ xong khoác chiếc áo vest lên người. Trông anh đẹp trai lắm, lại rất tao nhã. Quan trọng nhất chính là cái thần thái và cái khí chất không ai sánh bằng.

Nguyên Y nhìn anh đến mê mẩn. Cô biết anh đẹp trai nhưng không ngờ lại có thể đẹp đến như vậy.

"Hôm nay em lên công ty nộp đơn từ chức đi."

Giờ chỉ nộp đơn từ chức tuy cô đã lấy chồng nhưng cô vẫn muốn có sự nghiệp của riêng mình mà. Anh lấy cái quyền gì để ra lệnh cho cô.

"Tôi không muốn."

Anh quay sang nhìn cô, không nhanh không chậm lại rất từ tốn nói

"Tôi nói cho em biết, tôi có đủ tiền bạc để nuôi người phụ nữ của mình, cho nên em không cần ra ngoài làm những công việc đó."

Vưu Trường Tinh anh đường đường là tổng giám đốc của một công ty lớn nhất Đại Lục làm sao có thể để cho vợ mình đi làm tự kiếm tiền nuôi sống bản thân được chứ. Nếu người ngoài biết được thì mặt mũi anh biết để đâu.

"Biết rồi."

Cô bước vào công ty anh đứng là tâm điểm của mọi ánh nhìn. Tất cả bọn họ ai cũng đưa tay chỉ chỗ, bàn tán về cô.

Cô đi lên phòng anh, gõ cửa cả buổi trời anh mới cho cô vào.

"Đầu óc anh có vấn đề hả hay là anh bị điếc vậy?"

Đám đối xử với cô như vậy. Tay cô nắm thành quyền, mắt nhìn chăm chăm vào anh.

"Tôi đang nói chuyện với đối tác nước ngoài. Xin lỗi vì đã để em phải chờ."

Để chứng minh cho những lời mình nói là sự thật anh liền đưa điện thoại cho cô.

Cô không nói lời nào, cầm lá đơn từ chức bỏ lên bàn làm việc của anh rồi đi ra ngoài.

Đám nhân viên của anh, đồng nghiệp cũ của cô. Nhìn thấy cô bước ra thì chạy tới thì nhau chào hỏi, nịnh nọt cô.

"Chào tổng giám đốc phu nhân."

"Chào tổng giám đốc phu nhân."

Họ làm Nguyên Y hoa mắt chóng mặt, mãi quan sát bọn họ mà cô quên mất chiếc cửa ra vào ở trước mặt.

RẦMmmmmmm

"Mắt em có vấn đề hả, chỉ có mỗi việc đi đứng thôi mà cũng có thể vào bệnh viện."

Cô không thèm nhìn anh. Nguyên Y quay đầu nhìn ra cửa sổ.

Mặt trời lặn thật là đẹp và ấm áp. Từng tia nắng đưa nhau lan tỏa.

"Còn không phải tại nhân viên của anh sao. Cái gì mà tổng giám đốc phu nhân. Cái gì mà nhờ giúp đỡ. Nếu không vì vậy thì giờ này tôi đâu có nằm ở đây."

Anh nhìn cô. Cô nói cũng đúng, việc làm vợ của giám đốc đúng là đã làm khó cô rồi.

" Hồi này y tá nói là có thể xuất viện được rồi. Em thu dọn đồ đạc của mình nhanh lên, tôi chờ em về "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Anh thích sự quan tâm của cô

Anh mở cửa bước vào phòng một thiếu nữ khoảng 19 tuổi, đáng người nhỏ nhắn, khuôn mặt có vài phần giống với Nguyên Y cầm gối đánh liên tiếp vào người anh. Không cần thận tay anh va vào cạnh cửa, cảm giác đau nhức lan truyền khắp cơ thể.

Nghe thấy tiếng động Nguyên Y từ phòng tắm vội vàng chạy ra.

" Xin lỗi, em gái tôi nó bị bệnh, nó không biết gì cả anh đừng có làm gì nó được không? "

Nguyên Y quay sang nhìn Nguyên Linh rồi nhẹ nhàng đưa tay lên xoa đầu cô bé. Nguyên Linh là em họ của cô do một lần bị tai nạn nên cô mới trở thành như vậy.

" Nguyên Linh ngoan, em xuống dưới lầu chơi nha. "

Nghe Nguyên Y nói vậy nó rất ngoan ngoãn mà đi ra khỏi phòng.

" Anh không sao chứ "

Cô nhìn vết thương trên tay anh vừa đỏ lại vừa sưng.

Nguyên Y đi tới tủ thuốc lấy đồ rồi nhẹ nhàng cầm tay anh lên tỉ mỉ bôi thuốc.

Đột nhiên anh nhận ra trên đời này ngoại trừ mẹ anh ra thì cô là người thứ hai quan tâm anh như vậy.

" Tôi xin lỗi, anh còn đau không... hay tôi đưa anh đi bệnh viện được không? "

Nước mắt cô dần dần tuôn ra. Không biết tại sao khi thấy anh bị như vậy cô rất xót.

Lau đi nước mắt của Nguyên Y. Anh khẽ vuốt ve khuôn mặt cô.

" Em bị ngã đúng không , người bị thiệt hại là tôi sao em phải khóc "

Nguyên Y không nói gì chỉ lặng lẽ bôi thuốc cho anh.

Cô không biết phải trả lời anh như thế nào. Cô chỉ biết tay anh bị thương cô không hề vui.

" Em gái của em rất đẹp "

Rất đẹp. không phải chứ, anh ta chắc không phải có ý gì với em họ của cô chứ.

Nguyên Y: " anh làm ơn dẹp bỏ mấy suy nghĩ bậy bạ với con bé đi "

Vưu Trường Tĩnh: " Tôi không có hứng thú với mấy cái trò chơi Loạn Luân đó "

Không thích thì nói không thích làm gì phải ăn nói như vậy , chẳng lịch sự gì cả.

" Không có thì tốt "

----- Nhà Bếp -----

" mẹ có thấy Nguyên Linh không, con kiếm này giờ mà không thấy con bé đâu cả "

Bà Vưu quay sang nhìn cô.

" Con bé được ba mẹ rước về rồi. Con ngồi xuống ăn cơm đi, đây đều là thằng con quý tử của mẹ nấu cho con đó. Con cứ ăn trước đi nó đi làm rồi "

Thiệt không ngờ một người vừa có tiền, vừa có quyền lại có thêm địa vị như vậy mà cũng biết nấu ăn.

Bàn ăn thịnh soạn như vậy nhưng toàn là những món cô thích. Anh quan tâm cô như vậy sao.

" Dạ, mẹ ngồi xuống ăn cùng con đi "

Bà Vưu vui vẻ ngồi xuống. Bà là một người hiền từ lại rất tốt với cô, nên cô coi bà như là mẹ ruột của mình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tắm chung

" Anh về rồi hả. "

Anh vừa mới đi làm về, một chút mồ hôi lăn tăn trên trán anh. Tuy vậy cũng không thể làm mất đi uy phong, khí thế ngút trời của anh.

" Anh đi tắm đi tôi pha nước rồi đó "

Anh nhìn Nguyên Y. Cô là người phụ nữ rất có sức hút. Chỉ đơn giản là một chiếc áo ngủ bình thường nhưng trên người cô lại có sức hút kỳ lạ . Vẻ đẹp này là một loại thuốc độc mà không một người đàn ông nào cũng muốn có.

" Hay tôi và em tắm cùng với nhau. "

Anh bước tới gần cô. Cơ thể cô nổi lên một trận run rẩy. Vòng tay ôm cô từ phía sau. Nguyên Y ngồi bất động cô không dám động đậy hay phản kháng. Gần anh, cơ thể cô nó không có chịu nghe lời. Mặc dù giờ phút này cô rất muốn chạy thoát khỏi anh.

Nhẹ nhàng kéo dây áo ngủ của cô xuống. Bàn tay anh chạm vào từng tấc thịt giống như dòng điện chạy khắp cơ thể cô.

Nguyên Y nhắm mắt lại, mặt cô đỏ lên. Nhìn thấy phản ứng của cô anh rất hài lòng.

" Áaaaaaaaaaaaaa. biến thái "

Cô hất mạnh tay anh ra, rồi nhanh chóng chạy ra khỏi phòng.

Anh nhếch mép cười nhẹ, rồi bước vào phòng tắm.

" Phu nhân, xem ra cậu chủ nhà mình đang dần dần phát sinh tình cảm với thiếu phu nhân rồi. "

" ừ "

Bà cũng mong đó là sự thật. Nguyên Y là một cô gái tốt, đứa con dâu này bà rất hài lòng.

Nguyên Y từ trên lầu đi xuống nhìn hai người phụ nữ trong bếp. Mùi thơm lan tỏa khiến cô không thể nào kiềm lòng được.

" Vú Trương, mẹ hai người đang nấu gì vậy? "

Bà Vưu mang đĩa đồ ăn tới trước mặt cô.

" Lẩu "

Món lẩu thơm lừng, màu sắc đẹp đẽ tỏa hương.

" Vưu Trường Tinh, xuống ăn cơm "

Cô gọi to tên của anh.

Nghe tiếng gọi của cô anh nhanh chóng mặc quần áo rồi đi xuống lầu. Vừa mới tắm nên tóc anh còn rất ướt. Từng giọt nước rơi xuống nền nhà làm xao động trái tim thiếu nữ.

Cô đứng im tại chỗ chiêm ngưỡng cảnh đẹp này.

" ăn cơm, em còn đứng đờ ra đó làm gì "

Định thần lại cô ngồi xuống bàn ăn.

Vui vẻ thưởng thức món lẩu do chính mẹ chồng làm cho cô. Rất ngon, rất ngon.

" Em ăn ít thôi. Coi chừng thành heo bây giờ "

Cái gì " heo " anh có thấy con heo nào dễ thương như cô chưa mà nói như vậy.

" anh không biết hả, tôi ăn nhiều như vậy để còn có sức mà giảm cân. "

Lời cô vừa dứt anh liền ho liên tục.

" có cần phản ứng thái quá như vậy không "

Buổi tối hôm đó

Cũng như thường ngày đôi vợ chồng trẻ này vẫn ôm nhau ngủ ngon lành.

Đột nhiên Nguyên Y khẽ lay động thân thể anh.

" khuya rồi sao không ngủ, hay là em muốn làm chuyện khác "

Anh lười biếng mở miệng ra nói chuyện với cô.

" Vưu Trường Tĩnh, ở nhà chán lắm tôi muốn đi làm "

Nguyên Y ôm chặt lấy anh, tựa đầu vào bờ ngực rộng lớn của anh.

Cô biết người đàn ông này từ trước đến giờ làm ăn không bao giờ chịu thất bại. Vậy nên cho anh ta một chút lợi ích là cách thông minh nhất.

" Ủ, nhưng mà phải làm thư ký của anh "

" ok "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Đổi ý

Hôm nay Nguyên Y thức dậy từ lúc tờ mờ sáng. Tắm rửa sạch sẽ, tranh điểm kỹ càng.

Anh đang ngủ nghe thấy tiếng động bị đánh thức. Nhìn thấy thiếu nữ anh không khỏi ngạc nhiên, cô đẹp đến kỳ lạ.

" em làm gì vậy Nguyên Y??"

Nguyên Y nhìn anh nở nụ cười.

" Anh biết không tự nhiên bây giờ tôi cảm thấy anh là một người đàn ông rất tốt . "

Anh không hiểu cô đang nói gì cả. Bước xuống giường đi đến chỗ cô. Đưa tay đặt lên trán cô.

" Rõ ràng là đầu có bị sốt "

Nguyên Y lấy tay anh ra. Ánh mắt hình viên đạn nhìn anh.

" Anh đồng ý cho tôi đi làm, anh không nhớ sao?"

Thì ra là chuyện tối hôm qua. Nhưng mà hôm qua tại anh buồn ngủ quá nên mới nói vậy với cô.

" Sẽ đi...nhưng chỉ có một mình tôi đi còn em thì không "

Anh vừa dứt lời Nguyên Y liền đạp một cái thật mạnh vào chân anh.

Dám lừa cô, anh đúng là rất to gan.

" Aaaaaa...Nguyên Y Y em có vấn đề hả??".

Nguyên Y không nói gì ùng ùng bỏ ra ngoài.

(Vụ Trường Tinh, tôi nguyên rửa anh ở nhà thì bị mèo cào, ra đường thì bị chó cắn => cô thâm nghĩ trong đầu)

----- công ty -----

" tổng giám đốc, tổng giám đốc phụ nhân gọi điện cho ngài "

Anh cầm lấy điện thoại đặt lên tai thì đầu dây bên kia.....

" Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa "

Nguyên Y Y cố gắng la to hết mức có thể. Bị tiếng la của cô làm cho giật mình khiến anh sợ ý làm rơi điện thoại xuống đất *choang choang *

" tổng giám đốc anh không sao chứ? "

Thư ký An lo lắng hỏi thăm

"Có, tôi điếc rồi, điếc thật rồi "

Không biết nên nói gì Thư ký An chỉ cười cười cho qua chuyện.

Đi chợ cả một buổi chiều chiến lợi phẩm mà cô có được cũng không ích. Cô xách một bao rất to toàn là đu đủ và Rau chân vịt.

Mệt mỏi khiến cho mồ hôi chảy đầm đìa trên trán cô.

" em (con) mua nhiều đu đủ và rau chân vịt về để làm gì vậy? "

Anh và bà Vụ đồng thanh hỏi cô.

Nguyên Y bỏ đồ đạc xuống rồi bước tới chỗ anh. Nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt đáng thương của anh.

" Anh không nhớ vụ hồi trưa nay sao. Những thứ này đều rất tốt cho lỗ tai của anh "

Giờ anh mới hiểu chuyện gì đang xảy ra. Cô quan tâm anh nhưng anh lại không biết mình nên khóc hay nên cười nữa.

" để tôi nấu cho anh ăn nha "

1 tiếng sau

" xong chưa "

2 tiếng sau

" Nguyên Y xong chưa "

3 tiếng sau

" Nguyên Y Y nhanh lên "

4 tiếng sau

" Xong rồi, chúc anh ăn ngon miệng "

Đĩa đồ ăn đặt trên bàn nhìn cách trang trí cũng không tồi. Anh gấp một miếng lên ăn thử mùi vị cũng không tệ.

" Từ giờ về sau em nấu cơm cho tôi ăn "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Bữa cơm đầu tiên. Anh bị đầu độc

Hôm nay là một ngày đẹp trời, nắng ấm chan hòa, mây trời êm đềm trên vùng trời bao la. Trong căn biệt thự xa hoa, lòng lầy đó lại thêm phần ảm áp.

" Nguyên Y Y dậy "

Tiếng anh gọi tên cô vang khắp nơi.

Từ hồi sáng sớm anh đã gọi nhưng cô cứ mãi không chịu dậy. l

Và rồi...

Anh gio chân đạp mạnh một phát Nguyên Y từ trên giường lăn xuống đất.

"Aaaaaa Vuru Trường Tinh anh điên hả"

Mặt cô nhăn nhó đến khó coi. Lưng cô đau nhứt. Nguyên Y tức giận trừng mắt nhìn anh.

Nhìn thấy vẻ mặt đau đớn của cô, anh từ từ bước đến đưa tay xoa lưng cho cô.

" Đi nấu ăn, tôi đói rồi "

Cô căn bản không hiểu anh đang nói gì. Mặt ngơ ngác nhìn anh

" Nhanh lên "

Thực sự là anh rất đói mà con đói che mờ lý trí rồi.

Anh tức giận làm cô rất sợ " ba chân bốn cẳng " chạy ra khỏi phòng.

Ở dưới nhà bếp bóng dáng người phụ nữ đảm đang tất bật chuẩn bị buổi sáng. Cũng khiến người ta phải nao lòng.

30 phút sau bữa sáng thịnh soạn được soạn ra. Nào là trứng chiên, cháo trắng, bánh mì..

Nhưng mà các món cô nấu đều có màu sắc của bóng đêm(màu đen).

Anh nhìn chúng một hồi rồi đưa thìa thử một ít.

" Ọe ọe....Nguyên Y Y em muốn giết tôi hả.Không phải hôm qua em nấu ngon lắm sao tại sao hôm nay lại..."

Món trứng chiên khét nghẹt,món rau luộc thì còn sống, món cháo càng tệ hơn.

" Anh có vấn đề hả món hồi hôm qua tôi chỉ việc bỏ vào nồi là xong còn món hôm nay cực lắm anh biết không? "

Thiệt là hết nói nổi chiên trứng dễ dàng hơn món đó rất nhiều vậy mà cô cũng làm không xong.

" Từ giờ trở về sau em còn bước chân vào bếp thì cút ra khỏi nhà cho tôi "

Anh không muốn có một lần nào nữa những chuyện như thế này sẽ xảy ra.

Cực hình tốt nhất chỉ nên xảy ra một lần trong đời

.....

Chương này ngắn nha mn

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Thật sự rung động rồi

"Alo"

Nguyên Y nhắc điện thoại lên nghe , bên kia vọng lại giọng nói quen thuộc.

"Nguyên Y, có thể ra gặp anh một chút được không "

Hóa ra là anh ta - Phạm Thừa Thừa. Nhưng mà anh ta gọi cô làm gì ?

"Được "

Nguyên Y nói xong liền cúp máy . Cô nhanh chóng thay quần áo, trang điểm kĩ càng.

" Tôi đi gặp Phạm Thừa Thừa chút nữa tôi về anh ăn trước đi. "

Thật sự là khi nghe cô nói vậy trong lòng anh có chút khó chịu nhưng anh cũng không thể hiểu tại sao bản thân lại như vậy.

" Hay là tôi đi cùng em "

"Được "

Chiếc Lamborghini chạy nhanh tới điểm hẹn . Lúc ở nhà cô rất bình thường nhưng chẳng hiểu tại sao đến đây lại có chút không vui. Nhìn thấy những thay đổi bất thường trên khuôn mặt cô anh nắm chặt lấy bàn tay chân đầy mồ hôi của cô .

" Anh kêu tôi ra làm gì? "

Anh ta nhìn cô rồi lại nhìn người đàn ông bên cạnh cô. "

" Anh muốn nói chuyện riêng với em. Em có thể kêu anh ta đi chỗ .. "

Lời anh ta chưa nói xong đã bị anh cắt ngang

" Tôi không thích "

Nghe vậy anh ta ngoan ngoãn ngồi xuống nói chuyện với cô.

" anh có thể ly hôn với Bối Bối , chúng ta làm lại từ đầu được không? "

Đúng là loại đàn ông không ra gì lừa dối bạn thân của cô bây giờ còn muốn quay lại với cô.

Trương Tĩnh ngồi bên cạnh nghe được anh rất tức giận cầm ly nước đổ lên người anh ta.

Thấy anh vì cô mà làm như vậy cô rất vui.

" Về thôi "

Nguyên Y nắm lấy tay anh kéo ra ngoài.

Tay nắm chặt tay ánh mắt nam nhân nhìn nữ nhân vô cùng dịu dàng.

" Cảm ơn anh vì chuyện hồi nãy "

Anh đâu cần cô cảm ơn , anh đơn giản chỉ là thấy chuyện bất bình ra tay tương trợ (không phải vậy đâu nha tại vì anh ghét nhìn người khác ức hiếp cô)

Anh cũng không biết tại sao bản thân lại vì cô làm những chuyện như thế này. Nhưng mà hình như anh thật sự rung động rồi .

" tôi trở em về "

" tôi muốn đi dạo "

" được tôi đi cùng em "

Họ cùng đi tới một con phố nhỏ. Đường phố chật hẹp, người người đi lại đông đảo .

Cô nắm chặt tay anh, nhìn anh mỉm cười .

" coi chừng bị lạc "

Cô có biết mình nói gì không vậy. Anh là ai chứ mấy chú như thế này căn bản sẽ không bao giờ xảy ra với anh.

" cô cậu vào đây ăn đi"

Tiếng nhân viên phục vụ nhiệt tình mời gọi

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Mang thai

Một bàn thức ăn được dọn ra toàn là những món cô thích . Nhưng không biết tại sao nhìn thấy những món này cơ thể cô lại phản đối kịch liệt thậm chí còn thấy buồn nôn.

" Em sao vậy ? "

" Tôi không biết cơ thể tôi cảm thấy không thoải mái "

" Tôi đưa em đi bệnh viện "

Anh lái xe rất nhanh một chút thôi là đã tới được bệnh viện rồi .

Nguyên Y bước chân vào phòng khám thật sự trong lòng cô có chút sợ hãi , cô sợ lỡ như mình bị bệnh nan y thì sao. Suy nghĩ chỉ vô tình thoáng qua nhưng cũng đủ khiến cho Nguyên Y chảy mồ hôi hột.

" Chúc mừng cô đang mang thai.

Thai nhi được khoảng một tháng , tình trạng thai vô cùng tốt "

Vị bác sĩ vui vẻ nhìn cô.

Nhưng anh thì không vui còn cô lúc này tâm trạng rất rối .

" Đi theo tôi "

Nói xong anh liền kéo cô ra khỏi bệnh viện. Tay anh siết chặt lấy tay cô làm cô rất đau.

" tôi nói cho em biết, đứa bé này không thể xuất hiện nếu Đình Nhi mà biết cô ấy sẽ rất đau lòng. "

Cô cười to khi nghe những lời nói của anh. Sống chung với anh một tháng thì ra Vu Trường Tĩnh là người như vậy.

Cô không nói gì chỉ im lặng bước đi.

Anh rất muốn giữ cô lại nhưng anh không làm được.

Đã khuya rồi cô chưa về mẹ anh sốt ruột đi tới, đi lui.

" sao giờ này con bé còn chưa về? "

Anh nhìn bà không nhanh không chậm nói ra từng chữ một.

" Cô ấy mang thai, con nói cô

ấy đi phá thai nên cô ấy bỏ đi rồi "

Bốp ppppppp. Mặt bà đỏ lên tức giận nhìn anh.

" Con mau đưa con bé về còn nếu không con ra khỏi nhà cho ta. Ta biết con vì Dĩnh Nhi mới làm như vậy nhưng con đâu phải không biết nó yêu tiền của con chứ không phải yêu con tất cả từ trước đến nay đều do con ngộ nhận. Còn Nguyên Y thì khác con bé thật lòng với con. Con bé không cần tiền của con cũng không cần thứ tình yêu bố thí của con "

Anh nhanh chóng chạy ra khỏi nhà tìm cô . Nhà mẹ đẻ, công viên,...

Cuối cùng anh nhớ ra mỗi lần cô buồn đều đến bờ biển ngắm cảnh .

Dọc bờ biển anh nhìn thấy bóng dáng người con gái quen thuộc .

Nguyên Y nhìn thấy anh nhanh lắm cô cảm một nắm cát hướng về phía anh mà quăng.

Cát bay vào khiến cho mắt anh không tài nào mở ra được.

Nguyên Y đột nhiên cảm thấy hối hận vì hành động vừa rồi của mình.

Cô chạy tới thổi vào mắt anh cẩn thận xem xét.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tôi chịu trách nhiệm là được chứ gì

Anh đưa mắt nhìn Nguyên Y . Rồi nghĩ lại những gì mẹ mình nói . Bà nói đúng Nguyên Y là một cô gái tốt.

" Tôi đưa em về nhà "

Nghe anh nói tới đây cô mới trực nhớ . Cô dùng hết sức có thể để đẩy anh ra.

Anh nghĩ mình là ai chứ tại sao bất cứ lời nào của anh cũng đều là mệnh lệnh.

" tôi không về "

Nguyên Y lấy con dao từ trong túi ra chỉ thẳng về phía anh. Thật ra là con dao này cô mua ở tiệm tạp hóa bên đường dùng để gọt trái cây mà thôi.

" Tôi chịu trách nhiệm là được chứ gì . Chịu trách nhiệm cho lần đầu tiên của em, chịu trách nhiệm cho đứa con trong bụng em "

Cô bình tĩnh lại buông con dao trên tay xuống , cẩn trọng nhìn anh.

" Được "

Nguyên Y ngồi xuống nhặt con dao lên . Anh hoảng sợ nhìn cô, chẳng lẽ cô muốn giết người.

" Em muốn.. làm gì? "

" Gọt trái cây. Anh yên tâm nếu như tôi mà muốn giết anh sẽ không bao giờ dùng cách ngu ngốc này đâu "

Anh đưa tay vuốt ngực mình . May quá anh còn được sống (anh thầm nghĩ trong đầu)

Gió yên, biển lặng , cảnh vật êm đềm .

Nguyên Y cắt một miếng soài rồi đưa cho anh.

" Anh biết không hạnh phúc lớn nhất của một người phụ nữ không phải là lấy được một người chồng giàu có , càng không phải là lấy được một người đàn ông mình yêu . Mà là lấy được một người đàn ông yêu mình và mình cũng yêu người đó ... Tôi với anh... thời điểm thích hợp sẽ phải ly hôn nhưng tôi không muốn là lúc này vì nó chưa thấy mặt ba mẹ nó "

Nguyên Y đưa tay xoa xoa bụng . Nơi đây có một sinh mệnh nhỏ bé , cô không muốn nó chịu ảnh hưởng .

" Về thôi "

Anh không thích tiếp tục đề tài này. Nó khiến tâm trạng anh không vui.

Về tới nhà bà Vưu vui vẻ ôm trằm lấy cô.

" con về là tốt rồi "... Bà quay qua đánh mạnh vào người anh

" thẳng nghịch từ này, may cho con là con bé chịu về còn nếu không con cút ra khỏi đây cho mẹ "

Không phải gia đình nhà người ta thường hay có chuyện mẹ chồng nàng dâu hay sao. Tại sao nhà anh lại không như vậy , số anh đúng là sui mà .

" Mẹ con lên phòng tắm rửa nha "

Nói xong cô liền đi ra khỏi đây .

Nhìn theo bóng hình nhỏ nhắn của cô từ từ biến mất . Trong tim anh tự nhiên cảm thấy đau nghĩ tới chuyện cô vừa nói không khỏi làm anh phiền lòng.

" Mẹ hình như con có gì đó không bình thường "

Bà quan sát anh một hồi rồi cảm thán nói lên một câu.

" ta thấy hình như chẳng có lúc nào con bình thường cả "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhằm Phòng Lên Nhằm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Mẹ chồng nàng dâu

Từ tờ mờ sáng mẹ anh đã thức dậy chuẩn bị bữa sáng cho cô. Phụ nữ mang thai phải cung cấp đầy đủ chất dinh dưỡng, cháu đích tôn của bà ra đời có mạnh khỏe không tất cả đều phải nhờ vào cô.

Đang nằm ngủ trên giường ngửi thấy mùi thơm nhanh chóng đi xuống bếp .

" Nguyên Y thức rồi sao ngồi xuống ăn sáng đi "

Nhìn bàn thức ăn đầy ắp Nguyên Y vui vẻ ngồi xuống thưởng thức. Đột nhiên cô nhớ ra anh cũng chưa ăn sáng .

" Trường Tinh hình như anh ấy chưa ăn sáng , để con lên kêu anh ấy dậy "

Bà nghiêm mặt nhìn cô , nhắc tới anh bà bắt đầu tức giận rồi.

" Con khỏi cần lo cho nó , nhịn đói một bữa không có chết được đâu "

Cô đành ngồi xuống xử lý hết tất cả thức ăn trên bàn . Ông trời đối với cô thật tốt vì cho cô một người mẹ chồng nấu ăn ngon như thế này.

Một lúc sau anh từ trên lầu đi xuống vào nhà bếp ăn sáng . Trên bàn trống trơn không có nổi một hạt cơm .

" Nghịch từ , nhịn đói mà đi làm đi ta không có chứa cơm cho con "

Anh biết ngay mà bà chắc là đang thấy bất bình giùm cô con dâu ngoan hiền của mình nên mới làm vậy với anh.

" Thiên vị "

Cốc cốc cốc cốc

" vào đi "

Người phụ nữ quen thuộc bước vào văn phòng của anh.

" em tới đây làm gì? "

Nguyên Y đem hộp com đặt trước mắt anh

" tôi đem com trưa tối, anh ăn đi "

Anh đặt bút xuống từ từ mở hộp com ra

" em đang quan tâm tôi "

" anh đừng nghĩ nhiều tôi sợ con tôi chưa kịp ra đời đã mở cõi cha "

Anh ho dữ dội đúng là gần mực thì đen mà .

Nguyên Y nhìn anh, anh ăn vô cùng vội vàng. Để ý kỹ từ góc độ này tự nhiên cô thấy anh vô cùng đẹp trai. Đường nét trên gương mặt rất hài hòa, sống mũi cao thẳng .

" Em cứ nhìn như vậy thì làm sao tôi ăn được "

Anh bước đến chỗ cô đang vẽ của anh làm cô sợ hãi , anh càng bước tới gần thì cô càng lùi về sau. Thân thể run rẩy vì sợ hãi Nguyên Y nhắm mắt làm ngơ người đàn ông này.

" em đang sợ "

Cô mở mắt ra nhìn anh khoảng cách giữa cô và anh quá gần càng làm nỗi sợ dâng cao.

" tôi không có "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nụ hôn đầu tiên

Anh đưa tay giữ chặt má cô để cho bốn mắt gặp nhau . Khoảng cách gần chớp mũi của hai người cơ hồ chạm vào nhau.

Giờ phút này Nguyên Y thật sự rất muốn chạy nhưng cơ thể không chịu nghe lời. Gần anh như vậy cô có thể cảm nhận được nhịp tim , hơi thở , mùi hương của đối phương .

Nhịp tim của anh rất giống cô đều đập rất nhanh không thể nào kiểm soát được.

Anh đặt nhẹ môi mình lên môi cô . Mềm mại , ngọt ngào không ngờ chỉ là chuồn chuồn lướt mặt nước thôi mà chất lượng lại tốt đến như vậy .

Chát tttttt

Mặt anh in hình năm dấu tay của cô. Da mặt đỏ lên, cảm giác đau nhức khiến anh nhúm mày .

" Tên khốn, bi ối, hạ lưu, vô liêm sỉ.

Dám cướp nụ hôn đầu của lão nương "

Lời nói của cô khiến anh vô cùng bất ngờ .

" không phải em trước khi kết hôn đã có bạn trai rồi hay sao ? "

Nước mắt cô từ từ lăn xuống, Nguyên Y tức giận đâm tới tấp vào người anh.

" Anh thì biết cái gì, nụ hôn của tôi là dành cho người cùng tôi đi đến suốt cuộc đời "

Anh ôm cô vào lòng , nhẹ nhàng xoa lưng cô.

" Tôi sẽ nuôi em cả đời chịu không? Em yên tâm tôi không có đi theo chủ nghĩa tam thê tứ thiếp đâu "

Nguyên Y đẩy anh ra chạy ra khỏi phòng.

Lời anh ta nói vừa rồi là thiệt hay giả ?

Buổi chiều

" Phu nhân chúc mừng người sắp có cháu rồi "

Bà Vưu vui vẻ nhìn vú Trương

" ừ cháu nội đích tôn của ta sẽ sớm chào đời. "

Nguyên Y từ trên lầu đi xuống nghe thấy đoạn nói chuyện của hai người phụ nữ. Nhưng Nguyên Y giả vờ không nghe thấy cô đi tới tủ lạnh lấy sữa ra uống.

Bụng cô cồn cào khó chịu , cô chạy thật nhanh vào nhà tắm.

" Ọe ọe ọe "

Mặc dù biết trường hợp như thế này sẽ thường xuyên xảy ra nhưng cô không ngờ lại khó chịu đến như vậy.

Xúc miệng sạch sẽ Nguyên Y định đi ra ngoài nhưng cô phát hiện ra có gì đó không đúng.

" aaaaaaaaaaaaaaaaaa "

Là anh Vưu Trường Tinh , anh ta không mặc quần.. áo. Body sáu múi, nước da ngăm, cơ thể như được điêu khắc.

" em muốn tắm cùng tôi hả "

Nguyên Y đưa tay che mắt mình lại

" anh vào đây khi nào vậy? "

" trước khi em vào "

Thiệt là nhục nhã mà

Rầm cánh cửa phòng tắm đóng sầm lại.

Trong lòng cô không ngừng mắng chửi, nguyên rủa anh...

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Ghen

Nam nhân từ phòng tắm bước ra, trên người anh ta chỉ có duy nhất chiếc khăn tắm được quấn ngang hông. Từng giọt nước mắt ly ti từ từ chảy xuống trên cơ thể như được điêu khắc ấy . Đôi mắt anh lén nhìn về phía nữ nhân đang nằm ngủ trên giường. Cô ta có mặc chiếc đầm ngủ rất ngắn và vô cùng mỏng manh vô tình để lộ cặp chân dài miên man càng thêm mê người. Anh ta bước từng bước tới bên giường . Đôi tay vuốt ve cặp đùi trắng nõn của cô ta. Từ từ chui vào trong áo ngủ...

" Aaaaaaaaaa anh tắt... Tắt tivi đi "

Thời bây giờ không biết người ta có bị làm sao không nữa, phim thôi mà có cần phải chân thật như vậy không.

" Em không coi sao. Những cảnh sau còn hấp dẫn hơn nhiều. Bỏ lỡ lần này sẽ không có lần thứ hai đâu "

Anh đây chính là muốn trêu chọc cô, bộ dáng cô lúc này vô cùng đặc biệt.

" Sao anh biết, anh từng như vậy với rất nhiều cô gái đúng không? "

Tiếng nói từ từ nhỏ dần khóe mắt cay cay, những giọt nước mắt rung rung .

Cô cũng không biết tại sao mình lại có phản ứng như vậy. Nhưng trong lòng rất khó chịu cảm giác không được vui.

Anh đưa tay ôm lấy cô vào lòng nhẹ nhàng xoa đầu cô .

" Tôi vẫn còn trong trắng cho tới khi đêm đó tôi gặp em. Đêm đầu tiên của tôi là do em lấy mất vì vậy em phải chịu trách nhiệm với tôi cả đời. Nguyên Y em ghen rồi phải không? "

Mặt Nguyên Y đỏ lên, nắm đấm nhỏ cứ vậy hướng anh mà đánh.

" tôi không có "

Anh đưa tay chỉnh lại mấy sợi tóc trên má cô.

Tim cô đập mạnh vô cùng, cảm giác được một người đàn ông quan tâm vô cùng tốt.

" Tối rồi em ngủ đi "

" Vậy còn anh "

" Tôi ngủ dưới đất, em ngủ một mình trên giường sẽ dễ chịu hơn nhiều "

Anh bước tới bên giường tắt đèn .

Một chút sao anh đã chìm vào giấc ngủ, còn cô thì nằm trong giường cứ lăn qua lăn lại mãi cũng không ngủ được. Mỗi một đêm ngủ cùng anh đối với cô đó đã là một thói quen.

Nguyên Y bước xuống giường đi tới chỗ anh rồi nằm xuống chui vào trong chăn, cô vòng tay ôm lấy anh.

" Sao vậy?? "

Nguyên Y cọ đầu vào lưng anh. Ôm anh chặt chẽ hơn .

" tôi không quen "

Anh không nói gì chỉ lặng lẽ nắm lấy tay cô.

"Vưu Trường Tĩnh, anh biết không hình như tôi bắt đầu quen với việc có anh bên cạnh rồi "

Hình như anh ngủ rồi , không nghe được những gì cô nói.

" bỏ đi, chúc anh ngủ ngon "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Bắt cóc

Nguyên cả buổi sáng hôm nay cô đi siêu thị mua rất nhiều thứ.

Cô muốn nấu một bữa ăn thịnh soạn cho cả nhà mặc dù Nguyên Y không có tài nấu nướng nhưng cô vẫn muốn một lần thử sức trong lĩnh vực này.

" alo, Nguyên Y con đi mua đồ sao lâu vậy? "

" Dạ con đang trên đường về "

Vừa cất điện thoại vào túi thì có một đám người lạ mặt từ trên chiếc xe du lịch bước xuống dùng chiếc khăn tẩm đầy thuốc mê bịch miệng cô.

Sự việc bất ngờ xảy ra khiến cho Nguyên Y chưa kịp phản ứng thì đã ngất xỉu.

"Vưu Trường Tinh vợ mày đang trong tay tao, đến đây còn không tao không biết mình sẽ làm nên chuyện gì đâu."

Anh ta tên là Hà Kỳ Nam tổng giám đốc của một công ty hàng đầu về mỹ phẩm.

"Mày muốn gì?"

Giọng nói rất điềm đạm và bình tĩnh. Có thể cảm nhận được anh không hề lo lắng.

"Tao muốn làm một giao dịch, đó chính hợp đồng mỹ phẩm kia là của tao."

Nói xong anh ta liền cúp điện thoại. Quay lại nhìn về phía người con gái đang nằm trên giường. Từng bước, từng bước một anh ta bước đến chỗ cô.

Điều anh không thể ngờ đó chính là vợ của Vưu Trường Tinh lại đẹp đến như vậy. Không chỉ đơn thuần là đẹp mà còn có sức hút rất lớn.

Thuốc hết tác dụng Nguyên Y từ từ mở mắt ra.

"Aaaaaaaaaaaaaa, anh là ai?"

Anh ta có một thân hình chuẩn, khuôn mặt góc cạnh, sống mũi cao vút.

"Tôi tên là Hà Kỳ Nam đối tác quan trọng của chồng em, tổng giám đốc công ty mỹ phẩm lớn nhất cả nước."

Cô ngồi dậy trằm trối kín người về mặt để phòng nhìn anh ta. Người có thể hơn cả Vưu Trường Tinh thì chắc hẳn không phải dạng người mà ai cũng có thể động vào.

"Anh bắt tôi không có tác dụng gì đâu!"

Anh ta vén tóc cô sang một bên. Nhưng Nguyên Y không nói gì cả chỉ ngồi im nhìn hành động của anh ta.

"Hình như em đánh giá quá thấp bản thân mình thì phải. Em rất có giá trị lợi dụng!!"

Nguyên Y hất tay anh ta ra, bước xuống giường đi tới ban công.

"Tôi cảm thấy có chút hứng thú với anh. Làm bạn được không?"

Đúng vậy cô thích những người nói chuyện thẳng thắn, không vòng vo.

Anh ta tạo cho cô một cái nhìn rất tốt.

"Được nhưng nếu được em có thể suy nghĩ tới việc làm người phụ nữ của tôi."

Cô mỉm cười nhìn anh ta.

"Nhưng tôi không muốn anh làm người đàn ông của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhàm Phòng Lên Nhàm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Cảnh cáo

Một ông chú khoảng chừng năm mươi tuổi chạy vào phòng.

"thiếu gia Vưu tổng tới."

Nói xong ông ta vô cùng kính trọng cúi đầu.

"Chồng em tới rồi có muốn đi gặp anh ta cùng với tôi không?"

Nguyên Y nhìn anh ta, cô thật sự là không hiểu người đàn ông này đang nghĩ cái gì nữa.

"Không, tôi đói bụng tôi muốn ăn cơm!"

Anh ta nhìn cô rồi khẽ khàng nhếch mép. Anh ta rất có hứng thú với cô gái này. Không chiều trò, ăn nói thẳng thắn, quan trọng nhất là rất gan dạ.

"Chú đi chuẩn bị thức ăn cho cô ấy "

"Dạ"

Nói xong anh ta đi xuống lầu.

Người đàn ông quyền lực ngồi trên ghế không nói một câu gì nhưng cũng có thể cảm nhận được sát khí xung quanh anh ta tỏa ra.

"Cô ấy đâu? "

Vưu Trường Tĩnh nắm chặt tay thành nắm đấm nhìn anh ta.

Anh ta ngồi xuống ghế, giọng điệu không nha không chậm từ từ trả lời anh.

"Cô ấy đang ăn cơm "

Thiệt là bó tay với cô mà lúc này mà cũng có tâm trạng ăn uống.

"Hộp đồng này là của anh "

Anh đưa ra một tập hồ sơ dày cho anh ta.

Rồi anh đứng dậy đi vào bếp .

Thiếu nữ ngồi trên bàn ăn rất nhiệt tình. Không để ý xung quanh cứ như vậy bao nhiêu đồ ăn điều nằm trong bao tử cô.

Nhưng không thể phủ nhận lúc cô ăn nhìn rất là đáng yêu.

"Em không sợ trong đó có độc sao "

Nguyễn Y quay lại nhìn anh. Muốn hù chết cô sao.

"anh ăn không đồ ăn ở đây rất ngon. Với lại tôi thà làm con ma no cũng không làm con ma đói đâu "

Anh cầm khăn lên lau miệng cho cô . Nhưng tại sao cứ canh môi cô lau đi lau lại thế này . Tuy tay anh và môi cô chỉ cách nhau một lớp vải nhưng cô cảm nhận được có một dòng điện chạy qua. Nguyễn Y hất tay anh ra rồi giả vờ ho nhẹ.

"Miệng tôi sạch rồi!! Không cần lau nữa đâu "

Cảm giác hụt hẫng khiến anh thờ dài.

Thật ra anh còn muốn làm nhiều việc hơn nữa mà.

"Về thôi "

Cô đứng dậy và đi theo anh ra tới phòng khách thì đã bị Hà Kỳ Nam chặn lại.

"Em có thể cho tôi xin số điện thoại được không?? "

Nghe anh ta nói vậy cô có chút ngạc nhiên.

Nhưng càng ngạc nhiên hơn nữa là chỉ một giây sau đó anh ta đã bị Vưu Trường Tĩnh nắm cho một cái.

"Tao cảnh cáo mày tốt nhất đừng có đụng vào cô ấy "

Cô vội vàng chần trước mặt anh.

"Anh điên hả, người mà anh nên cảnh cáo tôi mới phải . Anh biết mà đừng không đối với trai đẹp tôi không có cách phòng bị đâu!! "

Hà Kỳ Nam nhìn cô, lúc này anh còn tưởng cô thông minh nào ngờ.

"Em muốn dập lửa thì phải tạt nước vào chứ không phải châm thêm dầu "

"Tôi mặc kệ là lửa hay dầu tôi về trước đây!! "

Chương 17: Người cũ trở về

Nguyên Y từ ngoài bước vào trong nhà . Cô nhìn thấy một thiếu nữ xinh đẹp, mái tóc dài xõa ngang vai, khuôn mặt hình trái xoan đôi mắt to tròn. Nhưng mà cách ăn mặc của cô ta vô cùng mát mẻ. Chiếc đầm ngắn ngắn, cổ áo xẻ sâu cơ hồ có thể thấy được núi đồi cao vút, trắng nõn.

" Xin hỏi cô là ai? "

Thiếu nữ xinh đẹp nhìn Nguyên Y cẩn thận đánh giá từ trên xuống dưới. Ăn mặc vô bình thường, cũng chẳng thêm trang điểm nhưng không thể phủ nhận một điều cô vẫn rất đẹp.

" Tôi là vợ sắp cưới của cậu chủ nhà cô "

Nghe cô ta nói Nguyên Y đa phần đã đoán được cô ta là ai rồi .

Trùng hợp lúc này Vưu Trường Tĩnh bước vào nhà.

" Nguyên Y em làm gì đi nhanh vậy? "

Anh nhìn người con gái trước mặt cảm giác vô cùng thân quen mà cũng vô cùng xa cách .

" Đinh Nhi, em... về khi nào vậy? "

Cô ta tiến lên ôm trầm lấy anh .

Khiến anh và cả Nguyên Y đều cảm thấy khó xử.

Giờ cô cũng không biết mình có nên ở đây nữa hay không.

"Trường Tĩnh, Đinh Nhi rất nhớ anh "

Giọng nói nũng nịu của cô ta khiến người khác tan chảy.

Anh nhìn Nguyên Y trên mặt không biểu hiện gì cả. Thật sự lúc này anh rất muốn biết cô đang nghĩ gì.

" Còn đứng đây làm gì nữa. Sao không vào bếp làm việc đi "

Cô ta khó chịu nhìn cô.

Nguyên Y tiến lại gần nhìn cô ta. Cái nhìn vô cùng khinh bỉ, cô ghét nhất là những người chánh chọe như vậy.

" Để tôi nói cho cô vợ tương lai nghe một chuyện. Tôi không phải người làm tôi là... vợ hợp pháp của anh ta "

Nói xong Nguyên Y liền chạy thật nhanh lên phòng.

Cánh cửa được đóng sầm lại . Mặc dù trong lòng rất buồn nhưng cô không cho phép bản thân mình khóc.

(Yếu đuối cho ai xem chứ!!)

" Cô ta là.... "

Đinh Nhi nhìn anh, cô rất muốn biết câu trả lời. Mặc dù cô yêu anh vì tiền nhưng không thể nào chấp nhận được việc người khác cướp mất thứ cô yêu thích.

" Vợ anh "

Nguyên Y xách theo hành lý bước xuống lầu. Anh nhìn thấy cô như vậy có chút thương xót.

" Em định đi đâu? "

Anh đẩy cô ta ra nhìn về phía Nguyên Y

" Tôi về nhà "

"Em là vợ tôi đây là nhà em. Em còn định đi đâu hả? "

" Vậy anh có thể đuổi cô ta ra khỏi đây không?. Anh có thể quên cô ta được không?? "

Không đợi câu trả lời từ anh cô liền bước chân đi. Nơi đây hình như không có chỗ cho cô. Giờ trong lòng cô có chút trống trải, anh với cô không cùng một thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Bà xã đại nhân

Ba Nguyên Y tức giận nhìn cô. Trên đầu ông giống như xuất hiện một đám mây đen.

" Không biết con có phải con của ta không nữa. Người ta tới nhà con là con bỏ đi hả??? " Ông la to

Nguyên Y rất biết điều cảm nhận được sát khí cô liền chạy tới bóp vai ông nịnh nọt.

" Ba chẳng lẽ con phải ở đó sao? Căn nhà đó vốn dĩ không có chỗ cho con!! "

Ông đứng dậy nhìn cô, thật không ngờ ông lại có một đứa con gái không thông minh một chút nào.

" Căn nhà đó là của con. Cho dù muốn hay không con cũng phải về. "

Thế là chỉ một tiếng sau đó cô đã được hộ tống tới tận nhà họ Vu.

Nguyên Y mở cửa bước vào nhà . Nhìn thấy Đinh Nhi ngồi trên chiếc ghế salon ung dung coi phim.

Cô ta quay lại nhìn Nguyên Y trong lòng không ngừng nguyên rủa.

" Đi rồi còn quay lại đây làm gì?? "

Giọng nói của cô ta vô cùng cay độc khiến cho Nguyên Y vô cùng khó chịu.

Cô đối diện nhìn cô ta.

" Cô nên nhớ tôi là chủ còn cô là khách. Việc tôi đi hay ở không đến lượt cô quyết định!! "

Cô ta nắm chặt bàn tay lại cố gắng kìm nén cơn tức giận.

" Một kẻ cướp mất hạnh phúc của người khác có thể mặc dày nói chuyện với cái giọng điệu đó sao hả? "

Đúng cô ta nói không sai nhưng chuyện đó là ngoài ý muốn.

" Coi như chuyện đó tôi xin lỗi cô nhưng tôi nói cho cô biết tôi sẽ không tha thứ cho kẻ phá vỡ tổ ấm của mình đâu. Vậy nên mong cô hãy dừng lại cho mình một ít lòng tự trọng. Nguyên Y Y tôi không phải là dạng nữ chính bánh bèo trong mấy bộ phim ngôn tình đâu!! "

Cùng lúc đó anh đi làm về nhìn thấy cảnh hai người phụ nữ đang đàm đạo với nhau làm anh có chút bất ngờ. Nhưng mà nhìn thấy Nguyên Y càng khiến anh bất ngờ hơn.

Vừa nhìn thấy anh Nguyên Y liền chạy lên phòng. Anh cũng đi theo cô bỏ mặc cô ta.

Căn phòng này cô mới đi có một tuần sao trong nó khác lạ như thế này.

Chẳng phải cách trang trí cũ nhưng chỉ có mỗi chiếc giường là vẫn còn nguyên thôi.

Cô quay lại nhìn anh, nước mắt cứ vậy mà rơi xuống.

" Anh cho cô ta vào đây đúng không? "

Dừng lại một chút cô cầm một chiếc kéo lên. Cắt hết tất cả đồ đạc có trong phòng.

" tôi cắt hết cho anh xem, dám cho người khác ngủ trên giường của tôi. Hu hu!!! "

Thật không thể tin cô lại có những phản ứng như vậy.

Anh ôm cô vào lòng vỗ nhẹ lưng cô.

" Nguyên Y em thật quá đáng những thứ tôi chuẩn bị cho em đều bị em phá hủy hết rồi!! "

Nghe những lời của anh, cô cũng thả lỏng rất nhiều.

" Cô ta sẽ không ở đây lâu đúng không? "

" ừ "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lâu ngày nảy sinh tình cảm

Mới sáng sớm thức dậy anh đã chuẩn bị một bữa sáng thịnh soạn cho cô. Nào là lẩu kimchi, cá chiên giòn nhưng mà hình như đây đâu phải những món dùng bữa sáng.

" đây là.... "

Anh quay qua nhìn cô ta, miễn chê cười.

" Đồ ăn sáng anh làm cho Nguyên Y "

Cô ta nhìn anh thật sự cảm giác ganh ghét đang dâng trào. Cô ta đổ kị tại sao lúc trước anh ta chưa bao đối sự với cô như vậy . Chưa bao giờ vì cô mà làm những chuyện này.

" Anh yêu cô ta rồi phải không? "

Nghe vậy anh bắt đầu suy nghĩ những tới những chuyện đã xảy ra, những tháng ngày kể từ lúc Nguyên Y xuất hiện.

" Anh đối với cô ấy chính là lâu ngày nảy sinh tình cảm "

Cô ta nhào tới ôm lấy anh. Khóc lóc, kể lể, um sùm làm cho Nguyên Y đang ngủ trong phòng cũng phải thức dậy.

Cô bước xuống bếp nhìn thấy cảnh tượng * nam nữ ôm nhau thắm thiết "

xúc động lòng người .

Anh vừa thấy Nguyên Y xuống theo bản năng liền đẩy cô ta ra.

" Nguyên Y , ăn sáng thôi "

Cứ như vừa nảy chưa xảy ra chuyện gì. Nguyên Y ngồi xuống bàn nhìn những món anh nấu rồi từ từ thưởng thức.

" Đinh Nhi tiểu thư cô cũng ăn đi chứ "

Cô ta nhìn Nguyên Y thật sự không thể tin là cô có thể bình tĩnh tới mức này.

Đó là tại vì Nguyên Y biết trước mặt đối thủ của mình nhất định không được tỏ ra mất bình tĩnh sợ hãi.

Sau bữa ăn anh liền đến công ty làm việc để lại hai người phụ nữ ở nhà. Một người làm mèo hoang, một người là cạp.

Không khí trong nhà rất khó thở Nguyên Y liền ra hồ bơi sau nhà hóng mát. Cô ta thấy cô đi cùng đi theo nhưng với một mục đích rất đơn giản đó chính là gây chuyện.

" Gà rừng dù làm sao thì cũng không bao giờ trở thành phượng hoàng "

Nguyên Y nhìn cô ta. Mặc mũi cũng đẹp mà không biết tại sao lòng dạ lại đen tối đến như vậy.

" Cùng là gà rừng nhưng có con chỉ cần có cố gắng sẽ trở thành phượng hoàng, cũng có con cho dù có cố gắng mãi mãi cũng không trở thành phượng hoàng được "

Cô ta cứ như bị điên lao tới chỗ cô.

" Mà nói gì hả? "

Lời nói của Nguyên Y làm cô ta nhớ lại cảnh gia đình cô ta nghèo khó, tới một miếng ăn cũng không có. Nếu không phải cô bày mưu lấy được lòng thương hại của anh thì cho tới giờ phút này cô vẫn còn là một kẻ nghèo nàn.

Nguyên Y nhìn cô ta rồi thuận tay đẩy cô ta xuống hồ. Nước nhấn chìm khiến cho toàn thân của cô ta ướt nhẹp.

" cô ở dưới đó từ từ suy nghĩ lại những lời tôi nói đi "

Nhồi lên khỏi mặt nước cô ta oán hận nhìn bóng lưng của Nguyên Y.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Hiểu Lâm!!

Nguyên Y bước vào nhà cô nhìn thấy 2 người phụ nữ độ tuổi trung niên.

" Mẹ, vú Trương hai người về khi nào vậy? "

" Ta và phu nhân cũng rất nhớ con "

Họ cùng nhau đi du lịch nước ngoài khoảng một tuần rồi làm cô nhớ họ chết đi được.

Nhưng mà lúc này Đinh Nhi từ hồ bơi cũng vào nhà, do lúc nãy bị Nguyên Y đẩy xuống hồ nên quần áo cô ta ướt hết.

" Con chào bác gái!! "

Bà Vưu tỏ vẻ khó chịu nhìn cô ta.

" Lên phòng thay quần áo đi coi chừng lạnh "

" Dạ "

Sau khi cô ta đi Nguyên Y ôm chầm lấy bà Vưu.

Bà hiền từ búng nhẹ lên trán cô.

" Con bé này chuyện Đinh Nhi bị ướt là do con làm đúng không? "

" Hi Hi... "Bà đúng là rất hiểu cô

Buổi chiều khi anh vừa về cô ta giả bộ mệt mỏi. Anh nhìn thấy vậy vội vã ôm cô ta vào lòng

" Đinh Nhi em sao vậy "

Cô ta khóc như mưa hai hàng lệ rơi không khỏi làm cho người ta thương xót.

" Nguyên Y cô ta đẩy em xuống hồ bơi! "

Đúng lúc Nguyên Y từ trong phòng đi ra.

Anh nhìn cô thật sự lúc này anh có chút chán ghét cô.

Vưu Trường Tinh từ từ bước chân tới chỗ cô.

" Chuyện này do cô làm? "

Thật không ngờ anh ta chỉ vì chuyện này mà nổi giận với cô đã vậy còn thay đổi cả cách xưng hô nữa. Hóa ra từ trước tới nay anh chưa bao giờ tin tưởng cô.

" Đừng thì sao?... Anh nhìn cho kỹ vào rồi hãy nói chuyện với tôi, cô ta chưa có chết! "

Anh vung tay lên định đánh cô nhưng bàn tay lại dừng ở không trung.

" Vậy theo cô phải có người chết mới đúng với ý muốn của cô... Lập tức dọn đồ đi ra khỏi nhà tôi ngay!! "

Nguyên Y không tin vào mắt mình, cô không tin anh lại dám đối xử với cô như vậy.

" Đi thì đi tôi sợ anh chắc. Vưu Trường Tinh tôi nói cho anh biết tôi muốn đẩy ai xuống nước mà không được. Nhưng tôi cảnh cáo anh nếu như sau này anh mà còn dùng thái độ như vừa rồi mà nói chuyện với tôi thì tôi sẵn sàng đánh tay đôi với anh. "

Trước khi đi cô còn từ bi tặng cho anh một cái đập thật mạnh vào vị trí *quan trọng*.

Cảm giác đau đớn khiến anh nhúm mày, bộ mặt vô cùng đáng thương.

Mẹ anh từ trong bếp chạy ra. Thật sự những chuyện vừa rồi bà đều thấy hết nhưng bà muốn nhờ chuyện này mà Nguyên Y có dịp ra khỏi căn nhà này một thời gian.

" Ta thấy con đúng là có số sợ vợ! "

Anh nhìn bà

" Mẹ à... "

Dọn đồ ra khỏi nhà giờ phút này cô cũng không biết nên phải đi đâu. Về nhà ba mẹ thì chắc chắn sẽ bị chửi, còn nếu không về thì cô biết phải đi đâu.

1 tiếng sau.....

" Hello..... "

Cô vui vẻ chào hỏi Hà Kỳ Nam

Anh ta ngơ ngác nhìn cô.

" Em tới nhà tôi làm gì???? " "

Cả đồng câu hỏi trong đầu anh ta. Chẳng lẽ cô không sợ người đã từng bắt cóc mình.

" Tôi cần một chỗ ngủ "

Anh ta nghe cô nói vậy về mặt đề phòng nhìn cô.

" Tôi vẫn còn là trai tân!! "

" Tôi muốn ngủ ở nhà anh chứ không muốn ngủ với anh "

!!!!!!?!!?!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Biến Thái

Nguyên Y ngồi xuống ghế salon hưởng thụ cảm giác mềm mại. Cô đưa mắt nhìn Hà Kỳ Nam, chuyện làm cô thích thú nhất là ngồi ngắm trai đẹp mà anh ta còn là cực phẩm

Ở nhà mình nên anh ta ăn mặc rất thoải mái chỉ đơn giản một chiếc áo ba lỗ và một chiếc quần đùi. Cơ thể tuyệt mỹ, body sáu múi hiện ra trước mắt cô.

" Em làm gì nhìn dữ vậy?..? "

Cô cười nhẹ rồi cầm ly nước lên uống. Chậm rãi nói ra ba chữ.

" thật đáng tiếc!!! "

Anh ta không hiểu Nguyên Y đang nói gì về mặt ngơ ngác nhìn cô.

" Anh có bạn gái chưa? "

" Chưa có!! "

Cô có chút bất ngờ, rõ ràng anh ta rất đẹp trai sao tới giờ chưa có bạn gái. Chẳng lẽ anh ta.....

" Đi dọn cơm đi tôi đói bụng rồi!! "

Anh ta thờ dãi, không biết đây là nhà của anh hay của cô nữa. Sao có cảm giác cô giống như bà nội của anh.

Một tiếng sau bữa cơm được dọn ra.

Cô cũng rất khách sáo mời anh ngồi xuống ăn chung. Nhưng mà đây là nhà của anh.....

" Nhà anh căn phòng nào rộng nhất? "

" Phòng ngủ của anh "

Nguyên Y gấp một ít đồ ăn bỏ vào chén cơm của anh ta.

" Vậy tôi sẽ ngủ ở đó, còn anh chuyển sang chỗ khác ngủ !! "

Nghe cô nói như vậy anh phun đồ ăn ra rồi ho liên tục. Mặt anh ta đỏ lên tức giận nhìn cô.

" Nãy giờ tôi nhìn em đủ rồi!! "

Cô cũng đâu có chịu thua, Nguyên YY cô từ trước tới nay không bao giờ chịu thiệt, trong mọi tình huống cô đều nắm thế thượng phong.

" Anh có ý kiến hả? Tôi là con gái chẳng lẽ anh cho tôi ngủ ở phòng khách. Căn phòng đó tôi ngủ một lần rồi (lúc bị bắt cóc). "

Thế là anh không nói gì nữa. Cô ăn cơm xong tắm rửa sạch sẽ rồi leo lên giường nằm ngủ.

Hà Kỳ Nam anh ta thì khác cô nằm ngủ trên chiếc giường lạ, cảm giác không quen làm anh ta trằn trọc cả buổi mới ngủ được.

Tối khoảng chừng một giờ khuya Nguyên Y tự nhiên thức dậy rồi đi khắp nhà hình như cô đang bị mộng du.

Cô mở cửa bước vào phòng khách bước lên chiếc giường Hà Kỳ Nam đang ngủ vòng tay ôm lấy anh ta, miệng gọi tên Vưu Trường Tinh.

Rồi chìm vào giấc ngủ. Bởi vì cô đã quen với việc ôm anh mỗi khi ngủ.

Sáng ngày hôm sau hai người họ đồng thời tỉnh giấc, mở mắt ra nhìn thấy đối phương cả hai hét toát lên.

" Biến thái... Biến thái... "

Nguyên Y cầm gối liên tục đánh về phía anh ta.

" sao em vào được? "

Tối đi ngủ anh đã khóa cửa rồi mà . Nguyên Y bình tĩnh lại cô nhìn xung quanh, đây không phải chỗ hồi hôm qua cô ngủ.(Chẳng lẽ mình bị mộng du)
Nguyên Y nghĩ thầm trong đầu

" Tôi..... "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Buổi tiệc đầy sóng gió(1)

Hà Kỳ Nam nhìn cô cẩn thận quan sát. Tuy cô rất đẹp nhưng vẻ đẹp đó quá mộc mạc.

"Tỉ nữa em đi tham gia một buổi tiệc rượu với tôi "

Nguyễn Y bước xuống giường.

"Được thôi nhưng tôi phải mặc gì bây giờ???"

"Lát nữa sẽ có người mang đồ tới cho em!! "

Vừa nói xong anh ta liền đi ra khỏi phòng. Một tiếng sau thì đã có người mang đồ tới cho cô.

Trang điểm kỹ càng rồi anh ta lái xe chở cô đi tới bữa tiệc.

.....

Buổi tiệc đông đúc người, ai ai cũng là người có địa vị, có tiền, có quyền trong giới thượng lưu.

Đôi nam nữ nắm tay nhau bước vào. Nam anh tuấn tiêu soái, nữ dịu dàng đoan trang.

Vưu Trường Tĩnh và Đinh Nhi thu hút biết bao ánh nhìn. Hai người họ ngồi xuống ghế.

"Hà tổng tới "

Tiếng nhân viên phục vụ vang lên .

Mọi người nhìn ra ngoài cửa.

Anh ta là người có quyền lực nhất ở đây, trên người anh ta tỏa ra khí thế vương giả không ai sánh bằng. Nhưng cô gái bên cạnh anh mới là điều khiến người ta phải chú ý. Cô mặc một chiếc đầm đen ôm sát cơ thể, ba vòng đạt chuẩn. Tất cả đàn ông đều phải đưa mắt ngắm nhìn cô, còn phụ nữ ai cũng phải ganh tị với sắc đẹp của cô.

Hai người họ đi tới ngồi đối diện Vưu Trường Tĩnh và Đinh Nhi.

"Nguyễn Y không ngờ cô cũng tới đây "

Đinh Nhi vừa nói vừa ôm lấy Vưu Trường Tĩnh làm nũng . Thật là làm cho người ta chóng mặt.

"Chào "

Nguyễn Y tỏ ra khách sáo chào hỏi cô ta

Vưu Trường Tĩnh nhìn Nguyễn Y , cô hôm nay thật sự làm anh rất bất ngờ.

"Em có muốn đàn thử một bản nhạc không ? "

Hà Kỳ Nam nói nhỏ vào tai cô.

"Muốn "

Nhìn thấy hành động thân mật của họ khiến anh vô cùng khó chịu, nắm chặt bàn tay lại.

Nguyễn Y đứng dậy bước tới chỗ cây đàn piano.

Bàn tay cô lướt trên mặt đàn vô cùng êm ái. Âm thanh phát ra rất trong trẻo.

Bản nhạc kết thúc cô về chỗ ngồi.

Bữa tiệc thịnh soạn được dọn lên.

Anh gấp một ít thức ăn vào chén cho cô.

" Em ăn đi "

" Cảm ơn Vuur tổng nhưng tôi không đói. Tốt nhất anh nên lo cho cô gái bên cạnh anh đi "

Rồi Nguyên Y bỏ những thứ đó vào chén của anh..

" Tôi muốn đi vệ sinh "

Cô nói nhỏ với Hà Kỳ Nam

Mk đang bận nên chương này ngắn và có thể ko được hay lắm mn thông cảm chap sau hứa viết dài ♥♥

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Buổi tiệc đầy sóng gió (2)

" Đây là nhà vệ sinh nữ anh vào làm gì ? "

Nguyên Y vừa mở cửa phòng trong nhà vệ sinh ra thì liền thấy mặt anh. Cô lúc này vô cùng sợ hãi, anh giống như ác quỷ đến từ địa ngục mặt nổi đầy gân xanh.

" Mấy ngày nay em ở nhà ai? "

Anh tức giận hỏi cô. Nguyên Y biết anh đang hỏi điều gì, cô vừa chạy ra thì liền bị anh bắt lại , cánh cửa nhà tắm bị khóa chặt.

" Anh khủng hả??"

Nguyên Y liều mạng đánh tới tấp về phía anh.

Anh đưa tay nắm giữ đôi tay nghịch của cô.

" Tôi hỏi lại một lần nữa, mấy ngày nay em ở đâu?? "

Nguyên Y cố lấy tay ra nhưng cô càng cử động anh càng xiết chặt hơn nữa. Tay cô bị anh nắm chặt tới mức đau dữ dội.

" Anh điên hả, tôi ở nhà ai thì liên quan gì tới anh? "

Cô nhìn anh nhưng nhìn mãi cũng không nghĩ ra anh muốn làm gì.

" Em là vợ tôi, chuyện của em tôi có quyền được biết! "

Tay anh đặt trên cổ cô, dường như khiến cô thở không được, đến việc nói chuyện cũng khó khăn.

Nguyên Y nhếch mép cười, khinh bỉ

" Vậy để tôi... nói cho anh biết mấy ngày qua vợ anh đã ở đâu!! Tôi ở nhà... anh ta, ngủ trên giường của anh ta "

Lúc này ở ngoài Hà Kỳ Nam kêu mãi chẳng ai mở cửa, lại thêm tiếng cãi nhau làm anh rất lo sợ. Nguyên Y vào đó lâu rồi mà chẳng thấy ra khiến cho anh ta rất lo lắng.

Nghe được những gì Nguyên Y nói anh nhất thời tức giận đưa tay tát cô một cái thật mạnh. Cơ thể không kịp đề phòng, mọi việc xảy ra quá nhanh khiến cô ngã xuống đất.

Lúc này nghe thấy tiếng động bên trong càng lớn dần, anh ta đập mạnh cửa đi vào . Nhìn thấy cô nằm dưới đất vẻ mặt rất khó coi. Khuôn mặt từ từ trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ra. Giữa hai chân cô có máu.

" Mà làm gì cô ấy hả?? "

Anh ta lao tới đánh anh.

Nguyên Y khó chịu ôm bụng cầu cứu

" Bụng của tôi, bụng..... "

Sau đó cô ngất đi, nhìn thấy cô ngất xỉu hai người đàn ông lo lắng chạy tới đỡ cô.

Một lát sau cô được đưa vào bệnh viện. Người nhà cô và mẹ anh ai cũng tới ngay cả Đình Nhi cũng tới nhưng mà cô ta tới không phải vì lo lắng mà là vì cô ta muốn xem thử khi nào thì Nguyên Y sẽ chết.

Mọi người chờ trước phòng cấp cứu, ba của cô lo lắng đi tới đi lui.

" Con nói cho ta biết tại sao con bé lại bị như vậy? "

Nghe ông hỏi anh ấp úng mãi mới chịu nói ra.

" Là... Là con đánh cô ấy.... "

Nghe anh nói vậy ông tức giận tát anh một cái thật mạnh. Má anh in hình năm ngón tay của ông.

" Cậu giỏi lắm, con gái tôi từ nhỏ tới lớn chưa ai dám đánh nó vậy mà hôm nay cậu lại làm nó nằm viện "

Mẹ anh chạy tới nhìn anh tức giận nói

" Con bé mà xảy ra chuyện gì con rút ra khỏi nhà cho ta!! "

Bà thật sự khi nghe những gì anh nói, lại rất sợ cô sẽ xảy ra chuyện không hay.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Sảy thai

Bác sĩ từ trong phòng cấp cứu đi ra, trên bộ y phục màu trắng và bàn tay ông ta vẫn còn sót lại một ít máu, mồ hôi thấm đẫm vạt áo. Nhìn thấy bác sĩ vừa bước ra mọi người liền chạy tới lo lắng hỏi han.

" Bác sĩ con bé sao rồi?? "

Ông ta lấy ra một chiếc khăn lau đi một ít máu còn dính trên bàn tay.

" Bệnh nhân đã bị sảy thai, mất máu quá nhiều. Chúng tôi chỉ có thể giữ được người mẹ , còn thai nhi thì.... "

Vừa nghe bác sĩ nói vậy ba mẹ cô và cả mẹ của anh đều suy sụp tinh thần. Bị chấn động tâm lý mẹ anh ngay sau đó liền ngất xỉu.

" Mẹ,.... Mẹ "

Bác sĩ, y tá liền đưa bà vào phòng bệnh nằm nghỉ.

Đứng trước phòng bệnh của cô, anh rất hối hận. Giá như lúc đó anh kiềm chế cơn tức giận, giá như lúc đó anh không cư xử lỗ mãng với cô thì...

Hà Kỳ Nam anh ta cũng đứng gần đó , lúc này anh ta chỉ hận không thể giết chết anh. Nếu anh đối với cô từ từ nảy sinh tình cảm thì anh ta đối với cô chính là yêu từ cái nhìn đầu tiên.

Trong phòng bệnh Nguyên Y lúc này đang có dấu hiệu tỉnh lại, cả người cô đau nhức không thể nào nhúc nhích được. Mọi người xung quanh đỡ cô ngồi dậy.

" Ba mẹ Đứa bé không sao chứ??? "

Cô đưa tay xoa chiếc bụng nhỏ nhắn của mình vì cô tin bé con của cô vẫn còn.

" Nguyên Y con bình tĩnh lại đã, con còn trẻ cơ hội.... sinh con "

Mặc dù cô không muốn khóc nhưng khóe mắt cô cay cay những giọt nước mắt thi nhau rơi xuống. Cô cứ như bị điên, đồ đạc trong phòng đều bị cô đập bể. Nguyên Y cứ khóc như vậy khoảng một tiếng sau mới chịu nín. Nhưng lại không cho bất cứ ai vào thăm. Bác sĩ vào kiểm tra sức khỏe cũng bị cô

đuổi ra ngoài.

Đột nhiên cô mở cửa ra

" Hà Kỳ Nam anh có thể vào đây một chút được không?? Tôi có chuyện muốn nói với anh "

Tại sao cô cho anh ta vào mà anh thì không cho, anh có chút đồ kỵ xong rồi bỏ đi về luôn.

Đóng cửa phòng lại hai người họ cùng nhau nói chuyện. Hà Kỳ Nam sợ sức khỏe cô chưa thật sự hồi phục nên anh ta đỡ anh ngồi xuống ghế.

" Em có chuyện gì muốn nói với tôi??"

Nguyên Y nhìn anh ta, cô do dự một chút. Mặc dù trước đó cô đã suy nghĩ kỹ nhưng mà bây giờ cô muốn những gì mình sẽ nói sau đây sẽ không khiến bản thân phải hối hận.

" Hai tháng sau anh có thể đưa em đi sang Mỹ được không??? "

Sao tự nhiên cô lại nói chuyện với anh lễ phép quá vậy thật sự khiến anh nhất thời khó có thể thích ứng được.

" Được thôi "

Thật ra anh muốn hỏi cô lý do nhưng anh biết những chuyện gì cô đã quyết định thì sẽ tự chịu trách nhiệm.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Nước đá chó

Từ cái hôm ở bệnh viện về nhà cũng được một tuần rồi nhưng Nguyên Y chẳng chịu nói chuyện với ai . Anh tới gặp cô cũng mặc kệ, trong lòng cô bây giờ rất hận anh hận anh đến thấu xương.

Là anh chia cắt mẹ con cô, là anh chính tay giết chết bé con chưa kịp ra đời của cô.

Nhưng ai lại ngờ lần này không giống những lần trước anh không ở cửa chính nhà cô mà lại chui vào từ cái lỗ chó bé tí sau nhà.

" Sao anh vào được?? "

Nguyên Y rất bất ngờ, rõ ràng trước đó cô đâu thấy anh xuất hiện trước nhà cô.

" Nguyên Y sao chó em đá bậy bạ vậy "

Trên người anh có một " hương thơm rất là quyến rũ " tại vì khi này lúc chui lỗ chó lại xui xẻo gặp phải một vũng nước đá.

Nguyên Y nhìn anh cười rất là vui vẻ nhưng chuyện xảy ra một giây sau đó khiến anh không tài nào trở tay kịp. Cô đi tới góc phòng lấy cây chổi đánh liên tiếp nhiều cái vào người anh.

" Đi ra khỏi nhà tôi.... Đi ra khỏi nhà tôi mau lên "

Bị đánh đến nỗi toàn thân anh đau nhức, cứ mỗi lần anh giơ tay lên đỡ liền bị cô cầm chổi đánh cho một cái đau chết đi sống lại.

Và rồi anh đưa tay kéo cô vào lòng, cô bỗng nhiên cô từ từ buông cây chổi ra nhưng không phải tại vì cô tha thứ cho anh mà là vì mùi nước đá trên người anh khiến cô bần rùn tay chân đến cả việc cầm chổi cũng không được. Nguyên Y nhăn nhó mặt mày, đã vậy cô còn dùng tay bịch mũi lại.

Nhưng cái mùi đó đúng là khiến cho người ta khó chịu.

Nguyên Y đưa chân đá vào " vật thể phía dưới" của anh. Con đau nhức làm anh la um sùm, hai tay đặt ở chỗ đó tích cực xoa,

" Em điên hả Nguyên Y Y "

Nguyên Y đâu nghe được lời nói từ con tức giận của anh. Cô lúc này đã nhanh chóng tẩu thoát chạy vào nhà tắm liên tục nôn.

Anh thấy cô bị như vậy liền đi vào vuốt lưng cho cô nhưng anh đâu có biết anh tới gần cô càng làm cô buồn nôn nhiều hơn.

Anh ở trong đây mười lăm phút thì cô ới hết mười lăm phút, anh ở trong đây nửa tiếng thì cô ới hết nửa tiếng. Chừng đó thời gian trôi qua mọi thứ trong bụng của cô đều cạn kiệt muốn tiếp tục ới cũng không được nữa.

"Vưu Trường Tĩnh, anh tới đây làm gì?? "

Vừa nói dứt câu cô bước ra khỏi nhà vệ sinh rồi lại lần nữa cầm cây chổi lên.

Dù sao thì cũng bị đánh cho toi tã rồi thì giờ đánh thêm mấy cái nữa cũng chẳng sao. Anh không sợ!!!

"Anh tới xin lỗi em!!! "

Nhưng anh đâu có biết lần này cô dùng lực mạnh hơn lần trước.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Một cái tát

Ba mẹ cô đi công chuyện về thấy anh ở trong nhà, lúc này ba cô tức giận lắm giật lấy cây chổi từ trong tay cô đánh mạnh mấy cái vào người anh.

Anh bây giờ giống như tội phạm bị hết người này đánh rồi tới người kia đánh.

"Thằng khốn nạn tới đây làm gì?? "

Anh xoa xoa vết thương trên người mình.

"Ba con tới để xin lỗi Nguyên Y"

Ông gờ tay lên tát vào mặt anh. Khuôn mặt điển trai in hình năm ngón tay của ông.

Mặc dù thấy anh bị đánh từ nãy tới giờ cũng có chút sốt ruột nhưng nghĩ tới chuyện anh giết chết con của cô thì trong lòng cô chỉ mong anh chết sớm cho đẹp trời.

"Thằng khốn nạn!!!! "

Ông tức giận quá không thèm nói gì với anh nữa.

"Nguyên Y con đi lấy thuốc bôi cho nó "

Ông là người ngoài cứng trong mềm, lời nói tuy có hơi hung hãn nhưng ông sợ bị đánh nãy giờ anh sảy ra chuyện gì thì sao .

"Ba, con.... Không muốn "

Ông ghé vào tai cô nói nhỏ

"Con gái nó chết ở đâu mà chẳng được nhưng nếu chết ở nhà chúng ta thì không ổn lắm đâu "

Hóa ra đây mới là ý đồ của ông. Ba mẹ cô bước ra khỏi phòng, Nguyên Y đi tới tủ thuốc lấy một chai thuốc xoa bóp rồi bước tới chỗ anh.

"Anh nằm lên giường đi tôi bôi thuốc cho"

Anh nằm lên giường rồi cởi áo ra, trên người anh chỉ chít những vết bầm tím.

Cô từ từ bôi thuốc cho anh rồi còn cẩn thận xoa bóp.

"Còn đau không?? "

Anh ngồi dậy nhìn cô, mắt ngày nay có vẻ cô đã ốm đi rất nhiều.

"Còn "

Anh xích lại gần cô, khoảng cách rất chỉ cách một centimet. Gần tới nỗi cô có thể ngửi được mùi thuốc lá nhàn nhạt tỏa ra từ cơ thể anh.

" Em tha lỗi cho tôi được không?.... Chuyện đó xảy ra không phải do tôi cố ý.... "

Nguyên Y đẩy anh ra bước xuống giường.

" Anh không cố ý chỉ cố tình thôi đúng không???? "

Thật sự cô bây giờ rất hận anh nhìn thấy anh là cô lại nhớ tới con của cô.

" Tôi..... "

" Anh không cần nói nữa. Chúng ta ly hôn đi!! "

Vừa nghe cô nói xong anh có chút bất mãn. Không nói gì nữa bỏ đi luôn .

Ra phòng khách ba mẹ cô nhìn thấy anh liền quay sang chỗ khác.

" Ba mẹ con về!! "

" Không tiền "

Bạn đang đọc truyện *Vó Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cùng nhau

Hôm trước Vụ Trường Tĩnh tới nhà Nguyên Y làm cho nhà cô một phen náo loạn. Khiến cô cả đêm đó thức trắng.

" Alo, Hà Kỳ Nam anh gặp em một lát được không? "

Anh ta từ bên kia đầu dây thiết sự không hiểu cô muốn gặp anh vì lý do gì nhưng vẫn mặc kệ mà đồng ý.

" Được "

Nghe anh ta nói đồng ý Nguyên Y bắt gặp nhếch mép cười.

" Vậy chúng ta gặp nhau ở quán cà phê đối diện công ty của anh nha "

Vừa nói xong câu này Nguyên Y liền cúp điện thoại làm cho anh ta ngơ ra luôn . Tại vì nói chuyện này giờ cô sợ hết tiền điện thoại nên mới cúp máy sớm một chút.

" Nguyên Y ra ăn cơm thôi con "

Nguyên Y mở cửa phòng ra

" Ba mẹ ăn trước đi, con đi ra ngoài một chút rồi về "

Xong cô đóng cửa lại. Ba cô liếc mắt (đưa tình) nhìn mẹ cô

" Con gái giống mẹ thích đi chơi đây đó, rong chơi lâu lóng "

Mẹ cô rất ghét cái giọng điệu nói chuyện móc họng người khác của ông vừa nghe ông nói như thế liền không thương tiếc đập vào chân ông.

" Chẳng lẽ ông muốn nó giống ông suốt ngày ở trong nhà như con rùa gục cổ. Con gái tôi nó giống mẹ xinh đẹp như vậy ở nhà riết nó khủng ông chịu trách nhiệm được không!! "

Ông gạt đầu lia lịa, nghĩ tới hình ảnh của bà lúc còn trẻ, quả thật là đẹp không ai sánh bằng.

Khoảng nửa tiếng sau đó Nguyên Y trang điểm kỹ càng rồi đi tới chỗ hẹn gặp Hà Kỳ Nam.

" Em ngồi xuống đi "

Anh ta rất có phong độ kéo ghế ra cho cô ngồi.

" Em gọi tôi ra đây có chuyện gì?? "

Nguyên Y cầm ly nước chanh lên uống, vừa uống vừa nói chuyện với anh ta.

" Em muốn thay đổi thời gian sang Mỹ , từ hai tháng thành một tháng sau sẽ đi "

Anh ta khó hiểu nhìn cô. Có chuyện gì mà cô lại phải gấp như vậy .

" Sao phải đi sớm vậy?? "

Cô hút một hơi thật dài hết sạch ly nước chanh. Xong rồi cô còn đưa tay vỗ nhẹ cái bụng căng tròn của mình.

" Hôm qua Vụ Trường Tinh tới nhà em vậy nên em muốn đi sớm một chút để tránh gặp mặt anh ta hoài "

Nhưng rồi đột nhiên Nguyên Y đứng dậy kéo ghế ngồi gần anh ta.

" Anh đi cùng em được không??? "

Nghe cô nói vậy hết hồn kéo ghế xa ra tránh việc ngồi gần cô.

" Em không hà Nguyên Y Y?? Em là gái có chồng, anh là trai chưa vợ hai chúng ta như vậy không ổn đâu!! "

Nguyên Y cầm ly nước lên mời anh uống.

" Anh đừng có giả bộ ngay từ đầu em đã biết anh có ý với em rồi. Nhưng mà hai chúng ta chỉ có thể là bạn, em không muốn đi qua đó chỉ có một mình nên mới muốn anh đi cùng "

Anh ta thật sự hết vui rồi, không ngờ cô cứ nhiên lại thẳng thắn từ chối anh.

" Được "

Về mặt anh ta buồn rầu giống như kiểu mất hết hi vọng vào cuộc sống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Quyến rũ anh

Mấy ngày rồi không gặp cô, Vụ Trường Tinh vô cùng khó chịu, bây giờ anh mới cảm nhận được cô đối với anh quan trọng như thế nào.

Dĩnh Nhi mở cửa bước vào phòng thấy anh đang đứng ngẩn ngơ nhìn ra cửa sổ. Cô ta từ từ bước tới ôm chầm lấy anh từ phía sau. Nhìn thấy bàn tay thon dài của cô ta, anh liền lấy tay cô ta ra.

" Dĩnh Nhi em làm gì vậy??? "

Thấy phản ứng của anh cô ta có chút tức giận nhưng vẫn giả bộ buồn rầu, ủy khuất. Đôi mắt xinh đẹp long lanh nhìn anh.

" Anh sao vậy, dạo này anh đối với em rất lạnh nhạt với em "

Anh được tay xoa đầu cô như xoa đầu một đứa em gái.

" Anh vẫn luôn tốt với em mà đúng không? Nhưng giờ tôi có vợ rồi tôi không thể nào quan tâm em như trước nữa "

Nước mắt cô ta rơi xuống. Anh như vậy là sao???

" Anh yêu Nguyên Y rồi phải không? Anh yêu cô ta rồi phải không? Anh không còn yêu em nữa đúng không? "

Lúc trước anh không bao giờ đối xử với cô ta như vậy. Anh luôn quan tâm, chăm sóc mặc cho cô ta có hỗn xược như thế nào. Anh vẫn ở bên cạnh lo lắng cho cô ta. Bây giờ cô ta vô đồ kỳ Nguyên Y dành hết tất cả của cô ta, dành hết tất cả những gì cô ta đang có.

" Anh..... Dĩnh Nhi em nghe anh nói giữa chúng ta chỉ là quá khứ. Nguyên Y, cô ấy mới là hiện tại và tương lai của anh.... "

Dĩnh Nhi nhìn anh xong rồi cô ta cởi áo đầm của mình ra, chiếc đầm từ từ rơi xuống đất để lộ cơ thể tuyệt mỹ, xương quai xanh của Dĩnh Nhi rất quyến

rũ, cộng thêm nước da trắng ngần như tuyết càng làm cho người ta mê mẩn. Hiện tại trên người cô ta chỉ còn duy nhất nội y bên trong màu sắc rực rỡ.

" Em điên rồi hả Đinh Nhi, cho dù em làm thế nào thì... "

Anh chưa kịp nói xong thì cô ta nhón chân lên hôn anh, mãnh liệt lắm thậm chí bàn tay của cô ta còn luồn vào trong áo của anh. Nhưng anh cứ đứng im không phải vì anh rung động mà là vì hành động đó của Đinh Nhi nhất thời làm anh trở tay không kịp.

Nhưng rồi sau một hồi thấy anh không có một chút phản ứng gì cô ta đành làm liều cắn nhẹ vào môi anh. Hành động của cô ta làm anh bình tĩnh trở lại.

" Nếu em còn muốn ở lại trong nhà tôi thì tốt nhất sau này đừng làm ra những chuyện như thế này còn nếu không thì em dọn đồ ra khỏi nhà tôi ngay lập tức "

Nói xong anh đẩy cô ta ra, cánh cửa phòng đóng lại. Rầm... Mmmmm

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Muốn thì cứ việc đi

Anh từ trong phòng tức giận bước ra ngoài. Cô ta đúng là làm anh tức chết mà.

Mẹ anh ở ngoài phòng khách xem phim hàn quốc đang tới cảnh nam chính hôn nữ chính, hai người đang ôm trầm lấy nhau, hai con người đen lấy nhìn nhau thì tự nhiên anh tỉnh như ruồi ngồi xuống ghế bật sang kênh khác, làm bà hụt hẫng dễ sợ.

" Haizzzzzz...thằng nghịch tử muốn chết hả "

Bà giật lại đồ mốt đập lên đầu anh

Aidaaaaaaa. Anh ôm lấy đầu mình la hét âm ỉ.

" Ta hỏi con sao tới giờ Nguyên Y còn chưa chịu về nhà không phải mấy ngày nay lúc nào con cũng đi năn nỉ nó sao?? "

Bà là mẹ anh mà lúc nào cũng lo cho con đâu còn đứa con trai ruột như anh lại chẳng thèm quan tâm.

" Cô ấy không muốn về, cô ấy muốn ly hôn với con... "

Bà ngồi xích lại gần chỗ anh, tắt tivi rồi nói chuyện với anh.

" Vậy con nói sao? Con có đồng ý không?? "

Bà hồi hộp chờ đợi câu trả lời của anh. Bà thật sự rất yêu quý cô con dâu này.

" Con không nói gì cả sau khi nghe cô ấy nói xong con liền bỏ đi!! "

Nghe anh nói xong làm bà tức tới nỗi muốn tăng huyết áp luôn.

" Không biết con có phải con của ta không nữa, mẹ con oai phong như vậy sao không thừa hưởng được một chút nào hết vậy?? Đáng lẽ con phải nói không đồng ý chứ tại sao lại không nói gì hả "

Anh nhìn ra cửa sổ, đúng lẽ ra anh nên nói không đồng ý mới phải.

" Nhưng con cô ấy mất là do con hại , con còn tư cách để từ chối việc ly hôn với cô ấy sao? "

Bà cầm lấy tay, nhẹ nhàng xoa dịu nỗi đau trong tim anh, nhìn thấy con mình buồn rầu thì bà mẹ nào mà chẳng thấy đau lòng.

" Vậy lỡ như con bé bỏ đi thì sao?? "

Lỡ như nó con bé không bao giờ quay trở lại thì sao? Đó chỉ là chuyện ngoài ý muốn vậy nên con đừng để mình phải hối hận!! "

Anh cũng đâu muốn như vậy. Dù sao cô cũng là vợ anh, ở với nhau mấy tháng trời lâu ngày rồi cũng thành một thói quen.

" Nếu cô ấy muốn đi thì cứ việc đi, mẹ cũng biết mà chuyện Nguyên YY đã quyết định thì không một ai ngăn cản được . Nhưng mà nếu như con không chịu ký giấy ly hôn thì cho dù đi tới đâu cô ấy cũng là vợ của con... "

Đang nói chuyện thì từ trên phòng anh truyền tới một âm thanh(Ràmmmmmmmm). Đó là Đinh Nhi cô ta vẫn còn tức vụ việc anh từ chối cô ta nên đã đập sách sẽ hết mọi đồ đạc trong phòng

" Khi nào thì con nhỏ đó mới chịu dọn đi?? "

" Sẽ không lâu đâu, mẹ yên tâm!! "

Bạn đang đọc truyện *Vó Nhầm Phòng Lên Nhầm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Bỏ đi

Hai tuần trôi qua không gặp mặt nhau cảm thấy có chút lạ lẫm nhưng qua ngày hôm nay là cô phải lên máy bay sang Mỹ, việc này mọi người ai cũng không biết trừ ba mẹ cô. Nhìn thấy con gái mình sắp đi xa bà rất đau lòng. Bà mang thai cô chín tháng mười ngày cho tới bây giờ chưa một lần Nguyên Y rời xa bà.

" Con đi bao lâu sẽ về? "

Cô ôm chầm lấy bà, gục đầu vào bờ vai ấm áp khóc nức nở. Cô sợ cô không đủ can đảm đi xa nhà đây mới là lần đầu tiên mà thôi.

" Khi nào con nhớ ba mẹ thì con sẽ về, con còn chưa ly hôn với Vu Trưông Tĩnh mà nên con không đi luôn đâu!!! "

Bà đi tới tủ quần áo lấy ra một ít tiền dường lão bà giành dụm bao nhiêu năm nay đưa cho cô.

" Con cầm ít tiền này để phòng thân. Qua bên đó nhớ giữ gìn sức khỏe, con gái lớn rồi phải biết tự lo cho bản thân "

Cầm lấy số tiền đó mặc dù cô không muốn khóc nhưng nước mắt cứ rơi.

" Mẹ con chỉ là đi du lịch rồi ở đó vài tháng thôi không phải định cư tại Mỹ luôn đâu. "

Lần này cô đi chỉ là muốn cho bản thân mình một ít thời gian để bình tĩnh lại.

Sáng sớm ngày hôm sau khi cô sắp lên mọi người ai cũng ra đưa tiễn . Trước lúc đó mẹ cô còn gọi cho anh, dù sao bà cũng muốn anh có thể gặp được cô.

" Ba mẹ con đi nha!! Hai người ở lại nhớ giữ gìn sức khỏe đừng có để cho con lo lắng, mấy tháng nữa con về "

Hà Kỳ Nam bên cạnh mang giúp cô rất nhiều hành lý, nhưng không biết tại sao cô chỉ đi có mấy tháng mà mang đồ nhiều giống như chuẩn bị đi mấy năm .

" Nguyên Y Y nhanh lên sắp tới giờ rồi"

Nguyên Y quay sang nhìn anh ta, giờ cô mới biết anh ta còn có một sở thích khác đó là nói nhiều.

" Hai người về đi con đi đây!! "

Vừa nói xong cô liền đi, cô không muốn tiếp tục nhìn thấy cảnh ba mẹ mình khóc lóc đưa tiễn con.

Lúc máy bay vừa cất cánh thì Vu Trưông Tĩnh mới tới nơi. Công ty anh là một tập đoàn lớn, công việc nhiều đến không xuể nên mới tới muộn.

" Ba mẹ con không tới trễ đúng không?? Nguyên Y cô ấy đâu rồi? "

Ba cô rất giận quay mặt đi chỗ khác. Còn mẹ cô thì dùng con mắt hình viên đạn nhìn anh.

" Sao cậu không đợi mùa xuân năm sau rồi hãy tới!! Cậu có thật lòng quan tâm con gái tôi không vậy?? "

Không phải anh không quan tâm mà là thời gian không cho phép. Anh vừa mở miệng ra định trả lời thì ba mẹ cô bỏ đi không lời từ biệt.

Mn vote cho mk nha

Giờ sao mk không biết nên viết gì cho chương tiếp theo nữa

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Ngủ chung phòng

Máy bay cất cánh từ sáng sớm nhưng giữa đường gặp một chút trục trặc nên phải hạ cánh ở sân bay gần nhất. Nguyên Y và Hà Kỳ Nam phải chờ năm tiếng đồng hồ sau mới cất cánh.

"Tôi buồn ngủ quá, anh cho tôi mượn được không??"

Anh ta nhìn cô, trông cô rất mệt mỏi.

Nhưng mà cô buồn ngủ thì cứ việc ngủ còn muốn mượn thứ gì??"

"Em muốn mượn cái gì??"

Nguyên Y tựa đầu vào bờ vai rộng lớn của anh ta. Hành động của cô làm anh ta rất bất ngờ mém xịu nữa là té ngựa luôn rồi.

"Mượn bờ vai. Nhưng mà không ngờ vai của anh rất êm "

Hà Kỳ Nam đưa tay lên xoa nhẹ đầu cô, động tác này giống như anh ta đang massage cho cô dễ ngủ.

Khoảng chừng hai tiếng sau đó máy bay liền hạ cánh tại Sân bay quốc tế Dallas-Forth Worth của Mỹ. Lúc này mặt trời đã xuống núi, con phố đã bắt đầu lên đèn.

Cô và anh bắt taxi đi tới khách sạn này tới khách sạn khác mà không có phòng. Nhưng chỗ có phòng thì lại...

"Chị ơi chỗ này chỉ còn một phòng đơn thôi! "

Một nam, một nữ thua phòng khách sạn đã bắt bình thường rồi chẳng lẽ giờ phải cùng nhau ngủ trên chiếc giường đơn chật hẹp.

"Cũng được "

Căn phòng cũng đầy đủ tiện nghi nhưng vấn đề là nó quá nhỏ.

"Nếu cần gì anh chị cứ nói cho tụi em chuẩn bị "

Hà Kỳ Nam móc bóp ra đưa một ít tiền cho nhân viên phục vụ. Rồi anh đóng cửa phòng lại. Dựa người vào tường, ung dung ngắm nhìn cô.

"Chắc anh sẽ không định ngủ trên giường đâu đúng không? "

Vừa nghe cô nói xong anh ta liền leo lên giường nằm, đôi chân còn lắc qua lắc lại thách thức con tức giận của cô.

"Em đúng là không hiểu tôi rồi. Tối nay tôi ngủ trên giường, em ngủ dưới đất đi "

Con tức giận của cô là lên tới đỉnh điểm rồi nhưng cô vẫn cố bình tĩnh từ từ nằm xuống giường, cười vô cùng hiền từ nhưng một giây sau đó thì... Nguyên Y giờ chân đạp thật mạnh anh ta từ trên giường lăn xuống đất. Trước mắt toàn là sao, đầu óc quang vòng vòng.

"Em định mặc như vậy mà đi ngủ sao? "

Anh ta vừa xoa xoa đầu vừa nói chuyện với cô.

Nguyên Y vì sợ anh ta lại bò lên nên chồm chắn kín người. Phòng thủ quân thù.

"Ừ "

Tối hôm đó lúc ngủ cô cứ ngáy suốt làm anh ta không tài nào ngủ được. Sáng sớm ra đôi mắt anh ta thâm quầng, vẻ mặt mệt mỏi.

"tối hôm qua anh không ngủ sao? "

"tại ả??? "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhầm Phòng Lên Nhầm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Vợ

Từ khi nghe tin Nguyên Y đi Mỹ bà Vưu suốt ngày buồn bã, cứ sợ cô đi luôn không trở về nữa. Còn cái cô Đinh Nhi thì suốt ngày đeo bám theo Vưu Trường Tinh con trai bà. Hễ bà nói một câu thì cô ta trả lời một câu, nói hai câu thì cô ta trả lời hai câu.

"Sao con không sang Mỹ kêu con bé Nguyên Y về?? "

Bà bỏ hộp cơm trưa vào túi xách cho anh. Anh vừa ăn sáng vừa nhìn bà. Từ lúc Nguyên Y xảy thai bà ốm đi rất nhiều. Ăn uống càng ngày càng ít, thường xuyên đau đầu.

"Mẹ thích cô ấy lắm sao?? "

Bà ngồi xuống bàn ăn, gấp vào chén cơm của anh một ít đồ ăn.

"Nó là con dâu của ta dù muốn hay không ta cũng phải thích nó, huống hồ gì con bé lại là một người rất lễ phép, biết cách ăn nói, lại rất hiếu thảo với ta."

Anh không nói gì thêm nữa cứ ngồi đó ăn. Ăn xong rồi đứng dậy chuẩn bị đi làm.

"Mấy hôm nữa con sang Mỹ đưa cô ấy về "

Nghe anh nói vậy bà rất vui suốt buổi sáng hát hò lại còn nhảy múa nữa. Đinh Nhi thấy bà vui vẻ khi nghe anh nói sẽ đưa Nguyên Y về cô ta có chút tức giận. Tối buổi trưa liền trang điểm, ăn mặc thật đẹp rồi đi tới công ty anh.

Công nhân công ty anh không ai không biết Đinh Nhi lúc trước là bạn gái của anh.

"Đinh Nhi tiểu thư tới tìm tổng giám đốc sao?? "

Cô ta liếc nhìn nữ nhân viên tiếp tân.

"Gọi tôi là tổng giá trị phụ nhân "

Nữ nhân viên tiếp tân nghe cô ta nói thế rất bối rối, chẳng biết nên làm gì. Nhưng cái công ty mọi người đều biết anh đã có vợ nhưng người đó không phải là cô ta.

"Dạ... Thưa tổng giám đốc phụ nhân... "

Nhưng cô ta nào biết được anh từ mấy phút trước đã đứng một góc quan sát tất cả các hành vi của cô ta. Nhìn thấy anh lòng cô ta ngượng ngùng, kèm thêm sự xấu hổ.

Anh nắm giữ chặt tay cô ta kéo ra khỏi công ty trước sự chứng kiến của hàng trăm nhân viên.

Ở trước cổng công ty...

"Em làm gì ở đây???"

Anh tức giận nhìn Đinh Nhi.

"Em tới thăm anh "

Cô ta vừa nói vừa khóc nức nở. Nước mắt như mưa cứ thế rơi xuống. Già bộ ủy khuất để có được một chút lòng thương sót của anh.

"Em đừng tưởng tôi không biết nãy giờ em đã nói những gì. Đinh Nhi để tôi nhắc lại một lần nữa cho em nhớ, Nguyên Y cô ấy mới là vợ tôi, là tổng giám đốc phụ nhân của tập đoàn Pháp Linh. Bởi vậy em tốt hơn nên yên phận. "

Nói xong anh liền đi bỏ lại cô ta, tức giận chỉ biết trách trời trách đất vì số phận của cô ta không tốt bằng Nguyên Y.

"Rồi sẽ có ngày anh cũng sẽ phải yêu em lại từ đầu "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Đi tìm vợ

Chuyến bay cất cánh rất sớm nên khoảng sáu giờ anh liền ra sân bay. Đình Nhi nhìn thấy anh đi cô ta cũng rất muốn cản anh lại nhưng cô ta sợ nếu làm như vậy anh sẽ càng ngày càng ghét bỏ cô ta. Ngồi một chỗ mấy tiếng đồng hồ làm cho cơ thể anh vô cùng mệt mỏi.

Nước Mỹ rộng lớn anh không biết cô đang ở chỗ nào nhưng anh và Hà Kỳ Nam quen nhau từ lúc nhỏ mặc dù là kẻ thù trên thương trường nhưng suy cho cùng thì cũng là bạn.

Hà Kỳ Nam có một căn biệt thự tại tiểu bang New Jersey.

Chặng đường từ sân bay tới đó cũng khá gần chỉ một lát thôi là anh đã tới nơi.

"Bác Phúc, cho con hỏi Hà Kỳ Nam dạo này có về đây không?"

Ông ta là cậu họ của Hà Kỳ Nam cũng là quản gia trong cái nhà này. Vô cùng hung hăng lại rất khó tính kèm thêm chuyện ông ta không ưa anh.

"Không có!! Cậu về đi"

Ông không hề khách khí mà đuổi anh đi. Sau khi anh đi khỏi căn biệt thự đồ sộ này ông ta liền gọi điện cho Hà Kỳ Nam.

"Nam nhi, hồi này Vụ Trường Tinh tới tìm con"

Anh ta bên kia đầu giây nhìn Nguyên Y cẩn trọng nói chuyện này cho cô.

"Chồng em, tới Mỹ rồi em có định gặp anh ta không?"

Sau cú sốc đó anh ta sợ trong lòng cô vẫn còn buồn, lại sợ khi gặp Vụ Trường Tinh cô sẽ....

Nhưng anh ta đâu biết hiện tại cô rất ổn, chuyện về đứa bé một phần nào cô cũng đã quên. Bây giờ cô chỉ muốn sống cho hiện tại và tương lai còn quá khứ cô không muốn nhớ tới nữa. Nguyên Y ngồi coi tivi say sưa nhưng cũng không quên trả lời câu hỏi của anh

"Cũng được"

Nghe cô nói chuyện bình thản như vậy anh ta cũng đỡ lo nói với bác Phúc.

"Dạ, cảm ơn chú"

Nói xong anh ta liền cúp máy.

Anh ta đi tới chỗ Nguyên Y vui vẻ ngồi xem tivi cùng cô.

.....

"Đói quá, đói quá...."

Vụ Trường Tinh cứ ôm kêu đói suốt. Nhưng không phải ở đây không có đồ ăn, cũng không phải anh không mang theo tiền mà là anh không ăn được đồ ăn nước ngoài. Mỗi khi đi tiếp đãi tác nước ngoài anh chỉ ăn hai, ba miếng cho có lệ.

Reng....Rengggggggggvvvv....

Tiếng chuông điện thoại vang lên

"Alo....alo"

Bên kia điện thoại vẫn chưa trả lời.

Thế là anh tắt máy, gương mặt khó chịu, bây giờ anh đang đói đã vậy còn có người làm phiền nên rất bực..

Reng Reng Renggggg

Tiếng chuông cứ thế mà vang lên rất nhiều lần. Chiếc điện thoại này mém xiu nữa là đã bị anh cho vào sọt rác

" Alo, ai vậy bộ bị khủng sao gọi hoài vậy....."

Anh tức giận chửi bới xối xả,thậm chí còn có đôi nói tục nữa.

Đột nhiên bên kia tiếng một người vang lên. Giọng nữ rất dịu dàng nhưng có phần mạnh mẽ.

" Vụ Trường Tinh này giờ anh chửi đủ chưa "

Con tìm anh đập liên hồi, cảm giác vui sướng dâng trào trong cơ thể.Lúc này anh rất muốn hét thật to để mọi người biết

" Nguyên Y,là em phải không? "

Cô chịu gọi cho anh chẳng lẽ cô hết giận chuyện đó rồi. (anh thầm nghĩ)

" Anh tới đây đi xiu nữa tôi nhắn địa chỉ cho anh "

Nói xong cô cúp máy không thương tiếc.

Trong đầu anh xuất hiện rất nhiều dấu chấm hỏi cho hành động cúp điện thoại vừa rồi của cô.

Nào là nếu như cô hết giận tại sao lại cúp máy vội như vậy, còn nữa tại sao cô gọi cho anh xong hiện tại bây giờ anh không còn đối bụng rồi phải chăng chỉ cần nghe tiếng của cô anh liền no bụng.

Mị quay trở lại rồi đây.

Ủng hộ truyện nha.

Lâu này không viết truyện đừng quên mị nha

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Ba người ngủ cùng một phòng (1)

Một lát sau anh theo địa chỉ mà Nguyên Y gửi đi tới khách sạn.

Xong anh đứng dưới sảnh gọi điện cho cô.

" Nguyên Y em ở phòng bao nhiêu?? "

Trí nhớ cô không tốt không thể nhớ được nên Hà Kỳ Nam anh ta ở bên cạnh liền cầm lấy điện thoại trả lời giùm cô.

" Phòng 0157, thang máy hư rồi anh đi thang bộ lên đi "

Nghe thấy tiếng Hà Kỳ Nam nhận điện thoại của cô,anh có chút bực mình.

Không thèm trả lời đã vậy còn đưa tay đấm mấy cái vào tường để xả cơn tức giận.

" Nếu anh không thích thì không lên cũng được!! "

Nói xong câu này Hà Kỳ Nam liền tắt máy. Con tức giận của anh lên tới đỉnh đầu rồi,tay chân đấm đá loạn xạ.

Đi cầu thang bộ là trải nghiệm khó khăn nhất từ trước tới nay mà anh từng gặp.Anh từ khi sinh ra đã ngâm thia vàng, luôn sống trong nhung lụa.

Đi lên tới nên mồ hôi chảy ướt cả áo.

Ting...ting

Nguyên Y mở cửa ra,anh nhìn không mặt hồng hào của cô, rồi lại quan sát biểu cảm trên khuôn mặt của cô. Cô chẳng tức giận cũng chẳng vui vẻ làm

anh rất khó hiểu.

" Em khỏe không?? " "

Nguyễn Y

"Vào phòng đi "

Anh bước vào đóng cửa lại nhưng rồi anh nhìn thấy Hà Kỳ Nam đang ung dung nằm trên giường coi phim.

" Em với anh ta... Sao lại ở trong cái khách sạn tồi tệ này?? " "

Vốn dĩ là anh muốn hỏi cô với anh ta sao lại ở chung phòng.

Rõ ràng anh là chồng cô mà tại sao bây giờ anh giống như khách tới nhà người ta chơi vậy.

" Bây giờ đang là giờ cao điểm nên các khách sạn ở đây đều hết sạch phòng rồi!! " "

Nguyễn Y nhìn anh trông có vẻ đạo này anh sống rất tốt, chắc là nhờ cái cô Đinh nhi chăm sóc.

" Để tôi xuống dưới mua ít đồ về làm đồ ăn sáng, anh ở đây nói chuyện với anh ấy " "

Cô vừa bước ra khỏi phòng được một lúc thì hai người đàn ông bay vào đánh nhau tút bụi.

" Tại sao mày với cô ấy ở chung một chỗ " "

Anh đâm thật mạnh vào mặt Hà Kỳ Nam.

" Không phải tại mày sao?? " "

Anh ta đá vào (thẳng bé) của anh.Đau tới nỗi anh ôm lấy chỗ đó la toáng lên.

" Mày không làm mất con của cô ấy thì cô ấy đâu có bỏ đi!! " "

Nói trúng tim đen của anh rồi. Vụ Trường Tinh bây giờ như một con Sen ngồi im nghe anh ta chửi.

Nhưng khi Nguyễn Y bước vào phòng thì hai người họ lại giả vờ thân thiết, ôm lấy nhau cũng ngồi coi phim tình cảm Hàn Quốc.

Trên mặt ai cũng có vết thương, cô là người thông minh vừa nhìn đã biết khi này đã xảy ra chuyện gì.

" Hồi này tôi thấy có hai con chó cắn nhau " "

Hai người họ giả bộ ngây thơ, tập trung coi phim làm như không có chuyện gì xảy ra.

Nguyễn Y đặt hai đĩa đồ ăn xuống.

Anh và Hà Kỳ Nam nhìn đĩa đồ ăn có chút bất mãn đồng thanh nói:

" Em cho tôi ăn cơm với trứng chiên thôi sao " "

Nguyễn Y vừa gãi đầu vừa nhìn bọn họ.

" Hai người ăn đi mặc dù chỉ là trứng chiên nhưng mà nó không khác gì sơn hào hải vị đâu!! " "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Ba người ngủ chung một phòng (2)

Sau buổi sáng chẳng biết vì lý do gì mà anh cứ đi vệ sinh suốt. Đi tới nỗi bần rùn tay chân. Anh trực nhớ tới món cơm trứng chiên lúc sáng nhưng Hà Kỳ Nam đâu bị gì.

Anh nhìn Nguyễn Y. Cô quay sang chỗ khác cười khúc khích.

Mặc dù cô muốn quên đi hết những chuyện gì đã xảy ra trong quá khứ nhưng Nguyên Y là ai chứ? Cô là người có thù ắt phải trả nên cô cho vào thức ăn của anh một ít thuốc sở.

"Nguyên Y em gì vào thức ăn của tôi đúng không?? "

Nguyên Y nhìn anh một hồi, chột dạ không biết nói như thế nào

" Là... là..tôi thì sao??"

Người ta thường nói giận quá mất khôn. Anh nhào tới định đánh cô thì không biết Hà Kỳ Nam từ đâu bay ra đá anh nằm lăn trên mặt đất.

" Không muốn chết thì đừng có đụng vào cô ấy "

Hà Kỳ Nam rất đáng sợ như một con hổ đe dọa con mồi.

Ở đây đã lộn xộn thì ở nhà họ Vu cũng không thua kém gì.

" Đình Nhi, con trai tôi nuông chiều cô quá rồi cô làm cần có phải không? Chỉ có một tháng mà cô sai biết bao nhiêu là tiền!!"

Bà Vu tức giận la hét um sùm. Nhưng Đình Nhi cô ta đau có sợ còn ung dung lướt điện thoại nhắn tin nói chuyện phiếm với bạn.

" Bác đừng nói như kiểu con ăn bám. Là con trai bác cho tiền con sai "

Công nhận mặt cô ta rất dày còn nói chuyện với cô ta nữa chắc là bà lên con tăng sông.

" Người ta bắt nó lại cho ta "

Nghe thấy mệnh lệnh của bà đám vệ sĩ,người làm chạy vào bắt chối cô ta lại.

" Bác gái thả con ra, thả can ra "

Cô ta vùng vẫy, la hét chửi bới đám người làm.

Bà Vu đi lấy cây roi mây ra. Đánh cô ta mấy cái cho chữa cái thói hỗn xược.

" Con dâu ta mà về ta coi nó xử lí cô như thế nào "

_____ Ở Mỹ _____

Mặt trời vừa xuống núi thì mưa bắt đầu nặng hạt.

" Hai người tắm trước đi "

Nguyên Y nhìn hai người họ.

Nhưng cả hai đều là nam nhân sao có thể tranh dành việc tắm rửa với nữ nhân được.

" Em tắm trước đi "

Hai người đồng thanh lên tiếng.

" Vậy được "

Cô liền bước vào nhà tắm. Mấy ngày ở đây cô khá là thích nhà tắm. Nhìn nhỏ xinh nhưng được cái có bồn tắm rất đẹp.

Trong thời gian cô tắm thì Vu Trường Tĩnh và Hà Kỳ Nam rất ngoan ngoãn ngồi coi phim.

Nhưng Nguyên Y vào đó cũng đã lâu mà không thấy cô ra họ rất lo lắng.

" Nguyên Y em làm gì ở trong đó hoài vậy?? "

Nguyên Y áp úng, chậm chậm nói

" Tôi bị.... táo.... bón "

Nghe tới hai chữ táo bón hai người đơ ra luôn.Không ngờ rằng cô có thể phóng khoáng tới mức đó.

Một lúc sau cô bước ra hai người nhìn cô chăm chú.

" Tôi xong rồi.... "

.....

Mấy bn nói mk viết truyện ngắn nhưng mk có hết sức rồi chỉ có thể dài nhiều đây thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Lưu Manh

Sau khi tất cả đều tắm rửa sạch sẽ, ba người họ cùng nhau ngồi xem phim.Mà bộ phim này rất quen thuộc từ trẻ nhỏ đến người già ai cũng biết đó là Doraemon chú mèo máy đến từ tương lai. Đột nhiên Hà Kỳ Nam quay sang nhìn cô rất thâm tình.

" Nếu anh giống Doraemon bất cứ thứ gì em muốn đều cho thì em có đồng ý đi theo anh không?? "

Nguyên Y bị lời tỏ tình lãng xẹt của anh ta làm cho bối rối không biết phải trả lời như thế nào thì tự nhiên Vu Trường Tinh chen vào.

" Nguyên Y chắc em biết con Doraemon rất vô dụng mà phải không? Cái duy nhất có tác dụng chính là cái túi trên bụng nó. Cho nên nếu tui giống cái túi doraemon khi em cần bất cứ thứ gì cứ tự nhiên mà lấy thì em có chịu về nhà cùng anh không?? "

Cô bắt đầu cảm thấy nhức đầu rồi, trong khi cô chưa nói gì thì hai người đã cãi nhau ầm trời.

" Im lặng, đi ngủ thôi tôi không muốn xem phim nữa, nếu hai người còn cãi nhau thì cút ra ngoài cho tôi "

Hai người im re không dám hó hé một lời. Sau đó cô leo lên giường nằm còn hai người họ thì nằm ngủ dưới đất.

Trời vừa tờ mờ sáng thì tự nhiên giường nằm với cô. Vòng tay ôm lấy cô, cảm nhận hương thơm nhẹ trên cơ thể bé nhỏ, cảm nhận làn da mềm mại của cô.

Cảm nhận được có gì đó chạm vào mình Nguyên Y khó chịu động đậy cơ thể. Còn anh thì cứ tưởng cô đã thức nên anh nói nhỏ vào tai cô.

" Tất cả những chuyện đã xảy ra tôi rất xin lỗi "

Tự nhiên có tiếng nói thì thầm kề bên tai làm Nguyên Y sợ hãi la toáng lên.

" Biến thái,bối người ta biến thái!! "

Cô lên gối vào (chỗ đó) của anh.

Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

" Lưu manh dám đụng vào bà cho mày chết nè!! "

Tại vì bị đánh đau anh lấy mền trùm lại nên cô không thể nhìn thấy mặt.

Còn Hà Kỳ Nam đang ngủ nghe tiếng hét của cô liền cần đồ lên đánh túi bụi người nằm trong mền.

" Đừng đánh nữa, chết người bây giờ. "

Cô và Hà Kỳ Nam ngơ ra luôn.

" Bệnh viện nhanh chở tôi đi bệnh viện "

Bác sĩ từ phòng bệnh bước ra vẻ mặt ông hơi lạ, thậm chí là xanh xao.

Nguyên Y lo cho anh nên vội vàng hỏi thăm.

" Bác sĩ chẳng lẽ bệnh nhân bị gì sao?? "

" Không có, bệnh nhân vẫn tốt. Trên mặt bị sưng còn (chỗ đó) chỉ bị thương ngoài da "

Vừa nói bác sĩ vừa nhăn nhó, khó chịu

" Anh ta không sao mà sao mặt bác sĩ kỳ vậy?? "

Ông bác sĩ mặt đỏ lên nhìn cô

" Ta bị bệnh trĩ "

Nói xong bác sĩ nhanh chóng đi khỏi chỗ đó.

Sau khi nhìn thấy bác sĩ đi Hà Kỳ Nam liền quay sang nói chuyện với cô .

" May là cái đó của anh vẫn còn, không bị gì hết "

Cô nhìn anh ta

" Vậy anh có cần ăn mừng không?? "

.....

Như đã hẹn mk quay lại rồi đây

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Đau

Ra khỏi phòng khám rồi về khách sạn trên suốt quãng đường dài đó Vưu Trường Tĩnh cứ than đau suốt.

" Đau quá "

" Đau..... "

" Không biết còn sai được không nữa "

" Bảo bồi mày bị thương có nặng không "

Tiếng anh nỉ non than thở như một chú mèo con xem ra anh rất xem trọng thằng bé của mình.

Nhưng mà anh cứ như vậy làm cô rất khó chịu.

" Anh im được chưa hả "

Nghe cô nói như vậy anh im re chẳng dám hó hé một lời nào. Hà Kỳ Nam nhìn anh, cảm giác có chút đồng cảm

Một lát sau Hà Kỳ Nam và anh lên phòng trước còn cô thì vào siêu thị mua đồ ăn.

Hà Kỳ Nam nhìn anh rồi từ từ nhìn xuống phía dưới.

Anh ta lắc đầu nhưng lại cười rất tươi.

" Không sao chứ?? "

Vưu Trường Tĩnh thở dài một hơi xong trả lời anh ta

" Vẫn có thể sử dụng được "

Nguyên Y mở cửa bước vào phòng trên tay cầm cả đồng thức ăn nhanh.

" Anh ăn cái này đi "

Cô đưa tới trước mặt anh một tô cháo trắng to đùng.

" Em mua nhiều thứ như vậy mà tôi chỉ được ăn nhiều đây thôi sao.??"

Anh từ nhỏ đến lớn toàn ăn sơn hào hải vị.Món cháo trắng này là lần đầu tiên anh ăn.Lúc trước mỗi lần anh bị bệnh đều ăn cháo bèo ngư.

Nguyên Y lấy tất cả đồ ăn ra.

" Cái này là để tôi và Anh ấy ăn mừng . Với lại chỗ đó của anh bị thương ăn uống thanh đạm một chút sẽ tốt hơn. "

Ăn mừng?? Chẳng lẽ vì anh bị như vậy nên cô thấy vui. Nghĩ tới đây anh lại cảm thấy ảm ức.

" Em muốn ăn mừng vì chuyện gì? "

Nguyên Y bóc một ít cho đồ ăn cho vào miệng nhai

" Tại vì hôm nay thời tiết tốt,tâm trạng của tôi cũng rất tốt! "

Anh tức lắm nhưng không nói một lời nào cả. Vì hiện tại bây giờ thằng bé của anh nó đang bị thương lỡ nói thêm một lời nào nữa nó đi luôn thì sao.

Cô và Hà Kỳ Nam ngồi ăn vô cùng vui vẻ, cười nói đủ kiểu.

Sau bữa ăn đó còn cùng nhau đi chơi, đáng tiếc cho anh không thể đi lại bình thường được nên chỉ đành ngồi ở nhà một mình.

" Hay là mình đi ăn buffet được không?"

Anh ta dịu dàng xoa đầu cô

" Được, nhưng mà ai trả tiền?"

Anh ta biết cô không có tiền nên cố ý trêu chọc.

" Anh rất thương người nghèo khó mà đúng không? "

Anh ta nhếch mép cười nhếch mép cười nhẹ

Tới nhà hàng buffet Nguyên Y ăn rất nhiều. Một mình cô ăn hai con tôm hùm, ba miếng bò bít tết, hai phần mỳ ý.

" Em bị bỏ đói sao ăn nhiều dữ vậy "

Nguyên Y nhìn anh ta

" Đạo này em bị táo bón nên em mới ăn nhiều một chút cho nó dễ ra "

Chưa có người con gái nào như cô đang ăn mà lại đi nhắc tới mấy thứ đó.

" Ai nói với em như vậy "

"Em tự nghĩ "

Hai tiếng sau họ về khách sạn.Lúc này trời cũng tối.

Vưu Trường Tĩnh tức giận nhìn Hà Kỳ Nam

" Sao trễ vậy hai người mới về "

" Tôi và cô ấy đi ăn buffet rồi đi dạo "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Táo bón

Tự nhiên bụng cô nhói đau, Nguyên Y nhanh chóng chạy vào nhà vệ sinh.

" Adaaaaaaaaa....."

20 phút

25 phút

30 phút

Chẳng biết sao cô mắc mà ngồi hoài (nó) chẳng chịu ra.

Anh và Hà Kỳ Nam lo lắng đi tới đi lui trong phòng

" Em bị sao vậy Nguyên Y "

Cô la lên

" Em bị táo.... bón...."

Hai người họ bên ngoài chỉ biết bó tay nhìn nhau.

" Hay là đi mua thuốc cho cô ấy "

Vừa nói xong hai người liền cùng nhau đi ra tiệm thuốc.

Nhân viên bán thuốc chăm chú nhìn hai người họ. Độ đẹp trai của họ đúng là mang tính sát thương rất cao.

Một người thì vô cùng hoàn mỹ, một người thì trên cả hoàn mỹ. Nữ nhân viên này cô ta chỉ hận ông trời tại sao trai đẹp đều yêu nhau hết rồi. Tại vì lúc tới đây Hà Kỳ Nam dịu dàng trông rất tình tứ.

" Bán cho tôi một liều thuốc trị táo bón "

Hà Kỳ Nam lấy một ít tiền đưa cho nhân viên bán thuốc.

" Dạ, anh bị táo bón hoài hay là lâu lâu mới bị "

Nữ nhân viên nhìn Vu Trường Tĩnh. Tại vì thằng bé của anh bị thương nên không đứng thẳng được làm cho người ta hiểu lầm là do táo bón nên lố hậu môn của anh đau nhức.

" À.... Anh ấy... Rất thường xuyên bị

táo bón "

Nữ nhân viên lấy ra một hộp thuốc trị táo bón rồi được cho anh. Về mặt anh khó chịu nhìn người ta.

" Anh về nhớ thường xuyên uống nước và uống thuốc đầy đủ. Không nên ăn đồ nóng "

Sau khi mua thuốc xong họ cùng nhau về khách sạn mà Nguyên Y vẫn chưa bước ra khỏi nhà vệ sinh.

" Nguyên Y anh mua thuốc về rồi nè "

Hà Kỳ Nam kê tai vào cửa nhà tắm

Nguyên Y cố gắng đứng dậy, khẽ mở cửa nhà tắm. Thông qua khe hở nhỏ anh ta đưa cho cô một ly nước và một viên thuốc.

" Cảm ơn! "

Uống thuốc xong phải ngồi trong đó một hồi cô mới ra.

" Haiz, tống ra hết rồi thật dễ chịu "

Buổi tối lúc ngủ bụng cô cồn cào, khó chịu. Bao nhiêu thứ trong cơ thể bị thải ra ngoài làm cô rất đói. Cô cứ lăn qua lăn lại làm chiếc giường phát ra tiếng cọt két đánh thức anh.

" Em sao vậy Nguyên Y "

Cô ngồi dậy xoa xoa chiếc bụng nhỏ nhìn anh

" Tôi đói bụng "

Nghe cô nói vậy anh liền đứng dậy lấy chiếc áo khoác lên cho cô. Nguyên Y súc động mém chút nữa là nước mắt đã rơi xuống rồi.

Anh cô cùng nhau đi tới tiệm thức ăn nhanh đối diện khách sạn mua hai cái bánh hamburger.

" Ngon không? "

"Ngon lắm "

Vì anh không biết ăn thức ăn Tây nên chỉ đành ngồi nhìn cô ăn.

Sau khi ăn uống no say họ trở về khách sạn.

Nguyên Y nằm lên giường.

" Anh lên đây nằm đi "

Xong cô đắp chăn lại giả vờ ngủ. Nghe cô nói như vậy anh vui lắm nhanh chóng tắt đèn rồi leo lên giường nằm.

Đột nhiên cô vòng tay ôm anh.

" Chuyện lúc trước tôi có thể bỏ qua nhưng anh phải hứa sau này đừng bao giờ đối xử mạnh bạo với tôi được không?? "

Trong bóng tối anh khẽ nhếch mép cười,nhẹ nhàng vuốt làn tóc đen của cô.

" Nguyên Y em có biết em dễ giải lắm không? "

" Biết "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Trở về

Trời vừa sáng anh và cô đã thức dậy soạn đồ chuẩn bị trở về nước. Nguyên Y bước tới chỗ người đàn ông đang ngủ dưới đất đá nhẹ anh ta vài phát.

" Hà Kỳ Nam, anh dậy đi!!"

Anh ta ngồi dậy, chùi nước miếng ke dính trên miệng, bộ dạng lờ lững của một đại thiếu gia khi ngủ dậy thật khiến người ta kinh ngạc.

" Em kêu anh dậy làm gì? "

Nguyên Y được cho anh ta cái vali đầy quần áo.

" Anh thay đồ đi rồi chúng ta về nước "

Cảm thấy chuyện không lành anh ta liền nhanh chóng hỏi cô lý do

" tại sao, chẳng lẽ em với tên đó làm lành rồi. "

Cô vui vẻ mỉm cười.

" Phải "

Vừa nghe cô nói thế giới của anh ta như sập đổ.

" Anh sao vậy, chẳng lẽ em và anh ấy làm lành anh không vui?".

Làm sao mà anh ta vui được nhìn người con gái mình yêu, yêu thẳng khác.

" Vui....."

Miệng thì nói vui nhưng trong lòng thì muốn rơi nước mắt.

Hu....hu....hu....hu....

Ba người đi ra sân bay thì lại có chuyện xảy ra do quá trình sắp xếp hành khách có sai sót nên lịch bay phải dời xuống một tiếng sau.

" chắc tại ông trời không muốn cho em trở về anh ta "

Hà Kỳ Nam khó chịu nói với cô. Nghe anh ta nói vậy Vu Trường Tình liền không khách khí đạp vào chân anh ta thật mạnh.

Rồi họ cứ như vậy mà ngồi chờ chuyến bay khác. Khoảng chừng sáu tiếng sau đã tới nơi.

" Haiz..."

Nguyên Y vừa vươn vai, vừa thở dài.

Rồi cô quay sang nhìn anh.

" Tôi muốn anh ấy đi cùng "

Nguyên Y đưa tay chỉ về phía Hà Kỳ Nam.

Anh ta ngạc nhiên nhìn cô.

" Được!! "

Chẳng lẽ anh lại dễ dàng bỏ qua vậy sao. Không phải đâu thật ra anh rất tức giận nhưng vì muốn cô về cùng nên bắt buộc phải đồng ý.

" Nhưng anh không rảnh! "

Anh ta kịch liệt phản đối.

" Nhưng không phải dạo này công ty anh không có hàng sao?"

Chỉ một câu nói mà cả câu chuyện

" Được "

Họ cùng nhau về nhà họ Vu.

Mẹ anh nhìn thấy cô, xúc động quá những giọt nước mắt bắt đầu lăn trên má..

" Con bé này sao giờ con mới về "

Nhìn thấy bà khóc Nguyên Y đau lòng đưa tay lau đi những giọt nước mắt

" Sao thằng bé này cũng tới? "

Bà nhìn anh ta.

" Anh ấy tới nhà mình chơi mấy ngày "

Đột nhiên Đinh Nhi từ trên lầu đi xuống. Cô ta đưa mắt lờm Nguyên Y.

Rồi bước tới ôm chầm lấy anh. Giọng nói ồm ồm bên tai anh

" Nguyên Y, thật không ngờ cô có sức hút đến vậy. Mới đi có mấy tháng mà có thể câu được một đại gia "

Cô cố tỏ ra bình tĩnh bước tới tán thật mạnh vào gương mặt của cô ta.

" Đinh Nhi tiểu thư tôi mong cô tự trọng một chút. Chồng tôi không phải ai cũng có thể ôm đâu "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Ngọt ngào

Bị cô tát vào mặt Đình Nhi tức giận nhìn cô. Cô ta nhào tới định đánh trả thì đã bị Hà Kỳ Nam ngăn cản. Anh ta nắm chặt tay Đình Nhi kéo ra ngoài. Bà Vưu khó chịu quan sát cô ta. Người phụ nữ trợ trên, mặt dày lại rất mê tiền như cô ta thật sự làm bà chướng mắt.

Sau khi kéo cô ta ra ngoài vườn. Hà Kỳ Nam vuốt nhẹ gò má của cô của cô ta rồi khẽ lắc đầu.

" Anh có vấn đề hả? Chuyện của tôi thì liên quan gì tới anh, sao anh kéo tôi ra đây làm gì? "

Cô ta tức giận, đòi bắt hình viên đạn nhìn anh.

" Phụ nữ.. phải dịu dàng đàn ông mới yêu. Mặc dù cô rất xinh đẹp nhưng tính tình thì.... khó ưa vô cùng "

Hà Kỳ Nam nhìn thấy cô ta từ trên xuống dưới rồi lặng lẽ đánh giá. Thân hình hoàn hảo, ngũ quan tinh tế, đặc biệt có chiếc răng khểnh trông rất đáng yêu.

" Tôi mong sau này cô tránh xa Nguyên Y ra . Đừng để sau này dung mạo hiện tại không còn!! "

Anh đây là muốn cảnh cáo cô ta. Đừng tới người anh yêu sẽ không có kết quả tốt.

Nói xong anh ta liền đi vào nhà.

" Anh và cô ta đi đâu vậy?"

Nguyên Y nhìn người con gái đi sau lưng anh ta.

" Đi ngắm hoa ngoài vườn "

Cơm đã được dọn lên. Họ cùng nhau ngồi chung một bàn vui vẻ thưởng thức. Trong suốt khoảng thời gian đó Đình Nhi rất biết điều, cô ta không gây chuyện cũng không làm mọi người mất vui.

Vì cô ta sợ lời cảnh báo của Hà Kỳ Nam. Anh ta là người có tiền lại có quyền nếu có làm gì sai chỉ cần sử dụng một ít tiền là được.

Trời bắt đầu sập tối.

Anh tắm rửa sạch sẽ rồi lên giường nằm ngủ.

Nguyên Y nhìn anh rồi cầm đồ bước vào nhà tắm. Đứng nhìn mình trong gương cô khẽ cười. Rồi lại suy nghĩ tới chuyện tại sao cô lại có thể dễ dàng tha thứ cho anh.

Tắm xong cô leo lên giường cô chui vào trong chăn vòng tay ôm anh.

Anh bị cô đánh thức khẽ mở mắt ra.

Cô vùi đầu vào ngực anh nũng nịu nói:

" Chúng ta vẫn có thể ngủ chung với nhau giống như trước đây đúng không?"

Anh hôn nhẹ lên trán cô.

" Được ,chỉ cần em muốn cái gì cũng đồng ý "

Trong bóng tối Nguyên Y nở nụ cười mãn nguyện. Giờ cô mới nhận ra mình có cảm giác khác lạ với anh. Khi yêu một người thì cho dù người đó có làm gì thì bản thân vẫn mù quáng bỏ qua.

Ở phòng ngủ dành cho khách.

Hai chiếc giường đối diện nhau. Hà Kỳ Nam nhìn qua phía Đình Nhi rồi nhìn xung quanh

" Thật không biết nhà này ai thiết kế nữa? Rộng như vậy mà chỉ có một căn phòng dành cho khách. Mấy người nhốt tôi ở đây với một người phụ nữ lỡ tôi không kiềm chế được thì sao?"

Anh ta thì thăm.

Chương 41: Suy nghĩ bậy bạ

Mặt trời vừa lên Hà Kỳ Nam liền thức dậy. Cả đêm ngủ ở chỗ lạ khiến anh ta khó có thể ngủ ngon.

Anh ta bận chiếc áo khoác vào vô thức lại nhìn nữ nhân đang nằm ngủ ở giường đối diện.

Dáng ngủ hơi lạ đã vậy ở khoe miệng còn dính nước miếng ke. Rồi lại nhìn xuống chiếc váy ngủ mỏng manh, đôi chân trắng nõn nà làm người ta khó mà kiềm lòng. Tự nhiên anh ta nuốt nước miếng trong lòng lại cảm thấy hối tiếc tại sao đêm qua không làm gì cô ta.

"Phụ nữ thật đáng sợ, phụ nữ đẹp còn đáng sợ hơn. Mình suy nghĩ như vậy thật là không xứng đáng với tấm chân tình của Nguyên Y dành cho mình "

Người gì mà tự luyện dễ sợ. Không biết từ khi nào mà anh ta tự tin cho rằng Nguyên Y thích anh ta nữa.

Anh ta đứng dậy đi tới phòng ngủ của cặp vợ chồng làm loạn la hét um sùm

"Nguyên Y dậy đi trời sáng rồi! "

Hà Kỳ Nam la lối làm cho cô tỉnh giấc.

Cô nhìn nam nhân bên cạnh. Rồi chạm nhẹ vào chiếc mũi cao cao của anh, chạm nhẹ vào hàng chân mày rậm và đôi môi mỏng.

"Cũng rất đẹp "

Đột nhiên Vu Trùng Tĩnh mở mắt ra nhìn cô làm cho mặt cô đỏ lên.

"Anh.. Không nghe gì.. đúng không?"

Anh nhìn cô rồi lắc đầu.

"Không nghe gì cả! "

Sau đó tự nhiên anh đặt tay lên eo cô.

Hôn nhẹ lên má cô. Nguyên Y bối rối đến nỗi không dám ngóc đầu dậy nhìn anh. Anh cười mà cứ như không cười nhìn cô làm cho cô khó có thể hiểu được anh đang nghĩ gì.

"Cảm ơn em vì đã khen tôi "

Hả... Anh nói gì vậy nè.

"Bệnh hoạn, rõ ràng hồi nãy nói không nghe gì mà! "

Cô cảm gối đánh anh rồi xuống giường mở cửa bước ra khỏi phòng. Vừa mở cửa đã thấy Hà Kỳ Nam đứng ngay đó.

"Mới sáng sớm anh đứng đây la lối cái gì?"

Hà Kỳ Nam ghé sát vào tai cô nói nhỏ.

"anh đói bụng "

Cô đập vào chân anh ta rồi lặng lẽ đi xuống phòng khách.

Chỉ có việc đói bụng thôi mà anh ta cứ thích làm quá lên.

Vu Trùng Tĩnh ngồi trên giường thích thú quan sát mọi việc xảy ra.

Một tiếng sau họ cùng nhau ngồi ăn cơm.

"Em ăn nhiều vào "

Hà Kỳ Nam gấp cho cô rất nhiều rau vì anh ta còn nhớ cô bị táo bón cần ăn nhiều đồ mát.

"Cảm ơn "

Ăn cơm xong thì anh và Hà Kỳ Nam đi làm còn mẹ anh thì đi khám bệnh định kỳ nên tình hình bây giờ chỉ có Nguyên Y và Đinh Nhi ở nhà cùng với nhau. Bốn mắt nhìn nhau, ngôi nhà im lặng tới mức làm người ta khó chịu. Có thể nghe được tiếng quạt quay, tiếng gió thổi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Kiểm chuyện

Đinh Nhi đứng lên đi tới trước mặt Nguyên Y, đột nhiên cô ta đưa tay nâng chiếc cằm đầy kiêu ngạo của cô lên. Hành động nhỏ của cô ta làm cho cô không tài nào đoán ra được cô ta muốn làm gì.

Nhưng xem ra với điệu bộ này của cô ta thì chắc không phải chuyện tốt lành.

" Nhan sắc của cô có thể khiến cho bất cứ tên đàn ông nào cũng thêm khát. Hèn chi hai người họ đều xem cô như báu vật "

Hóa ra này giờ cô ta đang ngắm nghía khuôn mặt xinh đẹp của cô.

" Muốn gây sự với tôi đúng không? "

Cô ta nở nụ cười, ánh mắt vô cùng khinh bỉ nhìn cô.

" Tôi chỉ nói sự thật thôi với nhan sắc của cô chỉ cần lên giường với mấy người là có thể kiếm được một số tiền lớn nuôi sống bản thân rồi "

Trong lòng cô phẫn nộ nhưng vẫn kiềm chế tỏ ra mình rất ôn hòa nhìn cô ta.

" Nguyên Y tôi trước giờ không thích làm những công việc ngoài giờ. Tôi chỉ thích làm những việc ngồi không một chỗ cũng có tiền để xài, ví dụ như làm vợ của Vu Trường Tĩnh "

Cô ta tức giận, mặt đỏ bừng lên nhào tới tát vào mặt Nguyên Y. Khuôn mặt xinh xắn in hình năm ngón tay của con hồ ly đó vừa đau lại vừa rát.

Nguyên Y liền túm lấy một mớ tóc của cô ta mà kéo ra chỗ hồ bơi sau nhà.

" Aaaaaaaa buông ra "

Cô ta càng la to thì Nguyên Y càng kéo thật mạnh. Tay chân chỉ biết múa may quay cuồng nhưng vẫn không làm gì được Nguyên Y.

" Tôi nói cho cô biết tôi không phải típ phụ nữ hiền lành dễ dàng để người khác ức hiếp đâu. Vậy nên tốt nhất sau này cô cẩn thận. "

Sau đó cô ta liền bị đẩy xuống nước nhưng trước khi đó Nguyên Y còn tặng cho cô ta một cái tát thật mạnh.

" Đồ điên "

Sau đó cô liền đi vào nhà..

Đinh Nhi tức tối la hét ầm ầm.

Vừa bước vào nhà Nguyên Y đã thấy Vu Trường Tĩnh nhưng đáng lẽ giờ này anh đang ở công ty mới phải.

" Sao giờ đã về rồi, hôm nay anh không đi làm hả? "

Anh đi tới chỗ cô trên tay anh cầm một tập hồ sơ. Rồi nhẹ nhàng vuốt tóc cô.

" Anh về lấy đồ rồi sẽ đi, mà Đinh Nhi cô ấy đi đâu rồi? "

Anh quay đầu nhìn xung quanh. Thường ngày anh mà về nhà thì người đầu tiên anh thấy sẽ là cô ta hôm nay về lại không thấy đâu làm anh có chút hiếu kỳ.

" Hôm nay nóng quá nên cô ta đang bơi ở hồ bơi sau nhà "

Công nhận cô giỏi thiệt nói dối không chớp mắt luôn.

" Vậy anh đi làm đây "

" Bye bye "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Cố ý

Buổi chiều hôm đó anh về nhà chẳng biết làm sao tới giờ ăn cơm mà mọi người kêu mãi mà Đinh Nhi chẳng chịu xuống ăn, gõ cửa mà cũng không trả lời lại làm cả nhà nháo nhào cả lên đành phải tìm cách phá cửa.

Cánh cửa mở ra cô ta nằm trên giường với tình trạng sức khỏe không ổn định. Cơ thể tiết ra rất nhiều mồ hôi làm ướt đầm chiếc chăn ngủ.

Vưu Trường Tĩnh lo lắng chạy tới đỡ cô ta ngồi dậy.

" Đinh Nhi em sao vậy? "

Bỗng nhiên cô ta ngất đi. Cả nhà liền đưa cô ta vào bệnh viện.

Nhưng mà tất cả chuyện này đều nằm trong sự sắp đặt của cô ta. Lúc Nguyên Y đẩy cô ta xuống hồ bơi cô ta không lên mà cố tình ngâm mình trong đó khiến cơ thể bị cảm lạnh.

Khoảng một sau khi đó cô ta bắt đầu tỉnh dậy.

" Em không sao chứ? "

Anh ngồi kế bên giường bệnh gọt trái cây cho cô ta.

" Em bị Nguyên Y đẩy xuống hồ bơi. "

Cô ta tỏ ra tội nghiệp, rồi nước mắt cứ như thể thi nhau rơi xuống. Tài năng diễn xuất của Đinh Nhi nếu đi làm diễn viên thì chắc chắn sẽ đạt giải Ảnh Hậu.

" Tại sao cô ấy lại phải làm vậy? "

Thật sự anh không tin vào những gì cô ta vừa nói. Mặc dù Nguyên Y là một người không thực nữ, dịu dàng như các cô gái khác nhưng anh tin cô không phải là người ngang ngược như vậy.

" Cô ấy không muốn cho em ở lại nhà anh nên mới làm vậy "

Anh không nói gì cả chỉ im lặng ngồi một chỗ. Nhìn biểu hiện của anh bây giờ làm cô ta vô cùng mãn nguyện.

Khi về nhà anh liền không nói không rằng chạy lên phòng kéo Nguyên Y xuống phòng khách. Tất cả đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng nhìn mặt anh rất hung dữ thì biết chẳng phải chuyện vui vẻ gì.

" Nguyên Y em nói thật cho tôi biết có phải em đã đẩy Đinh Nhi xuống hồ bơi không? "

Nguyên Y nhìn anh rồi lại cười nhẹ. Cô hiểu tại sao anh lại tức giận như vậy cũng hiểu tại sao anh từ bệnh viện về nhà lại hung dữ với cô như vậy.

" Phải thì sao? Không phải thì sao? Anh định sẽ làm gì tôi? "

Anh xiết chặt cánh tay cô làm cô đau nhức vô cùng.

" Nếu là em làm thì em đừng có trách tôi! "

Hà Kỳ Nam đứng một bên nghe đoạn đối thoại của hai người họ mà trong lòng rất khó chịu.

" Anh tốt nhất không nên làm tổn hại đến cô ấy "

Anh ta lo lắng với tình hình hiện tại Nguyên Y sẽ phải chịu thiệt thòi.

" Tôi làm đó. "

Cô vừa nói dứt câu thì liền bị anh nhốt vào nhà kho xong rồi khóa cửa lại mặc cho mọi người ngăn cản.

" Không ai được thả cô ta ra ngoài "

Nhìn người mình yêu bị người khác đối xử tệ bạc như vậy Hà Kỳ Nam tức giận lao tới đánh anh.

" Thả cô ấy ra, tao nói mày thả cô ấy ra có nghe không hả?"

Anh ta tức tối đánh vào người Vu Trưông Tĩnh không thương tiếc.

" Hà tổng có phải anh lo quá nhiều rồi không? Cô ấy là vợ tôi,muốn làm gì là quyền của tôi người ngoài như anh không có quyền can thiệp. Hay anh và cô ấy có quan hệ bất chính. Anh là tình nhân hay là trai bao của cô ấy? Tốt nhất bây giờ anh nên đi khỏi đây nếu không tôi báo cảnh sát kiện anh tội đánh người "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chưa từng tin tưởng

Hà Kỳ Nam không những bị Vu Trưông Tĩnh đuổi ra khỏi nhà mà đồ đạc của anh ta cũng bị quăng ra đường.

Trời bắt đầu đổ mưa, nhưng giọt nước li ti bắt đầu nặng hạt. Anh mở cửa căn phòng tối om chật hẹp ra nhìn thấy Nguyên Y ngồi một góc run rẩy,miệng thì lẩm bẩm gì đó. Từ lúc bị hư thai thì cơ thể cô rất yếu cộng thêm chưa được ăn gì vào buổi tối.

Trưông Tĩnh lướt nhìn người con gái đang ngồi dưới sàn nhà lạnh lẽo, cặp chân mày sắc bén nheo lại.

" Già vờ cũng giống thiệt, Nguyên Y thật không ngờ tài diễn xuất của cô lại tốt đến như vậy! "

Nhưng lại không nghe lời phản hồi nào từ cô, thấy lạ anh liền tiến tới gần xem thử.

Bàn tay anh đặt lên trán cô, cô sốt rất cao. Trưông Tĩnh bế cô lên, Nguyên Y nằm trong vòng tay anh mà run rẩy. Làm cho trái tim của người nào đó nhói đau.

" Biến thái,...buông tôi xuống!"

Cô phát ra âm thanh vô cùng nhỏ, ni non như tiếng mèo.

Anh rất cẩn thận đặt Nguyên Y lên giường, rồi lấy chăn đắp cho cô.

Mẹ anh đứng bên ngoài nhìn vào bà hết sức không hài lòng. Anh đã lớn nên bà cũng không tiện can thiệp vào chuyện của anh nên đành đi chỗ khác.

Được anh chăm sóc, Nguyên Y nằm ngủ tới trưa mới tỉnh dậy tuy nhiên người đầu tiên cô nhìn thấy đương nhiên là anh.

Ngồi chăm sóc cô cả đêm khiến anh mệt mỏi mà ngủ thiếp đi.

" Dậy... Dậy.. "

Nguyên Y dùng chân đạp đạp vào người anh. Nam nhân đang ngủ say bị quấy rầy liền tỉnh dậy.

" Tôi bệnh thì liên quan gì tới anh. Những gì tôi bị đều không phải do anh ban cho sao. Còn ở đây mặt dày xuất hiện trước mặt tôi. Mèo khóc chuột già bỏ từ bỏ. "

Anh chăm sóc cô cả đêm biết đâu có ý đồ gì khác thì sao? Lỡ anh vì muốn trả thù cho Dĩnh Nhi mà giết người diệt khẩu thì sao?

" Rõ ràng là cô sai trước còn ở đây làm như mình là người vô tội. "

Rõ ràng trong lòng thì muốn xin lỗi, muốn dỗ dành người ta mà sao miệng nói ra câu nào cũng làm tổn thương người đối diện vậy nè.

" Anh vốn dĩ trước giờ chưa hề tin lời tôi nói đúng không? Cái gì mà em nói gì tôi cũng tin đều là lời nói dối đúng không? Tôi biết anh yêu cô ta, anh tâm cô ta nhưng anh cũng đâu cần phải thể hiện rõ như vậy. Mấy ngày nữa tôi dọn đi không phiền anh bận tâm tới cuộc sống của tôi "

Nói cả buổi cuối cùng cô cũng nói tới chủ đề chính rồi. Nghe cô nói vậy anh vô cùng tức giận mặt nổi gân xanh nhìn cô.

"Hóa ra cô nói bấy giờ thì ra là có ý muốn dọn khỏi cái nhà này để cùng chung sống với tên trai bao của cô đúng không?"

Nguyên Y bắt đầu rơi nước mắt rồi. Từ nhỏ đến lớn chưa từng có một ai nói cô như vậy.

"Tôi muốn đi theo anh ấy thì đã sao? Anh ấy là người có tiền, có quyền lại còn quan tâm tôi. "

Anh bước tới túm lấy vali ra xong rồi bỏ quần áo của cô vào trong đó. Anh xách chiếc vali rồi đi xuống trước mặt cô.

"Cô dọn ra nhà sau ở cho tôi. Nếu cô dám trón tôi không biết mình sẽ làm ra chuyện gì đâu!"

Nhà sau mà anh nói chính là dãy phòng dành cho người làm.

"Đi thì đi "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Mất mặt

Nguyên Y xách chiếc vali tới nhà sau.

Đám người làm lấy làm lạ thì nhau bàn tán này nọ.

"Đường Đường là thiếu phu nhân mà lại xách đồ đạc từ nhà chính tới đây ở!"

Nghe mấy người đó nói vậy thật lòng cô rất muốn tìm một cái lỗ để chui xuống.

Đột nhiên Vũ Trương từ xa đi tới vẻ mặt khó chịu nhìn họ. Bà rất ghét kiểu người bàn tán về chuyện của người khác.

"Hết chuyện làm rồi đúng không? Mà còn có thời gian để mấy cô mấy cậu đứng đây nói chuyện. "

Bà ấy quát một cái làm cho cả đám người sợ hãi chạy đi làm việc. Nguyên Y đứng một bên nhìn mà cũng thấy sợ, đây là lần đầu tiên cô thấy bà giận dữ như vậy.

"Thiếu phu nhân để tôi sắp xếp chỗ ngủ cho cô "

Bà ấy hiền từ nhìn cô, trông bà lúc này khác với hồi nãy quá, thay đổi một trời một vực luôn.

"Dạ "

Mọi chuyện được sắp xếp đâu vào đó ổn thỏa. Mặc dù phòng ngủ không tiện nghi như trước nhưng đối với cô thì quá đủ.

"Không ngờ chỗ ở dành cho người làm mà tốt thiệt. Chăn ấm đệm êm đã vậy nhà vệ sinh cũng rất sạch sẽ "

Trời bắt đầu chập chòn tối, trăng cũng bắt đầu lên. Hôm nay là ngày rằm nên trăng đặt biệt tròn và đẹp.

"Cậu chủ hay là để vú gọi thiếu phu nhân lên ăn cơm! "

Vũ Trương nhìn anh nhưng mà anh thì vẫn ngồi im đó không nói gì cho tới lúc bà ấy định đi kêu Nguyên Y lên ăn cơm thì..

"Không cần gọi, cô ta không cần ăn cũng no. Vú cứ làm việc của mình đi "

Nghe anh nói vậy mọi người trong nhà từ mẹ anh cho tới người làm trong nhà ai cũng ngạc nhiên. Thường ngày tuy anh và cô ấy không ngọt ngào như các cặp vợ chồng son khác thì ít nhất đôi lúc anh cũng rất quan tâm tới Nguyên Y.

Buổi tối hôm đó bụng cô cồn cào lên tiếng biểu tình. Nằm ngủ cũng không yên cô cứ lăn qua lăn lại vì đói.

(Ơc..... Ơc cccc.....)

"Tội nghiệp mày quá ah! "

Nguyên Y xoa xoa chiếc bụng nhỏ của mình.

Vốn dĩ có người định mang cơm cho cô nhưng sợ bị anh đuổi việc nên cũng thôi.

Nguyên Y ngồi dậy đi tới căn bếp của nhà chính

Vừa bước vào thì thấy tên đáng ghét đang ngồi ở đó với cả bàn thức ăn. Vuu Trường Tĩnh nhìn cô.

" Đói lắm hả? "

Tiếng bụng kêu vang lên là cô xấu hổ mặt đỏ lên như chú mèo con.

Thật ra anh định bỏ đói cô nhưng lại thấy xót nên thôi rồi xuống bếp làm đồ ăn rồi ngồi đợi cô đói tự mò lên kiểm thức ăn.

" Không có... Nhưng mà tôi thấy nhiều thức ăn như vậy chắc một anh ăn không hết đâu hay để tôi ăn phụ cho!"

Anh nhìn cô rồi lại đứng lên

" Ăn đi để ngày mai còn có sức làm việc!"

Hả? Anh vừa nói gì vậy cô nghe không hiểu. Từ lúc cô bước vào cái nhà này có cần làm việc gì đâu?

" Làm việc gì? "

" Làm việc mà một người làm cần phải làm! Nguyên Y tiền ba mẹ cô đang sử dụng đều do cô cung cấp nhưng hiện tại cô không đi làm, tiền hàng tháng cô cho họ đều do nhà tôi cho cô. Nhưng ở cái nhà này ai muốn ăn cũng đều phải làm việc. Nếu cô không làm thì cứ ngồi đó nhìn ba mẹ mình chết đói đi!"

Nói xong những lời đó anh liền đi lên lầu. Còn Nguyên Y thì đang đói nghe anh nói vậy tự nhiên no luôn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Tiểu tam ức hiếp vợ lớn

Hôm nay là một ngày đẹp trời, vừa sáng sớm đã có cơn mưa sau đó lại xuất hiện cầu vồng, bầu trời trong xanh, thoáng đãng.

Vuu Trường Tĩnh thức dậy từ sáng sớm đến bệnh viện đón Đình Nhi về nhà. Cô ta thì oai rồi chỉ cần một cơn bệnh thôi là có được tất cả. Nguyên Y đứng một góc nhìn hai người họ ân ân ái ái với nhau mà churóng mắt.

" Đứng đó làm gì? Sao không đi lấy cho cô ấy ly nước! "

Anh nhìn cô rồi ra lệnh cứ như kiểu cô thật sự là người hầu của cái nhà này.

(Cầu cho anh chết cũng không yên thân) Trong lòng cô thầm nguyện rửa anh một trăm lần, một nghìn lần như vậy.

" Đây nè! "

Nguyên Y đưa cho cô ta một cốc nước lạnh. Cô ta chạm nhẹ vào ly nước rồi.

" Lấy ly khác, tôi mới vừa khỏi bệnh mà cô lại đi lấy cho tôi ly nước lạnh muốn tôi chết sớm phải không "

Cô nhin! Nếu không phải vì ba mẹ cô thì còn lâu cô ta mới có dịp ăn hiếp cô .

Thế là Nguyên Y lại phải đi đổi cho cô ta ly nước nóng. Nhưng mà lần này tự nhiên cô ta không gây sự như lần trước bắt Nguyên Y đổi ly khác mà trực tiếp tạt thẳng cả ly nước nóng vào người Nguyên Y.

" Aaaaaaaaaa "

Bàn tay cô đỏ lên, đau rất vô cùng.

Nhưng mọi người đâu mà ngờ khi vừa nhìn thấy cô bị như vậy anh liền không nương tay tát thật mạnh vào mặt cô ta. Nhất thời không kịp phản ngã nhào

ra ghế salon.

" Bắt cô ấy lại "

Cả đám người hầu chạy lại giữ chặt tay Đình Nhi.

" Không sao chứ? "

Anh cầm tay cô lên thối thối nhưng Nguyên Y giật tay lại không cho anh động vào.

" Em nghĩ mình là ai mà dám làm vậy với cô ấy. Cô ấy là vợ anh, thiếu phu nhân của cái nhà này trừ anh ra không ai có quyền ức hiếp cô ấy. "

Rõ ràng là anh cho cô ta làm vậy, giờ tỏ vẻ như mình vô tội.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại anh chỉ cho cô ta kêu Nguyên Y làm việc chứ đâu nói cho cô ta làm vậy với Nguyên Y.

Sau đó anh lại định đánh cô ta thêm cái nữa những chưa kịp thì đã bị Nguyên Y ngăn cản.

" Để tôi "

Ý cô là muốn tự mình ra tay sao?

" Tay em vẫn còn bị thương "

Anh đứng trước mặt cô từ trên nhìn xuống người con gái bé nhỏ. Không ngờ vợ anh dữ như vậy.

" Tôi làm được "

" Ừm "

Anh gạt đầu đồng ý.

Nguyên Y tiến đến chỗ Đình Nhi.Đột nhiên mẹ anh từ trên lầu đi xuống.

" Nguyên Y con đi bôi thuốc đi những chuyện còn lại cứ để ta giải quyết "

Bà vừa dứt lời anh liền kéo cô lên phòng rồi đóng cửa lại.

" Anh buông tôi ra, anh kéo tôi lên đây làm gì "

Tiếp đó là đá một cái, đập một cái, tát một cái.

(Aaaaaaaa)

" Tôi kéo em vào đây để bôi thuốc chứ có định làm gì em đâu. Phụ nữ gì mà hung dữ dễ sợ, bộ em định giết chồng mình hả? "

Nguyên Y nhìn anh cười cười rồi...

Đập mạnh vào chân anh (Aaaaaaa)

" Anh đừng có mà ở đó mà chơi trò đấm xong rồi xoa với tôi. "

Cô quay đầu bước đi thì bị anh kéo trở lại,tay anh đặt sau ót của cô. Đôi môi vừa mọng lại vừa lạnh chạm vào môi cô. Lưỡi anh tấn công vào khoang miệng hút hết dịch ngọt trong đó.

Đang lúc cao trào thì Nguyên Y cắn anh làm cho máu lan ra khắp khoang miệng của hai người. Anh khẽ nhủ mày trừng mắt nhìn cô.

" Nếu còn như vậy nữa ông đây chơi chết em! "

Nghe những lời đó cô đứng hình luôn. Đe dọa cô xong anh lại tiếp tục thực hiện việc còn dang dở lúc nãy. Nụ hôn anh trao cô lúc cuồng nhiệt lúc dịu dàng làm cho người nào đó sau một phản kháng lại bị cuốn vào thậm chí còn đáp lại.

Sau một lúc anh buông ra,đưa tay chạm vào môi cô như vẫn còn lưu luyến.

" Ngồi xuống đi tôi bôi thuốc cho em "

Nguyên Y rất ngoan ngồi xuống để anh bôi thuốc.

" Hồi nãy bị tôi đánh có đau không? "

Cô xoa xoa má anh. Anh lắc đầu nhìn cô

" Không đau! Vậy còn em bị bồng có đau lắm không? "

" Rất đau!"

Rồi anh chuyên tâm bôi thuốc cho cô. Giống như muốn bù đắp cho những gì cô phải chịu.

Còn về phần việc xử lý Đình Nhi thì, sau khi anh và cô đi lên lầu mẹ anh sai người lôi cô ta ra ngoài vườn rồi treo ngược cô ta lên cây còn ở dưới gốc cây thì để cả đồng Sầu Riêng. Bà biết cô ta sợ nhất mùi Sầu Riêng nên để đó cho cô ta ngửi một lần cho đã.

" Thả tôi xuống...ợe..."

" Ở trong nhà ta mà dám giở trò còn dám ức hiếp con dâu của ta. Để xem hôm nay lão nương xử lý cô như thế nào "

.....

Như yêu cầu là phần này ngọt.

Nhưng mình thấy có nhiều bạn thích ngược nên đã thêm một ít vào.

Chương này viết dài một chút rồi đó. Định mai mới đăng nhưng giờ rảnh nên đăng luôn.

Tiếp tục vote

(1) Ngược

(2) Sủng.

Comment phía dưới nha!!

CHÚC MN ĐỌC TRUYỆN VUI VÈ **

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Sầu Riêng

Cả buổi bị mẹ anh treo trên cây cộng thêm việc sống chung với đám Sầu Riêng trong mấy tiếng đồng hồ làm Đình Nhi choáng váng mặt mày, nôn mửa liên tục nhưng cũng may chưa có nặng tới mức phải nhập viện .

" Haiz, yếu gì mà yếu dữ vậy chỉ là mấy trái Sầu riêng thôi mà ! Loại quả ngon như vậy mà không biết thưởng thức. "

Bà ngồi kế bên cạnh giường của cô ta cầm một miếng sầu riêng lên ăn một cách ngon lành. Vốn dĩ cô ta nằm nghỉ ngơi một chút là có thể tỉnh nhưng lại ngửi thấy mùi sầu riêng đó làm cô ta phải nôn ói thêm nhiều lần nữa. Thật sự không biết bà cố ý hay cố tình nữa.

" Mẹ đừng đùa nữa chết người bây giờ. Mẹ xem đi mẹ ra tay nặng quá rồi lỡ cô ta xảy ra chuyện gì thì sao? Hay là mình ra ngoài vườn ăn được không? "

Nguyên Y nhìn bà rồi giả vờ tới bóp vai, xoa bóp này nọ. Cô cũng sợ cô ta có chuyện gì tại vì mỗi người đều có một nỗi sợ khác nhau mà.

" Được! Nhưng Nguyên Y để ta nói cho con nghe chuyện này thông thường những đứa không biết điều sẽ sống rất dai không có chết dễ vậy đâu "

Nói rồi bà bước ra khỏi cửa. Nguyên Y xoay người nhìn anh. Đôi mắt khê cười làm cho tim người đối diện đập mạnh liệt.

" Anh ở lại đây chăm sóc cho cô ấy đi! Tôi ra ngoài trước đây. "

Hừ! Dám bỏ anh lại đúng là người phụ nữ không có lương tâm, làm gì có để chồng mình ở chung một chỗ với người yêu cũ chứ.

" Cô ấy có người làm lo cho rồi không cần tôi ở lại đây đâu! "

Mặc kệ anh nói gì cô chỉ cười cho qua chuyện rồi đi khỏi chỗ này. Nhìn thấy cô đi anh cũng đi theo.

Hai người họ cùng nhau đi ra ngoài vườn cùng hoàng hôn. Không khí tĩnh mịch, im ắng vô cùng. Tưởng chừng có thể nghe được tiếng gió thổi, tiếng lá cây xào xạc.

Nguyên Y nhìn ra xa, khung cảnh phía bên kia hàng rào thật đẹp, đẹp đến nỗi người xem phải động lòng thậm chí rung động.

"Tôi có chuyện muốn hỏi anh tại sao.. luôn tin lời của cô ấy hơn tôi?"

Đột nhiên bầu không khí trở nên ngột ngạt khiến người ta khó chịu.

"Cái mà cô ấy hơn em chính là thời gian ở bên cạnh tôi. Người ta thường nói biết mặt không biết lòng, tôi và em chỉ mới quen nhau có mấy tháng còn tôi và cô ấy đã ở cạnh nhau hai năm. Nhưng nếu muốn tôi hoàn toàn cũng không phải là chuyện không thể? "

Ý anh là sao? Cô hoàn toàn nghe không hiểu.

"Vậy thì phải làm như thế nào? "

Anh nhẹ nhàng vuốt tóc cô. Từ từ cảm nhận mùi hương lan tỏa từ mái tóc dài mềm mại.

"Tôi tin cô ấy vì thời gian cô ấy bên cạnh tôi lâu hơn. Nhưng nếu muốn tôi tin em thì em chỉ cần cho tôi một đứa con là đủ "

Lúc trước anh vô tình lấy đi đứa con của cô nên bây giờ anh muốn đền bù thiệt hại cho cô. Nhưng anh đâu ngờ rằng lời anh vừa nói vô tình làm cô nhớ lại chuyện của quá khứ.

"Tôi muốn đi ngủ "

Nguyên Y đứng dậy đi vào nhà. Anh ngồi nhìn bóng dáng bé nhỏ của cô mà không khỏi đau lòng.

Buổi tối hôm đó cô tắm rửa rồi lại leo lên giường mà ngủ.

Anh nằm xuống bên cạnh Nguyên Y. Cô ngủ rất say, anh vòng tay ôm lấy eo của cô.

Mùi hương của cơ thể cô lan tỏa làm anh vô cùng thích thú.

"Cho tôi ôm em ngủ có được không? "

Nguyên Y đang ngủ thì làm thế nào trả lời anh được.

"Em không trả lời coi như đồng ý rồi nha "

Giờ này cũng đã một giờ khuya rồi nhưng ở một nào đó vẫn có đôi nam nữ tình tứ ngồi xem phim với nhau.

Ba cô khoác tay lên vai mẹ cô, ông quay sang nhìn bà.

"Mẹ Nguyên Y sao dạo này tôi thấy hình như bà có thêm nếp nhăn thì phải? "

Bà dùng đôi mắt hình viên đạn nhìn ông.

"Lão già muốn chết hả?"

Phụ nữ giận dữ trông thật đáng sợ mà, nhìn bà cứ như muốn ăn tươi nuốt sống ông vậy.

"Không! Vợ tôi là đẹp nhất làm gì có nếp nhăn. "

Mình còn viết một số truyện khác mọi người vào đọc ủng hộ nha.

Cứ tiếp tục vote như mọi ngày nha.

(1) Ngược Nam chính

(2) Ngược Nữ Phụ

CHÚC MN ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Quyết định

Cô mở mắt ra vươn vai một cái, đột nhiên cô quơ tay đụng phải người nào đó. Nguyên Y đưa mắt nhìn sang bên cạnh, một nam nhân có hàng chân mày sắc bén, lông mi dài, đôi môi mỏng hút hồn người khác. Đã vậy đôi tay còn đặt ở trên người cô, Nguyên Y lấy tay người đó ra với ánh mắt vô cùng chán ghét.

"Vưu Trường Tinh dậy đi "

Nhưng hình như có cái gì đó sai sai ở đây, hình như chỗ này đâu phải phòng ngủ của anh và cô đây là phòng ngủ của người làm mà, vậy những người đó đâu.

Từ phía giường đối diện đám đông xì xào to nhỏ với nhau. Nhất thời không biết xử lý thế nào cô liền đạp anh lăn xuống giường.

"Aaaaa,cậu chủ "

Trời đánh cũng phải tránh bữa ăn vậy mà cô cư nhiên lại không thương tiếc đá anh xuống đường trong khi anh đang nằm mộng đẹp.

Anh từ từ ngồi dậy nhưng hình như lưng anh gặp vấn đề rồi, mặt anh nhăn nhó vô cùng khó coi.

Đám người làm thấy vậy nháo nhào lên gọi xe cấp cứu tới chở anh đi bệnh viện.

Khám bệnh xong anh về nhà, anh bước xuống xe bởi vì lưng đau nhức nên phải khom người mới đi được đã vậy tay còn bỏ sau lưng trông anh như một ông già ở tuổi xế chiều.

" Xin lỗi! Tôi không hề cố ý gây thương tích cho anh đâu! "

Nguyên Y áy náy đứng trước mặt anh thật lòng xin lỗi.

" Không sao tôi chưa có chết được đâu nên em khỏi cần xin lỗi "

Tự nhiên trong lòng cô có chút khó chịu, anh nói như vậy là có ý muốn chế diễu cô mà..

" Vậy thôi! Đợi khi nào anh chết thì tôi sẽ tới xin lỗi. "

Nguyên Y bước vào nhà thậm chí còn không thèm quan tâm tới bộ mặt tức giận của anh.

" Em..."

Cô bước vào nhà thì nhìn thấy mẹ anh ngồi trên ghế salon đang quan sát cô.

" Hình như con đang gặp chuyện gì phải không?"

Nguyên Y lúng túng trước câu hỏi của bà liền nhanh chóng chuyển sang đề tài khác.

" Mẹ không có gì hết chỉ là con và anh ấy mới từ bệnh viện về nên hơi mệt. Con đi tắm nha "

Bà gật đầu đồng ý. Thế là cô nhanh chóng chuồng khỏi chỗ này.

Còn anh thì vừa về tới nhà liền tới phòng ngủ của khách thăm Đình Nhi.

Nhìn thấy anh cô ta phấn khích xuống dưới lao tới chỗ anh như hổ vồ lấy môi ôm chầm lấy anh.

" Buông anh ra!"

Hành động của cô ta vô tình đụng tới vết thương ở lưng của anh làm cho anh đau đớn tới nổi nháu mày.

" Trường Tinh anh sao vậy?"

Đình Nhi buông anh ra cẩn trọng xem xét lưng của anh, vừa đỏ vừa sưng chắc anh đau lắm.

" Anh tới là để coi sức khỏe của em như thế nào với lại anh cũng có chuyện cần nói với em "

Dĩnh Nhi dịu anh ngồi xuống ghế rồi đi rót một ly nước cho anh.

" Có chuyện gì anh nói đi "

Vưu Trường Tĩnh cầm ly nước lên uống rồi thẳng thắn nhìn vào mắt mình Dĩnh Nhi.

" Anh đã suy nghĩ kỹ rồi dù gì Nguyên Y cũng là vợ hợp pháp của anh nên anh cần phải có trách nhiệm với cô ấy. Anh mong rằng mấy ngày nữa em sẽ dọn đi bởi vì anh cần phải cho cô ấy một cuộc sống như những cặp vợ chồng khác. Một cuộc sống mà không có người thứ ba xen ngang."

Lời anh nói như sét đánh ngang tai như một con dao đâm vào Dĩnh Nhi.

Cô ta bất ngờ với câu nói của anh. Thật không ngờ rằng người từng nguyện che chở cho cô ta cả cuộc đời bây giờ lại vì một người phụ nữ khác mà muốn vứt bỏ cô ta.

.....

Lâu rồi mới ra chap mới

Chap này có làm hài lòng mọi người không Bình luận phía dưới cho mk biết để còn có động lực viết chương tiếp nha.

CHÚC MN ĐỌC TRUYỆN VUI VẺ

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Cắm đố

Dĩnh Nhi đột nhiên ôm lấy anh khóc như mưa. Nhất thời mọi chuyện xảy ra làm anh chẳng biết nên làm thế nào cứ ngơ ngác nhìn cô ta.

" Dĩnh Nhi biết anh vẫn còn quan tâm,lo lắng cho Dĩnh Nhi mà đúng không? "

Đúng là anh còn quan tâm và lo lắng cho cô ta nhưng anh dám chắc đó không phải là tình cảm giữa nam và nữ.

Vừa nói xong Dĩnh Nhi liền áp môi mình lên đôi môi mỏng của anh tham lam xâm chiếm. Chiếc lưỡi dính hương len lỏi trong khoang miệng của anh. Nhưng hình như anh không có cảm giác,thời khắc cô ta nhào tới anh đã muốn đẩy cô ta ra nhưng do phần lưng bị thương đột nhiên đau dữ dội đau tới nỗi anh phải nhíu mày.

Thấy anh không phản kháng cô ta làm càn đưa tay cời từng cúc áo của anh ra sờ soạng khắp nơi.

Nhưng chẳng biết Nguyên Y từ lúc nào đã đứng trước cửa phòng nhìn hai người họ.

" Có phải tôi làm phiền hai người rồi đúng không? "

Nghe thấy tiếng Nguyên Y cô ta dừng lại tất cả các hành động của mình đưa mắt nhìn Nguyên Y.

" Đúng vậy "

Cô ta ngang ngược tuyên bố chủ quyền của mình.

Còn anh thì chỉ ngồi lặng im quan sát cô. Anh muốn xem cô sẽ xử lý chuyện này như thế nào nói trắng ra anh muốn nhìn thấy vẻ mặt lúc ghen tuông của cô.

Nhưng trái với suy nghĩ của anh,cô không những không tức giận mà còn vui vẻ nhìn hai người.

" Xin lỗi vì đã làm phiền! Tôi đi đây chúc hai người vui vẻ nhưng phải nhớ đừng có làm việc quá sức không tốt cho sức khỏe đâu! "

Cô nói gì vậy? Từng câu từng chữ của cô thật đúng là khiến cho người nào đó muốn đập đầu xuống gối tự tử.

Cô vừa đi anh cũng cố hết sức đứng dậy đi theo cô.

" Trường Tĩnh anh đi đâu vậy?"

Anh nhìn cô ta

" Anh dọn đồ đi lát nữa sẽ có người tới chở em về căn nhà ở ngoại ô thành phố "

Rồi anh từ từ đi xuống phòng khách gặp Vũ Trương, lưng đau nên anh đi lại rất khó khăn.

" Vũ Trương lác nữa nhờ vũ chuẩn bị xe đưa Dĩnh Nhi về nhà của cô ấy. "

Bà vui mừng nhìn anh.

" Được "

Anh đi lên phòng ngủ của mình vừa mở cửa anh liền thấy Nguyên Y đang ngồi trên giường nhìn về phía mình.

" Lại đây nằm đi để tôi bôi thuốc cho anh "

Chẳng lẽ cô ngồi đó đợi anh tới? Không thể nào!

Nhưng anh vẫn nghe theo cô đóng cửa phòng lại bước tới chiếc giường rộng lớn cởi chiếc áo sơ mi trắng ra nằm úp mặt xuống giường.

" Em... không giận vì chuyện...vừa rồi sao? "

Anh ấp úng nói chuyện lấp ba lấp bắp hỏi cô.

" Tại sao phải tức giận vì chuyện vừa rồi? Vốn dĩ ngay từ đầu khi anh vừa bước vào căn phòng đó tôi đã đứng bên ngoài nghe thấy toàn bộ cuộc hội thoại của hai người rồi "

Hóa ra là thế vậy mà anh còn tưởng cô không thèm quan tâm tới việc anh và bạn gái cũ cùng nhau ở chung một phòng, thì ra cô đã nghe hết mọi chuyện nên mới bỏ qua cho anh.

Nguyên Y nhìn vết thương trên lưng anh mà không khỏi xót xa. Cô chạm nhẹ vào vết thương rồi ngồi nhìn lưng anh cả buổi trời.

" Em đang quan tâm đến tôi phải không? Yên tâm đi chỉ là vết thương nhỏ thôi tôi chịu được được!"

Người gì đâu mà tự tin dễ sợ, rõ ràng bản thân đau nhức đi đứng không vững, vết thương lại vừa sưng vừa đỏ mà còn ở đó mạnh mẽ.

Bôi thuốc cho anh xong cô định đi xuống lầu thì vừa hay bị anh nắm tay kéo trở lại.

" Sáng giờ em cũng mệt rồi nằm đây ngủ chút đi lát nữa tới giờ ăn cơm tôi sẽ gọi em dậy "

Cô không từ chối mà còn ngoan ngoãn nằm xuống bên cạnh anh.

Cô ôm lấy anh ngủ rất ngon lành, lâu lâu còn ghé sát người anh để tìm tự thế ngủ thoải mái.

Còn về phía Dĩnh Nhi khi vũ Trương nói cô ta nhanh chóng chuẩn bị đồ đạc để về nhà thì cô ta một mực không chịu cứ khẳng khái đòi ở lại.

" Tôi không đi có chết cũng không đi!"

Mẹ anh từ trên lầu bước xuống, dáng dấp oai phong vẻ mặt hung dữ nhìn cô ta.

" Con dâu và con trai ta đang ở trong phòng *làm việc* cô cứ la lối như vậy làm sao tại nó tập trung được. Người đâu bắt cô ta lại quăng lên xe "

Trong căn nhà này mọi lời nói của bà là mệnh lệnh tối cao. Đám người làm nghe vậy liền làm theo.

Dĩnh Nhi bị bọn họ quăng vào xe làm cô ta đau nhức toàn thân.

" Loại con gái này đúng là không biết điều. "

Vote nha mn

(1) Ngược nữ phụ

(2) Ngược Nam phụ

Đọc truyện vui về nha

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhầm Phòng Lên Nhầm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 50: Ác ma

Chiếc xe Lamborghini Huracan Performante chở Đinh Nhi tới căn nhà ở ngoại ô thành phố. Đinh Nhi bước xuống mắt rũ xuống nhìn chiếc xe từ từ đi xa khỏi tầm mắt. Từng bước nặng trĩu bước vào căn nhà đó, ngôi nhà rộng lớn lại trống trải cộng thêm phong cách trang trí cổ điển làm cho người ta có cảm giác ảm đạm.

Đột nhiên người đàn ông trung niên từ trên lầu đi xuống trên tay ông ta cầm một bình rượu, mặt mày nhem nhuốc, quần áo xộc xệch tiến, bước đi loạng quạng về phía cô ta.

"Mày về khi nào?"

Mùi rượu trên người gã đàn ông xông thẳng vào mũi cô ta. Đinh Nhi nhú mày tỏ vẻ chán ghét, cơ thể run rẩy đầy sợ hãi.

"Dạ..... Chào... Cha Dượng"

Đúng ông ta chính là cha dượng của Đinh Nhi ông ta tên là Hoắc Thiên.

Người đàn ông đáng sợ nhất mà cô ta từng gặp, nói cách khác ông ta chính là ác quỷ.

Nhìn thấy vẻ mặt của Đinh Nhi làm cho thú tính trong người ông ta bộc phát.

Ông ta nhào tới ôm lấy cô, hôn hít đã vậy tay lão còn dơ trò đùa bại với cô ta. Đinh Nhi sợ hãi đưa chân đá vào bộ hạ của ông ta. Lão đau đớn la toáng lên, tức giận đi tới góc nhà lấy một cây roi mây đánh tới tấp vào người Đinh Nhi.

"Tôi xin ông tha cho tôi đi"

Ông ta không những không nương tay mà còn đánh mạnh hơn. Da thịt vừa đau vừa rát Đinh Nhi cố gắng giật lấy cây từ tay ông ta rồi bỏ chạy.

Chạy ra tới đường lớn lúc này trước cũng đã tối không có taxi may mà có chiếc xe chạy tới. Cô ta đánh lái liều lo ra chặn đầu xe.

Nhìn thấy cô ta tài xế xe nhanh hơn thắng gấp.

"Có thể cho tôi đi nhờ xe không?"

Lúc này lão già kia vẫn đang đuổi theo cô còn lớn tiếng quát tháo.

Tài xế quay xuống nhìn nam nhân ngồi phía sau.

"Cậu chủ có cho cô ấy đi nhờ xe được không?"

"Được"

Tài xế mở cửa xe ra hiệu cho cô ta. Đinh Nhi bước lên xe ập vào mắt cô ta là hình ảnh Hà Kỳ Nam đang thông dong hút xì gà.

"Chào"

Sau đó anh ta đưa Đinh Nhi tới biệt thự riêng của mình.

"Người đàn ông lúc này là ai? Với lại tại sao cô bị thương?"

Hà Kỳ Nam có chút hiếu kỳ về chuyện này nên vừa về tới nơi cô ta còn chưa định thần là anh ta đã nhanh chóng hỏi han.

"Ông ta là cha dượng của tôi. Năm đó ba mẹ cô ta ly dị, xong mẹ cô lại kết hôn với ông ta. Người đàn ông vô nhân tính, ông ta rất thích uống rượu cứ mỗi lần say xỉn lại đánh đập mẹ con tôi. Vừa nãy cũng vậy nhưng cũng may mẹ tôi không có ở đó."

Đinh Nhi bình thản nói với anh ta. Lời cô ta vừa nói làm Hà Kỳ Nam rất bất ngờ. Anh ta vốn dĩ cho rằng cô là một người không sợ trời không sợ đất hóa ra còn có người có thể trừng trị cô ta.

"Tôi còn có chuyện muốn biết tại sao cô lại rời khỏi nhà họ Vu?"

Dinh Nhi khó chịu nhìn anh ta. Đây là lần đầu tiên cô gặp một người đàn ông nhiều chuyện như vậy.

" Không cần anh bận tâm! "

Đây đâu phải là thái độ mà cô nên có đối với ân nhân đã cứu mạng mình.

" Không nói thì thôi! Mấy ngày nữa cô cứ ở lại đây không cần phải ngại "

Chương này không được hay lắm nhưng ta dám đảm bảo chương tiếp theo sẽ làm đọc giả điên đảo.

Vote mạnh vào đề ta có động lực nha.

Đọc truyện vui vẻ nha.

Hẹn gặp ở chap sau

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tắm (15+)

Trong căn phòng đầy sa hoa, lộng lẫy đôi nam nữ ôm nhau ngủ ngon lành.

Nguyên Y từ từ chuyển động cơ thể kéo giãn khoảng cách của cô và anh.

Thật không ngờ hai người có thể an tĩnh ngủ cùng nhau như vậy. Không khí trong phòng rất khác lạ thoáng chốc lại làm cô đỏ mặt.

Đột nhiên cô phát triển ra một chuyện mà trước giờ cô ít khi để ý tới đó là không ngờ chồng cô có nhan sắc vô cùng bắt mắt. Ngũ quan tinh tế lại nhẹ nhàng nhưng cũng không kém phần uy quyền, chiếc mũi cao cao cộng thêm đôi môi hồng hồng nhếch lên trông anh rất đẹp một vẻ đẹp trấn áp người đối diện. Cô đưa tay lướt qua từng bộ phận trên khuôn mặt nam tính của anh.

Vưu Trường Tĩnh mở mắt ra nhìn chăm chăm vào cô.

Anh nhìn cô như vậy làm cho tim cô đập liên hồi như muốn bay ra khỏi lồng ngực.

" Nguyên Y Y tôi muốn đi tắm! "

Anh muốn đi tắm thì cứ tự nhiên thông báo cho cô biết làm gì?

Chẳng lẽ... Anh muốn cô giúp!!!

Nguyên Y bị suy nghĩ trong đầu làm cho giật mình, mặt cô đỏ lên như quả cà chuyển tầm nhìn sang chỗ khác.

" Ý anh là.....!! "

" Tôi muốn em tắm cho tôi! Hiện tại tôi đang bị thương rất bất tiện cần người giúp! "

Giọng nói anh ngông cuồng và bá đạo nói với cô

"Hả???? "

Sao trên địa cầu này lại có người không biết xấu hổ vậy trời.

Những suy nghĩ vừa rồi của cô bỗng thành sự thật làm cô hơi sợ.

" Anh muốn...có người giúp...thì kêu người giúp việc làm. Tôi là vợ anh...đâu phải người hầu! "

Cô tức giận tới nỗi nói chuyện không được lưu loát như hằng ngày. Làm cho nổi lên hứng thú muốn đùa giỡn với cô.

Một giây sau anh đặt tay sau gáy cô rồi kéo cô lại gần. Mũi của cô chạm vào chóp mũi đầy kiêu ngạo của anh. Anh muốn cô ở khoảng cách gần cảm

nhận mùi hương trên cơ thể anh.

" Tôi biết đầu óc em có vấn đề nhưng không ngờ lại nặng đến như vậy. Em bị ngốc sao mà lại để cho người làm tắm rửa. Em nói em vợ tôi vậy mà lúc tôi bị thương em không thèm chăm sóc. "

Đúng là người có học thức cao siêu nói chuyện khác hẳn người bình thường. Từng câu từng chữ anh nói đều không hề sai. Cô là vợ anh chẳng lẽ cô không có đủ khả năng sao mà phải để cho người khác làm

" Hôi chết được! Sáng sớm anh chưa đánh răng mà sao nói nhiều dữ vậy? "

Nguyên Y bước xuống giường đi về phía phòng tắm. Nhưng đột nhiên cô dừng bước rồi quăng cho anh hai chữ.

" Đi tắm "

Lời nói của cô làm anh vui tới mức quên cả việc mình đang bị thương. Anh nhanh chóng bước xuống giường đi theo cô.

Nguyên Y nhìn anh từ trên xuống dưới, tâm trạng rối bời chẳng biết nên làm gì.

" Em có thể nhanh chóng lên được không? "

Anh cao 1m8 còn cô chỉ cao tầm 1m67

, tại vì cô mặt đỏ ngầu khá mát mẻ từ trên nhìn xuống anh có thể dễ dàng thấy bầu ngực căng tròn lấp ló sau lớp áo mỏng cô làm cho toàn thân anh nóng như lửa đốt. Nếu cô cứ chậm chạp như vậy anh không biết bản thân mình có thể tiếp tục kìm hãm dục vọng được không nữa.

Cô chậm rãi cởi từng nút áo của anh. Cơ ngực anh rất săn chắc, body sáu múi làm cho người đối diện không khỏi thèm thuồng nhìn anh.

" Em đừng có đói khát như vậy được không hả? "

Không thèm để ý tới lời nói của anh cô đưa mắt nhìn xuống chiếc quần phía dưới.

Đột nhiên cô chạy đi lấy một chiếc khăn rồi quay lại chỗ anh dùng chiếc khăn ấy bịt mắt mình lại. Hành động của cô làm anh bất ngờ nhưng vẫn không nói gì lặng lẽ quan sát cô.

Tay cô quơ loạn xạ tìm đến lưng quần anh rồi Nguyên Y hít một hơi dài chậm rãi kéo quần anh xuống.

Nhưng trong quá trình đó cô đâu biết mình đã vô tình chạm vào cựa long của anh làm cho anh đến thở cũng cảm thấy khó khăn. Cô muốn áp bức anh tới chết đây mà.

Vote cho cặp phụ nè

(1) Sủng

(2) ngược

(3) Cả hai

*** chúc mn đọc truyện vui vẻ ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Áo Ngực

Chương này hơi biết thái Mong đọc giả chuẩn bị tinh thần.

Ai không đọc được cũng ngồi lại đọc cho vui

Vưu Trường Tinh thấy cô đang bị bịt mắt nên có tốt diu dắt cô đến bồn tắm.

Anh bước vào bồn tắm, ung dung ngồi xuống tiếp nhận cảm giác dễ chịu của nó mang lại.

Nguyên Y ngồi ngay bên cạnh đó . Nghĩ tới chuyện sắp phải làm cơ thể cô run rẩy kịch liệt thậm chí còn chảy mồ hôi rất nhiều.

Anh cần lấy tay cô xong cho vào một ít sữa tắm.Nguyên Y xoa xoa tay để tạo bọt xong quơ tay chạm tới cơ thể rắn chắc của anh.

Bàn tay trắng ngần, thon dài run rẩy từ từ xoa trước ngực anh rồi từ từ đi xuống phía dưới. Đột nhiên cô hoàn toàn ngưng lại tất cả các thao tác của mình làm cho khoái cảm đang dâng trào của anh bỗng chốc bị dập tắt.

Anh khó chịu với hành động vừa rồi của cô liền trực tiếp cầm tay cô đặt lên (cậu bé) của mình. Nguyên Y giật mình vội vàng rút tay lại, cô tháo khăn bịch mắt ra tức giận nhìn.

"Luu Manh "

Anh nắm lấy tay cô kéo về phía mình.

Con người đầy dục vọng mờ ám quan sát cô.

"Em không thấy hứng thú với nó sao?"

Tay anh chỉ về phía cự long nằm bên dưới.

Câu nói và cử chỉ của anh là cô đỏ mặt . Không khí trong phòng lúc này mờ ám tới tột độ.

Đột nhiên cô lấy cây kéo từ túi áo ngủ ra chìa về phía anh.

"Anh đừng có làm càn nếu không tôi cắt thứ đó của anh quăng cho chó ăn! "

Ánh mắt anh dần trở nên lãnh đạm.

Thiệt không ngờ lúc cô đi lấy khăn bịch mắt đã chuẩn bị sẵn cây kéo để phòng thủ.

"Nguyên YY tôi nhắc lại một lần nữa cho em biết tôi là chồng em nếu như em dám cắt thì người thiệt thòi sau này chỉ có mình em thôi!! Em có chắc là sau này mình không cần dùng tới nó không? "

Lời nói không một chút che đậy, từng câu từng chữ như muốn nói cho cô biết cô cần nó.

"Anh có tin là tôi chỉ cần làm một cái (pạch) là cái đó của anh rơi xuống không? "

Nói xong cô đi khỏi chỗ đó để người đàn ông mặt mày u ám kia ở lại.

Lúc này ở nhà Hà Kỳ Nam còn xảy ra một chuyện hấp dẫn hơn chuyện nhà anh nhiều.

Hà Kỳ Nam bước từ trên lầu xuống ập vào mắt anh ta là hình ảnh một thiếu nữ mặc đầm màu đen bằng nhung làm nổi bật làn da trắng ngần và đôi chân dài thu hút mọi ánh nhìn .

"Cô đừng nói là cô chuyển đối tượng yêu thích rồi nha? Ăn mặc như vậy là có ý đồ với tôi đúng không?"

Ánh mắt kỳ hoặc của anh nhìn Đinh Nhi không rời. Anh bước tới gần cô rất tự nhiên đặt tay lên eo Đinh Nhi.

"Đẹp trai mà bị thần kinh! Tôi không ngờ Hà tổng có thể tự tin đến như vậy?..... Người như anh có cho tôi cũng không thèm chứ đừng nói tới chuyện tôi có ý đồ với anh!.."

(Hahaha)

Haiz!

Thì ra trên trái đất này ngoài Nguyên Y khinh thường anh ra mặt như vậy làm cho chí khí nam nhi của anh tan biến luôn rồi. Nhưng mặt vẫn rất dày không chịu buông tay khỏi eo của cô.

Đinh Nhi lấy tay anh ra xong bước về trước mấy bước quay lại nhìn anh ta.

Đột nhiên có thứ gì đó rớt từ trên người cô xuống đất.

Thứ đó làm cho cả hai người đều trừng mắt ra nhìn thấy.

Hà Kỳ Nam nhanh chóng lụm nó lên.

"Chà. Size bự dễ sợ "

Một chiếc áo ngực dán cao cấp màu đen rất nổi bật.

Chẳng biết hôm nay nó bị vấn đề gì nữa thường ngày cô vẫn xài tốt mà

Xinh Nhi nhủ mày rồi đập mạnh vào chân Hà Kỳ Nam

"Anh giữ nó sử dụng luôn đi... ĐỒ BIẾN THÁI "

Anh ta nhìn thấy nó thì làm lơ đi ai muốn anh ta nhặt nó lên.

Nhưng hình như cô quên chuyện mình không còn mặc áo ngực hay sao mà đi tới trước mặt anh. Làm anh ta mém xiu nữa là xị máu mũi tạt vì

* hai hạt châu * trước mặt rồi.

Sau đó bóng dáng quyến rũ ấy dần biến mất khỏi tầm nhìn của anh.

"Tiếc thật "

Bà con thấy chương này OK không??

Nhớ vote cho mị nha.!!

Chúc Mọi Người Đọc Truyện Vui Vẻ

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Người chồng đáng mơ ước

Buổi sáng hôm nay Nguyên Y đã dậy từ lúc tờ mờ sáng đi siêu thị mua thức ăn. Suốt buổi sáng cô cứ lục đục trong bếp chuẩn bị đồ ăn sáng cho cả nhà. Người trên kẻ dưới trong nhà đòi giúp cô cũng không chịu.

"Thiếu phu nhân hay là người để chúng tôi làm cho. "

Nguyên Y vẫn tất bật trong bếp để làm việc. Cô hết chạy đông lấy thứ này rồi lại chạy tây để lấy thứ khác.

"Mọi người cứ làm việc của mình đi không cần chú ý đến tôi đâu! Mọi việc ở đây cứ để tôi lo cho!"

Giọng nói cô rất dịu dàng làm cho lòng người chìm đắm trong đó. Họ vui mừng vì cô là cô gái đầu tiên anh đưa về có đức tính tốt đến như vậy.

Đám người làm đồng thanh nói:

"Nhưng mà việc của chúng ta thiếu phu nhân làm hết rồi chúng tôi biết làm gì bây giờ?"

Cũng đúng từ sáng tới giờ cô không những nấu ăn mà lúc thời gian chờ thức ăn chính thì cô lại đi làm một số chuyện khác.

"Vậy thì mọi người ngồi chơi cũng được! "

Nửa tiếng sau thức ăn được dọn lên bàn thì cũng đúng lúc Vưu Trường Tinh vừa thức dậy.

"Anh lại đây ăn sáng đi!"

Anh bước tới bàn ăn quan sát rồi khẽ gật đầu. Hình thức bên ngoài rất đẹp cách trang trí vô cùng bắt mắt. Anh ngồi xuống và gấp một ít rau lên ăn.

"Ngon Không? Tôi bỏ cả bữa sáng ra làm cho anh ăn đó! Anh nhất định phải ăn nhiều vào đừng có phụ lòng tốt của tôi. "

Nghe cô nói vậy anh xúc động vô cùng, hóa ra cô rất quan tâm đến anh.

Nhưng mà thứ đang nằm trong miệng anh đúng là dở tệ, món ăn dở nhất trên đời anh từng ăn. Nhìn bề ngoài thì ngon chứ khi ăn vào chỉ muốn ói ra liền, nó vừa mặn vừa đắng.

Nhìn thấy cô hào hứng nhìn anh ăn làm anh không nỡ chê.

" Ừm.... Ngon...Đúng vậy ngon lắm!....Ngon tới nỗi muốn khóc luôn. "

Anh khó khăn nuốt chửng xuống. Còn cô thì hay rồi cả bàn đồ ăn như vậy mà cô chẳng thèm đụng vào một miếng.

" Sao em không ăn?"

Nguyên Y nhìn anh cười, nụ cười trong sáng như thiên thần..

" Tí nữa tôi ra ngoài ăn sáng sau! "

Sau bữa sang cô lại lao vào đi rửa chén. Bóng dáng người còn gái đó làm con tim anh đập mạnh liên hồi tự nhiên trong lòng lại có ý muốn bảo vệ cô suốt đời thậm chí muốn nhốt cô cho riêng mình.

Vưu Trường Tĩnh bước tới lấy cái chén từ trong tay cô cẩn thận rửa sạch chúng.

Mọi người trong nhà đều ngạc nhiên vì đây hình như là lần đầu tiên họ thấy anh làm việc này.

" Trong mắt các cô gái chắc chắn anh là người chồng đáng mơ ước. Anh vừa đẹp trai lại tài giỏi còn đảm đang quan trọng là anh nấu ăn cũng rất ngon. "

Đột nhiên anh dừng việc rửa chén lại kéo cô vào lòng. Mặt Nguyên Y áp lên khuôn ngực rắn chắc của anh làm mặt cô đỏ bừng.

" Vậy còn em thì sao? Em có giống những cô gái đó không? "

Dưới ánh mắt của bao nhiêu người anh lại nói ra những lời sến sẩm này người trong ngực anh lúc này đang muốn tìm một cái hố chui xuống vì xấu hổ.

" Em có cảm giác gì với.... "

Lời nói của anh ngay sau đó bị cắt ngang, cô nhón chân lên áp đôi môi mình lên má anh. Đôi môi cô rất mềm mại lại rất ngọt ngào nhưng lúc anh định chuyển bị động sang chủ động thì cô lại rời đi.

" Cảm ơn vì đã giúp tôi rửa chén "

Sau đó cô liền chạy lên phòng đóng sầm cửa lại. Trái tim cô sắp bay ra khỏi lồng ngực luôn rồi.

" Em làm vậy là có ý gì? Em chưa trả lời câu hỏi của tôi mà! "

Mặc dù được cô chủ động hôn anh rất sướng nhưng nếu nụ hôn đó chỉ để cảm ơn vì việc anh rửa chén giúp cô thì anh không cần.

" Cậu chủ ý của thiếu phu nhân đã rất rõ ràng rồi chỉ có mình cậu không hiểu thôi. "

Vưu Trường vừa cười vừa nhìn anh mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhàm Phòng Lên Nhàm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Hai người đàn ông

Nguyên Y đi lên phòng ngay sau đó anh cũng đi theo cô.

Anh từ sau ôm lấy người con gái nhỏ bé nhưng lại rất quật cường này.

" Anh làm gì vậy buông tôi ra!!"

Cô la lối vô cùng khó coi, ngôi nhà yên tĩnh bỗng chốc bị cô làm cho náo loạn.

" Hành động vừa rồi của em là có ý gì? "

Anh muốn biết tại sao cô lại chủ động hôn lên má anh.

Anh cần một lời giải thích rõ ràng.

" Anh hỏi làm gì? "

Lúc đó cô hôn anh không hề có ý nghĩ gì khác cả chỉ đơn giản là muốn chặn lại những lời nói sến sẩm từ trong miệng anh.

(Xạo ghê rõ ràng bà không kiểm lòng được mà còn giả bộ)

" Tôi muốn em nói cho tôi biết em có yêu tôi không? "

Là vợ chồng với nhau cũng được mấy tháng rồi bây giờ anh muốn biết tình cảm của cô dành cho anh.

" Tôi... "

Lời nói của cô bị nụ hôn của anh dập tắt. Anh hôn cô cuồng nhiệt nhưng lại có chút dịu dàng, anh treu chọc chiếc lưỡi dính hương của Nguyên Y. Anh sợ cô nói cô không hề thích anh, anh sợ kết quả sẽ không như mình mong đợi.

Cô ngạc nhiên đôi mắt tròn xoe nhìn anh. Tay anh lúc này cũng bắt đầu chạy dọc cơ thể cô. Chạm vào làn da mềm mịn làm cô cảm thấy nóng rất.

" Em sinh con cho tôi được không? "

Anh cẩn thận hỏi hàng ý kiến của cô. Anh muốn cô can tâm tình nguyện vì anh mang thai một lần nữa.

" Buông tôi ra!"

" Em sao vậy? "

Hồi này không phải đang rất tốt sao bây giờ cô lại trở nên như vậy.

" Tôi nói anh buông tay tôi ra có nghe thấy không hả?"

Cô vùng vẫy rứt tay lại rồi chạy ra khỏi phòng.

(Rầm Mm) cánh cửa đóng lại.

Nguyên Y chạy ra vườn. Cô cầm điện thoại lên gọi cho Hà Kỳ Nam.

" Alo.. Anh gặp em một chút được không? Một lát em gửi địa chỉ cho!"

Nói rồi cô liền cúp máy không kịp để cho người kia phản bác lại câu nào.

Khoảng một tiếng sau Nguyên Y đi tới bờ biển. Trên dãy cát vàng bóng dáng nhỏ bé trông rất cô đơn.

Hà Kỳ Nam bước xuống xe đi tới bên cạnh cô.

" Tại sao anh ấy lại nhắc lại chuyện đứa con với em chứ, vốn dĩ em đã quên rồi mà!"

Cô ôm chặt lấy Hà Kỳ Nam khóc nức nở. Bây giờ là tình huống gì vậy trời lỡ người qua đường nghĩ cô tỏ tình với anh bị anh từ chối rồi ăn vạ thì đúng là không còn gì để thanh minh.

" Em làm gì vậy? Hiện giờ em là gái đã có chồng, tôi là trai chưa vợ. Em làm vậy người ta hiểu lầm thì sao?"

Có phải anh suy nghĩ quá nhiều rồi không? Cô chỉ đơn thuần muốn có người nói chuyện thôi mà. Cô đang buồn mà nghe thấy anh ta nói vậy trong lòng vui lên rất nhiều.

" Đúng ha lỡ người ta hiểu lầm em mới lớn mà đã có một đứa con to xác như anh thì biết tính sao?"

Mặt anh ta u ám nhìn Nguyên Y. Người phụ nữ này đúng là khắc tinh của đời anh.

Sau đó cô nghiêm túc kể lại tất cả mọi chuyện cho Hà Kỳ Nam.

Anh ta ôm lấy cô, bàn tay to xoa xoa lưng cô.

" Em rời khỏi đó đi! Tôi có tiền, tôi đủ khả năng để nuôi sống em"

Đột nhiên có người kéo anh ra khỏi cô, không thương tiếc tặng cho anh ta một cú đấm thật mạnh. Khóe miệng anh ta chảy máu tức giận nhìn nam nhân đó.

" Cô ấy là vợ tao, là thiếu phụ nhân của nhà họ Vu! _Mày lấy tư cách gì để mang cô ấy đi hả? "

Vu Trường Tĩnh điên tiết lên nhìn Hà Kỳ Nam. Dám to gan ôm ấp vợ anh đúng không? Hôm nay anh quyết một mắt một còn với anh ta.

Mấy người mong muốn chap sau ai sẽ thắng?

(1) Hà Kỳ Nam

(2) Vu Trường Tĩnh.

* chúc mọi người đọc truyện vui vẻ *

Ta sắp ra chuyện *Bạn Học Hắc Ám* (18+) có ai muốn đọc không?

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhầm Phòng Lên Nhầm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Một mắt một còn

Vu Trường Tĩnh tức giận lao tới đánh tới tấp vào mặt Hà Kỳ Nam. Anh ta chưa kịp phản ứng liền ngã xuống đất.

" Ai cho mày ôm cô ấy,mày biết cô ấy là vợ ai không hả? "

Nghe anh nói vậy Hà Kỳ Nam đứng lên dùng sức đâm vào mặt anh. Anh ta lau đi vết máu ở khóe miệng nhìn anh cười khinh bỉ.

" Mày nói cô ấy là vợ mày vậy có khi mày mang lại cho cô ấy hạnh phúc không?....Mày hại cô ấy mất con,mày làm cho cuộc sống vốn dĩ bình yên của cô ấy trở nên lộn xộn. "

Từng câu từng chữ của Hà Kỳ Nam như con dao đâm thẳng vào tim anh.

Trong lòng anh chợt có cảm giác đau lòng trời dậy mạnh mẽ. Nhưng Vu Trường Tĩnh không cho phép mình thua trước anh ta.

" Hóa ra anh Hà đây quan tâm đến vợ tôi như vậy? "

Nhìn hai người họ đấu đá lẫn nhau làm cô ngờ ra luôn,trong lòng thì muốn can họ nhưng lại sợ người bị thương sẽ là cô nên thôi tốt nhất vẫn là ngồi ở ngoài cổ vũ.

" Cố lên, cố lên.... Cố lên "

Họ cứ đánh nhau như vậy cho tới mười phút sau cũng chưa chịu dừng lại. Chẳng biết họ lấy đâu ra nhiều sức lực đến như vậy? Thu hút biết bao nhiêu người đến xem.

" Hôm nay tao nhất định đánh chết mày!"

Anh tức giận la lớn, cơ thể bị thương khắp nơi cũng không chịu đầu hàng. Nhưng Hà Kỳ Nam còn đáng thương hơn anh nhiều.

Sức khỏe và cả thể lực của anh ta cho dù có cố gắng đến đâu cũng chẳng thể nào đấu lại anh.

" Được lắm tới đây!"

Tình hình hiện tại càng lúc càng trở nên gay gắt, hai người họ càng đánh càng hăng hái.

" Tao sẽ mang Nguyên Y đi khỏi đây. Nguyên Y là cô gái tốt cô ấy xứng đáng được hạnh phúc! "

Hà Kỳ Nam khó khăn nói ra từng chữ một. Ánh mắt anh ta vô cùng kiên định như muốn đánh thức giới hạn cuối cùng của anh.

" Không thể đâu! Cô ấy là vợ tao, cho dù có ra sao thì người có thể mang lại hạnh phúc cho cô ấy chỉ có mình tao "

Vừa nói xong anh liền đá vào hạ bộ của anh ta.Hà Kỳ Nam đau đớn ngã quỵ xuống đất.

Thấy mọi chuyện không ổn lúc này Nguyên Y mới chạy tới ngăn cản họ.

"Đủ rồi! Hai người dừng lại được chưa. Cuộc sống của tôi sẽ do tôi tự mình quyết định."

Nhưng Vu Trường Tĩnh không thấy cô nên vô tình hất cô ra. Con đau truyền đến rất nhanh đến nỗi Nguyên Y có thể cảm nhận được rõ ràng.

"Vu Trường Tĩnh này bị điên đúng không? Sao mà đẩy cô ấy?"

Sao liên quan gì đến cô? Anh có chút không hiểu sau đó anh quay đầu lại nhìn thì thấy cô đang nằm trên mặt đất.

Anh vội vàng chạy tới đỡ cô đứng dậy.

"Em có sao không?"

Mặc dù anh không có cố ý nhưng trong lòng vẫn cảm thấy có lỗi với cô.

Nguyên Y đứng dậy không nói không rằng đi tới chỗ xe anh đang đậu mở cửa xe bước vào. Sau đó anh cũng mặc kệ Hà Kỳ Nam theo cô lên xe.

Chiếc xe lăn bánh rất nhanh liền tới biệt thự nhà họ Vu.

Cô bước xuống xe liền đi thẳng vào nhà.

"Em bị làm sao vậy?"

Anh nắm chặt tay cô lại, Nguyên Y nhìn anh rồi dùng toàn bộ sức lực tát anh một cái thật mạnh.

"Có đau không?"

Hành động của cô làm cho người trên kệ dưới trong nhà đều ngo ngắc. Mẹ anh đứng một bên nhìn nhưng lại không vào can.

"Đau!"

Anh chẳng biết mục đích của cô là gì nhưng giờ phút này anh không muốn chống trả, cũng không muốn chỉ vì một cái tát mà lại cãi nhau với cô.

"Biết đau tại sao anh còn đánh nhau với anh ấy? Anh thích đánh nhau lắm đúng không? Vậy anh có giỏi thì đánh tay đôi với tôi nè!"

Bà Vu nhanh chóng chạy lại, tình hình này mà bà còn đứng nhìn thì chắc sẽ có chuyện lớn xảy ra.

"Con dâu! Thằng nghịch ngợm này cứ để ta xử lý con đánh nó chỉ làm bẩn tay mà thôi!"

Nguyên Y nhìn bà, rồi vui vẻ nở nụ cười.

"Vậy con cảm ơn mẹ!"

Rồi cô đi lên lầu còn những chuyện khác cô không quan tâm nữa.

Mẹ anh nhìn anh, anh thật sự làm bà tức chết mà.

"Đáng đời!"

Bà bỏ lại cho anh hai chữ rồi trở lại bàn ăn tối.

-----+++++

Chap này ok không?

Chap sau ta chắc chắn sẽ mang đến cho mọi người bất ngờ!

Nhưng chắc sẽ lâu lắm!

Mọi người đọc chuyện vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Trai tân

Sau trận đánh với Vụ Trường Tinh kết thúc thì Hà Kỳ Nam đi tới một quán bar lao đầu vào uống rượu.

Anh say xin tới mức trời trăng mây gió là gì. Về tới nhà anh mở cửa bước đi lảo đảo lên lầu, cánh cửa căn phòng được mở ra anh thoáng nhìn thấy bóng dáng có chút quen thuộc nói đúng ra có chút mảnh mai giống với Nguyên Y. Thế là Hà Kỳ Nam lao lên giường nhanh như chớp ôm chặt lấy cô gái đó.

"Biến thái... Người đâu có biến thái "

Tự nhiên đang ngủ ngon mà bị ai đó ôm nên Đinh Nhi sợ hãi la toáng lên.

Hà Kỳ Nam vẫn ôm rất chặt, anh gục đầu vào cổ của Đinh Nhi. Cô ta nhìn anh rồi cố thoát ra nhưng không được vì giữa nam và nữ thể lực khác nhau rất nhiều.

"Nguyên Y em im lặng coi anh rất buồn ngủ "

Hả? Anh ta dám nhận nhầm cô với Nguyên Y thật tức chết mà.

"Hà Kỳ Nam anh nhìn cho kỹ coi tôi là ai! Tôi và Nguyên Y của anh có thể so sánh với nhau sao?"

Nghe tiếng nói lạ thì Hà Kỳ Nam chợt giật mình mở mắt thật to nhìn người con gái trong vòng tay của mình. Anh nhanh chóng buông cô ta ra.

"Sao... Sao cô ở đây?"

Vẫn còn bị ảnh hưởng do tác dụng của rượu nên anh vẫn còn bị chóng mặt, anh dùng tay lau nhẹ huyệt thái dương của mình.

"Anh bị làm sao vậy? Anh đừng có nói với tôi anh bị thất tình nha!"

Bộ dạng này của anh trước giờ cô ta chưa từng thấy. Lúc nào anh ta cũng tuơng tất, sạch sẽ vậy mà hôm nay lại uống rượu say mềm còn vào lộn phòng nữa.

"Cô nói gì hả? "

Nghe thấy hai chữ thất tình anh tức giận vô cùng, nó làm anh nhớ lại chuyện hồi chiều. Người con gái anh yêu mà cũng không thể bảo vệ được. Anh đè Đinh Nhi dưới thân, tay giữ chặt cánh tay của cô ta, mắt anh đỏ ngầu trông rất đáng sợ.

"Anh buông tôi ra! Tên khốn nhà anh , người như anh tôi còn không thèm nói chi là Nguyên Y. Anh bị thất tình thì đi chỗ khác mà phát tiết, anh ở đây kiếm chuyện với tôi làm gì?..... Thả ra... Thả ra.."

Đinh Nhi dùng sức đẩy anh ra thậm chí là cắn vào tay anh thì cũng không cách nào thoát ra được. Căn phòng được cách âm tốt nên cho dù Đinh Nhi có la rất cổ hống cũng không ai nghe.

"Cô giỏi lắm dám khiêu khích tôi! Để xem hôm nay ông đây xử lý cô như thế nào!"

.....

Sáng sớm ánh nắng mặt trời chiếu thẳng vào phòng. Hà Kỳ Nam mở mắt ra cảm thấy sao cơ thể lạnh vô cùng. Anh giờ chần bồng lên nhìn vào bên trong.

Aaaaaaaaaaaaa! Sao anh lại không bận đồ.

Hà Kỳ Nam nhìn sang bên cạnh anh nhìn thấy Đinh Nhi đang khóc mà hình như cô cũng giống như anh Không Hề Bận Đồ.

"Aaaaa Đinh Nhi tối qua cô lợi dụng lúc tui say xin đã làm gì tôi đúng không? "

Cô ta tức giận nhìn anh. Hại đời người ta rồi mà còn ở đó hỏi này hỏi nọ như mình vô tội lắm vậy.

"Mẹ anh sinh anh ra chắc bà ấy đau lòng lắm vì có một thằng con có trí nhớ kém như anh. Chuyện tối qua anh không nhớ hay giả vờ "

Anh ngơ ngác nhìn Đinh Nhi rồi cố gắng nhớ lại chuyện tối qua.

Trong đầu anh đột nhiên hiện lên cảnh tượng của đêm hôm qua.

** Anh chiếm lĩnh đôi môi của Đinh Nhi điên cuồng xâm chiếm bên trong. Anh quần lấy chiếc lười của cô ta rồi trêu đùa với nó

"Um...Biến thái... "

Anh rời khỏi môi cô rồi hôn vào xương quai xanh đầy gọi cảm rồi cắn thật mạnh. Hành động đột ngột của anh làm cho cô ta đau đón tới nỗi những giọt lệ

phải lẫn trên má.

Anh hùng hăng xé nát đầm ngủ mỏng manh của Đinh Nhi. Cô ta sợ hãi la làng.

" Buông tôi ra..... "

**

Nhớ tới đó thôi mà tâm trí anh liền bay lên mây. Chỉ một đêm thôi mà anh từ trai tân trở thành trai mất... Trinh.

" Xin lỗi! Tôi.. không cố ý "

Đinh Nhi đứng dậy giật lấy cái chăn quấn quanh cơ thể.

" Tốt nhất anh khỏi cần phải xin lỗi tôi! Vì anh có xin lỗi thì tôi cũng chẳng vui lên chút nào nhưng nếu muốn anh đi chết đi thì có thể tôi sẽ vui hơn nhiều! "

Sau đó cô ta quay người đi vào nhà tắm. Anh ngỡ ngàng nhìn sau đó anh phát hiện trên nệm có một vệt máu màu đỏ.

Ngạc nhiên lắm đúng không?

Thật sự ta rất muốn tác hợp cho Nam Ca với Y tỷ nhưng lại thấy làm như vậy hơi kỳ.

Thật ra nữ phụ của ta không xấu như mọi người nghĩ đâu chuyện gì cũng có lý do của nó sau này ta sẽ giải thích sau.

Chúc mọi người đọc chuyện vui vẻ.

Đừng quên comment cho ta biết ý kiến của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Chuyến du lịch bốn người

Vưu Trường Tĩnh đi làm về mệt mỏi nằm dài ra giường tay anh nói lỏng chiếc cà vạt tiện tay tháo vải cúc áo trước ngực rồi nhắm mắt chìm vào giấc ngủ.

Nguyên Y bước từ nhà tắm ra thấy anh nằm ngủ có chút hiếu kỳ tiến lại gần. Cúc áo anh mở ra để lộ cơ ngực rắn chắc, mái tóc đen tùy ý phủ xuống trông anh so với các diễn viên nam trên màn ảnh đẹp hơn nhiều. Tim cô đập mạnh, mặt đỏ bừng bàn tay nhỏ nhắn vuốt ve gương mặt điển trai của anh.

" Hình như tôi bắt đầu có cảm giác với anh rồi. "

Cô thì thầm bên tai anh sau đó nằm xuống bên cạnh anh ôm lấy anh, tựa đầu vào ngực anh mà ngủ.

Họ cùng nhau ngủ một giấc thật dài.

Anh mở mắt ra ngủ thấy mùi thơm quen thuộc, anh nhìn sang bên cạnh. Thấy cô yên giấc trong vòng tay của mình Vưu Trường Tĩnh nhếch mép cười mãn nguyện. Anh xoa đầu Nguyên Y, vuốt ve làn tóc suôn dài của cô.

Nguyên Y mở mắt nhìn anh, cô đặt tay lên má anh xoa xoa làm cho tim anh không khỏi xao động.

" Nguyên Y dạo này công việc của tôi rất nhiều chắc sẽ không có nhiều thời gian cho em. Ba ngày tới tôi rảnh, em có muốn đi đâu chơi không? "

Nguyên Y đứng dậy đi tới tủ quần áo.

" Được thôi! Anh chuẩn bị đi lát nữa chúng ta đi tắm biển tại Wuzhizhou! "

Một tiếng sau tại sân bay. Nguyên Y thông thả ngồi trên ghế cô nhìn tới nhìn lui hình như cô đang đợi ai đó. Từ đằng xa Hà Kỳ Nam và Đinh Nhi đi tới. Nhìn thấy hai người họ anh ngạc nhiên quay sang hỏi cô.

" Nguyên Y em có thể nói cho tôi biết tại sao họ lại ở đây không? "

Cô ghé vào tai anh nói nhỏ.

" Tôi chỉ rủ một mình Hà Kỳ Nam thôi còn cái cô Đinh Nhi thì tại vì cô ấy nhớ anh nên đòi đi theo. Với lại đi chơi phải có nhiều người mới vui."

Nữ nhân này thật to gan mà, anh có ý tốt rủ cô đi chơi vậy mà cô lại kêu người tới phá đám, đúng là người chẳng biết điều.

" Trường Tinh em nhớ anh lắm luôn đó "

Đinh Nhi chạy tới ôm anh gất gao. Cô ta thật sự rất nhớ anh. Ở với tên Hà Kỳ Nam đó mấy ngày cô ta sắp phát điên rồi.

" Tới giờ rồi đi thôi! "

Anh lãnh đạm ra lệnh, xung quanh quanh tủa ra loại khí chất áp bức người khác, tảng băng ngàn năm trong anh trôi dạt làm cho ba người còn lại im re không dám hó hé một lời.

Họ ngồi trên máy bay khoảng 1 tiếng sau thì tới nơi. Rồi bắt taxi tới Bãi biển Wuzhizhou. Là một bãi biển nằm ở thành phố Tam Á, đảo Hải Nam. Với người dân Trung Quốc bãi biển này được mệnh danh là Maldives của Trung Hoa.

" Wow! Thích quá đi. Hay là bây giờ chúng ta đi mua đồ bơi đi."

Nguyên Y vui vẻ nói chuyện thậm chí còn rất tự nhiên nắm tay Đinh Nhi kéo tới một cửa hàng bán đồ bơi gần đó.

Đinh Nhi khó chịu nhìn cô, bộ hai người họ thân nhau lắm sao?

Sau khi cả hai mua xong đồ liền thay đồ, hai cô gái bước ra thu hút biết bao ánh nhìn thèm khát của các nam nhân trên bãi biển. Đinh Nhi mặc bikini màu đỏ khá bắt mắt và rực rỡ. Nguyên Y mặc bikini màu đen vừa huyền bí vừa mang sức hút mà mị.

Hai người họ mỗi người một vẻ nhưng đều giống nhau ở chỗ hầu như toàn bộ cơ thể đều phơi bày ra ngoài,, đồ bơi quá mỏng manh và ít vải.

Thứ tư mới có chap tiếp sau nha!

Vote

(Ngọt ngào)

(Sóng gió)

Chúc mn đọc chuyện vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tôi muốn em ôm tôi

Ánh mắt tràn ngập ý muốn chiếm hữu của hai người đàn ông nhìn Nguyên Y và Đinh Nhi.

Vưu Trường Tinh thì ghét việc Nguyên Y bị những tên đàn ông khác dòm ngó hay nói cách khác anh muốn nhốt cô cho riêng mình. Còn Hà Kỳ Nam thì anh ta luyến tiếc sắc đẹp của Đinh Nhi, dù sao thì cô ta cũng là người phụ nữ đầu tiên của anh với lại cô ta lấy mất sự trong trắng nên phải chịu trách nhiệm với anh.

Hai người họ lấy áo khoác khoác lên cho hai cô gái.

" Ai cho em mặc loại đồ này? Bị người khác để ý em thích lắm đúng không? "

Lúc anh đổi trông đáng yêu ngoài sự mong đợi của cô. Hai má đỏ ửng, bàn tay siết chặt anh muốn thể hiện sự tức giận của mình cho cô biết anh đang ghen.

" Đi bơi mà không mặc đồ bơi vậy chẳng lẽ mặc đồ ngủ. Anh cũng vậy thôi, anh nghĩ mình có tư cách gì để nói tôi "

Nói cô vậy sao anh không tự nhìn lại mình. Không phải anh cũng chỉ mặc một chiếc quần bơi đó sao. Cơ ngực săn chắc, thân hình sáu, khuôn mặt đẹp trai không góc chết. Anh đang muốn câu dẫn nữ nhân còn nói cô thu hút sự chú ý của nam nhân.

" Nhưng nam nữ khác nhau "

Cô chau mày tỏ vẻ khó chịu.

" Thời đại bây giờ nam nữ bình đẳng "

Nói rồi cô liền đi thuê hai chiếc mô tô lướt sóng. Từ trước đến giờ anh không bao giờ nói lại cô lần này cũng không ngoại lệ. Trường Tinh ủy khuất đi theo cô nhưng mà nhìn hai chiếc mô tô đó anh hơi sợ.

Hà Kỳ Nam và Đình Nhi một chiếc, cô với anh một chiếc. Hà Kỳ Nam nhìn Đình Nhi một hồi rồi mở miệng ung dung nói một câu.

" ôm chặt tôi vào coi chừng té! "

Đình Nhi vòng tay ôm lấy eo của anh. Hà Kỳ Nam vui vẻ mỉm cười sau đó lên ga phóng đi.

Còn về phía Vu Trường Tinh và Nguyên Y thì... Anh mới vừa ngồi lên chưa kịp định thần thì Nguyên Y liền phóng đi như bay.

" Nguyên Y em muốn mưu sát chồng mình hả? Thà tôi xuống...em dừng lại ngay cho tôi... "

Anh la hét um sùm, ôm chặt lấy cô không dám buông tay. Giờ anh hối hận rồi, hối hận vì đã chơi trò này. (Không biết tên điên nào lại phát minh ra thứ trò chơi biến thái này) anh nghĩ thầm trong lòng.

Sau khi trò chơi kết thúc họ cùng nhau quay về khách.

" Bây giờ có hai phòng riêng chúng ta phân chia sao đây. "

Nguyên Y cầm chìa khóa phòng đưa tới trước mặt ba người còn lại.

" Anh ngủ chung với em còn Đình Nhi thì... "

Cô ta chau mày rồi nắm lấy tay anh. Ánh mắt như nắng ban mai dịu dàng nói với anh.

" Em muốn ngủ với anh. "

Nghe cô ta nói vậy Nguyên Y điên tiết lên lửa giận bùng bùng trỗi dậy.

Thiệt không ngờ mặt cô ta dày tới như vậy.

" Không được anh muốn ngủ với vợ của mình "

Anh nhìn cô cứng cổ làm cho Đình Nhi ghen tị vô cùng.

" Được rồi tôi và cô ta một phòng, phòng còn lại là của hai người. "

Hà Kỳ Nam lạnh lùng lên tiếng. Nghe anh ta nói vậy ai cũng ngơ ngác nhìn.

Sau đó anh ta liền kéo Đình Nhi về phòng.

Vu Trường Tinh nhìn cô.

" Đi về phòng của chúng ta thôi "

Căn phòng đầy xa hoa, lộng lẫy cũng rất sạch sẽ.

Tắm rửa xong anh và cô lên giường ngủ. Nhưng hôm nay chẳng biết tại sao anh không tài ngủ được.

Nguyên Y lúc này vẫn còn thức, thấy anh hơi lạ cô liền quay qua hỏi.

" Sao vậy? "

" Lúc trước ngày nào em cũng ôm tôi ngủ, bây giờ em không ôm tôi thấy không quen...Tôi muốn em ôm tôi. "

Anh như một đứa trẻ nỉ non bên tai cô.

Nguyên Y ôm anh. Mùi hương nam tính của anh bay vào mũi cô làm cho cô mặt đỏ ửng đập liên hồi. Hóa ra anh còn có một mặt như vậy, cô vốn tưởng anh là người lạnh lùng, bá đạo, ngang tàng, không xem ai ra gì.

" Chúc em ngủ ngon Nguyên Y! "

Anh nhẹ nhàng hôn lên trán cô rồi chìm vào giấc mơ ngọt ngào.

" Chúc anh ngủ ngon Trường Tình "

Ở căn phòng bên cạnh,bầu không khí vô cùng tối tệ, ảm đạm. Đôi nam nữ nhìn nhau không khách khí liếc nhìn đối phương.

" Hà Kỳ Nam tôi ngủ trên giường còn anh ngủ dưới đất. Nếu anh không đồng ý thì tôi với anh đấu tay đôi đi anh thắng người đó nắm quyền!"

Hà Kỳ Nam nhếch mép cười mà như không,đôi mắt chìm ưng nhìn Đinh Nhi. Một mảng sương mờ phủ kín phòng.

" Đấu tay đôi.... ở trên giường sao? Đinh Nhi tiểu thư kỹ thuật trên giường của tôi rất tốt cô đâu không lại đâu. "

Một giây sau anh lao lên giường nhanh như chớp không chể người phụ nữ kiêu ngạo này trong vòng tay rắn rỏi của mình.

" Anh.... Làm gì đó buông tôi ra "

Cô ta tức giận tay nắm thành quyền đâm vào ngực của Hà Kỳ Nam

" Cô nằm im cho tôi còn nếu không đừng trách ông đây không nể tình chơi chết cô "

Mọi động tác của cô ta đều dừng lại, người đàn ông phúc hắc này cô sợ anh ta rồi.

Độc truyện vui về nha!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Chờ đợi

Kể từ cái ngày họ cũng đi du lịch về thì cũng hơn một tháng rồi mà chẳng có ngày nào cô thấy anh có mặt ở nhà. Ngày nào cũng vậy chỉ có cô thui thủi một mình.

" Thiếu phu nhân, cơm nấu xong rồi con xuống nhà ăn cơm với phu nhân đi!"

Vú Trương đứng bên cạnh giường nhìn cô. Đạo này Nguyên Y ốm đi rất nhiều, không còn hồng hào như trước.

" Vú cho con hỏi một chuyện được không?"

" Thiếu phu nhân có việc gì cứ việc hỏi !"

Cô nhìn bà một hồi, chuyện cô muốn hỏi nhưng lúc không dám nói ra.

" Anh ấy.... Vú có biết.... anh ấy ở đâu không?"

Không gặp lâu ngày tự nhiên trong lòng cô nảy sinh cảm giác nhớ nhung. Thật lạ trước giờ mặc dù anh đi mấy cô cũng thấy bình thường nhưng lần này không những nhớ mà còn có cả lo lắng nữa.

" Ta không biết hay là thiếu phu nhân tới công ty thử xem.Những lúc công việc nhiều cậu chủ thường sẽ ở công ty không về nhà. "

Anh là người đam mê công việc nên không khó hiểu khi anh vì công việc mà ở lại công ty thời gian dài như thế.

Cô vui vẻ nhìn bà.

" Vú xuống trước đi rửa mặt xong sẽ xuống ăn cơm!"

Rồi cô đi tới xuống giường. Sếp mền gối lại gọn gàng.

" Vậy thiếu phu nhân làm việc của mình đi,ta xuống dưới nhà trước đây "

Vú Trương nói xong liền đi ra ngoài.

Ở trong cái nhà này người giúp việc ít ai được như bà, tận tâm với chủ lại rất tâm lý, ăn nói rất biết chừng mực.

Một lát sau khi bữa sáng kết thúc cô đi tới công ty của anh.

Trước cửa chính công ty Nguyên Y đứng mãi mà chưa chịu vào. Cô cứ đứng đó mà suy nghĩ hết nghĩ cái này lại tới cái khác.

Lỡ như anh không có ở trong đó thì sao?

Lỡ như anh đang ở trong đó với người phụ nữ khác thì sao?

Lỡ như anh vì không muốn gặp cô nên mới ở đây mãi không chịu về nhà thì sao?

Hàng ngàn, hàng vạn câu hỏi cứ quanh đi quẩn lại trong đầu cô.

Nhưng có lẽ Nguyên Y đâu biết giờ phút này hầu như toàn bộ nhân viên trong công ty đang tập trung vào cô.

Cảm giác có gì đó không đúng cô mới định thần lại thở dài một hơi rồi bước vào công ty.

" Tổng Giám đốc phu nhân! Xin chào "

Nhân viên quầy tiếp tân vui vẻ chào hỏi cô.

Nguyên Y nhìn nữ nhân viên xung quanh, ánh mắt ghen tị của họ đang hướng về phía cô - người phụ nữ của Tổng Giám đốc tập đoàn Pháp Linh.

" Vu Trường Tinh có ở đây không? "

Bọn họ kinh ngạc nhìn cô, vợ của Tổng Giám đốc quả nhiên khác với người thường. Đây là lần đầu tiên họ thấy có người dám gọi thẳng tên của anh.

" Dạ không! "

" Cảm ơn! Vậy tôi lên phòng chờ anh ta "

Nói rồi cô liền ngang đi vào thang máy dành riêng cho tổng giám đốc.

Sau khi vào tới phòng anh, cô mở cửa bước vào.

Văn phòng rộng lớn không một bóng người. Nguyên Y ngồi đó đợi anh đợi mãi mà chẳng thấy rồi cô ngủ thiếp đi. Công ty vốn dĩ im ắng lại vì sự xuất hiện của cô mà trở nên nhộn nhịp.

" Cô ấy định ngồi đây chờ giám đốc về sao? "

...

Khoảng chín giờ tối anh mới trở về công ty, anh nhìn thấy Nguyên Y nằm ngủ trên ghế trong lòng không khỏi xót xa.

Anh bồng cô lên đặt cô xuống chiếc giường giành riêng cho anh ở công ty.

Người con gái ấy vẫn như vậy ngủ rất say

" Chúc em ngủ ngon. "

Anh dịu dàng hôn lên trán cô. Người phụ nữ của anh có phải vì nhớ anh mà tới đây không? Lâu ngày không gặp anh cũng nhớ cô sắp phát điên rồi.

Ta bận rồi chap sau có thể ra hơi trễ.

Mười chap sau ta sẽ thêm vào một ít tình tiết ngọt ngào rồi những chap tiếp theo ngược lại ta luôn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Điềm Mật

Nguyên Y mở mắt ra cảm nhận được có vòng tay rắn chắc ôm mình cô quay sang nhìn người đó và ngược lại người đó cũng đang nhìn cô _ Là anh.

Bất ngờ đầy ngọt ngào cô ôm anh thật chặt.

"Vưu Trường Tinh lâu ngày không gặp tôi rất nhớ anh biết không hả? Tên khốn nạn này sao anh không chịu về nhà "

Cú đâm nhỏ đâm nhẹ vào cơ ngực rắn chắc của anh. Lời nói của cô, cử chỉ của cô làm anh vui như hoa nở hân lên môi cô, chỉ giản đơn như chuồn chuồn lướt mặt nước thôi nhưng lại làm con tim anh và cô đập mạnh.

"Em nhớ tôi lắm đúng không? "

Nguyên Y đỏ mặt, thẹn thùng nhìn anh. Làm gì có ai lại mặt dày như anh vậy?

"Anh nuôi chó chỉ cần nó xa anh một ngày thôi anh cũng thấy nhớ nó mà, anh thử nghĩ xem anh đi hơn một tháng tôi sao không nhớ anh được! "

Hả? Người phụ nữ này đúng là gan to mặt lớn mà, phải chăng được sủng ái quá nên làm can.

"Nguyên Y em dám so sánh tôi với một con chó."

Anh tức giận, đôi mắt chim ưng nhìn cô. Thật đáng sợ nhìn giống như muốn ăn tươi nuốt sống cô luôn vậy.

"Không có! Tôi chỉ là lấy đó làm ví dụ thôi.... Nhưng mà tôi có chuyện muốn hỏi anh.. bộ đạo này anh bận lắm sao? "

Anh ôm cô vào lòng tham luyến ngửi mùi hương trên cơ thể cô... Thật dễ chịu nó không giống mùi hương trên cơ thể những cô gái gái, nó chỉ nhàn nhạt thoang thoang mùi thơm của hoa nhưng lại khiến người khác vô cùng dễ chịu.

"ừ! Đạo này công ty đang chuẩn bị kế hoạch để có thể lấy được hợp lý mỹ phẩm lớn nhất với lại đây là lần đầu tiên công ty hợp tác với người nước ngoài nên phải chuẩn bị thật tốt "

Đột nhiên cô cảm thấy trong lòng hình như có gì đó như bị dao đâm vào rất khó chịu. Anh làm việc mệt mỏi như vậy mà cô chẳng giúp được gì cho anh...

"Đây là phòng riêng của anh ở công ty đúng không? "

Căn phòng này to lớn lại tiện nghi nó không khác gì biệt thự thu nhỏ cả. Lúc trước khi còn làm việc ở đây cô cũng từng nghe người ta kể về nó nhưng không ngờ so với tưởng tượng của cô thì nó còn tốt hơn rất nhiều.

"Đúng vậy!... Hay là em ở đây một thời gian ngắn đi để khi tôi nhớ có thể dàng gặp được em!"

Vừa nói anh vừa cúi đầu hôn nhẹ lên cổ cô. Khoái cảm bất ngờ kéo tới làm cô run rẩy bất giác phát ra âm thanh yêu kiều.

"Ummmmmm"

Khóe môi anh nhếch lên tìm được môi cô hôn, anh hút hết mật ngọt của cô, nụ hôn mãnh liệt vô cùng làm cho sức lực của cô cũng tan biến. Nhận thấy người con gái trong ngực hơi mệt anh mới thả lỏng từ từ hướng.

Lúc này ở biệt thự nhà họ Hà có một chuyện lạ xảy ra.

Hà Kỳ Nam tự nhiên hôm nay nổi hứng lên dậy sớm hơn mọi ngày rất nhiều.

Anh ung dung ngồi gọt trái cây ăn ngon lành nhưng lại vô tình cắt trúng tay. Đinh Nhi từ trên lầu đi xuống nhìn thấy tay anh chảy máu liền vào phòng lấy hộp dụng cụ y tế ra.

"Để tôi băng lại giúp, để như vậy dễ nhiễm trùng lắm! "

Anh nhìn Đinh Nhi, trước giờ cô lúc nào cũng cao ngạo không quan tâm đến người khác thật không ngờ cô cũng có lúc dịu dàng đến như vậy. Hành động nhẹ nhàng và tinh tế, tỉ mỉ băng vết thương lại cho anh.

"Được rồi đó! Anh nhớ đừng đụng vào nước hay hay đồ bẩn. Người gì mà hậu đậu dữ vậy chỉ việc cắt trái cây thôi mà cũng để mình bị thương. May mà không có sâu lắm nếu không anh chắc chắn đi gặp tổ tiên của mình rồi đó. "

Anh cảm thấy người con gái này không xấu như anh nghĩ. Có lẽ vì lý do nào đó nên cô mới trở nên khó ưa như vậy.

"Cảm ơn! "

Cô nhìn anh cười. Nụ cười như thiên thần, con tim anh đập mạnh mặt cũng hơi đỏ..

" Tôi có một người bạn cô ấy sắp về nước rồi anh cho tôi dẫn cô ấy tới đây chơi được không? "

" Được "

" Cảm ơn rất nhiều. "

Đã đủ chưa.

Ta định cho thêm một nhân vật nữ phụ nữ ai đồng ý không?

(1) Đồng ý

(2) Không

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Yên Linh

" Tôi đi xung quanh công ty tham quan được không? "

Mặc dù cô từng làm ở đây nhưng chưa có dịp nhìn thấy từng chỗ một ở đây.

Cô nắm tay anh kéo tới kéo lui làm nũng với anh. Còn anh thì giống như ăn phải đường liền gạt đầu đồng ý với đề nghị của cô.

" Được! "

Anh cười với Nguyên Y nụ cười như mật ngọt.

Cả căn phòng tràn ngập đường.

" Nhưng mà như vậy có ảnh hưởng đến công việc của người khác không? "

Anh coi cô như một đứa trẻ đặt tay lên đầu cô xoa xoa hết mức sủng ái.

Cô gái của anh lúc nào cũng cho mình là đúng như lần này cô cư xử rất đúng mực.

" Không đâu! Em là vợ tôi cũng như là bà chủ của họ rồi, mấy người đó dám làm gì em cứ nói tôi. "

Sau khi nói chuyện với cô xong, anh quay lại với công việc của mình còn Nguyên Y thì được trợ lý của anh hộ tống đi tham quan công ty.

Mỗi một nhân viên ai cũng nhìn cô. Người biết cô thì có người ngưỡng mộ có người ganh tị vì cô là vợ của người đàn ông cao cao tại thượng. Người không biết cô thì lại hiếu kỳ xem cô rốt cuộc là người có địa vị như thế nào mà lại có thể tự do đi lại ở đây. Nhưng thứ mà làm họ đặt biệt chú ý tới cô đó chính là nhan sắc đẹp hơn hoa, trong sáng, thanh thuần không nhiễm bụi trần. Mặc dù cô chỉ mặc một chiếc đầm trắng trơn không họa tiết, không hoa văn cầu kỳ nhưng cũng đẹp hết phần người khác.

" Chào cô Nguyên Y, không biết Tổng Giám đốc phu nhân có nhớ người bạn cũ này không? "

Cô gái đứng trước mặt Nguyên Y là một người phụ nữ rất nổi tiếng ở đây, cô ta tên là Yên Linh. So với Nguyên Y thì đẹp bằng nhưng cô ta cũng được tính là mỹ nhân. Lúc trước khi còn đi làm thì cô là cấp dưới của cô ta nhưng mà mối quan hệ giữa hai người không tốt một chút nào thậm chí là rất tệ.

Bây giờ còn tệ hơn, hiện tại Nguyên Y là vợ của Vụ Trường Tinh còn cô ta thì lại rất thích anh. Đương nhiên trong mắt cô ta thì Nguyên Y hiện giờ là một cái gai.

" Xin lỗi cô có thể tránh ra một bên được không cô bây giờ đang cản đường đi của tôi. "

Cô không hề khách khí cũng chẳng hề giữ cho cô ta một chút thể diện mà cứ thế mà trước ở trước mặt mọi người công kích cô ta. Nhưng sau đó cô bước đi thì cô ta lại đưa chân ra suýt nữa thì cô té xuống, cũng may cô nhanh trí lúc sắp té xuống Nguyên Y nắm lấy tóc của cô ta để mình có thể đứng vững còn cô ta thì té lăn ra đất.

" Thế nào đau không? Cô muốn gì thì cứ nói tôi, tôi với cô đánh tay đôi chứ đừng ở sau lưng tôi làm ra mấy trò bỉ ổi này! "

Yên Linh tức giận đứng dậy trừng mắt nhìn cô.

(Cô nghĩ mình là ai mà dám làm vậy với tôi)

" Là vợ giám đốc thì giỏi lắm sao? Cô cũng giống như bao con đàn bà rẻ tiền khác thôi chỉ giỏi leo lên giường đàn ông để kiếm tiền "

Cô ta chửi rủa toi bồi vào mặt Nguyên Y từng câu từng chữ cô ý si nhục cô. Mọi người xung quanh bàn tán xôn xao.

" Hóa ra cô ta là người như vậy?"

(Chátttt)

Nắm ngón tay in trên mặt cô ta, âm thanh đó quả thật rất lớn làm cho đám người đang xôn xao nói chuyện đều ngừng ngàng

" Gọi Tổng Giám đốc của anh tới đây. "

Nguyên Y ra lệnh cho trợ lý riêng của anh. Vừa nghe cô nói xong anh ta nhanh chóng gọi cho anh. Rất nhanh anh đã tới nơi.

Vừa thấy anh đến Nguyên Y giả bộ ngã xuống đất.

" Yên Linh cô có cần quá đáng vậy không? Huhu... Tôi chỉ là có lòng tốt vậy mà cô không cảm ơn mà còn gây sự với tôi "

Cô diễn như thật vậy nếu ai không biết thì liền tưởng đó là sự thật.

" Cô nói nhằm gì vậy? "

Anh bước tới đỡ cô đứng dậy. Ánh mắt hình viên đạn nhìn tất cả mọi người.

Họ bị anh làm cho sợ hãi chẳng dám hó hé một lời nào nữa.

----- Tuyển Phân Cách -----

" Alo! Mình xuống máy bay rồi cậu đang ở đâu? "

Cô gái bên kia đầu dây với giọng nói rất ngọt ngào truyền tới tai Đinh Nhi.

" Mình đang đi mua một ít đồ, để mình gửi địa chỉ nơi mình đang ở cho cậu. Cậu tới đó trước lát nữa mình về. "

Tiếng nói ngọt ngào lại một lần nữa vang lên.

"Ok"

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhàm Phòng Lên Nhàm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Bảo vệ

Cô ôm lấy anh gào khóc âm ỉ, chỉ đơn giản là diễn xuất thôi mà nước mắt cô cứ rơi như mưa. Nhìn thấy cô như vậy anh cảm thấy rất khó chịu còn đám nhân viên kia thì chỉ biết đứng im như tượng. Đứng tới vợ của Tổng Giám đốc xem ra lần này họ sống không yên ổn rồi.

" Vụ Trường Tinh lần này anh phải làm chủ cho tôi. Nhân viên công ty anh...ai cũng bắt nạt tôi! ... Huhuhu.."

Ai dám làm cho vợ anh khóc chứ? Bọn họ đúng là to gan mà. Anh như ma vương đứng trước mặt toàn thể nhân viên. Họ sợ sệt, run rẩy trước đại ma vương là anh.

Nhưng duy nhất có một người cô ta không sợ vẫn dùng ánh mắt đó kỳ đó nhìn Nguyên Y.

" Ai làm gì em nói tôi nghe? Tôi đảm bảo với em sẽ * chăm sóc * tên đó thật tốt. "

Anh bá đạo nói với cô. Người đàn ông này đúng là yêu nghiệt mà chỉ một lời nói thôi cũng đủ khiến cho mọi cô gái đều đứng vì anh.

Nguyên Y đảo mắt nhìn Yên Linh rồi nhếch mép cười vô cùng gian xảo.

Sắp tới cô quyết định mình sẽ làm một việc để nợ mới và nợ cũ một lần thanh toán cho rõ ràng.

" Là cô ta, cô ta nói tôi tệ, thấp kém nói tôi leo lên giường anh, nói tôi vì mê tiền mới lấy anh. Còn đám người này thì hòa theo cô ta nói xấu tôi. Vu Trừng Tĩnh tốt nhất anh xử lý chuyện này cho tốt nếu không anh coi chừng tôi! "

Nghe cô nói vậy anh đi tới trước mắt Yên Linh. Ánh đèn trên cao chiếu xuống càng làm cho nhan sắc của anh thêm phần tuyệt mỹ.

Ánh mắt sắc bén nhìn cô ta, xung quanh anh lúc nào cũng tỏa ra khí phách ngút ngàn vừa cao quý lại vừa lạnh lùng.

" Cô ấy là vợ tôi không tới lượt cô xen vào chuyện giữa tôi và cô ấy, chuyện mình còn lo chưa xong mà đi lo chuyện thiên hạ. Vu Trừng Tĩnh tôi trước giờ không thiếu tiền nếu cô ấy muốn tự tôi sẽ dâng lên.

Vợ tôi là người thế nào tôi là người hiểu rõ ngược lại tôi thấy cô mới là người quý kẻ đa đoan, chuyên đi làm chuyện xấu hãm hại người khác. "

Cô ta xấu hổ không biết giấu mặt vào đâu. Người trước giờ ở công ty này hóng hách kêu ca lại có ngày hôm nay.

" Cô bị cắt chức trưởng phòng trừ tiền lương hai tháng còn những người còn lại thì bị trừ tiền lương một tháng vì tội nhiều chuyện. "

Nói xong anh nắm tay Nguyên đặt vào phòng.

(Rầm mmm) cánh cửa đóng luôn lại.

Yên Linh tức giận đá chân vào bàn làm việc.

(Nguyên Y sau này cô chắc chắn sẽ sống không được yên ổn)

Suy nghĩ trong lòng lẩn át lý trí thật không biết sau này cô ta sẽ làm ra chuyện gì đây.

" Em này giờ đang diễn đúng không? Phải công nhận em đóng đạt quá không đi làm diễn viên thì uổng phí !"

Sao chuyện gì anh cũng biết hết vậy?

Rõ ràng không có một khe hở nào sao anh có thể nhìn ra được cô đang giả bộ.

" À thì... Mà anh biết rồi còn hỏi làm gì? "

Thiệt hết nói nổi mà.

Đã sai mà còn không nhận lỗi mà còn ngang ngược như vậy

" Em đói bụng chưa để tôi kêu người mang thức ăn lên "

Anh nắm tay cô dịu dàng nói.

Trái tim cô đập mạnh, anh cũng vậy. Nhưng hình như giữa họ còn có khoảng cách không tài nào nói cho đối phương biết tình cảm của mình đó là lòng tự trọng, sự cam đảm.

Ở nhà họ Hà lúc này đột nhiên xuất hiện một mỹ nhân, một cô nàng năng động lại rất cá tính.

" Cô là ai sao lại đứng trước cửa nhà tôi. Đi chỗ khác giùm nếu không tôi báo cảnh sát ".

Hà Kỳ Nam vừa cầm cây kem ăn vừa nói chuyện với vị mỹ nhân này.

Nhưng hình như tiểu tiên nữ này như gặp được vàng hững hờ nhìn anh.

" Tôi là Liên Chi bạn của Đinh Nhi còn... Anh chắc là bạn trai cô ấy đúng không? "

Khụ khụ anh họ liên tục còn làm rớt luôn cả cây kem đang cầm trên tay. Thiệt không ngờ người như Đinh Nhi mà cũng có bạn, cái thông tin này đúng là khiến cho người nghe giật mình.

" Đừng nói vậy, tôi và cô ta không có quan hệ gì cả. Hai chúng tôi chỉ đơn giản là chủ nhà và khách trọ thôi. "

Chương 63: Vờ buông tay để giữ chặt hơn

Hà Kỳ Nam nhìn cô bạn thân của Đinh Nhi, cô ấy mặc bộ đồ rất trẻ con, nhưng lại đáng yêu hết phần thiên hạ.

" Cô là bạn thân của cô ta chắc cô biết cô ta là người như thế nào đúng không? "

Anh hiểu kỳ, tò mò về người con gái mang tên Đinh Nhi. Đôi lúc thì đáng ghét tới nỗi khiến người xung quanh khó chịu nhưng lại có lúc rất dịu dàng đáng yêu.

" Anh hỏi làm gì? "

Liên Chi nhăn nhó tỏ vẻ khó chịu. Người thì đẹp trai mà nhiều chuyện dễ sợ.

" Thân là chủ nhà tôi có quyền được biết! "

Liên Chi ngồi lên chiếc vali rồi lại trầm ngâm từ từ kể lại chuyện cũ của Đinh Nhi.

" Đinh Nhi là một người tốt, lại siêng năng. Nhà cậu ấy rất nghèo, mẹ lại đi tái giá. Nhưng không may mắn vì người đàn ông đó thường đánh đập hai mẹ con cậu ấy. Cho tới khi cậu ấy gặp Vu Trường Tĩnh, anh ta cho cậu ấy một cuộc sống vượt qua sức mong đợi. Có tiền lại có tiền tâm nên Đinh Nhi dần trở nên đáng ghét, bạn bè cũng không còn được mấy người. "

Câu trả lời làm anh mém tí nữa thì ngất luôn. Cái cô Đinh Nhi quả thật rất đặc biệt, không những con người, tính cách mà cuộc sống cũng khiến người ta hứng thú tìm hiểu.

" Nhiều chuyện vừa thôi. Bộ anh rảnh rồi lắm sao mà suốt ngày ở nhà không chịu đi làm. "

Tự nhiên có tiếng Đinh Nhi sau lưng làm anh ta giật mình đổ cả mồ hôi.

Đinh Nhi tức giận nhưng trong ánh mắt lại có chút trêu chọc nhìn anh.

" Hừ... Công ty tôi lớn lắm vắng mặt tôi hai ba ngày không sao cả. "

Giọng điệu hóm hỉnh, hắc dịch làm cho người đối diện ghét vô cùng.

" Tí nữa tôi sẽ thấp nhang cầu cho công ty anh nhanh chóng phá sản. Có ông chủ như anh thì đám nhân viên của anh đúng là tội nghiệp. "

Giọng điệu, cách nói chuyện giống Nguyên Y vô cùng ngay cả cái tính không sợ trời, không sợ đất cũng y chang nhau. Anh bắt đầu cảm thấy có cảm giác lạ với người con gái này rồi. Nếu như đối với Nguyên Y anh muốn tìm hiểu cô thì đối với Đinh Nhi anh không những muốn tìm hiểu mà còn rất hiếu kỳ về cô.

Hà Kỳ Nam hậm hực bước vào nhà. Đinh Nhi quay sang ôm lấy Liên Chi. Liên Chi nước ngoài một năm rồi mới về nước cô rất nhớ cô ấy. Nhìn cô bé mập mạp ngày nào giờ ôm bót rồi có điều lại đẹp hơn trước nhiều, có nét duyên dáng của thiếu nữ nhưng cũng không mất đi vẻ đáng yêu vốn có.

" Mình nhớ cậu lắm! Sao cậu đi lâu vậy. "

Cô như muốn khóc tới nơi nhìn Liên Chi. Đinh Nhi không có nhiều bạn nên đối với người bạn này cô rất trân trọng.

" Đinh Nhi cậu dọn qua nhà tớ ở đi chứ nam nữ ở chung một nhà không ổn. Lỡ anh ta giờ trò đùa bại với cậu thì sao? Nam nhân chẳng ai tốt đâu cho dù anh ta có là quân tử thì cũng không thể nào cưỡng lại sắc đẹp của cậu. Nhưng mà mình thấy tên này rất đẹp trai thậm chí còn đẹp hơn cả Vu Trường Tĩnh nữa, chỉ có điều anh ta nhiều chuyện quá. "

Đúng! Hà Kỳ Nam so với Vu Trường Tĩnh đẹp hơn nhưng nét đẹp của anh ta lại rất nữ tính. Anh ta có hàng lông mi rất dài, chiếc mũi cao, đôi môi đỏ hồng tự nhiên, dáng người có chút mảnh khảnh so với những người đàn ông khác. Chứ không giống Vu Trường Tĩnh anh có đôi mắt sắc lạnh, body sáu múi siêu chuẩn, thân hình cường tráng khó cưỡng lại.

" Haiz.... "

Đinh Nhi thở dài rồi nói:

" Nhưng giờ tớ không có tiền, ở đây điều kiện sống rất tốt.... Với lại. "

Ra ngoài ở rồi cô sẽ làm việc gì để kiếm tiền. Chẳng lẽ dùng chút nhan sắc này kiếm tiền nuôi bản thân.

Liên Chi bực mình nhéo vào má cô một cái.

" Cậu chín chắn một chút được không? Cho dù cậu không có tiền có thể kiếm mà. Đạo này mấy công ty lớn đang thiếu người chỉ cần cậu tới đó xin việc là được rồi! "

Cô ấy nói cũng đúng . Là phụ nữ chẳng lẽ lúc nào cũng ăn bám đàn ông. Nhưng không phải trước giờ cũng nhờ vậy mà cô sống rất tốt sao.

" Được! "

Có lẽ lần này cô nên thử một lần. Cũng cho mình cơ hội để bắt đầu cuộc sống mới sẽ tốt hơn thì sao.

Họ cùng nhau trò chuyện cả buổi. Rồi Đinh Nhi liền đi gặp Hà Kỳ Nam. Anh đứng bên ô cửa sổ, ánh nắng chiếu vào làm cho nhan sắc anh thêm phần tuyệt mỹ.

" Mai tôi dọn qua nhà bạn tôi ở. Cảm ơn anh mấy ngày qua đã cho tôi ở lại đây. "

Thanh âm không nhanh không chậm anh từ nói với Đinh Nhi.

" Không cần cảm ơn! "

Cô nghĩ mình là ai, dám lấy đi lần đầu tiên của anh, ở nhà anh bao nhiêu ngày tiền nhà cũng không thêm trả chi đơn giản nói câu cảm ơn. Lần này anh đồng ý coi như cho cô thời gian vui chơi, đợi sau này bắt cô trở về cũng không muộn.

Độc vui về nha.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Phu nhân của tổng tài

Nguyên Y ở lại công ty anh cũng được ba ngày rồi. Cuộc sống ở đây cũng khá ổn định chỉ có điều nhất cử nhất động của cô đều bị người khác dòm ngó. Việc Nguyên Y ăn uống ngủ nghỉ cũng trở thành đề tài bàn tán của đám nhân viên nhiều chuyện.

" Cô biết không sáng nay tôi thấy cô ấy ăn rất nhiều, chẳng lẽ cô ấy không cần giảm cân. "

Cô ta ngó qua nói với người bên cạnh. Cô gái bên cạnh cũng nhiều chuyện không kém,bỏ lại việc đang làm để nói chuyện của người khác.

" Biết đâu tổng tài của chúng ta thích những cô gái mập mập thì sao? "

Cuộc sống cứ như vậy trôi qua thật là vô vị và nhàm chán. Nhưng chỉ cần được gặp anh thì đối với cô chuyện đó không thành vấn đề.

" Em lại đây tôi có chuyện muốn nói! "

Trường Tình chỉ tay về phía cô. Nghe vậy rất nhanh cô đã đứng bên cạnh anh. Mùi hương của anh bay vào mũi cô mặt Nguyên Y thoát cái lại đỏ ngầu. Anh không có thói quen hút thuốc,uống rượu như những nam nhân khác nên mùi hương trên cơ thể anh khiến cho người ta cảm giác rất dễ chịu.

" Em muốn về nhà không? Công việc của tôi sắp xong rồi mai tôi chở em về. "

Cô ôm lấy anh,thân hình bé nhỏ, mảnh khảnh ngồi lên đùi anh. Hành động này của cô đúng là quá can đảm làm cho anh nhất thời không kịp thích ứng.

" Vậy... nếu tôi nhớ anh...tôi có thể tới đây không? Hay là mỗi sáng anh đi làm dẫn tôi theo được không? Hà?"

Anh trầm ngâm suy nghĩ, một lúc lâu cũng chẳng nói lời nào. Điều đó làm cô khó chịu,anh như vậy là có ý gì chẳng lẽ trách cô phiền phức, gây ảnh hưởng đến công việc của anh.

" Ê! Anh trả lời đi chứ, bộ anh bị câm hả?. "

Cô đứng dậy thì bị anh đặt tay ngang hông cô kéo trở lại. Anh gian xảo, đầy phúc hắc nhìn cô như hổ nhìn thấy con mồi.

" Chuyện em tới công ty tôi thường xuyên là không thể. Những người ở đây chẳng ai tốt tôi sợ em sẽ học hư. Nhưng tôi có thể hứa với em sau này tôi sẽ về nhà sớm. "

Anh vuốt tóc cô, hành động mờ ám vô cùng.

" vậy cũng. Đ.ư.ợ. c "

Câu nói của cô bị ngắt quãng do hành động sỗ sàng của người đàn ông này. Anh hôn cô, mà không hình như anh cần cô. Nếu là hôn sao lại đau như vậy, cảm giác môi cô sắp không phải là của cô nữa rồi.

" Làm gì vậy? Đau chết đi được! "

Nguyễn Y đẩy anh ra rồi đứng dậy cố gắng duy trì khoảng cách với con hổ lớn này.

Vưu Trường Tĩnh cười tà mị nhìn Nguyễn Y. Anh đưa tay chạm lên làn môi mỏng của mình nơi vẫn còn hương thơm, mùi vị ngọt ngào của cô.

" Tôi đang nhai em!.... Ừm.... Quả nhiên không tệ, em rất ngon. "

Người này đúng là bị biến thái mà. Bang chủ của cái bang dâm dê có khác.

" Đồ bệnh hoạn! "

Chửi anh xong Nguyễn Y nhanh chóng tẩu thoát vì cô sợ nếu mình ở đây thêm một giây phút nào nữa chắc cô sẽ trở thành một miếng mồi ngon béo bở của Hồ Vương.

Vừa ra tới cửa cô thấy một hình ảnh chẳng mấy tốt đẹp. Một cô gái đang bị đối tác của công ty mắng chửi. Nguyễn Y biết người phụ nữ đáng ghét đó cô ta là người hợp tác của công ty này San San.

" Mắc cô bị mù hả? Đi đường sao không nhìn cô làm đổ hết cà phê vào áo tôi rồi tính sao đây? Loại người nghèo khó như cô có tiền đền không? "

San San la mắng xối xả vào mặt cô nhân viên nhỏ bé đó trước mặt bao nhiêu người. Cô gái đó chỉ biết gục mặt xuống nói xin lỗi.

" Cô làm gì vậy bộ có tiền thì giỏi lắm sao? Áo của cô chỉ dính một ít cà phê thôi có cần làm quá vậy không? Cô ở đây la lối um sùm cho ai nghe hả? "

Nguyễn Y đứng trước mặt cô ta. San San cẩn thận đánh giá Nguyễn Y. Nhìn thì đúng là nhan sắc hơn người nhưng lại không trang điểm đã vậy còn ăn mặc rất đơn giản suy cho cùng thì cũng là kẻ nghèo nàn.

(Chát....)

Âm thanh to lớn vang lên. Mọi người kinh ngạc nhìn việc diễn ra trước mắt. Dám đụng tới phu nhân của tổng tài lần này cô ta chết chắc. Lần trước họ chỉ bàn tán sau lưng cô thôi cũng bị trừ một tháng tiền lương. Huống chi là cô ta lại thẳng tay tát vào mặt của phu nhân tổng tài.

" Cô là ai mà dám dùng giọng điệu đó nói chuyện với tôi "

" Là vợ của tôi! "

Chẳng biết từ lúc nào anh đã ở đây. Anh cao ngạo, lạnh lùng nhìn San San. Tất cả kinh ngạc nhìn về phía anh. Lần này có chuyện hay để xem rồi.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Cái giá phải trả

Anh ôm cô như một lời chứng minh cho việc cô là người phụ nữ của anh.

Cô ở trong ngực anh cười khúc khích như trẻ con. Anh đang nghiêm túc vậy mà cô làm anh cũng muốn bật cười.

" Cô về nhà chờ ngày công ty cô thành đồng phế liệu đi. Làm người phải biết dóm trước ngó sau, vợ tôi không phải là người cô có thể bắt nạt. "

Cô ta run sợ trước lời nói của anh. Vưu Trường Tĩnh là ai chứ? Việc anh muốn làm trước giờ chưa ai có thể ngăn cản được. Coi như lần này cô ta xui

xéo bụng phải người không nên đụng.

"Vưu tổng, xin lỗi.... Anh tha cho tôi lần này thôi."

Cô ta giả bộ hối lỗi nhưng lại nhìn về phía Nguyên Y liếc một cái. Có vẻ vận xui của cô ta đã đến vì tất cả hành động đó đều bị anh nhìn thấy.

"Tôi tha cho cô cũng được! Nhưng phải cô phải hỏi ý kiến của vợ tôi đã!"

Lời nói như sét đánh ngang tai, trời đất bỗng dưng tối sầm lại, anh nói như vậy chẳng khác nào cho Nguyên Y cơ hội để trả thù.

Nguyên Y thì khác nghe anh nói vậy mặt mày hớn hờ đi tới trước mặt San San.

"Anh có chắc rằng sẽ cho tôi xử lý cô ta không? Chứ tôi thấy điều kiện của cô ta khá tốt đó, nếu mỗi khi nhu cầu của anh tới thì chắc rằng cô ta sẽ đáp ứng rất tốt"

Mặc dù tính tình rất khó ưa nhưng...San San phù hợp với việc đó vô cùng.

Cũng chẳng biết cô đang suy nghĩ gì nữa, đáng lẽ cô phải lo lắng chồng mình bị người ta cướp đi chứ. Phải chăng cô không sợ hoặc có thể là cô quá tự tin vào bản thân hay là cô tin tưởng anh sẽ không bao giờ làm ra nấy chuyện đó.

Câu nói của cô quả thật có sức sát thương rất cao. Anh đang rất đau lòng số phận của anh thật đáng thương.

Mọi người xung quanh không khỏi ngạc nhiên, Tổng Giám đốc phu nhân của họ thật không phải là người bình thường.

"Nhu cầu của tôi không phải ai cũng có thể đáp ứng được đâu. Nếu em không nhanh lên thì tôi sẽ tự giải quyết chuyện này!"

Anh thật sự tức giận rồi nhưng trong lời nói của anh quả thật rất mờ ám.

(Chát.....)

Nắm ngón tay in trên gò má ửng hồng của San San. Khả năng giải quyết vấn đề của Nguyên Y có phải quá nhanh rồi hay không? Mọi người như bị hành động của cô hù dọa một phen.

Nguyên Y trước giờ là người có thù nhất định phải trả, San San tán cô một cái cô trả lại cho cô ta một cái nhưng cái tát này so với cái tát của San San tặng cho cô mạnh hơn nhiều.

Mặt cô ta không những đau mà còn rất rát kèm theo dấu hiệu tím bầm.

"Vưu Trường Tinh những gì anh đã nói với cô ta nhất định phải thực hiện nếu không anh là một tên hèn."

Có phải cô đang nhắc nhở anh về việc làm cho công ty của cô ta phá sản không? Nếu là vậy thì cô quả là một người phụ nữ đáng sợ, thù dai. Sau này có lẽ anh phải thật cẩn thận nếu không bị ăn đòn như chơi.

"Ok"

Nói xong anh nhanh như chớp kéo tay cô vào phòng ngủ của anh trong công ty. Anh đang rất phấn khởi nhưng vì việc gì?

"Má nó anh thả tôi ra coi!.... Con mẹ nó anh mà làm bậy tôi anh đánh chết anh!!!"

Nguyên Y la lối om sòm cũng may căn phòng này có lớp cách âm đặt biệt nên mọi tiếng ồn trong này bên ngoài đều không nghe thấy.

Anh nằm đè lên cô, cho dù cô có phản kháng thế nào cũng không thoát ra được.

"Em nhiều sức lực quá đúng không? Hôm nay tôi cho em một chết mới thôi! Ông đây hứa với em ba ngày em mới có thể bước xuống giường!"

"Vưu Trường Tinh, tên khốn nạn! Tôi mà thoát được tôi đập chết anh"

"Khi nào tôi làm xong việc của mình thì em muốn làm gì tôi cũng được!"

Mười phút sau....

"Ummmm.aaaa"

Tiếng kêu yêu kiều của người con gái vang lên. Dục vọng lan tỏa khắp căn phòng.

Họ cứ như vậy đó cho tới khi kiệt sức mới dừng lại. Và một mầm non đã ở trong cơ thể Nguyên Y. Trong tương lai không ai biết được nó sẽ mang tới niềm vui hay nỗi buồn nhưng chắc chắn nó sẽ là một đứa bé đáng yêu và thông minh.

Còn về phần của Hà Kỳ Nam và Đinh Nhi thì...

Sau khi rời khỏi biệt thự của anh thì Đinh Nhi đi hết công ty này tới công ty kia xin việc nhưng chẳng có công ty nào chịu nhận cô vào làm việc.

"Rất xin lỗi vì điều kiện của cô không đủ để làm việc ở đây "

"Không sao!"

Tới lúc cô sắp tuyệt vọng thì lại có công ty mời cô đến làm việc đó là Mai Linh công ty mỹ phẩm lớn nhất cả nước. Đương nhiên mọi chuyện đang xảy ra với Đinh Nhi đều nằm trong sự sắp đặt của Hà Kỳ Nam. Chẳng lẽ anh đang định chơi trò mèo vờn chuột, lạc mềm buột chặt với cô nếu là như vậy thì chắc rằng cô khó mà thoát được Bàn Tay Phật Tổ của anh.

.....

Cùng nhau đếm ngược tới ngày ngược toi tả nào mọi người.

Tình yêu phải có thử thách mới bền lâu!

Chúc các nàng đọc truyện vui vẻ ta thắng đây!!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Sự sắp đặt của anh

Đinh Nhi bước chân vào công ty Mai Linh, cô thu hút rất nhiều ánh mắt vì cô không những đẹp mà còn rất kiêu sa lộng lẫy. Đinh Nhi mặc một chiếc đầm lấp lánh ánh bạc, cổ tròn, hở lưng. Tầm lưng trắng nõn, hồng hào làm cho ý muốn chiếm hữu của người đàn ông ở phía trên phòng Tổng Giám đốc nhìn tới chỗ cô càng tăng thêm.

Cô gái này rất dễ khơi gợi lên cái gọi là dục vọng của anh. Kể từ hôm đó không biết tại sao anh thì thoảng lại nhớ đến cô.

(Cốc, cốc, cốc)

" Vào đi "

Đinh Nhi mở cửa bước vào. Trong phòng yên bình đến nỗi khiến cô khó chịu. Một người đàn ông đứng gần cửa sổ, mặc dù chỉ thấy đằng sau của anh ta nhưng cũng đủ để cho người ta ngưỡng mộ, đáng người của anh ta đẹp vô cùng.

" Lâu ngày không gặp cô có khỏe không? "

Nam nhân quay đầu lại nhìn cô, yết hầu của anh ta co lại, miệng khẽ khàng nhếch lên.

" Hà Kỳ Nam sao lại là anh?"

Lại là tên đáng ghét này, sao số cô đi đâu cũng gặp anh ta vậy?

Anh đúng là âm hồn không tan!

Đinh Nhi trong lòng thầm nguyện rửa anh. Bàn tay cô siết chặt lại hận không thể đánh chết anh.

" Sao lại không phải là tôi? Hiện tại chỉ có mỗi công ty của tôi mới đồng ý nhận cô vào làm việc. Nếu cô không muốn thì có thể đi nhưng tôi đảm bảo cô rời khỏi đây sẽ phải chết đói! "

Với các giọng điệu hống hách của anh hiện giờ cho cô càng thêm chán ghét.

Những chuyện này là anh làm ra chứ không ai hết!

" Tôi sẽ làm ở đây? Nhưng tôi có một điều kiện! "

Quả thật không phải người dễ bắt nạt, mặc dù bị dồn vào đường cùng cô cũng kiên cường không chịu gục ngã.

" Nói! "

" Tôi không làm việc dưới quyền của người ta vì vậy tôi mong rằng anh sẽ cho tôi chức vụ Trưởng phòng thiết kế. "

Lúc còn đi học cô rất thích vẽ nên việc này chắc chắn sẽ không làm khó được cô. Nhưng đề nghị của cô rất có vấn đề nếu như mới vào mà đã làm chức vụ cao như vậy không được hợp lý cho lắm!

" Tôi đồng ý! "

Sau đó cô được thư ký của anh đưa tới nơi làm việc. Phòng thiết kế có vẻ là nơi được có điều kiện tốt nhất ở đây tuy không lớn lắm nhưng lại không thiếu thứ gì.

" Đây là Đinh Nhi sau này cô ấy sẽ là trưởng phòng của các cô. "

Bọn họ ngạc nhiên nhìn Đinh Nhi. Cô gái này là ai mà chỉ mới vào công ty đã có chỗ đứng tốt như vậy?

" Chào cô ".

Ngoài mặt thì họ vui vẻ chào hỏi nhưng trong lòng lại đổ kỵ vô cùng. Cô cũng như vậy nhưng dù sao thì sau này họ còn gặp nhau dài dài nên cô cũng không muốn gây thêm nhiều chuyện.

" Không cần khách sáo như vậy! "

Sau khi cô đi khỏi phòng anh liền nhất máy lên gọi cho phó phòng thiết kế Lam Phong bạn thân của anh

" Đinh Nhi cô ấy mới tới làm việc nên có nhiều chuyện không biết, tôi mong rằng anh sẽ giúp đỡ cô ấy! "

Tổng Giám đốc của bọn họ trước giờ đúng là có cái tính mê gái nhưng chỉ nằm ở mức độ nhìn thôi còn lần này thì khác anh chủ động quan tâm một người con gái đúng là trên đời này chuyện quái gì cũng có thể xảy ra.

" Được! Cậu yên tâm tôi sẽ tận tình giúp đỡ cô ấy. "

Rồi mọi chuyện đều cũng vào đó, ngày đầu làm việc của cô khá tốt.

Nhà họ Vu **

Khoảng năm ngày từ hôm Nguyên Y tới công ty của anh ở thì anh đưa cô trở về.

Anh đi làm từ sáng tới chiều liền về nhà. Còn cô thì suốt ngày chỉ ở nhà bầu bạn với mẹ của anh. Buồn chán tới nỗi cô có thể cảm nhận được mình sắp mốc meo luôn.

" Em sao vậy không khỏe chỗ nào sao? Có cần tôi chở em đi bệnh viện không? "

Nguyên Y nằm trên giường trần trọc mãi mà không ngủ nên anh rất lo lắng.

" Tôi chưa muốn ngủ hay là tôi và anh xuống nhà kiếm thứ gì ăn được không?"

Cô ngược nhìn anh, anh dạo này đối với cô dịu dàng hơn trước rất nhiều cũng quan tâm hơn trước nhiều nên có lẽ vì vậy mà cô càng ngày càng mê neho với anh.

Nam nhân như anh hoàn hảo như vậy chẳng trách bao nhiêu người phụ nữ đều mong muốn có được.

" Được! Xuống bếp tôi nấu vài món ăn cho em!"

Sau đó họ cùng nhau đi xuống bếp, rất nhanh anh đã làm được cả bàn đồ ăn thịnh soạn.

" Anh cũng ăn đi chứ. "

Anh không ăn gì cả mà chỉ ngồi im nhìn cô ăn.

Vợ của anh thật tuyệt vời chỉ đơn giản việc ngồi nhìn cô ăn uống thôi cũng làm cho cậu bé của anh có phản ứng kịch liệt.

" Anh rất đói nhưng anh không thích ăn những món ăn này, anh muốn... "

Cô ngây thơ nhìn anh, miệng vẫn chóp chép nhai miếng bánh mì.

" Vậy anh muốn ăn cái gì? "

Anh cười tà mị nhìn Nguyên Y.

" Anh muốn ăn em có được không? "

Mặt Nguyên Y đỏ bừng, hai mắt tức giận cộng thêm ngượng ngùng nhìn anh.

" Má nó, tôi chưa hết giận chuyện mấy hôm trước đâu! Nếu anh muốn chết thì cứ nói thẳng cho tôi biết. "

Nghĩ tới chuyện của đêm hôm đó thì cô lại muốn đập đầu xuống đất chết đi cho xong. Sau đêm hôm đó quả thật là cô ba ngày mới bước chân xuống giường được. Toàn thân đều ê ẩm, đau nhức, chỗ nào cũng có đầy ắp ký xanh xanh, đỏ đỏ do tên khốn nạn này gây ra.

" Em thù dai quá vậy! "

Anh vừa nói xong thì chén bát, thức ăn liên tiếp bay tới.

(Đùng đùng...)

" Dừng lại "

Mẹ anh đừng nhìn hai người họ.

" Mẹ con làm mẹ thức giấc phải không?.... Tại có con chuột nên... "

Nguyên Y sợ hãi miệng nói lấp bắp nhưng bà lại tin thiệt mới ghê.

" Vậy con cứ tiếp tục bắt chuột không cần quan tâm tới ta làm gì? "

Nói rồi bà đi về phòng ngủ.

Một loạt âm thanh khi nãy lại tiếp tục phát lên.

(Đùng Đùng....)

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Bạn trên giường

" Thư Ký Minh anh gọi hai phần cơm rồi kêu trưởng phòng thiết kế lên đây. "

Hà Kỳ Nam không nhanh không chậm nói

" Dạ,ok Tổng Giám đốc "

Đúng là chủ nào thì tớ nấy, tính cách anh làm sao thì người bên cạnh anh cũng như vậy lúc nào nói chuyện cũng nghiêm túc nhưng cũng có phần đùa giỡn trong đó.

Một lúc sau người ta giao thức ăn tới thì cũng đúng lúc trưởng phòng thiết kế bước vào phòng.

" Anh kêu tôi lên đây làm gì? Tôi còn nhiều chuyện phải làm lắm đó! "

Dinh Nhi đứng trước mặt hùng hổ nói chuyện.

Hà Kỳ Nam kéo tay cô tới ghế bắt cô ngồi xuống đã vậy còn tặng cho cô một cái liếc mắt đưa tình.

" Chắc cô cũng chưa ăn cơm ngồi xuống ăn cùng tôi cho vui dù sao thì tôi đang rất buồn chán vì không có chuyện để làm! "

Đương nhiên cô chưa ăn cơm rồi giờ đang là lúc làm việc đã tới giờ nghỉ trưa đâu.

" Anh ăn một mình đi tôi không rảnh. "

Dinh Nhi đứng lên đi ra ngoài thì bị anh kéo trở lại.

" Không muốn cũng phải ăn nếu không sẽ bị trừ tiền lương! "

Vì một chuyện bé tí tẹo này mà bị trừ tiền lương đúng là không đáng mà!!

Tên này chỉ giỏi việc uy hiếp tinh thần người khác thôi.

" Ăn thì ăn tôi sợ anh chắc! "

Anh mở hộp cơm ra đưa tới trước mặt Đình Nhi.

Cô cũng ngoan ngoãn múc cơm lên ăn.

" Hà Kỳ Nam tôi thấy anh chẳng có tài gì cả lúc nào cũng ngồi không, làm sao mà anh có thể khiến cho công ty này trở thành công ty mỹ phẩm lớn nhất cả nước "

Đúng! Ngày nào của anh cũng như ngày chủ nhật vậy. Ở nhà thì ăn, ngủ, coi tivi còn ở công ty thì ngồi chơi.

Con người như anh còn sướng hơn làm thần thánh nhiều.

" Hình như ai cũng hiểu lắm cụm từ * Công ty mỹ phẩm lớn nhất cả nước * thì phải? Thật ra từ * lớn nhất * đó là nói về kích thước, diện tích của nó thôi chứ so với danh tiếng và danh thu hằng năm kém hơn công ty Pháp Linh của Vu Trường Tinh nhiều. "

Hóa ra vì lý do đó, vậy xem ra Tình ca của cô là nhất rồi. Đình Nhi cười thầm trong bụng, thật không ngờ sự thật thú vị vượt qua mức tưởng tượng.

" Nhưng nếu công ty anh ấy đứng đầu thì anh cũng đứng thứ hai. Đừng buồn nha!"

Đình Nhi vỗ nhẹ vào vai anh vài cái coi như an ủi.

Anh không nói gì chỉ nhìn cô trầm trầm cô mà thôi. Chẳng lẽ trên mặt cô có dính thứ gì sao?

" Ngồi im trên má cô dính hạt cơm kìa. Con gái gì mà ăn uống không thực nữ gì cả? "

Rồi anh đưa tay lên má Đình Nhi giúp cô lấy nó xuống.

Không ổn rồi, hiện tại cô không bình thường tí nào. Chuyện đang xảy ra làm cô mắc cỡ quá!

" Bỏ ra coi! Tôi và anh mới gặp nhau mấy lần bộ thân lắm hả? "

Anh cười xảo quyết nhìn cô. Không ngờ cô gái này khi mắc cỡ cũng đáng yêu lắm. Tuy nhiên không bằng Nguyên Y của anh được.

" Tôi và cô gặp nhau có vài lần thì không thân lắm nhưng chỉ cần ngủ cùng nhau một lần thôi đã đủ thân rồi. Vội lại xem ra hai chúng ta rất thích hợp làm bạn trên giường của nhau!"

Trên đời này còn có người mặt dày như vậy sao?

Nghe anh nói vậy Đình Nhi nhào qua định cho anh ăn đấm nào ngờ anh ra tay trước liền kéo cô vào trong ngực.

" Tôi thừa nhận phụ nữ có cá tính mạnh rất thu hút đàn ông nhưng cô lại không hợp với tính cách này. Giống như Nguyên Y của tôi cô ấy tuy hung dữ nhưng rất đẹp còn cô trông như bà trần. "

Nguyên Y, Nguyên Y lúc nào cũng Nguyên Y cô sắp phát điên vì cái tên này mất rồi. Trường Tinh thì vì Nguyên Y đuổi cô ra khỏi nhà. Tên này thì suốt ngày cứ nhắc tới Nguyên Y.

" Tôi no rồi không ăn nữa!"

" Ngày mai nhớ lên đây đó nha! Hẹn gặp lại! "

Cô có vấn đề mới lên đây một lần nữa ở chung với tên này hoài chắc cô bị bệnh mất.

" Không đời nào "

Nguyên Y hôm nay ngủ rất ngon, cô mở cửa bước khỏi phòng nhưng hình như sàn nhà này trơn hơn thường ngày.

" Mẹ cũng dậy rồi sao? "

Cô đi tới chỗ của bà.

(Aaaaaaaaaa)

Tiếng bà la to sau đó thì im lặng.

Cô gây họa rồi, do sàn nhà nên cô trượt chân vô tình đẩy bà xuống cầu thang.

"Gọi cấp cứu cho tôi, người đâu gọi xe cấp cứu nhanh lên Bà chủ... Bà chủ."

Vú Trương rơi nước mắt nhìn bà bất tỉnh. Còn Nguyên Y thì chỉ biết đứng đó tay chân run rẩy liên hồi, sự việc xảy ra quá nhanh làm cô không kịp phản ứng

Sau đó mẹ anh đưa đưa vào bệnh viện. Anh cũng bỏ lại tất cả công việc đang còn dang dở chạy tới bệnh viện.

"Vú Trương, mẹ tôi sao rồi? Tại sao đang yên đang lành lại té từ cầu thang xuống?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Bao tố kéo tới

Vú Trương chỉ tay về phía Nguyên Y rung rung nước mắt.

"Vú cũng không biết chuyện gì xảy ra những chính mắt vú thấy cô ta đẩy bà chủ xuống cầu thang."

Bà vừa nói xong anh như mảnh thú xông tới xiết cổ cô. Điều đó làm anh tức giận mặt nổi gân xanh.

"Cô làm gì mẹ tôi vậy hả?...Bà ấy tốt với cô vậy mà.... Vậy mà tại sao cô lại làm hại bà ấy."

Mất anh đó ngẫu, một giọt nước mắt anh rơi xuống. Vưu Trường Tinh vốn nổi tiếng là người lạnh lùng, bá đạo, anh trước giờ chưa từng rơi nước mắt xem ra lần này anh thật sự đau lòng. Còn Nguyên Y thì do cổ của cô bị anh xiết chặt, rất chặt tới nỗi hơi thở cô như bị đứt ra từng đoạn.

"Anh... Buông tôi ra..aaaa....buông tôi ra. Tôi... Không..Có hại... Bà ấy... Anh buông tôi ra."

"Cậu chủ nghe vú Trương thả cô ấy ra nếu không chết người giờ! "

Giờ cô nói gì anh cũng nghe không lọt tai, bà ấy là mẹ anh là người mang nặng đẻ đau sinh ra anh. Giờ anh như người bị mất hết phương hướng, một kẻ mất hết lý trí.

Cho dù anh có thích cô, có yêu cô đi chăng nữa cũng không thể vì vậy mà con tức giận của anh dịu xuống.

"Cút! Cô cút khỏi đây cho tôi! "

"Anh nghe tôi nói được không? Tôi xin lỗi "

"Cút! Cô biến khỏi tầm nhìn của tôi ngay lập tức. "

Nước mắt của cô lưng trùng rung rung nơi khóe mắt. Cô không bằng không chứng cho dù cô có làm gì thì cũng không ai tin cô vô tội.

Anh buông tay ra nắm thành quyền. Giờ phút này cô cũng không muốn lưu lại đây.

Mỗi bước đi của cô đều trở nên nặng nề, trái tim như bị thứ gì đó đâm vào.

Chuyện đang xảy ra đều nằm ngoài ý muốn nhưng là sự thật không phải mơ. Chính cô đẩy bà xuống là cô chính tay hại người yêu thương cô không khác gì con ruột.

Một lát sau khi cô đi thì bác sĩ từ phòng cấp cứu bước ra.

"Bác sĩ mẹ tôi sao rồi! "

Anh hấp tấp lao tới.

Vị bác sĩ già mờ khuôn trang y tế ra, nét mặt rất nghiêm trọng nhìn anh.

" Bà ấy bị thương nặng ở phần lưng. Đầu bị va chạm dẫn tới hôn mê. Khi nào tỉnh dậy được là do ý chí của bệnh nhân nhưng sau này có thể bà ấy đi rất khó khăn. Và nguy cơ cao bị liệt nửa người. "

Rồi ông ta bước đi.

Nghe không anh thế giới anh như sụp đổ, bầu trời như tối sầm lại. Lời nói của bác sĩ như một án tử hình đối với mẹ của anh.

"_Nguyên Y sau này nhất định cuộc sống của cô sẽ rất tồi tệ! "

Vú Trương bước tới chỗ anh.

" Cậu chủ yên tâm đi bà chủ là người hiền lành sẽ được trời phạt phù hộ."

Về tới nhà cô nằm lên chiếc giường trống trải.

Căn phòng rộng như vậy chỉ có mình cô.

Bây giờ cô chỉ muốn nhào vào vòng tay của ba mẹ mình khóc cho đã nhưng nếu họ biết chuyện này chắc chắn họ sẽ đuổi cô ra khỏi nhà.

Sau một hồi cô liền chìm vào giấc ngủ, có lẽ trong giấc mơ sẽ là lúc cô không cần bận tâm đến những chuyện này.

" Hai bản thiết kế này là của ai?"

Hà Kỳ Nam cầm trên tay hai bản thiết kế giống nhau đến kinh ngạc. Anh rống giận làm cho thư ký của anh một phen run rẩy.

" Dạ thưa tổng giám đốc! Một cái là của trưởng phòng thiết kế Đinh Nhi, một cái là của nhân viên phòng thiết kế Linda. "

Linda là nhân viên lâu năm của công ty, kinh nghiệm cũng nhiều cũng không khó hiểu khi cô ta tạo ra một bản thiết kế hoàn mỹ như vậy. Nhưng còn Đinh Nhi thì khác với một ít tài năng hội họa của cô căn bản không thể làm được điều này.

" Gọi hai người đó lên đây "

Một lúc sau....

" Đinh Nhi có phải cô sao chép bản thiết kế của Linda không? "

Mặc dù có chút nghi ngờ nhưng anh tin kỳ tích luôn xuất hiện biết đâu một người không có kinh nghiệm như cô lại có thể tạo ra kiệt tác hoàn hảo này thì sao?

" Đầu anh chứa toàn là bã đậu thôi đúng không? Công ty anh chỗ nào cũng có camera anh không biết tự mình đi điều tra sao mà đi hỏi tôi câu ngu dốt đó. "

Hai chữ * sao chép * đúng là làm cho cô tức giận.

Linda chỉ đứng một bên trong lòng sợ hãi.

" Đi kiểm tra camera cho tôi! "

Anh nói với thư ký của mình.

" Dạ "

Rồi quay sang nhìn cô.

"Đinh Nhi cô ngồi xuống đi đứng hoài không thấy mỏi chân hả?"

Anh đang quan tâm cô sao? Nhưng hình như lúc này mà làm chuyện đó không được thỏa đáng lắm.

" cảm ơn ý tốt của anh nhưng tôi không thấy mỏi chân hóa ra.

(Hừ,giả tạo!) Linda chán ghét nhìn Đinh Nhi.

Một tiếng sau thư ký anh từ cửa đi vào.

Anh ta ghé vào tai anh nói nhỏ.

" Tổng tài là Linda sao chép bản thiết kế đó "

Xem ra anh đã rất coi thường cô hóa ra cô có tài tới như vậy!

Dinh Nhi thấy Hà Kỳ Nam nhìn mình có chút bối rối, đỏ mặt và quay sang chỗ khác.

" Tổng cổ cô ta ra khỏi đây ngay bây giờ! "

Anh chỉ tay về phía Linda.

" Dạ "

Cả đám người xông vào kéo cô Linda đó ra khỏi phòng anh.

" Tổng Giám đốc tôi sai rồi anh tha cho tôi lần này thôi ".

Tui cảm thấy khả năng viết truyện của tui càng ngày càng thấy giảm sút hay sao đó?

Ngược nhân vật, ngược độc giả chính là châm ngôn sống của tác giả.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhàm Phòng Lên Nhàm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Tàn nhẫn

Ngày mới lại đến, bầu trời xanh vẫn yên bình như thế, căn nhà này cũng bình yên một cách bất bình thường .

Hình như cả buổi tối qua anh không về nhà, trong nhà xảy ra chuyện lớn như vậy mà mọi người vẫn không có động tĩnh gì.

Đột nhiên có người mở cửa phòng đi vào, nam nhân có thân hình cao to, ngũ quan tinh tế. Nguyên Y nhìn anh rồi nói:

" Chúng ta nói chuyện với nhau một lát được không? "

Vưu Trường Tĩnh đứng trước mặt cô nhưng cô thấy được anh có chút thay đổi so với thường. Cũng vì vậy cô nói chuyện có phần nhỏ nhẹ hơn thường ngày.

Anh không thèm quan tâm tới cô, đi tới tủ quần áo đem hết đồ dùng cá nhân của cô bỏ ra ngoài.

" Anh làm gì vậy hả? "

Cô đi tới mang hết tất cả bỏ lại chỗ cũ, anh cứ mang ra thì cô lại cất vào.

" Anh nghe tôi giải thích được không? "

Nguyên Y thành khẩn nhìn anh nhưng con người anh sâu thẳm dường như cô không thể biết được ý nghĩa trong anh. Anh đang phẫn nộ hay đang buồn cô đều không tài nào cảm nhận được. Anh nắm chặt lấy cổ tay cô.

" Tôi biết em muốn nói gì... Em muốn nói là em không cố tình làm ra chuyện đó đúng không?".

Cô im lặng không nói gì, anh lại nói tiếp.

" Em có bằng chứng không?... Lấy cái gì để tôi có thể tin lời nói của em... Lấy cái gì hả?... Tôi vốn dĩ tưởng rằng em là người thẳng thắn tuy có đôi lúc hơi ngang ngược nhưng không ngờ lòng dạ của em còn độc ác hơn quỷ dữ."

Anh rống lên. Anh thương cô thật lòng thật dạ yêu thương cô nhưng cô thì sao???

Càng lúc anh càng xiết chặt lấy cổ tay làm cô đau nhức liên hồi.

" Tôi quả thật không có hại mẹ anh!"

Cái cảm giác bị người khác hiểu lầm thật khó chịu mà người đó là anh càng làm cô đau nhói.

"Nguyên Y em biết không người ta thường nói Biết mặt không biết lòng... Ngoài mặt em là một người tốt còn trong tâm em là người như thế nào tôi biết được. Em là người tàn nhẫn nhất mà tôi từng gặp, mẹ tôi tốt với em như vậy tại sao em lại làm ra chuyện tàn nhẫn đó"

Tìm anh như tan nát, cả cơ thể giống như mất hết sức lực. Anh rất muốn tin vào lời nói của cô nhưng lý trí lại không cho phép .

" Em dọn sang phòng khác đi tôi không muốn nhìn thấy em thêm lần nào nữa! "

Câu này của anh như con dao sắc nhọn đâm vào tim cô, nó đang rỉ máu.

Từng đợt từng đợt đau tới mức khiến cho cô muốn bật khóc.

Nhìn thấy biểu cảm đau khổ trên gương mặt xinh hơn hoa hơn ngọc của cô, anh rất muốn kéo cô vào lòng cưng chiều như những ngày trước nhưng chân anh như có thứ gì đó giữ lại.

" Em không đi thì tôi đi! "

Nói rồi anh liền bước đi thật nhanh vì anh sợ anh không tự chủ được sẽ dừng chân lại.

" Sao anh không chịu tin tôi hả?"

Nguyên Y ngồi xuống đất, cơ thể cô giờ như không còn của cô nữa, giờ phút này nó đau hơn bao giờ hết.

Anh mặc dù đã bước ra khỏi phòng nhưng vẫn nán lại, anh đứng bên ngoài nghe lời cô nói như chỉ cười lạnh rồi bước đi.

Có lẽ từ thời điểm này anh và cô sẽ là hai đường thẳng song song có cố gắng cũng tạo ra được điểm giao nhau.

Cái công ty Mai Linh vốn dĩ đã ồn ào vì tự nhiên có một trưởng phòng thiết kế không rõ lai lịch nay lại thêm náo nhiệt vì cảnh tượng mà họ đang chứng kiến cho dù có nằm mơ họ cũng không thể nào thấy được.

" Tổng Giám đốc anh ấy ở đây làm gì? "

Đúng vậy! Họ thấy Tổng Giám đốc của họ lần đầu đặt chân vào khu ăn uống dành cho nhân viên.

Hà Kỳ Nam bụng khay cơm tới ngồi đối diện Đinh Nhi.

" Chào! Lâu quá không gặp "

Cô ngơ ngác nhìn anh. Tại sao anh lại có mặt ở đây? . Với lại họ chẳng phải mới gặp nhau sao?

Còn đám đông xung quanh lại có thêm một đề tài để tán gẫu.

Đinh Nhi lấy tay che miệng lại nói nhỏ với anh.

" Anh tới đây làm gì? "

Anh cười rồi gấp thức ăn của mình cho cô.

" Em ăn đi, ăn nhiều vào! "

Đám đông náo loạn cả lên.

" woa cô ta sướng quá đi!"

" Hai người họ đang yêu nhau hả? "

Tự nhiên xưng anh em với cô làm cho Đinh Nhi có chút không được tự nhiên cộng thêm lời nói của bọn họ càng khiến cô lúng túng.

" Anh làm vậy không thấy có lỗi với Nguyên Y yêu dấu của anh sao? "

Mới hai tháng trước còn yêu đến chết đi sống lại vậy mà bây giờ lại đi thả thính lung tung. Nhưng con tim cô hình như bắt đầu có phản ứng với anh.

" Em yên tâm Nguyên Y của tôi có chồng rồi cho dù tôi muốn cũng không tới với cô ấy được nên tôi quyết định chuyển đối tượng... Em thấy tôi có sáng suốt không? "

Với lại anh dù sao cũng là người hại đời cô, cho dù muốn hay không cũng phải chịu trách nhiệm đến cùng.

Dĩnh Nhi không nói gì chỉ cầm đầu vào ăn cơm để mặc anh nói nhảm bên tai.

" Em ăn nhiều rau xanh vào "

" Ăn ít tinh bột thôi mập bây giờ. "

Cô ăn được mấy miếng lại thấy cơ thể có phần khó chịu và buồn nôn.

Thấy cô có biểu hiện bất thường anh nghi ngờ nhìn cô.

" Em có thai rồi đúng không? Bà dì của em trễ bao nhiêu ngày rồi. "

Nghe anh nói vậy cô bắt đầu tính toán.

" Hình như lâu rồi tôi chưa có "

Trong lòng anh không ngừng khen ngợi chính mình, không ngờ con tinh trùng bé nhỏ của anh làm việc hiệu quả đến vậy. Chỉ một lần thôi là dính rồi. Hay tại đàn ông lúc uống rượu vào thì cậu nhỏ mới có sức làm việc.

Cả anh và cô đều không quá bất ngờ với chuyện này chỉ là hơi thắc mắc tại sao chỉ mới có một lần mà đã mang thai.

" Em ăn đi, ăn xong tôi dẫn em đi khám! "

" Được! "

Ta thấy mấy ba mấy má chỉ thương nữ chính thôi còn nam chính của tôi mấy người để ngấm thôi hả? Ông cũng tội lắm chứ!

Niềm an ủi nhỏ bé cho các tình yêu đó chính là cặp đôi phụ đó!!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Con tinh trùng bé nhỏ

Sau khi hết giờ làm việc Hà Kỳ Nam liền được Dĩnh Nhi đi khám. Rất nhanh chỉ nửa tiếng sau đã có kết quả.

" Há! Có thai hai tháng "

Cả hai cùng nhau đồng thanh nhìn bác sĩ nói.

" Đúng vậy chúc mừng hai người! "

Nữ bác sĩ vui vẻ nhìn hai người họ.

Sau khi bước ra khỏi bệnh viện anh chở cô về biệt thự riêng của mình.

" mấy tháng này em ở lại đây! Còn đồ dùng của em lát nữa sẽ có người mang tới "

Anh là đang cố gắng chịu trách nhiệm với cô. Nhưng hình như mọi chuyện xảy ra quá nhanh, nhanh như tia chớp làm cô phản ứng không kịp.

"Tôi và anh chỉ ngủ cùng nhau có một đêm,mọi chuyện đang xảy ra cứ coi như là tình một đêm thôi là được rồi. Anh không cần chịu trách nhiệm, con là của tôi, tôi sẽ nuôi nó không cần anh phải lo."

Cô không muốn có một chút quan hệ nào với anh chỉ đơn giản một điều từ cái nhìn đầu tiên đã không có thiện cảm cộng thêm tính tình của người này còn rất kỳ quái.

" Em không cần nhưng sao em biết con tinh trùng bé nhỏ nằm trong bụng em nó không cần. Em có nghĩa tới người khác nhìn vào sẽ nói nó như thế nào không?... Người ta sẽ nói nó là con hoang,mẹ nó chưa chồng mà đã có con. Nói tóm lại cho dù muốn hay không thì em cũng phải ở lại đây, hai ngày nữa chúng ta sẽ đăng ký kết hôn "

Cô nghĩ mình muốn làm gì thì làm cái đó sao? Dù sao thì con tinh trùng bé nhỏ là của anh nên anh quyết không cho chuyện gì xảy ra làm nó tổn thương.

Anh bá đạo tuyên bố. Đinh Nhi đỏ mặt nhìn anh. Người này tuy lâu lâu hơi khùng nhưng có khi nói chuyện rất dễ làm cho người khác mặt đỏ tim đập.

" Có tiền để nuôi tôi không mà kêu tôi ở lại đây?"

Cô là người rất thực tế, trong cuộc sống của cô có tiền là có được tất cả.

" Có, em muốn bao nhiêu cũng có "

Cô cười vô cùng mãn nguyện. Có tiền trong tay cho dù sau này họ có ly hôn thì con cô cũng sẽ có cuộc sống rất tốt.

" Được! Tôi đồng ý với anh "

Còn bên chỗ Nguyên Y đâu được hạnh phúc, vui vẻ như họ. Vu Trường Tinh thì từ sáng đến tối cô không thấy anh đâu, còn người làm trong nhà thì xem cô như bù nhìn cho dù cô nói gì cũng không nghe, lúc cô tới bệnh viện thăm mẹ anh thì có người ngăn lại không cho vào.

Giờ cuộc sống của cô rất buồn chán và tẻ nhạt, cơ thể sắp mốc meo.

" Chào cô Nguyên Y lâu rồi không gặp cô có khỏe không? "

Từ sau lưng phát ra âm thanh rất quen cô liền quay lại nhìn. Là Yên Linh người phụ nữ đáng ghét này sao lại ở đây? Đã vậy người đứng bên cạnh cô ta mới khiến cô thêm phần ngạc nhiên.

" Vu Trường Tinh anh dẫn cô ta về đây làm gì? "

Cô khó chịu nhìn cô ta, người phụ nữ này với cô căn bản không thể nào sống cùng một chỗ được.

Còn anh khi nghe cô nói vậy tay liền đặt lên chiếc eo thon gọn của cô ta kéo cô ta về phía anh.

Nữ nhân trong lòng anh đặc ý nhìn Nguyên Y. Cô ta đợi ngày này lâu lắm rồi chỉ mong chờ cái ngày trả thù Nguyên Y.

" Sau này cô ấy sẽ ở lại đây? "

Anh đây là vì chuyện hiểu lầm cô mà cô ý dẫn người phụ nữ này về nhà.

Trái tim cô có chút biến động cái cảm giác đó đau vô cùng.

" Chúc hai người vui vẻ! Tôi mệt rồi tôi lên phòng trước đây "

Nhìn bóng dáng đó từ từ biến mất khỏi tầm nhìn của mình làm tim anh đột nhiên đau nhói.

Anh vốn định trả thù cô bản thân anh lại không làm được, anh cần sự trợ giúp của Yên Linh, anh muốn tự cô rời đi.

" Trường Tinh em có thể ở chung phòng với anh được không? "

Cô ta nũng nịu nói với anh.

" Cô nghĩ mình có đủ tư cách để nói chuyện đó không?.... Đừng quên nhiệm vụ của cô là khiến cho cô ấy tự động rời đi chứ không phải làm công việc ở trên giường của tôi "

Tiếp theo nên viết gì đây, tôi cạn kiệt ý tưởng rồi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Chia tay quá khứ

Ở một nơi mà bất kỳ ai cũng bài xích cô, cũng chán ghét cô thì chỉ có căn phòng rộng lớn này là lãnh thổ duy nhất khiến cô có cảm giác an toàn.

Nhưng nó tuy rộng lớn nhưng lại rất lạnh lẽo vì không còn hơi ấm của anh.

Nguyên Y mở cửa đi xuống phòng khách. Hình như ảnh nữ nhân xinh đẹp mặc chiếc đầm ngủ bằng nhung tôn lên nước da trắng ngần, cổ áo hình chữ V để lộ bộ ngực, ung dung ngồi coi tivi xuất hiện trước mắt cô.

" Yên Linh cô bây giờ chẳng khác gì kỹ nữ cả, ở nhà người khác mà cô ăn mặc như vậy là muốn dụ dỗ ai?"

Cô ghét nhất là những người phụ nữ suốt ngày son phấn đầy mặt, ăn mặc thì hở hang đủ chỗ.

Nhưng tại sao Nguyên Y nói vậy mà cô ta chẳng tức giận ngược lại rất đắc ý.

" Không phải cô cũng vậy sao? Cô từ một nhân viên nhỏ bé của phòng nhân sự chỉ sau một đêm lại có thể trở thành thiếu phu nhân nhà họ Vu nhưng cô thua tôi một chỗ thôi đó chính là tôi có thứ mà cô không có!"

Cô ta ngông cuồng, ngạo mạn nói chuyện với cô. Nhưng cô khác thối nát và tò mò về thứ mà cô ta đang nói.

Yên Linh đưa tới trước mặt cô một tờ giấy.

Nguyên Y cầm lên coi, kết quả là tim cô tan nát, muốn sụp đổ. Từng chữ trên tờ giấy đó đúng là con dao đâm thật mạnh vào tim cô.

Toàn thân cô run lên, bàn tay xiết chặt, cô cố gắng không cho mình rơi nước mắt, cô không muốn cho người khác thấy mình yếu đuối.

" Tôi có thai được 2 tuần rồi, cha đứa bé chính là người chồng bên cạnh cô hằng ngày. Anh ấy không phải vì chuyện mẹ anh ấy hôn mê mà dẫn tôi về chọc tức cô mà vì anh ấy muốn chăm sóc mẹ con tôi! "

Nguyên Y không nói gì chỉ đi thẳng lên phòng, một lát sau cô kéo theo hai chiếc vali đi ra cổng chính.

Đứng trong nhà nhìn về phía Nguyên Y cô ta cười đắc ý.

Còn cô thì sau tất cả cô quyết định bỏ lại quá khứ, bỏ lại ký ức không mấy tốt đẹp, buông bỏ bản thân bắt đầu lại tạo ra một tương lai tươi sáng cho chính mình.

Cô bắt taxi đi tới bệnh viện thăm mẹ anh nhưng lại không dám bước vào chỉ đơn thuần đứng bên ngoài nhìn vào.

" Người nhất định phải tỉnh lại rồi sống cho thật tốt! "

Buổi chiều hôm đó anh về nhà.

" Cô ấy đi chưa!?"

Yên Linh nắm lấy bàn tay anh, nở nụ cười ngọt ngào.

" Cô ấy đi rồi! "

Mặc dù cô ta theo yêu cầu của anh làm giả giấy xét nghiệm nhưng cô ta trong lòng ôm hi vọng một ngày nào đó việc đó sẽ thành sự thật.

" Mai cô tới công ty lấy tiền rồi đi tới thành phố khác mà sống. "

Anh nắm tay Yên Linh ra rồi bước lên phòng .

Từ lúc biết Đinh Nhi mang thai thì Hà Kỳ Nam không cho cô đi làm, lúc nào bên cạnh cô cũng có người đi theo hầu hạ. Họ cũng đã đăng ký kết hôn nhưng lại không tổ chức hôn lễ cũng không thông báo cho mọi người biết. Mọi chuyện cứ xảy ra trong âm thầm, tình cảm của họ cũng vậy lâu ngày bên nhau tạo nên sợi dây liên kết bền vững.

" Bảo bối con có thích nghe nhạc không Baba bật nhạc cho con nghe?"

Anh áp mặt mình lên bụng cô, tay phải nhẹ nhàng xoa xoa, tuy tiểu bảo bối chỉ mới hai tháng hai tuần tuổi thôi nhưng anh tin nó có thể cảm nhận và nghe được âm thanh của thế giới bên ngoài cơ thể Đinh Nhi.

" Anh định đặt tên cho bảo bối là gì? "

Cô chẳng biết giữa anh và cô có thật là có tình cảm với nhau hay không nhưng không biết từ lúc nào ở bên cạnh anh cô luôn mỉm cười.

" tên khai sinh sẽ là Hà Kỳ Phong còn tên ở nhà sẽ là... Tỉnh Trùng Nhỏ Bé . Sao tên tôi đặt em có thấy hay không? Tôi phải suy nghĩ nát óc mới ra "

Mặt cô đen lại nhìn anh. Người này chẳng mấy khi nghiêm túc thật sự làm cô tức muốn hộc máu.

" Anh chín chắn hơn được không? "

Đột nhiên anh cầm tay Đinh Nhi lên nghiêm túc nhìn cô.

" Anh không biết em có thích anh hay không? Nhưng... Lâu lắm rồi anh mới có lại cảm giác thích một người. Cho nên anh muốn dừng cảm một lần. Anh nghĩ nếu bỏ lỡ cơ hội này chắc anh rất hối hận. Anh vẫn luôn tưởng tượng mẫu người yêu lý tưởng của mình, cô ấy sẽ có mái tóc dài, mắt to, thân hình mảnh mai, tính tình dịu dàng. Vậy mà em lại rất khác, khác hoàn toàn, em hung dữ, bốc đồng lại không có chút gì gọi là thực nữ. Nhưng từ khi em xuất hiện tất cả đều không quan trọng.... Em có đồng ý ở bên tôi không? Tôi biết em rất mê tiền nếu em đồng ý tiền của tôi cho em hết. "

Mắt cô rung rung, hạnh phúc có phải đến quá nhanh rồi không?

" Đồng ý chỉ cần tiền anh là của em thì em cái gì cũng chấp nhận ".
.....

Mấy người muốn sao ta liền viết như vậy, thấy sao hài lòng không?

Định mai mới đăng nhưng quyết định đăng sớm hơn để những bạn cú đêm đọc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Một tháng sau

Một tháng sau khi Nguyên Y cuộc sống của anh biến động rất lớn.

" Há?? Vú chờ chút tôi tới bệnh viện ngay!"

Anh lái xe rất nhanh phi thẳng tới bệnh viện. Anh mở cửa bước vào phòng. Mẹ anh đã tỉnh lại, kỳ tích cuối cùng cũng xảy ra bà. Không bị liệt nửa người cũng chẳng phải ngồi xe lăn, không cần thuốc than, tất cả đến với bà như một giấc mơ dài tỉnh táo lại mọi chuyện vẫn như bình thường.

" Mẹ sao giờ người mới tỉnh? "

Anh như đứa trẻ ôm lấy bà thật chặt, anh sợ nếu buông tay thì giấc mơ đẹp này sẽ tan biến. Anh rất sợ người quan trọng nhất đối với anh từng người từng người một rời xa anh.

" Bỏ ra! Nguyên Y đâu sao nãy giờ ta không thấy con bé. "

Câu hỏi này anh nên trả lời sao đây?

Đến anh còn không biết cô ở đâu thì làm sao trả lời bà.

Nhưng mà vết thương ở quá khỉ có phải quá sâu sắc rồi không? Chỉ cần nghe tới cái tên này anh liền thấy đau. Rất đau, đau tới mức anh không muốn sống nữa.

" Cô ấy là người... đã đẩy mẹ xuống cầu thang cho nên....con gián tiếp đuổi cô ấy đi rồi. "

Bà nhìn anh chằm chằm, câu nói của anh làm bà tức giận nhưng vẫn cố kiềm chế để bình tĩnh nói anh.

" Sao con biết là con bé làm? "

Giọng anh khàn khàn vang lên.

" Lúc mẹ bị tai nạn chỉ có ba người là mẹ, cô ấy và vú Trương thôi. Vú Trương tận mắt chứng kiến cô ấy... "

Bà cầm ly nước lên uống một hơi rồi nhìn anh nói

" Đồ ngốc, não con và con bé chứa toàn bã đậu thôi đúng không? Nhà con ngốc ngách nào mà không có camera sao không đi kiểm tra. Chẳng lẽ hai đứa không nhớ tới nó? "

Làm sao mà có thể nhớ tới được, thời khắc biết bà nhập viện anh chẳng còn suy nghĩ được gì còn Nguyên Y cũng bị con thịnh nộ của anh làm rối theo thì sao còn tâm trí nhớ đến thứ đó!

" Con quên mất rồi.....!"

Lời anh ngay sau đó bị ngắt quãng, bà cầm ly nước chọi thẳng vào đầu anh.

(Choang) chiếc ly vỡ tan nát, đầu anh máu chảy rất nhiều, bất tỉnh nhân sự nằm trên mặt đất.

Nhưng mẹ anh rất bình tĩnh nhấn nút trên đầu giường kêu bác sĩ tới. Bác sĩ, y tá vừa bước vào nhìn thấy cảnh tượng đầy máu này sợ hãi nhìn bà.

" Con trai tôi bị thương rồi mong hai vị đây băng bó vết thương lại giùm!"

" Dạ.... Vâng "

Họ vừa nhìn là đã biết chuyện này ai gây ra nhưng không ngờ giữa mẹ con với nhau mà cũng có thể ra tay độc ác như vậy.

Thế là phải tới hai ngày sau anh mới được xuất viện. Cuối cùng thì sự thật cũng được đưa ra ánh sáng nhưng người cũng đã đi rồi.

" Cho tôi thêm hai chai nữa! "

Anh hướng về nhân viên phục vụ ra lệnh, nhìn anh bây giờ chẳng khác gì tên bệnh hoạn. Quần áo xộc xệch, tóc tai,râu mép mọc lung tung.

Kể từ lúc anh biết chuyện cô không làm hại mẹ anh thì ngày nào anh cũng điên cuồng uống rượu,say xin.

Kết quả là chuyện gì đến cũng sẽ đến,vì men rượu trong người anh mất kiểm soát chạy xe quá nhanh,chiếc xe tông vào xe người khác.

Anh bị thương khá nặng,phần xương ở chân bị nứt còn vùng cổ cũng bị tổn thương.

" Con hết chuyện làm rồi đúng không? Muốn chết thì cứ việc chết một mình là được rồi tại sao còn tông vào xem của người khác,hại ta phải bồi thường tiền còn cổ phiếu công ty thì giảm sút đáng kể! "

Mẹ anh như hồ dử đứng trước mặt anh.

" Con xin lỗi! "

Khoảng chừng một tháng sau anh mới xuất viện nhưng lần này anh không uống rượu nữa cũng không lái xe ẩu gây tai nạn cho người và cho mình. Mà anh lao đầu vào công việc, cố gắng vực dậy công ty, đền bù thiệt hại cho các cổ đông sau đợt cổ phiếu rớt giá.

" Tổng Giám đốc anh tỉnh lại đi! Người đâu gọi xe cấp cứu nhanh lên "

Thư ký của anh rồi rầm la to.

Nhưng cũng vì làm việc quá sức, cơ thể không kịp thích ứng nên anh thường xuyên ra vào bệnh viện. Dần dần kết thân với cả viện trưởng của bệnh viện,đến nỗi ông ta còn muốn đem con gái mình gả cho anh.

Nhìn thấy anh một hai hôm lại vào bệnh viện một lần mẹ anh rất đau lòng nhưng biết làm sao được ngoài công việc ra thì đâu có việc gì để anh giải tỏa nỗi buồn.

.....

" Hà Kỳ Nam anh chết đâu rồi? "

Đinh Nhi từ ngày mang thai như bà hoàng suốt ngày ngồi một chỗ chỉ tay năm ngón.

" Em muốn ăn cái gì? "

Còn Hà Kỳ Nam như con ỏ luôn luôn bị cô sai vặt.

Nhưng anh không bài xích việc này ngược lại rất có hứng thú.

" Em muốn ăn dưa hấu! "

" Không được muốn đó nóng lắm không thích hợp cho con của tôi ăn, em chọn món khác đi!"

Bác sĩ nói bà bầu khi mang thai không được ăn quá nhiều đồ nóng sẽ không tốt cho thai nhi. Đứa trẻ cũng được năm tháng tuổi rồi nên phải tuyệt đối chú ý an toàn.

" Không ăn nữa! "

Ngược vậy đủ chưa??

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhầm Phò Lên Nhầm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Phó tổng và đứa bé

Bây năm thấm thoát trôi qua, thành phố này thay đổi khá nhiều, nhà cửa mỗi lúc một nhiều,cao ốc cũng thi nhau mọc lên.

Người phụ nữ bước xuống chiếc xe Ferrari 812 Superfast ra mắt tại Geneva Motor Show hồi tháng 3. Xe đi kèm động cơ V12, 6.0 lít, công suất 780 mã lực. Siêu xe Italy có thể đạt tốc độ tối đa 339 km/h, tăng tốc 0-100 km/h trong 2,9 giây. Nữ nhân trông vô cùng quyền lực và quyến rũ nhưng uy lực tỏa ra xung quanh cô quá lớn, lớn tới đến cả nam nhân cũng phải nhường nhịn. Đó chính là Nguyên Y Y ngày nào nhưng thay đổi quá lớn trong cô không còn một Nguyên Y thanh thuần, trong sáng của ngày nào mà thay vào đó là một Nguyên Y chững chạc, có sự từng trải. Đi theo cô là năm sáu tên vệ sĩ cao to, lực lưỡng.

" Phó tổng Nguyên mời vào! "

Toàn bộ nhân viên của công ty Hoa Nghi đứng xếp hàng chào đón cô. Hoa Nghi là một trong số những công ty con của tập đoàn DMB có thành tích đáng ngưỡng mộ trong ngành mỹ phẩm. Nguyên Y ở tập đoàn DMB có biểu hiện rất tốt,mỗi năm danh thu cô mang luôn phá vỡ mức quy định nên được cử tới đây quản lý công ty.

Cô được các nhân viên cấp cao hộ tống tới văn phòng được chuẩn bị riêng cho cô.

" Được rồi tất cả ra ngoài còn thư ký Lâm ở lại! "

Sau khi mọi người bước ra khỏi cửa, Nguyên Y cầm máy tính bảng lên chơi vừa chơi vừa hỏi chuyện anh thư ký điển trai của mình.

" Băng Nhi tới chưa? "

" Thừa phó tổng tiểu thư xuống máy bay sau cô khoảng năm phút giờ đang chờ cô ở trong xe ".

Nguyên Y bỏ chiếc máy tính bảng xuống. Ánh mắt cô như con dao còn giọng nói lại lạnh lùng ra lệnh.

" Đưa tôi tới chỗ con bé !"

" Dạ "

Họ cùng nhau tới chỗ Băng Nhi,cửa xe mở ra một đứa bé như búp bê, nó có làn da trắng như bông tuyết, đôi mắt to tròn,mái tóc ngắn ngang vai rất năng động.

" Mami trước khi lên máy bay con có chơi một trận bóng và ghi được tới bốn bàn luôn "

Giọng nói non nớt, đáng yêu làm cho trái tim Nguyên Y tan chảy cô đưa tay dịu dàng vuốt tóc con bé.

Băng Nhi là một đứa bé rất khác biệt,nó yêu thích bóng đá và không bao giờ thích chơi búp bê hay mấy trò chơi dành cho bé gái tuy nhiên lại rất dễ tâm tới về bề ngoài của mình.

" Mami dẫn con tới một nơi chơi rồi sau đó chúng ta sẽ đi thăm ông bà ngoại được không? "

Băng Nhi vui vẻ nhìn cô rồi đáp

" Được ạ! Mami đi đâu Băng Nhi sẽ đi đó "

Bào bối của cô rất hiểu chuyện,miệng lưỡi rất ngọt.

Nguyên Y ôm con vào lòng.

" Cho xe chạy tới biệt thự của Tổng Giám đốc công ty Mai Linh "

Chiếc xe phi như bay rất nhanh liền tới nơi.Cô và Băng Nhi bước xuống xe bấm chuông thì từ trong nhà một bé trai đáng yêu cực kỳ chạy ra mở cửa.

" Mời cô vào nhà."

Hai mẹ con bước vào nhà thì Hà Kỳ Nam và Đình Nhi từ trên lầu cùng nhau đi xuống.

" Nguyên Y là em phải không? "

Hà Kỳ Nam chạy lại ôm lấy cô, cảm giác về mối tình đầu của anh ủa về dữ dội.

" Buông em ra ngộp chết được! "

Anh ta siết chặt cô, cô càng nói anh ta ôm càng chặt hơn. Bảy năm rồi không gặp nhớ lại lúc biết tin cô đi mất anh rất buồn thậm chí còn mất ăn mất ngủ mấy ngày liền.

Đột nhiên đứa bé trai khi nãy lon ton đi tới chỗ Hà Kỳ Nam, nó cầm tay anh lắc nhẹ.

" Baba, buông cô ra"

Nghe đứa bé gọi như vậy, cộng thêm cô nhìn thấy Đình Nhi đứng gần đó cũng phần phần nào hiểu được chuyện đang xảy ra. Sau đó anh cũng nhanh chóng buông cô ra.

" Cậu nhóc này là con của hai người đúng không?..... Hà Kỳ Nam coi bộ số anh không được may mắn cho lắm khi ở cùng cô ta nhưng mà đứa bé này rất dễ thương "

Cô nhìn Đình Nhi cười nhẹ tỏ ý chào hỏi.

Nhưng bảy năm nay Đình Nhi cũng thay đổi nhiều, không còn sắc sảo như trước nhưng lại có nét mặn mà

" Đúng vậy! Nó tên Hà Kỳ Phong năm nay 6 tuổi(anh nhìn sang cô bé đứng bên cạnh Nguyên Y).... Còn đây là... "

Bé con thấy anh nhìn nó liền cúi đầu chào anh. Bé gái này giống Nguyên Y nhưng lại càng giống Vưu Trường Tĩnh. Nhất là cái khí chất đặc biệt không sợ trời không sợ đất tỏ ra xung quanh nó.

Anh cuối cùng cũng đoán được nó là con ai nhưng lại không dám nói vì anh sợ mình vô tình chạm vào vết thương trong tim của cô.

" Nó là con của em, tên là Băng Nhi năm nay cũng 6 tuổi..... Umm đột này em về là vì công việc, em cũng muốn Băng Nhi sẽ được ở gần ông bà "

Anh nhìn Nguyên Y, cô có gì đó rất lạ ,anh dám đảm bảo cô có điều đang giấu anh.

" Em nói thiệt đi,tôi không tin em bỏ đi gần ấy năm nay đột nhiên trở về chỉ vì công việc. "

Cô đi tới ghế salon ung dung ngồi xuống, tự nhiên rót nước uống.

Sau đó chậm rãi nói.

" Em ngoài việc về đây vì công việc còn vì một chuyện quan trọng nữa chính là tặng cho Vưu Trường Tĩnh...một món quà bất ngờ. "

Vừa nghe cô nói vậy Đình Nhi liền lao đến nắm chặt lấy tay cô. Gương mặt giận dữ trông rất đáng sợ nhưng Nguyên Y rất nhanh liền hất tay Đình Nhi ra.

" Cô định làm gì anh ấy hả?"

Tình cảm của Đình Nhi đối với anh rất sâu đậm, cho dù bây giờ không còn tình yêu nhưng ít nhất còn có tình bạn.

" Sao cô thương người cũ của mình lắm hả? Đình Nhi trong quá khứ chẳng có chuyện gì cô thắng nổi tôi thì hiện tại cũng sẽ như vậy. Tôi muốn biết cô có bản lĩnh gì để bảo vệ anh ta?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Gặp nhau

Nguyên Y của bây giờ không hề giống như Nguyên Y của lúc trước. Từng câu từng chữ cô nói ra rất sắc bén và cứng rắn hình như cuộc sống trong bảy năm vừa rồi đã rèn luyện, gọt dũa cô thành một nữ cường nhân.

"Dĩnh Nhi nếu bây giờ có được hạnh phúc thì hãy ráng giữ lấy. Bao nhiêu năm qua cô không biết được chỉ một câu nói của tôi có thể làm gì cô đâu!... Tạm biệt tôi còn có việc tôi về đây! "

Nói xong cô dắt tay Băng Nhi đi. Còn Dĩnh Nhi thì run sợ trước lời nói của cô, Nguyên Y Y là ai chứ chuyện gì mà cô không dám làm.

"chờ tôi về nhà!"

"Dạ "

Tài xế nhanh chóng chạy xe chở cô về nhà ba mẹ mình. Vừa tới nơi ba mẹ cô đứng ở trước cửa đón.

Băng Nhi nhìn thấy hai người họ liền lao tới cất tiếng gọi

" Ông ngoại, bà ngoại "

Lúc cô rời đi người duy nhất biết được tung tích của cô chính là ba và mẹ của cô. Bao nhiêu năm qua cứ mỗi tháng cô sẽ gửi về cho họ một số tiền sinh hoạt, ngày nào cũng gọi về cho họ thấy mặt Băng Nhi qua màn hình điện thoại. Nên con bé đối với hai người rất quen thuộc.

" Ba mẹ hai người khỏe không? "

Nếu là lúc trước thì giờ phút đoàn tụ này cô sẽ khóc lóc sụt sùi nhưng giờ thì sự mạnh mẽ trong cô đã chiến thắng cho dù cô muốn yếu đuối cũng không được.

" Con vào nhà đi rồi chúng ta nói chuyện "

" Dạ "

Ngôi nhà này cuối cùng vẫn bị thời gian làm cho cũ kỹ, mái nhà xuất hiện những lỗ nhỏ li ti, bốn bức tường thì có vết nứt chèn chích nhau chạy dọc xung quanh.

Rồi cô cầm điện thoại lên gọi cho thư ký Lâm đang ngồi đợi trong xe.

" Anh giúp tôi mua một căn biệt thự ở chung tâm thành phố phải thoáng mát rộng rãi, quan trọng là có sân vườn lớn."

Rồi cô liền cúp máy.

" Ông ngoại, bà ngoại xem nè có đẹp không? "

Băng Nhi cầm trái banh mà mình yêu thích tới trước mặt họ.

" Bảo bối tại sao con lại thích bóng đá vậy "

Mẹ cô xoa đầu con bé, nó tuy không thích bị người khác đụng vào tóc của mình nhưng cũng cố tỏ ra bình thường để tránh làm mẹ nó buồn.

" Con muốn làm cầu thủ nổi tiếng, con muốn mình có sức mạnh để bảo vệ mami, ông ngoại và bà ngoại. "

Giọng nói thì non nớt nhưng suy nghĩ của Băng Nhi thì thật đáng kinh ngạc.

Mới bấy lớn mà đã biết hiểu thảo, ngoan ngoãn, lễ phép lại rất hiểu chuyện.

Nghe bảo bối của cô nói vậy trong lòng cô ấm áp vô cùng, công sức cô mang nặng đẻ đau quả thật không hề uổng phí.

" Con thật thông minh "

Mẹ cô đi vào bếp lấy ra một ít trái cây.

" Nguyên Y công ty con có chuyện gì sao mà con phải về đây? "

Tuy là mẹ chẳng ai muốn xa con nhưng bà mong cô cứ mãi ở nước Anh xa xôi còn hơn về đây để khơi lên nỗi buồn.

" không có gì đâu con chỉ đơn thuần muốn Băng Nhi ở gần ông bà thôi.... Mà mẹ con còn có chuyện con đi chút tới con về, mẹ chuẩn bị đồ đạc mai sẽ có người chở mẹ tới chỗ ở mới. "

Cô không muốn bà bận tâm tới cuộc sống phiền phức của cô. Bấy năm trước chuyện rắc rối cô gây ra quá nhiều lúc nào cũng là họ giúp cô vượt qua. Bây giờ cô muốn bản thân trưởng thành muốn tự mình chịu trách nhiệm cho những việc sắp tới.

" Được vậy con đi đi "

Bà nói xong cô liền dẫn Băng Nhi bước ra khỏi cửa.

"Mami con muốn đi tới sân bóng "

Bảo bối cô làm nũng nói với cô.

"Được "

Mười phút sau hai mẹ con được chở tới câu lạc bộ bóng đá nữ của trường Tiểu học Ngũ Yên.

"Con ở đây với chơi mami vào đăng ký hồ sơ nhập học cho con! "

"Dạ "

Băng Nhi rất ngoan ở lại chơi với các bạn. Dù là nữ nhi nhưng niềm đam mê bóng đá trong người con bé luôn luôn cháy bỏng. Từ nhỏ giữa Băng Nhi và quả bóng giống như có sợi dây liên kết vô hình, nó yêu thích, trân trọng người bạn này hơn bất kỳ thứ gì.

"Băng Nhi con có sao không?"

Cô mới vừa đăng ký hồ sơ nhập học xong bước ra liền thấy Băng Nhi bị té, đầu gối chảy máu vừa đỏ vừa sưng

"Mami chỉ vô tình vấp ngã thôi nhưng chân con rất đau."

Nước mắt lăn dài trên khuôn mặt như thiên thần của Băng Nhi. Giọt nước mắt đó có sát thương cực cao, Nguyên Y đau nhói khi nhìn thấy bảo bối của mình khóc nức nở.

"Ngao đừng khóc... Mami đưa con đi bệnh viện liền... Ngao "

Cô vừa xoa đầu vừa nói chuyện nhỏ nhẹ xoa dịu con bé.

Rồi tài xế liền chở hai mẹ con tới bệnh viện.

"Cô yên tâm con bé chỉ là bị say xát nhẹ thôi!"

"Cảm ơn "

Hai mẹ con nhà này từ lúc bước vào bệnh viện đã thu hút ánh nhìn của mọi người. Nữ nhìn vào thì ganh tị, nam nhìn vào thì thêm ngưỡng mộ.

Nhưng so với ganh tị và ngưỡng mộ thì họ sợ nhiều hơn, nhìn Nguyên Y rất uy quyền, cao quý và còn có cặp mắt sắc lạnh giống như muốn ăn tươi nuốt sống họ.

"Băng Nhi con chờ mami ở đây mami đi vệ sinh một lát "

"Mami đi nhanh nha!"

Cô đi rồi con bé vẫn đứng im một chỗ đợi, đôi lúc buồn chán thì cầm quả bóng xoa xoa. Từ đằng xa ngay chỗ cantin bệnh viện Băng Nhi thấy một người đàn ông cao to ,đẹp trai ngút trời.

"Chú ơi, ví tiền của chú đánh rơi "

Nó chạy tới lượm ví tiền nằm dưới chân nam nhân đó.

"Cảm ơn con "

Là anh Vu Trường Tinh, anh mới khám bệnh định kỳ xong. Anh nhìn con bé chăm chú, cứ có cảm giác rất quen thuộc một cảm giác khó nói thành lời.

"Con tên gì?"

Anh nhìn nó, nó cũng nhìn anh có lẽ nó cũng cảm nhận được điều anh đang suy nghĩ.

"Con tên Nguyên Băng hoặc chú có thể gọi là Băng Băng còn nếu không cũng còn có thể gọi con là Băng Nhi cũng được "

Miệng lưỡi con bé ngọt như đường thốt ra từng chữ. Anh không biết tại sao cứ nhìn nó thì tim anh đập càng lúc càng mạnh.

"Mẹ con đâu? "

Anh dụi dụi mắt, từ tốn hỏi cô bé, anh muốn biết mẹ nó là ai mà có thể sinh ra một đứa trẻ xinh xắn như thiên thần thế này.

"Mami của con đi vệ sinh rồi! "

Anh đang nói chuyện với con bé thì có một cuộc điện thoại gọi tới, sau khi nghe máy xong anh nhìn Băng Nhi rồi nói

" Cảm ơn con lần nữa! Chú còn có công chuyện chú đi trước đây!"

" Dạ "

Anh nuối tiếc xoa đầu nó một cái rồi bước đi.

Một lúc sau đó Nguyên Y từ nhà vệ sinh bước ra.

" Băng Nhi chúng ta về thôi "

" Ok! Mami "

Ta mới vừa thay bìa truyện đó có ai đoán ra được điều gì không?

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Nữ ma đầu

Cuộc họp đầu tiên của Nguyên Y diễn ra tại công ty rất ác liệt, thiếu tình người. Cô như hồ dử đứng trước mặt toàn thể nhân viên cấp cao của Hoa Nghị ra lệnh.

" Tôi yêu cầu các người phải làm cho danh thu tháng này phải vượt qua mức danh thu kỷ lục của tập đoàn DMB chúng ta trước giờ "

Như vậy thật là áp bức người khác, bình thường mục tiêu của họ chỉ ở mức trung bình thôi đã khó mà bây giờ cô còn muốn họ phải làm cho danh thu công ty vượt mức kỷ lục, đây là chuyện rất khó thực hiện được.

" Còn một chuyện nữa đó chính là chúng ta sẽ thu mua cổ phiếu của tập đoàn Pháp Linh ,lập ra kế hoạch giành lấy hợp đồng mỹ phẩm lớn nhất sắp tới chính thức khiêu chiến "

Họ ngạc nhiên trước lời nói của cô, tập đoàn Pháp Linh là một công ty lớn nhất ngành mỹ phẩm trong nước cộng thêm chủ của nó còn là Vụ Trường Tỉnh người đàn ông có tiền, có gia thế lại quen biết rộng.

" Phó tổng tôi nghĩ những chuyện cô vừa nói chúng ta không làm được đâu! Với lại cô không thấy làm vậy không ổn sao?"

Một vị trưởng phòng đứng lên nói. Mắt cô sắc bén nhìn cô ta.

" Lệnh của cấp trên mấy người chỉ việc tuân lệnh không được cãi. Không được hỏi việc làm đó đúng hay sai cũng không có tư cách hỏi câu đó. Nếu làm không được thì biến khỏi đây ngay lập tức cho tôi! "

Cô ghét những người có thái độ làm việc như thế này, chưa làm mà đã cho rằng mình làm không được.

Cô làm cho họ sợ hãi, cả hít thở cũng khó khăn.

" Trong công ty này không đủ chỗ để chứa những người thiếu năng lực làm việc, đây là một công ty lớn không phải cái chợ ai muốn vào cũng được. Hôm nay những ai cho rằng tôi làm sai hay có ý muốn đàn áp sức lao động của người khác thì ngay bây giờ có thể nộp đơn từ chức, còn những người ở lại bắt buộc phải tăng ca nửa một tiếng cho tôi! "

Họ im re không dám hó hé một câu. Trong lòng thầm nghĩ người phụ nữ này quá đáng sợ không hổ danh là nữ ma đầu của tập đoàn DMB. Tuy chỉ là nhân viên của công ty con nhưng những chuyện về cô ở tập đoàn DMB họ đều biết.

Bảy năm trước cô từ một người không nơi nương tựa, một thân một mình sang Anh Quốc may mà có chủ tịch tập đoàn mang cô về tận tình giúp đỡ. Nguyên Y từ một nhân viên nhỏ bé vượt qua khó khăn trở thành phó tổng tài mà ai ai cũng nể phục. Chỉ có điều năm tháng đã biến cô gái đơn thuần, thanh khiết năm đó trở thành một nữ ma đầu không sợ trời không sợ đất.

" Còn ai có ý kiến không nếu không chúng ta tiếp tục họp.... Ở nước ta nữ minh tinh nào là nổi tiếng và có tầm ảnh hưởng lớn nhất. "

Giờ cô nói gì họ cũng răm rắp nghe theo, suy nghĩ thật nhanh để trả lời câu hỏi của cô. Nếu mất công việc này thì chắc rằng số phận của từng người trong số họ sẽ rất thê thảm.

"Thưa phó tổng đó chính là cô diễn viên Lin Đan thuộc quyền quản lý của công ty giải trí Tinh Vân. "

Cô vuốt nhẹ mái tóc dài của mình rồi cười lên thật tươi. Lần này chắc chắn cô sẽ khiến cho Vụ Trường Tinh gặp khó khăn lớn nhất.

"Được! Chúng ta sẽ mời cô ta làm đại diện cho thương hiệu mỹ phẩm Hoa Nghi. "

Cô tài giỏi vừa quyết đoán nhưng có ồm không khi một người phụ nữ mới đến đã khiến công ty náo loạn.

"Phó tổng cô Lin Đan rất khó mời! "

Giọng nữ nhân viên đó có chút run, đôi lúc không được rõ ràng. Nguyên Y trầm ngâm nhìn cô gái đó một lúc, cả gian phòng im lặng đến đáng sợ. Từng người trong số họ ai cũng hít thở không thông, sợ hãi không dám nhìn cô.

"Ai cũng có khuyết điểm của mình hay một bí mật nào đó không muốn cho người khác biết chỉ cần... thứ bí mật cô ta che giấu bị chúng ta nắm trong thì chuyện gì chúng ta cô ta cũng phải đáp ứng. "

Câu nói này của cô quả thật có thể khiến người nghe run cầm cập.

Thấy ai cũng im lặng cô buồn chán rồi nhàn nhả nói:

"Được rồi tan họp!.... Nhớ kỹ danh thu phải phá vỡ mức kỷ luật còn không toàn thể những người ngồi đây đều bị đuổi việc! "

Rồi cô đứng dậy bước ra ngoài. Bóng hình xinh đẹp, quyến rũ cứ thế lướt qua mặt mọi người.

Cô nhìn thư ký Lâm rồi hỏi:

"Chuyện tôi kêu anh làm xong chuyện? "

Đột ngột bị hỏi chuyện làm anh ta giật mình, hít một hơi rồi bình tĩnh trả lời câu hỏi của cô

"Thưa phó tổng đã làm xong. Như lời cô tôi đã mua một căn biệt thự ở trung tâm thành phố... Cũng sai người được ba mẹ cô tôi ở, đồ đạc trong nhà đều chuẩn bị đầy đủ... Còn Băng Nhi thì đã tới trường học..."

Quá đáng sợ, quả thật quá đáng sợ, anh ta khóc thầm trong lòng.

Đột nhiên nhìn thấy hai nữ nhân viên trong giờ làm việc nói chuyện với nhau, cô từ từ đi tới chỗ họ lại vô tình nghe được đoạn đối thoại

"Cô nói xem tại sao phó tổng của chúng ta lại đáng sợ đến như vậy? "

"Chắc là bị thất tình "

"Cô khủng hả? Cô ấy dữ vậy ai dám yêu! Tôi thấy chắc cô ấy mắc bệnh khó ờ "

"Cô mới bị bệnh khó ờ đó, cô ấy đẹp vậy mà không có người yêu mới là chuyện lạ "

Hóa ra hai người họ bàn tán về Nguyên Y. Mặt cô lúc này rất khó coi, còn thư ký Lâm chỉ biết đứng một bên cầu phúc cho hai người.

"Muốn gì cứ việc hỏi tôi,.... Công ty là nơi làm việc không phải chỗ để hai cô bàn tán về chuyện riêng tư của tôi. "

Đột nhiên có tiếng nói phát ra từ sau lưng họ sợ tới nỗi nói chuyện lắp bắp không rõ chữ.

"Phó... Phó tổng chúng tôi... Không có... "

Càng nói âm thanh của họ càng nhỏ dần vì sợ hãi.

"Không cần nói nữa!... Thư ký Lâm anh trừ tiền lương tháng này của họ cho tôi "

Xong rồi cô bước đi, mặc cho hai cô gái kia van xin. Lúc trước khi còn làm ở tập đoàn nếu như một người sai cô sẽ trực tiếp trừ lương tất cả nhân viên trong bộ phận đó còn bây giờ cô chỉ trừ lương của hai người mà không liên lụy tới ai khác đã là từ bi lắm rồi.

Nữ chính của ta thay đổi rồi!!!

Chương 76: Món quà tặng anh

Trong văn phòng rộng lớn đó...

Anh tức giận mặt nổi gân xanh,tay đập mạnh xuống mặt bàn (Rầm rầm)

Âm thanh đó quá lớn mọi người trong phòng đều nghe thấy.

" Cậu nói cho tôi biết họp đồng mỹ phẩm đó lớn đến vậy mà công ty nào lại có thể vượt qua chúng ta để lấy nó? "

Vì họp đồng này mà anh bỏ ra hai tuần vậy mà lại có kẻ cướp mất. Anh tức giận, anh phần nộ làm cho thư ký của anh sợ hãi đến nỗi đứng không vững.

" Tổng Giám đốc anh bình tĩnh lại đi... Tôi đã điều tra rồi đó là công ty Hoa Nghi. Là một công ty con của tập đoàn DBM,tập đoàn lớn bên Anh Quốc. Đạo gần đây công ty đó có một phó tổng mới nghe nói cô ta rất có tài chính cô ta là người đã cướp đi họp đồng mỹ phẩm đó. "

Vưu Trường Tinh bất ngờ về câu trả lời của thư ký.. Cái công ty Hoa Nghi đó trước giờ đến cái tên anh còn chưa nghe qua vậy mà lại có thể làm ra chuyện này.

" Phó tổng của công ty đó cô ta tên gì? "

Anh nhìn thư ký hỏi, nhưng anh ta lắp bắp mãi vẫn chưa chịu nói ra.

" Cô ta tên Nguyên Y Y "

Câu nói đó, âm thanh đó làm anh bất ngờ đưa mắt nhìn về phía âm thanh phát ra. Một nữ nhân xinh đẹp có mái tóc dài ngang vai, vóc dáng đó rất quen thuộc... Là cô,là Nguyên Y.

" Nguyên Y em về khi nào vậy? "

Anh hứng khởi,bất ngờ kèm theo ngạc nhiên tiến về phía cô ôm thật chặt cô vào lòng. Nếu là trước cô sẽ rất vui khi gặp anh nhưng còn bây giờ cô cảm thấy anh và cô rất xa cách.

" Món quà tôi tặng anh anh có thích không? Vưu Trường Tinh tôi không những cướp mất họp đồng lớn nhất của anh mà còn thu mua cổ phiếu và cổ phần của một số cổ đông nhỏ của công ty anh... Nói cách khác bây giờ tôi cũng là một trong những cổ đông lớn của công ty anh. "

Anh buông cô ra,cô thay đổi quá nhiều, anh không còn nhận ra cô nữa. Thứ gì đã khiến Nguyên Y trở thành người như vậy? Chẳng lẽ vì chuyện năm đó anh đổ hết mọi tội lỗi về việc mẹ cô làm lên người cô nên bây giờ cô muốn trả thù anh.

" Nguyên Y em nghe tôi nói tôi đã điều tra được rằng người hại mẹ tôi không phải em!.... Xin lỗi "

Cô cười,nụ cười như băng tuyết ngàn năm, vô cùng lạnh giá không hề chứa đựng một chút tình cảm nào trong đó.

" Bây giờ anh xin lỗi có phải hơi trễ rồi không? Lúc nào anh cũng xin lỗi ngoài xin lỗi ra anh còn nói được câu gì khác không? "

Anh không nói gì chỉ đau lòng mà lặng lẽ nhìn cô. Anh cũng không biết mình nên đối mặt với cô như thế nào nữa?

Lúc trước nếu anh xin lỗi cô sẽ rất dễ dãi mà để mọi chuyện trôi qua còn bây giờ người phụ nữ đứng trước mặt anh căn bản so với Nguyên Y của quá khứ khác nhau rất nhiều.

" Vưu Trường Tinh tôi bỏ thời gian quý báu của mình tới đây trước hết là để chào hỏi,thứ hai là muốn thông báo với anh về việc điều động nhân viên... Ngày mai tôi sẽ cử người của mình tới đây! "

Nguyên Y nhìn anh,cẩn thận quan sát biểu cảm trên khuôn mặt của anh.

" Ai cho em cái quyền làm chuyện đó? "

Anh nắm chặt cánh tay cô, đây là thứ duy nhất lúc chết ba anh để lại anh sẽ không cho phép ai làm gì tổn hại đến uy tín của công ty kể cả cô.

" Trí nhớ anh kém vậy! Anh quên rồi sao lúc này tôi mới vừa nói...tôi... Là... Cổ đông.... Của công ty...anh....Cho nên việc của công ty tôi đương nhiên có quyền can thiệp. "

Thấy anh không nói gì nữa cũng chẳng phản ứng gì cô rất chán. Vốn dĩ cô tới đây là để thấy anh buồn, tức giận, tuyệt vọng. Bảy năm rồi anh cũng không thay đổi cho dù trong lòng có như thế nào thì ngoài mặt chẳng bao giờ có biểu cảm gì.

" Tôi còn có chuyện, tôi về trước đây! "

Cô bước đi ra khỏi phòng anh đám nhân viên chăm chú nhìn cô. Đó không phải là Tổng Giám đốc phu nhân mà lúc trước họ từng gặp sao?

"Cô ấy càng ngày càng đẹp đúng không? "

" Các người có nghe thấy cuộc nói chuyện đó không? Hai người họ chắc đã ly hôn rồi! "

Cô không thèm quan tâm vẫn hiên ngang bước đi. Chiếc xe xịn của cô quá bắt mắt được đậu trước công ty không biết thu hút bao nhiêu người đi đường nán lại xem.

" Phó tổng cô muốn đi đâu không? "

Thư ký Lâm hỏi cô:

" Anh chờ tôi tới bờ biển là được rồi sau đó anh tự mình về công ty lo cho xong những việc đang dở giữa tôi "

Sau đó cô liền được đưa tới bờ biển.

Nguyên Y một mình đi dạo trên bờ biển. Trong quá khứ mỗi lần buồn cô đều đến đây, không ngờ bây giờ khi buồn cô cũng trở lại nơi này. Cô vừa đi vừa nhớ lại mọi chuyện trong bảy năm qua. Từ ngày đầu tiên sang Anh cô vừa vui, lại vừa tuyệt vọng, tiền trong người cũng chẳng có bao nhiêu, một mình cứ lang thang trên phố.

Từng người từng người đi qua đều nhìn, soi mói vì bộ đồ trên người cô quá mức nghèo nàn. Nhưng lại có một người đàn ông, anh ta chìa tay ra giúp đỡ khi cô gặp khó khăn. Đưa cô về nhà, cho cô chỗ ở, cho cô công việc. Cô hằng ngày ở công ty làm việc, cố gắng vươn lên, đập đổ những vật cản trở trên đường để đạt được mục đích của mình. Trong lòng cô chỉ toàn thù hận, cô hận anh không tin cô, hận anh quan hệ bất chính với người phụ nữ, hận anh năm lần bảy lượt làm tổn thương cô. Càng hận bản thân sau tất cả những gì xảy ra vẫn còn tình cảm với anh.

" Vụ Trường Tĩnh, sẽ có một ngày trong tâm trí tôi mãi mãi không còn hình bóng của anh. Cứ chờ đó tôi sẽ khiến anh phải trả giá vì việc mình đã làm!.....Nguyên Y tôi nói được sẽ làm được....."

Cô đứng nhìn hoàng hôn, sóng biển rồi la lớn. Mặc dù lời đã nói ra nhưng cô lại sợ, sợ mình một lần nữa mềm lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Gây chuyện

Sau hôm cô tới gặp anh thì ngày hôm sau đó cả đoàn nhân viên của cô liền tới công ty anh. Nhưng họ không tới làm việc mà tới kiểm chuyện làm cả công ty loạn cả lên. Không những vậy Nguyên Y còn lấy cái danh cổ đông của công ty, phân phó cho họ các chức vụ như trưởng phòng, phó phòng và nhân viên ở một số bộ phận khác nhau.

"Cô làm gì vậy hả? Văn kiện này có vấn đề gì mà bắt tôi phải làm lại? "

Cô nhân viên của anh tức giận nhìn, cấp dưới của Nguyên Y. Cô cấp dưới đó cũng đâu có hiền, cô ta đứng dậy quăng nguyên tập hồ sơ xuống đất.

" Tôi bảo làm là làm! "

Anh đứng một bên quan sát, thật sự là đụng đến giới hạn chịu đựng của anh rồi. Anh tức giận bước tới chỗ cô ta. Ở công ty anh mà dám làm càn, điều này anh không cho phép.

" Cô... Biến ra khỏi đây lập tức cho tôi. "

Cô ta giống như không hề quan tâm tới anh mà bình tĩnh ngồi xuống, gọi điện cho ai đó.

Một lát sau liền có cả đoàn người kéo đến. Là Nguyên Y và cả đám vệ sĩ theo cùng, hoàn cảnh này không ổn tí nào chẳng lẽ kéo quân tới đánh nhau.

" Vụ Trường Tĩnh, anh muốn kiểm chuyện với tôi đúng không? "

Cô bước tới trước vài bước, anh cũng tiến lên vài bước. Hai mắt nhìn nhau chăm chăm, khoảng cách giữa hai người rất gần, xung quanh tỏa ra sát khí bùng bùng.

"Nguyên Y em nên làm rõ một chuyện đó chính là cấp dưới của em gây chuyện với nhân viên của tôi! Chỉ một văn kiện nhỏ bé cũng bắt người ta làm lại mấy lần. "

Người đàn ông này cuối cùng cũng chịu phản kháng, làm cô cảm thấy việc mình coi như cũng đạt được một chút thành tích.

Nguyên Y bước tới bàn làm việc cầm văn kiện đó lên coi... Dưới sự chứng kiến của mọi người cô không nói không rằng liền xé nó đi.

" Cái này cũng được gọi là văn kiện sao?.... Xem ra trình độ làm việc của nhân viên công ty anh thật tệ. Cấp dưới của tôi làm vậy là muốn giúp anh đào tạo lại nhân viên của mình thôi."

" Em..."

Anh tức tới nỗi nói không ra lời. Nắm lấy tay cô kéo vào phòng rồi đóng sầm cửa lại.

"Buông tôi ra anh làm trò gì vậy? "

Anh ép cô vào bức tường, một tay giữ chặt eo Nguyên Y, một tay còn lại đặt sau gáy cô. Anh đặt bờ môi mỏng của mình lên môi cô, cả người Nguyên Y như tê dại, mơ mơ hồ hồ không kịp phản ứng. Vuur Trường Tinh nhân cơ hội tiến vào trong khoang miệng cô, anh càn quét mọi hóc hách trong miệng cô, hút đi tất cả vị ngọt của cô.

(Râm râm mmmm)

Tiếng kêu cửa của mấy tên vệ sĩ ở ngoài vừa kịp lúc kéo ý thức của Nguyên Y trở về. Cô tức giận đẩy anh ra

" Vuur Trường Tinh, tên lưu manh nhà anh chán sống hả? "

Cô chùi đi chùi lại làn môi đỏ của mình.

" Thật kinh tởm...dơ chết được! "

Anh nhìn hành động của cô, nghe lời nói của cô mà trong lòng quặn thắt lại.

" Em ghét tôi đến vậy sao? Nguyên Y em nói cho tôi biết bây giờ tôi phải làm sao em mới tha thứ cho tôi! "

Cô cười lên vô cùng xinh đẹp và quyến rũ mê hoặc tâm trí anh.

" Tôi còn chơi chưa đủ thì làm sao tha cho anh được! Chuyện vui còn dài anh đừng làm tôi mất hứng chứ! "

Cô nói nhỏ vào tai anh, sau đó bỏ lại anh với khuôn mặt khó coi rồi bước ra ngoài.

" Tất cả mọi người về công ty đi!"

Nguyên Y đứng trước mặt nhân viên của mình ra lệnh, rồi xoay người bước đi. Đám người cấp dưới kia cũng rất nghe lời liền đi theo cô.

Trên sân bóng nhỏ, bóng dáng một cô bé lon ton chạy tới chạy lui. Con bé tuy nhỏ nhắn nhưng thật có tài, tuy là con gái nhưng nó chơi bóng vô cùng giỏi và không thua kém gì con trai.

" Băng Nhi chuyển cho mình "

Con bé cười thật tươi rồi đá bóng sang.

" Hà Kỳ Phong bóng nè! "

Còn thằng nhóc Hà Kỳ Phong này không ai khác chính là con trai cưng của Hà Kỳ Nam. Lần đầu tiên thấy Băng Nhi cầm quả bóng bước vào nhà thằng bé đã rất thích và quyết tâm đòi vào trường này học cho bằng được để được gặp Băng Nhi. Nhà thằng bé rất giàu nên tất cả bạn bè chơi với nó vì nó có rất nhiều đồ chơi, bánh kẹo và tiền ăn vặt mỗi ngày. Còn Băng Nhi thì khác con bé chơi với nó vì đơn giản một điều con bé thấy vui khi chơi cùng cậu bạn này.

" Băng Nhi đường truyền rất đẹp! "

Kỳ Phong giờ ngón tay cái lên thể hiện điều đó.

" Kỳ Phong mình mệt rồi chúng ta nghỉ chút đi "

"Được "

Hai đứa trẻ cùng nhau ngồi xuống ghế, Băng Nhi rất vui vẻ lấy miếng bánh sôcôla mà nó thích nhất chia sẻ với Kỳ Phong.

" Cảm ơn "

Có qua phải có lại, Kỳ Phong cũng lấy cho nó một thanh kẹo hương dâu.

" Cho cậu! "

Băng Nhi cầm lấy nó vui lấp, cứ cười suốt.

" Cảm ơn cậu!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Bị truy sát

Chẳng biết Nguyên Y lại muốn làm ra chuyện gì nữa mà sáng sớm đã mở cuộc họp cổ đông. Các cổ đông từ lớn tới nhỏ đều tập hợp đông đủ, họ chăm chú nhìn cô. Nguyên Y hôm nay đẹp đến nỗi mê hoặc lòng người, chiếc đầm body đó ôm trọn cơ thể nàng càng làm tăng thêm khoái cảm của người xung quanh. Anh nhìn bọn họ mà tức điên cả lên thật sự chỉ muốn ăn tươi nuốt sống từng người một.

" Nguyên Y hôm nay em tổ chức họp cổ đông là có chuyện gì? "

Anh vừa nghiêng răng vừa nói chuyện, chân mày anh nhíu lại, bàn tay ở dưới mặt bàn cũng đã nắm chặt thành quyền.

" Hôm nay tôi tổ chức cuộc họp này là để bầu lại chức vụ Tổng Giám đốc của công ty Pháp Linh!"

Họ ngơ ngác nhìn cô, trong đầu lại nghĩ người phụ nữ này tuy đẹp nhưng đầu óc có vấn đề.

" Tôi không đồng ý, cô chỉ là một cổ đông mới của công ty hiểu biết không nhiều còn Tổng Giám đốc anh ấy có kinh nghiệm bao nhiêu năm. Việc bầu lại chức vụ này không thể được! "

Mặc dù đã chuẩn bị đủ mọi thứ nhưng cô quên mất một bước quan trọng đó chính là mua chuộc đám cổ đông lớn này để họ chịu cho cô ngồi vào chức vụ này.

" Tại sao không được? Cái công ty này sau bao nhiêu cũng chỉ vậy thôi có phát triển được đâu. Cho dù anh ta có tài giỏi đi nữa suy cho cùng vô dụng, công ty này cũng không thể vươn xa hơn nữa. "

Nguyên Y không kiên dè mà chê anh ở trước mặt bao nhiêu người. Ánh mắt anh sâu thẳm nhìn cô, trong lòng tức tối không nói nên lời.

" Tôi không đồng ý! "

" Tôi cũng không đồng ý! "

Họ đưa nhau phản bác ý kiến của cô.

Đám người này thật không biết điều nếu như cô mà không vui thì chắc rằng công ty của họ liền lên đĩa nằm. Thư ký Lâm nhìn cô, nhưng thấy cô không có gì bất thường nên cũng không mấy lo sợ chuyện đó xảy ra.

" Máy người suy nghĩ kỹ đi rồi hãy từ chối lời đề nghị của tôi "

Nói xong Nguyên Y liền đi ra ngoài, sau khoảng khắc đó anh liền đuổi theo cô. Lúc cô sắp bước lên xe thì anh cũng kịp ngăn lại. Anh đứng trước mặt cô thở gấp vì mệt.

" Nguyên Y... tôi muốn nói chuyện với em..."

Anh thật sự ghét cái hoàn cảnh bây giờ, rõ ràng họ là vợ chồng mà đứng trước mặt nhau cứ như không quen không biết.

" Muốn gì nói lẹ tôi bận lắm!!"

Cô chẳng có chút hứng thú nói chuyện với người đàn ông này. Nhưng anh nghe cô nói vậy chẳng biết sao lại cảm thấy vui.

" Tôi muốn nói... "

Anh chưa nói xong thì bị cô ngăn lại,hình như cô thấy gì đó mà vẻ mặt rất khó coi thậm chí là tức giận.

" Im miệng!...Nếu muốn sống thì mau lên xe.."

Anh cũng chẳng biết chuyện gì đang xảy ra nhưng vẫn nghe theo cô ngoan ngoãn bước vào trong xe.

Cô lãnh đạm ra lệnh cho tài xế.

" Lái nhanh hết mức có thể cho tôi! "

Chiếc xe phi như bay trên quốc lộ, thật nhanh khiến bụi bay tứ tung.

Nguyên Y xoay người nhìn ra phía sau,thì thấy có chiếc xe đang đuổi theo sát ở phía sau.

" Má nó! Bọn này đúng là dai như đĩa xôi mà. Qua tới đây rồi mà vẫn bám theo!"

Lần đầu tiên nghe cô chửi thề làm anh ngạc nhiên vô cùng.

". Nguyên Y em nói đi ruốc cuộc em làm cái gì mà để người ta đuổi theo như vậy?"

Giờ phút này lòng anh thật sự lo lắng,anh muốn biết bảy năm qua cuộc sống của cô đã xảy ra chuyện gì mà lại gặp phải những người này.

" Anh biết cái gì mà hỏi.... (rồi cô nhìn thư ký Lâm)....Anh gọi người của mình tới đi."

Cô làm anh khó chịu, cô không để ý đến anh anh vì vậy mà thấy ảm ức trong lòng.

" em không nói sao tôi biết!... Con người em sao mà khó ưa quá vậy! "

Cô nhìn anh,cứ nhìn chăm chăm. Rồi mở miệng từ từ nói

" Anh muốn biết cũng được nhưng tôi sợ sau khi anh nghe xong sẽ tè ra quần thôi. "

Hóa ra cô coi thường anh đến như vậy! Anh làm nam nhân, đầu đội trời chân đạp đất cô nói như vậy là đang sỉ nhục anh.

" Em đừng có coi thường tôi! "

Bỗng dưng Nguyên Y nghiêm túc lên hẳn, cô ngồi thẳng lưng, khoanh tay trước ngực.

" Được vậy tôi nói anh nghe.... Bảy năm qua tôi sống bên nước Anh cuộc sống có mặt tốt cũng có mặt xấu. Tôi rất nhanh đã đạt được thành tựu mà người khác mơ ước có được nhưng mà.... Anh biết sao tôi làm được điều đó không?... Đó chính là vì mỗi khi có ai cản đường tôi liền không nương tay đập đổ người đó,cũng lấy đi không ít hộp đồng lớn của người ta . Lâu ngày kết thù với rất nhiều người vì muốn bảo vệ mình tôi làm quen với đại ca Xã hội đen,dần dần tôi với họ trở nên thân thiết nhưng cũng đồng nghĩa tôi lại kiếm thêm cho mình không ít kẻ thù. "

Nghe cô nói anh nuốt nước bọt, căng thẳng nhìn cô.

" Rồi sao nữa! "

Cô kể tiếp....

" Bọn người đang đuổi theo chúng ta cũng là một trong số đó. Người thuê họ là Tổng Giám đốc của một công ty mỹ phẩm nhỏ bên Anh. Do tôi làm cho công ty đó gặp vấn đề về tài chính cộng thêm lấy đi công thức chế tạo sản phẩm nên mới có chuyện này...."

(Kết..... Kết.....)

Chiếc xe đang chạy thì bỗng nhiên thắng gấp do có người chặn trước đầu xe, anh và cô mất thăng bằng cả cơ thể ngã về phía trước.

" Giờ sao phó tổng? "

Thư ký Lâm lo lắng hỏi.

Nguyên Y rất bình tĩnh rồi nở nụ cười vô cùng lạnh lùng.

" Yên tâm người của chúng ta tới rồi! "

Chương 79: Dừng mạng sống để chuộc lỗi

Yếu tim đừng đọc.

Chap sau có thể ra hơi trẻ nha các nàng.

Đúng là ông trời không tuyệt đường người có lòng, thời khắc gặp nguy hiểm lại có người đến cứu kịp lúc. Đoạn đường cao tốc này cũng may là đang sửa chữa nên cho dù có sử dụng súng cũng không ai biết.

"Chúng ta xuống xe!"

Nghe theo Nguyên Y tất cả mọi người cũng nhau bước xuống xe.

(Dừng....)

Tên cầm đầu bước xuống xe hần không chần chừ lấy súng ra. Đó là

Beretta-92 là sản phẩm do công ty Beretta, Italia chế tạo từ năm 1972. Vò súng được chế tạo từ vật liệu composite để giảm trọng lượng, các bộ phận quan trọng làm bằng thép. Nòng súng và các bộ phận chuyển động được mạ chrome để chống mài mòn. Mẫu 92 có chiều dài 217 mm, nòng súng dài 125 mm, trọng lượng 950 gram. Mẫu súng lục này sử dụng loại đạn 9x19 mm, tầm bắn hiệu quả khoảng 50 m. Hần bóp cò, viên đạn từ họng súng bay ra, như tia chớp lao về phía anh nhưng cũng may anh mạng lớn nó chỉ tình cờ lướt qua anh mà không để lại dấu vết gì.

Vệ sĩ của cô cũng lấy súng ra bảo vệ mọi người.

(Đùng...Đùng...đùng)

Từng viên đạn thay nhau bay ra hạ gục được mấy tên nhưng người của bọn chúng khá đông. Với số lượng áp đảo nên rất khó khăn để xử lý.

Anh kéo tay cô núp đằng sau chiếc xe.

"Nguyên Y không ngờ cuộc sống của em khủng bố tinh thần đến vậy? "

Giờ phút nguy hiểm này chẳng biết anh lấy đâu ra cái niềm tin cho rằng mình sẽ sống sót mà đùa giỡn.

"Nói nhiều quá..."

Âm thanh của súng vang vọng khắp nơi. Làm cho người ta vừa sợ vừa hồi hộp ngay cả tim cũng đập mạnh một cách bất thường.

"Anh đợi ở đây tôi vào xe lấy súng và áo chống đạn! Nhớ không được đi lung tung, anh chết mặc công tôi vác cái sát anh về. "

Nguyên Y vừa bước đi một viên đạn liền hướng về phía sau cô bay tới.

"Nguyên Y cẩn thận.... "

Anh bay ra đỡ đạn thay cô. Viên đạn thật nhanh, rất nhanh bay tới xuyên qua thịt, máu ngay bên hông anh lan tràn ướt cả một mảng lớn của áo sơ mi trắng. Anh đau đớn, mặt chảy đầy mồ hôi.

(Đùng...)

Tên đó vừa kịp thời bị vệ sĩ của cô cho một đòn trí mạng. Ngã xuống mặt đất chết không nhắm mắt.

"Tên này anh bị điên hả? "

Cô đau lòng, thật sự rất đau lòng. Cô đâu cần anh đỡ đạn cho cô, cũng đâu cần anh vì cô hy sinh. Cô ghét anh, hận anh nhưng không có yêu thì hận từ đâu mà ra.

Nước mắt lăn trên đôi gò má ửng hồng, xinh đẹp của cô.

Anh không muốn thấy người con gái này rơi nước mắt, so với việc anh bị thương thì nước mắt của cô càng khiến anh đau đớn hơn.

"Nguyên Y tôi không sao?... Em đừng...lo. Nguyên Y tôi đã xin lỗi em,công ty của tôi cũng bị em làm cho rối tung cả lên mà em cũng không tha thứ cho tôi.... Lần này... Tôi.. dùng mạng của mình đền cho em cho nên em có thể bỏ qua chuyện... cũ mà tha lỗi cho tôi không? "

Hơi thở anh mỗi lúc một yếu đi,máu cũng chảy ra nhiều hơn.

" Im miệng, anh nói nhiều quá đấy!.... (cô nhìn thư ký Lâm ra lệnh)... Anh đưa anh ta đi bệnh viện đi..... (quay lại nhìn anh) Vụ Trường Tĩnh anh nhất định phải giữ lấy mạng của mình nếu không coi chừng tôi! "

Thư Ký Lâm đi tới đỡ anh lên xe....

" Phó tổng vậy còn cô thì sao?"

Nguyên Y mở cốp xe lấy ra một chiếc áo chống đạn và và cả một cây súng lục Glock 17 có thiết kế đơn giản, ít bộ phận nên việc tháo lắp nhanh chóng và dễ dàng. Phần lớn các chi tiết được chế tạo bằng vật liệu tổng hợp, chỉ có nòng súng, khóa nòng làm bằng kim loại. Súng hoạt động tốt ở dải nhiệt độ dao động từ -40 đến 200 độ C.

Điểm nổi bật của Glock 17 là nòng súng chịu được tới 360.000 phát bắn mà không bị biến dạng về cơ khí, trong khi các loại súng ngắn khác phải thay nòng sau khi bắn 40.000 viên. Glock 17 dùng cỡ đạn 9 x 19 mm, hộp tiếp đạn cơ số 17 viên, tầm bắn hiệu quả khoảng 50 m, sơ tốc đầu nòng 360 m/s.

" Yên tâm tôi sẽ ở lại chơi đùa với đám người này. "

" Được, vậy chúc cô may mắn "

Sau đó chiếc xe nhanh chóng đi khỏi nơi hỗn loạn này.

"Mấy người các người nghe cho kỹ những gì tôi nói đây. Mấy tên kia giết hết còn người cầm đầu giữ lại."

Cô như cộp cái hùng hổ nhìn những kia.

" Tuân lệnh! "

Một lát sau đó hàng loạt âm thanh lớn phát ra.Bầu không khí trở nên nặng nề hơn cũng áp lực hơn. Máu chảy xuống như nước, kẻ chết đi không kịp nói lời từ biệt.

" Nhanh gọi điện thoại cho chủ của máy ngay lập tức "

Sau khi xử lý xong bọn tôm tép thì người của cô bắt sống tên cầm đầu đem tới trước mặt cô. Nghe lệnh cô hần như muốn tè ra quần nhanh chóng gọi điện.

" Alo, Tổng Giám đốc Trần người mà ông phái tới bị tiêu diệt hết rồi chỉ còn đứng một tên thôi. Có phải tôi đã để cho cái công ty nhỏ bé đó của ông tồn tại quá lâu rồi không, có cần tôi giúp ông một tay tiễn đưa nó lên đường không? "

Lão già ở đầu dây bên kia run rẩy, mặt mày tái xanh,bạn tay chảy đầy mồ hôi.

" Máy... đừng nói nhảm... Lão tử..không tha cho mày đâu. "

Ông ta làm cô không vui, Nguyên Y chĩa mũi súng vào đầu tên thuộc hạ rồi bấm cò.

(Đùng...)

Viên đạn xuyên qua da đầu ghim thẳng vào não, máu văng tung tóe khắp nơi.

" Ngày chết của ông tới rồi! "

Cô cúp máy, đưa mắt nhìn xung quanh, cảnh rồi thò dài.

" Tôi đi tới bệnh viện,trong số các người ai bị thương ngày hôm mai cứ ở nhà nghỉ ngơi,còn nữa nhớ xử lý mấy cái sát chết này cẩn thận. "

" Tuân lệnh! "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Người đó là ai ?

Cô nhanh chóng tới bệnh viện, trên đường đi cô rất sợ nhưng lại không cảm nhận được mình đang sợ cái gì chỉ biết trong lòng cứ bồn chồn.

" Thư ký Lâm anh ta sao rồi? "

Anh ta đứng dậy đi tới trước mặt cô. Cái vẻ mặt lo lắng làm cô chán ghét vô cùng.

" Phó tổng, anh ta vẫn còn trong phòng cấp cứu. Tới giờ đã được một tiếng rồi mà vẫn chưa ra "

Bầu trời của cô như sụp đổ, tim cô như có hàng vạn mũi dao đâm vào. Nó đang rỉ máu, Nguyên Y hối hận rồi thật sự hối hận rồi. Giả như người hứng chịu viên đạn đó là cô thì giờ đâu có chuyện này xảy ra.

" Nguyên Y con trai ta đâu rồi? "

Mẹ anh mặt mày xanh sao nước mắt tèm lem

" Anh ấy... Anh ấy đang trong phòng cấp cứu "

Sự xuất hiện của bà làm cô rất bất ngờ, không ngờ sau bao nhiêu năm bà đã khỏi bệnh lại còn rất bình an đứng trước mặt cô.

" Mẹ... Huhu...người đã khỏe rồi sao?...con xin lỗi lúc đó con không có cố ý đâu.. "

Cô đã khóc, trong bảy năm qua cô chưa hề rơi nước mắt nhưng chỉ trong một ngày hôm nay đã rơi nước mắt đến hai lần, lần thứ nhất là vì anh, lần thứ hai là vì người thân yêu nhất của anh.

Tới cả anh chàng thư ký bên cạnh cũng không tin vào mắt mình, anh ta luôn cho rằng cô là người phụ nữ máu lạnh nhưng thật không ngờ cô cũng biết khóc, biết đau lòng. Anh ta tự hỏi bản thân không biết người phụ nữ đứng trước mặt anh ta có phải là phó tổng lạnh lùng thường ngày hay không?

" Buông ta ra! "

Bà bị sao vậy, đột nhiên thay đổi nhiều vậy.

Lúc này bác sĩ bước từ phòng cấp cứu đi ra, tay ông ta thật nhiều máu.

" Bác sĩ con trai tôi sao rồi? "

Mẹ anh hấp tấp chạy tới hỏi.

Ông ta tháo bao tay dính máu cho vào cái bọc. Rồi nhìn bà nói.

" Bệnh nhân bị thương không mấy nghiêm trọng tuy nhiên lại mất máu quá nhiều. Nhưng người nhà yên tâm máu của bệnh nhân không phải nhóm máu hiếm nên không sao. Lát nữa chúng tôi chuyển bệnh nhân sang phòng hồi sức. "

Nói xong ông ta bước đi.

Ông trời có phải rất thích trêu chọc người khác hay không? Rõ ràng cô về nước là để trả thù anh vậy mà bây giờ lại thấy sốt, thấy buồn.

Mẹ anh đi tới chỗ cô, bà nhìn cô mà nước mắt cứ rung rung như trực chờ sắp khóc.

" Nguyên Y ta cần nói chuyện với con. Con với nó lúc nào ở bên nhau cũng toàn gặp chuyện không tốt, có lẽ ta cho hai con kết hôn là một sai lầm. Lúc trước ta từng nghĩ khi gặp lại con ta sẽ cố gắng hết sức để đưa con về nhà nhưng mà bây giờ khác rồi! Ta hi vọng nếu có thể con đừng gặp lại nó. Coi như cho cả hai một khởi đầu mới, một cuộc sống mới! "

Bà lo sợ cứ cái đà này cả hai người đều gặp nguy hiểm thậm chí còn liên lụy tới mọi người xung quanh.

Còn riêng cô có lẽ rất hiểu những gì bà đang nói tới. Đúng vậy! Cứ mỗi lần họ bên cạnh nhau thì nhất định sẽ có chuyện xảy ra, thậm chí cả khi đang ngọt ngào hay hạnh phúc thì cho tới cuối cùng cũng chỉ toàn là nước mắt.

" Mẹ yên tâm đợi anh ta khỏi bệnh con sẽ không gặp lại anh ta nữa đâu! "

Ngoài mặt thì bình tĩnh vô cùng, vô lo vô nghĩ như trong lòng lại thấy hối tiếc.

" Như vậy là tốt! "

Một lát sau đó anh được chuyển vào phòng hồi sức. Cô ngồi bên cạnh giường, nắm lấy tay anh áp lên má.

"Vưu Trường Tinh anh tỉnh lại đi, không phải anh muốn tôi tha lỗi... cho anh sao?...Chỉ cần... chỉ cần anh tỉnh lại tôi liền quên hết tất cả mọi chuyện...Anh đúng là rất đáng ghét và khó ưa nhưng tôi không muốn anh bị như vậy đâu!...Ồ nhà anh còn mẹ già, vợ đẹp, con thơ chẳng lẽ anh muốn bỏ mặc họ không lo sao?"

Nước mắt cô rơi xuống tay anh, kế hoạch trả thù của cô đã vạch ra trong vòng bảy năm vậy mà chỉ mới hai tuần lại kết thúc chỉ vì sự mềm yếu của cô.

"Nhà tôi...đúng là còn có mẹ già nhưng vợ đẹp và con thơ mà em nói là ai vậy? "

Anh đã tỉnh rồi tỉnh từ rất lâu rồi. Anh nhìn cô, người con gái này cho dù có thay đổi nhiều tới đâu thì trong thâm tâm cũng chỉ là Nguyên Y của ngày nào, lúc nào cũng quan tâm đến anh.

Cô lau đi nước mắt, buông tay anh ra.

"Còn nói ai nữa thì là cái cô Yên Linh và đứa bé mang dòng máu của anh đó. Còn ở đó già khùng hả?"

Nhắc tới lại làm cô tức muốn điên lên.

"Tôi có chuyện chưa nói với em. Chuyện cô ấy nói với em là cô ấy có thai đều do tôi kêu cô ấy làm vậy! Lúc đó tôi rất giận việc em làm mẹ tôi nhập viện lâm vào tình trạng hôn mê, tôi muốn đuổi em đi nhưng lại không nỡ mới dùng tới cách này."

Anh cũng không có ý nhưng lúc đó ngoại trừ cách này thì anh cũng chắc biết làm gì hơn.

"Anh lừa tôi... Anh cứ nhiên lại lừa tôi... Haiz! Cái tên khốn nạn này! "

Nguyên Y lấy súng ra chìa thẳng vào đầu anh.

Người ta thường nói phải trải qua mới biết sợ, anh mới vừa bước ra từ cửa địa ngục trần gian nếu mà còn xuống đó thêm lần nữa thì...

"Nguyên....Nguyên Y...em bình tĩnh..em mà nổ súng là sẽ chết người đó."

Chân mày xinh đẹp, thanh thoát nhíu lại. Người đàn ông này đúng là đáng hận dám cả gan lừa cô.

"Anh chán sống rồi đúng không? "

"Em đừng... "

Anh chưa kịp nói dứt câu thì...

"Im lặng, tôi có điện thoại "

Trên màn hình cảm ứng hiện lên tên của người mà cô yêu nhất thì bao nhiêu bức tức trong lòng đều tan biến.

"Alo, Mami không nhớ con sao một ngày rồi mami không về con rất nhớ. "

Giọng nói phát ra từ đầu dây bên kia thật ngọt ngào nó làm cho tim cô xao xuyến.

"Băng Nhi con ngoan nha mami về liền! "

Nguyên Y cười lên như tia sáng, sưởi ấm trái tim của người nào đó.

"Được ạ! Mami nhớ mua cho con một bộ đồ đá banh luôn nha "

"Được "

Nói xong cô cúp máy rồi đi thẳng ra ngoài.

Còn anh thì vẫn còn đang đắm chìm trong suy nghĩ của mình. Anh thắc mắc người cô nói chuyện là ai, cô kêu người đó là con vậy chẳng lẽ bảy năm qua cô đã lập gia đình và xây dựng hạnh phúc mới với người khác. Cái suy nghĩ này nó làm anh khó chịu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 81: Thất hứa với mẹ chồng

Nguyên Y vừa bước ra phòng bệnh thì gặp mẹ của anh. Mẹ anh không vui chặn trước mặt không cho ai đi.

"Nguyên Y con hứa với ta là con sẽ rời xa nó mà con lại đi nói mấy lời quan tâm đó. "

Cô rất vui về ôm chặt lấy bà trong vòng tay của mình.

" Mẹ à! Xin lỗi con suy nghĩ lại rồi nếu tình yêu đến con sẽ mở cửa chào đón nếu bọn con sau này ở bên cạnh mà còn đau khổ như lúc trước thì chia tay cũng không muộn. Chỉ là đợi xem con trai yêu dấu của mẹ thể hiện như thế nào thôi! "

Bà nghe cô nói xong mà chẳng biết nên vui hay nên buồn chỉ là cái cảm giác lo lắng trong lòng to lớn quá không tài nào quên được .

" Thư ký Lâm anh đi kiểm tra coi mấy sát chết đó đã được xử lý ổn thỏa chưa. "

Rồi quay sang nói với bà.

" Mẹ à con về trước nha! Mẹ nhớ giữ gìn sức khỏe! "

Bà như chết lặng tại chỗ, con dâu của bà thật đáng sợ, mấy cái sát chết mà cô nói tới làm cho người khác nghe xong muốn xỉu luôn.

" Nguyên Y cái gì đã nói ra con không được thất hứa đâu đó! "

Mặc dù cô đã đi khỏi tầm mắt nhưng bà vẫn cương quyết nói ra lời trong thâm tâm.

Nguyên Y về tới nhà con bé Băng Nhi liền lon ton chạy ra đón cô.

"Mami bảo bối nhớ người. Mami có mua đồ đá banh cho con không? "

Băng Nhi ở trong lòng cô rất vui vẻ, hài lòng hưởng thụ hương vị tuyệt vời nhất của cuộc sống. Mùi hương của mẹ nó thơm tho sạch sẽ, nó lúc nào cũng chỉ muốn bên cạnh cô để có thể đắm chìm trong đó.

" Băng Nhi, mami không những mua cho con đồ mà còn mua cả một trái banh nữa. "

Người làm liền mang tới đưa cho nó. Băng Nhi thích lắm nó bận đồ vào tay thì cứ ôm khư khư quả banh không rời. Con người thì ai mà chẳng có đam mê nhưng ngoài đam mê ra thì người ta còn thích rất nhiều thứ còn riêng Băng Nhi nó chỉ thích bóng và mẹ của nó thôi.

Nhìn thấy con lúc cũng chơi có một mình, mấy bé gái ai cũng có khuê mật (bạn thân là con gái) cô sốt lắm.

" Băng Nhi con học trường mới có bạn không? "

Nó nhìn cô hai mắt xinh đẹp chớp chớp.

" Có ạ! Chỉ duy nhất một người thôi, cậu ấy tên là Hà Kỳ Phong. Mami cậu ấy tốt lắm lúc nào cũng chơi và nói chuyện cùng với con. "

Thiệt không ngờ con trai Hà Kỳ Nam còn nhỏ mà cũng cao tay dữ đã học tập kinh nghiệm từ baba của nó đi quyến rũ con gái của cô.

" Băng Nhi mami hỏi con, con có mami có ông bà có bạn bè vậy con muốn có một baba không? "

Con bé vừa nghe cô nói nó không vui đặt quả banh xuống nét mặt không vui nó nhìn cô tỏ rõ thái độ.

" Băng Nhi không cần, con trai không ai tốt cả! Con thường thấy trên tivi vậy nên mami đừng để bị lừa. "

Băng Nhi là một bé gái có khả năng quan sát cao. Nó không coi hoạt hình cũng chẳng nghe nhạc thiếu nhi mà ngược lại rất thích xem phim tình cảm gia đình, tình cảm nam nữ. Và trong mắt nó con trai là thứ mà khi con gái cần thì kêu đến còn khi không cần thứ xách dép chơi. Cô đương nhiên hiểu rõ lời nói của nó, đàn ông trên đời này ai cũng xấu xa điển hình nhất chính là anh.

" Băng Nhi con chỉ mới sáu tuổi thôi đừng nói chuyện người lớn quá con có thể nào giả bộ ngây thơ được không? "

Nó quá thẳng thắn, quá chín chắn, trưởng thành so với độ tuổi đó là điều duy nhất mà cô không thích. Cô muốn Băng Nhi của cô lúc nào cũng phải ngây thơ, đáng yêu, trong sáng và thuần khiết như pha lê.

" Mami hình như hôm nay chú Zane về nước.!"

Băng Nhi không muốn trả lời câu hỏi đó liền lèo lái sang vấn đề khác. Mà may là nhờ con bé nếu không cô cũng quen chuyện này.

" Được vậy hai chúng ta đi đón chú Zane thôi "

Một lúc sau, người đàn ông bước ra từ sân bay thật cao to, lịch lãm. Mặc dù không phải đẹp xuất sắc nhưng cũng là một đại nam nhân có nhan sắc.

" Chú Zane, con nhớ chú lắm. "

Anh ta bỗng con bé lên. Anh mắt dịu dàng nhìn Băng Nhi.

" Chú cũng rất nhớ con! "

Nguyên Y bước tới trước mặt anh ta, nở nụ cười rạng rỡ.

" Chủ tịch, lâu ngày không gặp! "

Người đàn ông này là ân nhân của cô, chính anh ta là người đã giúp đỡ cô lúc khó khăn. Zane người cũng như tên anh ta có tham vọng cực kỳ cao, độc lập và có ý chí mạnh mẽ tuy nhiên ở bên cạnh người này lại rất nguy hiểm. Người ở bên cạnh anh ta phải có thần kinh thép mới sống được. Anh ta không những là chủ tịch của một tập đoàn lớn mà còn sống dưới thân phận đàn anh của xã hội đen.

" Nguyên Y tôi nghe nói em lạm dụng chức vụ quyền hạn của mình đi phá công ty của người khác đúng không? "

Cô lo sợ nhìn anh ta. Nhưng lại thấy anh ta cười hiền hậu ra đây chỉ là trò đùa.

" Chủ tịch em chỉ là nổi hứng thôi chứ thiệt ra em không làm gì người ta cả! Cùng lắm chỉ là trọc ghẹo tí thôi, không có giờ trò lưu manh giả danh tri thức đâu. "

Zane lấy ra một văn kiện đưa cho Nguyên Y. Anh ta bỗng trở nên nghiêm túc vô cùng.

" Trong vòng một tuần em phải lấy cho bằng được hợp đồng này. "

" Không thành vấn đề. "

Đối với cô chuyện này rất dễ giải quyết. Nếu không lấy được hợp đồng thì chỉ cần dùng chiêu uy hiếp tinh thần là xong rồi.

Nhân vật khác đã xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Cha con gặp mặt

Khoảng một tuần anh cũng được xuất viện nhưng trong lúc đó chẳng bao giờ cô đến thăm anh. Cô có công việc của riêng mình, cái hợp đồng mà Zane đưa cô tưởng chừng đơn giản tuy nhiên lại rất khó khăn để dành được nó Nguyên Y đã bỏ ra bao nhiêu công sức.

" Chủ tịch chúng ta lấy được hợp đồng đó rồi! "

Mọi người trong phòng làm việc ai cũng ngạc nhiên vì lúc nào họ cũng cho rằng phó tổng của họ không sợ trời cũng chẳng sợ đất vậy mà yếu điểm duy nhất của cô lại là vị chủ tịch đáng sợ nhất trong lịch sử tập đoàn.

" Rất tốt! Nhưng có một điều thời gian để lấy được hợp đồng này lại vượt qua thời gian quy định. Đáng lẽ cô phải đưa cho tôi vào buổi tối hôm chủ nhật. "

Người đàn ông này làm việc lúc nào cũng công tư phân minh, vào tối công ty cách xưng hô cũng khác hẳn. Có điều nói chuyện lại vô lý vượt mức cho phép mặc dù thời gian quy định là từ thứ hai tới chủ nhật nhưng chủ nhật có đi làm đâu sao đưa cho anh ta được.

" Xin lỗi tôi không cố ý. "

Cô chẳng muốn nói câu này một chút nào. Zane nhìn cô dường như hiểu cô được suy nghĩ của cô vì anh ta biết đối với Nguyên Y Y thì xin lỗi là một chuyện rất khó.

" Được rồi tan họp. "

Một ngày làm việc mệt mỏi kết thúc Nguyên Y bước ra khỏi công ty thì xe đưa rước của cô vừa kịp lúc tới nơi.

" Tôi trung tâm thương mại "

Tài xế vâng lời đáp.

" Dạ "

Lúc này khoảng cách không xa có ánh mắt quan sát cô kỹ càng, môi mỏng khẽ nhếch lên.

" Đi theo chiếc xe đằng trước. Nhớ đừng để bị phát hiện."

" Dạ "

Một lúc sau khi tới trung tâm thương mại. Nguyên Y mua rất nhiều đồ rồi lại lên xe về nhà.

" Vưu Trường Tinh sao anh ở đây?"

Cô ngạc nhiên vì tại sao anh biết nhà cô mà tới.

" Tôi tới thăm em "

Anh theo dõi cô bấy giờ, còn tưởng cô sẽ phát hiện nhưng hôm nay cô rất sơ xuất.

" Thăm... Thăm gì mà thăm.... Nhà tôi không cho người lạ vào. "

Cô đang rất sợ, cô sợ anh sẽ gặp được Băng Nhi, sợ anh sẽ cướp mất bảo bối của cô lại càng sợ anh phát hiện ra Băng Nhi là con ruột của anh.

Cô nói chuyện lấp ba lấp bắp làm anh rất nghi ngờ và tò mò.

" Hay là...trong nhà em có thứ gì không thể cho tôi thấy! "

Vưu Trường Tinh bước chân tiến đến gần Nguyên Y. Anh nhìn cô rồi ôm eo cô cố kéo cô lại gần.

" anh làm gì vậy hả? Buông tôi ra "

Bỗng nhiên phía dưới phát ra âm thanh ngọt ngào mà non nớt.

" Chú ơi! Buông mami của con ra "

Anh buông Nguyên Y ra cuối đầu nhìn. Đây không phải bé gái anh gặp lúc ở bệnh viện sao?.

Cả cơ thể cô cứng đờ, Nguyên Y sợ hãi che chắn trước mặt con bé.

" Vưu Trường Tinh anh về ngay cho tôi!"

Nguyên Y tức giận la lớn.

Nhưng anh lại không quan tâm đến cô ngồi xuống nhìn con bé.

" Băng Nhi sao con ở đây?"

Cô thật không ngờ anh còn biết tên của con bé.

Băng Nhi không trả lời anh mà nó nắm lấy tay anh kéo tới chỗ khác.

Nguyên Y chỉ biết đứng im lặng tại chỗ, cô muốn ngăn Băng Nhi lại nhưng chân cô nó không chịu nghe lời.

" Đây là nhà của con! Mà sao chú biết con ở đây mà đến thăm vậy? "

Có lẽ hai người họ có duyên mà Băng Nhi cũng chẳng biết tại sao nó không những không bài xích anh mà ngược lại còn rất thích.

Mà con bé nói đây là nhà nó khiến anh đột nhiên nhớ tới cuộc nói chuyện điện thoại của Nguyên Y lúc ở bệnh viện. Chẳng lẽ đứa bé mà cô nhắc tới là bé gái như thiên thần đứng trước mặt anh.

" Cho chú hỏi bà cô hồi này là mẹ con đúng không? "

Cô mà biết anh gọi cô như vậy chắc chắn sẽ tức chết.

" Dạ phải!"

Giọng nói của nó anh rất thích ngây thơ và trong sáng vô cùng.

" Vậy ba con đâu? "

Câu hỏi này đúng là quá tàn nhẫn với anh. Nếu thật sự cô có hạnh phúc mới với người khác chắc... Anh cũng không muốn sống nữa.

" Băng Nhi không có ba!"

Đáp án này làm anh bất ngờ mà cũng rất hài lòng chột trong đầu anh thấp thoáng một ý nghĩa lạ lùng. Đó là trước khi bay sang anh cô mang con của anh sau đó sinh nó ra và.... Băng Nhi là con của anh.

" Con cho chú một sợi tóc xinh đẹp của con được không? "

Suy nghĩ đó làm anh háo hức và mong đợi. Anh muốn kiểm chứng

" Để làm gì vậy chú "

Cái đề nghị của anh thật kỳ quặc nên nó nghi ngờ rằng anh có vấn đề về tâm lý.

" à...chú là người tạo ra những bộ tóc giả nên chú rất thích sưu tập những sợi tóc đẹp giống như tóc của con."

Câu trả lời làm nó thay đổi suy nghĩ vừa rồi liền bứt một sợi tóc đưa cho anh.

" Con thật ngoan,cũng rất ngây thơ! Rất tốt! "

Anh xoa đầu con bé.

" Chuyện này phải giữ bí mật đó! "

" Dạ "

Vậy là sau ba phút cuộc nói chuyện cũng kết thúc.

" Nguyên Y anh về trước tạm biệt em! "

Cô này giờ vẫn đứng ở chỗ cũ, Nguyên Y liếc nhìn anh.

" Không tiễn "

Rồi cô đóng xầm cửa lại rồi bước vào nhà.

" Băng Nhi con với người đó đã nói gì với nhau? "

Băng Nhi tắt tivi lon ton chạy tới chỗ cô.

"Chú cho con kẹo và hỏi con bao nhiêu tuổi rồi "

Kỹ năng nói dối của Băng Nhi thật cao nó không chỉ nói miệng mà còn chuẩn bị sẵn đạo cụ để chứng minh một điều rằng nó nói thật.

" Mami ăn đi kẹo này ngon lắm! "

" Được rồi con ăn đi "

Ông anh nhà tui lầy lội dễ sợ

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Kết quả kiểm tra

Chiếc xe Rolls-Royce Ghost với giá trên 300.000 USD

Rolls-Royce là một chiếc xe được sơn bằng bột kim cương với vẻ bề ngoài sang trọng, lấp lánh ánh bạc.

Nam nhân ngồi bên trong có nhan sắc thật sự nổi bật, anh đưa cho trợ lý hai mẫu tóc, một cái của anh một cái của là của Băng Nhi. Anh đang trông mong điều gì đó sẽ thành hiện thực lại sợ kết quả không như ý mình.

" Cậu đi kiểm tra ADN hai mẫu tóc này cho tôi! "

Anh trợ lý tò mò không biết lý do tại sao phải làm như thế liền mở các túi cầm thử một sợi lên xem.

" bỏ xuống! Ai cho phép cậu đụng chạm đến nó. "

Anh sợ anh ta đụng vào lỗ dẫu vân tay in đó sẽ thay đổi kết quả. Nhưng mà chỉ có một dấu vân tay thì làm sao thay đổi được kết quả kiểm tra. Anh có phải vì quá mong chờ điều đó mà nghĩ hơi nhiều không?

" Dạ...Dạ....Tổng Giám đốc... Tôi đi liền"

Anh ta liền tẩu thoát khỏi chiếc xe đó.

Còn Vuur Trường Tinh thì ngồi trong xe vò đầu bứt tóc không yên.

Khoảng nửa tiếng sau trợ lý trở lại xe anh ta cầm bản xét nghiệm ADN đưa cho anh. Anh cầm nó trong tay mà một lúc sau mới dám mở ra xem.

" Há? Băng Nhi đúng thật là con của mình sao?"

Kết quả trên tờ giấy xét nghiệm làm anh choáng váng không tin vào mắt mình rồi cố gắng nhớ lại cô và anh đã cùng nhau sinh hoạt vợ chồng khi nào mà có được con bé.

Trong ký ức đó anh nhớ tới cái hôm anh và cô ở công ty. Anh không khỏi khâm phục chính mình.

" Kiểm tra lại lần nữa! "

Anh thực sự vẫn chưa tin vào những gì được viết trên tờ giấy đó.

" Dạ "

Cứ vậy đó kiểm tra kết lần này rồi lại tới lần khác.

" Kiểm tra lần nữa cho tôi. "

" Dạ "

Một lát sau....

" Kiểm tra thêm lần nữa!"

" Dạ..."

Một lát sau nữa...

" Kiểm tra lần nữa cho chắc! "

" Dạ Tổng Giám đốc....."

Rồi thì anh trợ lý đi theo cũng phát cáu và có dấu hiệu mệt mỏi.

" Tổng Giám đốc tôi không đi nữa đâu! Lần này anh có đuổi việc tôi cũng chịu thôi "

Anh cười mà cứ như không cười, bàn tay to vỗ vai anh ta.

Trợ lý sợ đến run người, anh ta lo lắng có chuyện không lành xảy ra.

" Cậu làm rất tốt! "

" Dạ...Dạ..."

Chiếc xe từ từ lăn bánh bỗng nhiên..

" Yeah!!!!!!"

Vì vui mừng anh vui vẻ la lên làm trợ lý giật mình ngã về trước đụng đầu u một cục to tướng.

Anh liền ngang bước đi vào phòng làm việc của Nguyên Y.

" Anh vào đây làm gì? "

Cô khó chịu lắm, người đàn ông này cứ nhiên lại tùy tiện đến nơi làm việc của cô lờ như ai đó tò mò thì sao?

" Anh vào đây để đưa cho em một thứ quan trọng! Cái này nhất định sẽ khiến em bất ngờ. "

Anh tỏ ra vẻ thần bí thu hút sự chú ý của Nguyên Y cô đi tới chỗ anh. Vưu Trường Tĩnh ngồi xuống ghế rất nhanh kéo cô lại gần để Nguyên Y ngồi trên đùi anh.

" Anh làm gì vậy?.....đó là thứ gì mau đưa đây! "

Cô định phản kháng nhưng lại nghĩ tới món đồ quan trọng đó nên thôi.

Thấy cô ngoan ngoãn anh hài lòng đưa bản xét nghiệm ADN cho cô.

Nguyên Y cầm nó lên đọc..

" Bản xét nghiệm... "

Những từ ngữ sau đó cô không có gan đọc nó lên. Ngồi trên đùi anh run rẩy rồi đứng bật dậy.

" Sao em không đọc tiếp đi."

Anh hứng thú khi thấy biểu tình trên gương mặt xinh đẹp của Nguyên Y, cô lo lắng, cô sợ hãi.

Nếu là anh của lúc trước sẽ rất vô duyên vô có mà nổi trận lôi đình nhưng bây giờ anh suy nghĩ chính chắn hơn rồi. Anh biết là do anh đã sai, anh biết nếu không phải tại anh thì hai mẹ con cô đâu phải lưu lạc ở một đất nước xa xôi.

" Đọc cái gì chứ?...Anh về đi thôi... Tôi bận lắm!"

Điều cô lo sợ cũng đã đến! Cô không ngờ tới mình sẽ có cái kết bi thương như thế này.

" Băng Nhi là con của anh đúng không? "

Anh muốn chính miệng cô nói ra điều anh đang muốn nghe.

Nhưng Nguyên Y trời sinh cứ nhiên lại rất cứng đầu, cô không chịu thừa nhận mà cứ một mực chối bỏ.

" Băng Nhi là con gái của chị tôi.... Không phải là con anh. "

Anh ôm lấy cô, gương mặt nghiêm nghị quan sát cô. Rồi nở nụ cười lạnh đến tận mang tai của người đối diện.

" Khả năng nói dối của em càng ngày càng tệ! Tôi nhớ rõ em là con một làm gì có chị gái với lại biểu cảm trên khuôn mặt chính thức tố cáo em rồi. "

Cô nuốt nước bọt, hơi sợ vì anh nói chuyện nghiêm túc quá thể.

" Ừ thì.....nó là con tôi nhưng nhất định không phải con của anh "

Anh trừng mắt nhìn Nguyên Y.

" Không phải con tôi thì là con của thằng nào? "

Cô đẩy anh ra bước tới bàn làm việc nhắc điện thoại nội bộ công ty lên gọi.

" Chủ tịch anh tới phòng em một lát đi em có chuyện muốn nói. "

Rồi xong cô cúp máy. Một lát sau người đàn ông ngoại quốc bước vào, Vưu Trường Tĩnh bình tĩnh quan sát anh ta.

Đột nhiên nữ nhân kia lại thần nhiên đi tới thủ thi to nhỏ gì đó vào tai anh ta. Hai người trông có vẻ quen biết nhau, còn rất thân mật làm người nào đó có chút xấu bụng mình.

"Anh về được rồi đó! "

Zane điềm đạm yêu cầu anh bước ra khỏi đây.

Khi không lại xuất hiện một kẻ phá rối anh tức giận tiến tới.

" Anh có tư cách gì đuổi tôi ra khỏi đây?"

Zane rút súng ra chĩa vào đầu anh.

Nguyên Y đứng một bên nhìn cũng muốn vào ngăn lại nhưng thấy Zane cầm súng thì lại không dám.

" Tôi là chủ tịch tập đoàn đã đủ tư cách chưa? Nếu còn chưa đủ thì còn có khẩu súng này. "

Anh cười nhẹ

" Có gan thì cứ việc nổ súng "

Có biến rồi nha bà con cô bác

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Giao hữu với đối thủ

" Có gan thì cứ việc nổ súng "

Đây là lần đầu tiên có người dám thẳng thắn khiêu khích Zane. Anh ta hứng thú với anh liền thu súng lại muốn nói chuyện làm quen nào ngờ anh rút súng ra đáp trả .

Đó là khẩu Makarov PM là loại súng lục tiêu chuẩn cho quân đội Liên Xô từ năm 1951-1991, anh đã đặt mua nó từ trước để bảo vệ cho Nguyên Y. Khẩu súng này có tốc độ bắn nhanh, nhỏ gọn, dễ sử dụng, uy lực sát thương khá.

" Anh mềm lòng quá vậy chưa gì đã vội cất súng vào rồi."

Nguyên Y nhìn anh, chẳng biết anh lấy đâu ra một chút tự tin cho rằng mình sẽ sống sót bước ra khỏi cửa mà mạnh miệng như vậy. Zane bên Anh Quốc là ông trùm Xã hội đen, không biết bao người chết dưới chân anh ta. Đối với các loại súng ngắn anh ta so với bất kỳ ai cũng đều nắm rõ chúng trong lòng bàn tay, có thể nhận biết kết cấu, chất liệu cũng như tốc độ đường bay của đạn do một khẩu súng bắn ra. Người biết cầm súng, mới biết sử dụng súng như anh chắc hẳn trình độ làm gì đã cao bằng dân trong nghề như Zane.

" Cất vào đi cậu bắn không trúng tôi đâu! Khẩu Makarov PM tuy rất tốt nhưng tốc độ rất nhanh nếu nhìn sơ qua thì có vẻ dễ sử dụng nhưng đối với người mới dùng thì chắc chắn sẽ không bao giờ bắn trúng đối phương. "

Điều này anh biết, anh đương nhiên biết người học bắn súng có hai ngày như anh làm sao có thể đấu lại một tay chơi súng cừ khôi, mà lại còn rất am hiểu về nó.

Nhưng...

" Lần này coi như tôi tha cho anh!"

.....Vuru Trường Tinh anh trước giờ không biết tới chữ nhượng bộ, lúc này cũng như hổ vồ mồi tiến về trước, cho dù có yếu thế thì cũng không để cho đối thủ coi thường.

" Được rồi Vuru Trường Tinh anh về đi!"

Nguyên Y sợ Zane nổi điên làm hại anh vội vàng hối thúc anh đi ra ngoài. Nhưng nam nhân này sao mà cứng đầu cứng cổ quá cứ đứng lì ra đó không chịu đi.

" Nguyên Y em ra ngoài trước tôi muốn nói chuyện với anh ta. ! Nhớ kỹ không được nghe lén. "

Cô cũng không biết Zane hôm nay anh ta có làm sao không nữa? Thường ngày anh ta cứ như bị câm rất ít khi nói chuyện với ai đột ngột đưa ra đề nghị này làm cho cô có chút choáng váng. Cô như rất sợ lại rất nghe lời bước ra khỏi phòng liền đưa tay đóng cửa.

Zane rót một chút nước trà vào tách xong đưa tới trước mặt anh.

" anh và Nguyên Y có quan hệ gì? "

Anh uống hết tách trà, tay ung dung, thư thái đặt trên đùi.Nhân nhậ, từ từ trả lời câu hỏi.

" Ông xã..... Còn anh và cô ấy có quan hệ gì? "

Anh thực sự tò mò về mối quan hệ giữa cô và người đàn ông ngoại quốc này.

Còn riêng Zane anh ta cảm thấy mình càng ngày càng thích cách nói chuyện thẳng thắn mà có chút ngạo mạn này của anh.

" Anh em kết nghĩa!"

Câu trả lời thú vị thật nhưng theo anh thấy người đàn ông này có vẻ bất bình thường. Anh ta nói mình là anh em kết nghĩa với cô,anh lại có suy nghĩ khác.

" Anh có yêu Nguyên Y không? "

Anh nghi ngờ tên này có ý đồ bất chính với Nguyên Y của anh nên nhất định phải hỏi cho rõ.

Zane rất bình tĩnh, đôi mắt nhìn ra ngoài cửa kính ngắm phong cảnh.

" Nếu tôi nói có thì sao? Còn nói không thì sao?"

Vưu Trường Tĩnh hứng thú nhìn anh ta.Anh là người đặt câu hỏi mà giờ bị hỏi ngược lại nên có chút bối rối.

" Nếu anh nói có thì chúng ta thì đầu tay đôi cho công bằng còn nếu không thì anh có thể giúp đỡ tôi một tay trong việc chinh phục được Nguyên Y ".

Cô gái của anh dường như rất sợ tên này nếu có sự giúp đỡ của anh ta thì việc gì cũng sẽ thành công.

" Không thích.... Vậy anh cho tôi được lợi ích gì? "

Họ đều là những người kinh doanh lớn nên mỗi một việc làm đều phải mang lại lợi ích mới đồng ý thoả thuận với đối phương.

" Tôi có một hợp đồng rất lớn anh muốn không? "

Anh coi như đoán được ý nghĩ của Zane. Anh ta là thương gia nước ngoài nếu muốn phát triển ở nơi đây cần có thứ gì đó để tạo nên thành công đột phá. Và cái hợp đồng trong tay anh chính là thứ tốt nhất giúp được anh ta.

" Đồng ý "

Anh đứng dậy đi ra ngoài vừa mới bước ra liền thấy cô như tên bắn lao tới.

" Hai người đã nói gì? "

Cô hơi tức giận, mặt hơi đỏ trông đáng yêu vô cùng. Anh quen nhìn cô hung hăng mắng chửi, hơi han riết rồi cũng quen nhưng sau đó thành ghiền.

Cô khác rất nhiều cô gái, cô không bao giờ chú ý hình tượng, làn tóc dài cứ tùy tiện buông xuống vậy thôi.

" Anh ta nói em rất yêu tôi!"

Mặt cô đỏ ửng như quả cà chua.

Anh thấy mình yêu cái gương mặt này rất nhiều.

Dưới sự chứng kiến của nhiều người môi anh nhẹ nhàng đặt lên môi cô.Chỉ nhẹ nhàng vậy thôi không tiến sâu hơn nữa, không hề làm chuyện xằng bậy nhưng tim lại đập mạnh mẽ hơn rất nhiều.

" Hẹn gặp lại em sau!"

Nguyên Y như trúng tà đứng im như tượng. Mới một tuần trước còn muốn hại anh rơi vào tình trạng bế tắc vậy mà giờ lại chỉ một nụ hôn nhẹ thôi đã khiến cô thất thần.

Cứ cái đà này thì bao giờ mới hết truyện

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 85: Nó thích anh

Buổi sáng đầu xuân thật tuyệt vời.

Không giống như mùa đông âm u, lạnh giá, mùa hè chói chang rực lửa hay mùa thu buồn với làn gió heo may cùng những chiếc lá vàng rơi. Tuy tiết trời vẫn còn se lạnh do ảnh hưởng chút không khí của mùa đông nhưng vẫn cảm nhận được hơi thở mùa xuân thật nồng nàn ấm áp. Những mầm cây giờ đây đã tỉnh dậy sau giấc ngủ đông dài, khẽ vươn vai như muốn vẫy chào buổi sáng mùa xuân đẹp.

Nguyên Y rất háo hức mùa xuân năm nay vừa hay cô được công ty cho nghỉ phép dài hạn để nghỉ ngơi.

"Sao anh ở đây?"

Vừa mở cửa phòng ra cô liền thấy Vu Trường Tinh đứng đợi trước cửa phòng cô. Về ngạc nhiên thoáng qua, biệt thự của cô đâu phải ai muốn vào là vào được. Bảo vệ tới gần hai chục người luân phiên canh gác cả ngày lẫn đêm.

"Băng Nhi cho anh vào."

Nhắc đến hai chữ * Băng Nhi * anh rất vui, miệng không kiềm chế được nhếch mép cười.

"Vu Trường Tinh năm mới rồi anh để tôi yên không được sao?"

Năm mới cô muốn có một khởi đầu mới mà lại gặp người đàn ông này, chắc rằng đây sẽ là một năm chẳng vui về gì.

"Nguyên Y tức giận mau già lắm! Tôi đến để chúc mừng năm mới."

Anh nhìn cô từ trên xuống dưới. Thật sự không ngờ lúc ở nhà cô bận đồ táo bạo đến như vậy. Chiếc đầm body bằng thun ôm sát cơ thể tuyệt mỹ, cổ áo tròn hơi sâu vô tình lộ ra xương quai xanh và khe ngực quyến rũ.

"Vậy quà đâu, lì xì đâu... Anh tới đây không phải tặng quà mà để gây chiến đúng không?"

Anh cười mà như không, tiến lại gần cô...

"Sao em biết tôi không mang quà tới?"

Nguyên Y đưa tay ra đòi quà.

"Đưa đây!"

Ánh mắt đó nhìn cô chăm chú

"Anh chính là món quà năm mới tốt nhất rồi."

Vừa nói xong hai tay anh ôm lấy eo cô, chạm vào đôi môi hồng hào, căng mọng. Cứ như có một tia điện vậy, Nguyên Y run lấy bầy, đầu óc trống rỗng chẳng nghĩ được gì và cũng ko phản xạ được gì môi cứ đơ cứng cho làn môi anh lướt nhẹ trên môi cô. Cho đến khi đầu lưỡi của anh bắt đầu "xâm chiếm" vòm miệng thì ôi trời ôi lúc này mới bắt đầu ý thức được việc anh đang hôn mình, nhưng lạ quá sao chẳng thấy lảng mạn gì cả, chỉ thấy tự động lưỡi của người khác trong miệng mình thế là ra sức đẩy lưỡi của anh ra và cố mím môi lại trong khi anh vẫn cố cho lưỡi vào. Anh càn quét mọi góc ngách trong khoang miệng Nguyên Y.

"Uum...um.mmmm"

Cô không nói được một từ ngữ nào chỉ phát ra tiếng kêu khe khẽ.

Dần dần đầu óc cô như bị thôi miên không còn bất kỳ sự phản kháng nào ngược lại Nguyên Y lại đáp trả lại anh. Cô cũng biết tại sao mình lại có hành động này nhưng đó chỉ đơn thuần là thứ vị ngọt trong miệng thu hút cô.

Là cô kích thích anh, làm cho từng tế bào trong cơ thể anh cháy bùng hực.

"Chú ơi sao lại cắn mami của con"

Giọng nói non nớt nhưng có phần nóng giận. Mọi hành động đều dừng lại anh và cô nhìn xuống dưới chân. Là Băng Nhi con bé như chú mèo con tức giận đá mấy cái vào chân anh.

Phải chăng họ quá sơ xuất,đắm chìm trong mộng xuân mà quên đóng cửa phòng.

Trường Tinh buống cô ra bối rối nhìn con bé.

" Chú.. Không có cần chi là.. Là ngửi mùi thơm thôi. "

Đối với một đứa trẻ như Băng Nhi thì hiểu được bao nhiêu về chuyện người lớn, nó ngơ ngác nhìn anh.

" Băng Nhi chúng ta đi xuống phòng khách thôi! "

Nguyên Y vội vàng kéo Băng Nhi đi,kéo người đàn ông này lại nói gì đó tầm bậy cho con bé nghe thì nguy.

Con nít thật mau quên, mới một lát nó đã không còn nhớ về chuyện khi nãy nữa. Mà liên tục những nhều đòi quà từ anh.

" Được rồi! Đây là quà của con "

Anh lấy một hộp quà thật to ra tặng cho con bé. Nó thích thú cầm lấy rồi gửi lời chúc mừng năm mới đến anh.

" Năm mới con chúc chú thật khỏe mạnh, sớm có vợ và một đứa con thật dễ thương. "

Câu chúc đó làm anh sung sướng, mắt long lanh nhìn con bé.

" Băng Nhi vậy con muốn chú làm ba con không? "

Nguyên Y tức giận trừng mắt

Còn Băng Nhi đột nhiên trở nên rất nghiêm túc,con bé đang suy nghĩ. Nó từng nói nó không muốn có ba nhưng người đàn ông ngồi trước mặt nó chẳng biết tại sao khi nghe anh nói vậy nó cảm thấy vui.

" Con rất thích chú.... Nhưng nếu làm con gái chú thì con được lợi ích gì? "

Băng Nhi từ nhỏ đã ở gần Zane mà anh ta lại là người làm ăn kinh doanh nên tính cách bị nhiễm một ít của anh ta. Đối với nó cho dù thể nào thì bản thân nó phải có được lợi ích.

" Được vậy thì chú giúp con trở thành một nữ vận động viên bóng đá tài giỏi và nổi tiếng được không? "

Từ trước đó anh đã điều tra rất kỹ về Băng Nhi và biết được con gái anh nó rất thích bóng đá.

Cả anh và cô đều hồi hộp chờ đợi câu trả lời của con bé.

" Baba!..... Chúc người năm mới vui vẻ. "

Anh ôm chầm lấy Băng Nhi trong sự vui vẻ và hạnh phúc.

Còn Nguyên Y thì chỉ ngồi im một chỗ,thời khắc này cô cũng chẳng biết mình nên phản ứng như thế nào. Lúc đầu cô rất sợ anh cướp mất bảo bối của cô nhưng giờ xem ra chỉ là do bản thân cô suy nghĩ quá nhiều. Có lẽ chỉ cần là chuyện liên quan đến anh,cô liền trở thành một người rất dễ dãi.

" !!!!!!!!!!!!! "

Hai người thành công ở bên nhau

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Về chung một nhà

Một năm mới có khởi đầu rất vui vẻ, cuối cùng thì anh có thể nhận lại đứa con gái của mình.

Nhưng giờ anh và cô còn đang tồn tại một khoảng cách.

" Để anh chở hai mẹ con em đi siêu thị. "

Băng Nhi nắm lấy tay anh. Con bé lúc nào cũng nghĩ con trai không một ai tốt cả nhưng baba của nó đối với nó rất đặc biệt vừa đẹp trai lại rất thương nó.

"Baba,mami..chúng ta đi thôi... Đi thôi.. "

Nguyên Y nhìn con bé mà trong lòng ảm áp hơn nhiều.Giữa ba và con luôn có sợi dây gắn kết vô hình,cô cũng cảm nhận được điều đó khi Băng Nhi ở gần anh nó luôn cười một nụ cười hạnh phúc.

"Được. Băng Nhi muốn đi đâu mami cũng chiều theo ý con "

Cả gia đình ba người và dàn vệ sĩ theo sau bước vào siêu thị thu hút sự chú ý của mọi người. Người ngưỡng mộ, kẻ ganh tị. Đám đông liền thi nhau bàn tán.

" Họ giàu quá đi có quá trời vệ sĩ theo luôn. "

" Chồng thì tuần tú, vợ thì xinh đẹp,con gái thì đáng yêu như thiên thần đúng là ganh tị quá mà. "

Thấy ánh mắt những tên đàn ông kia nhìn chăm chăm vào cô anh hơi bức mình. Điều đó cũng phải vì vợ anh quá đẹp, mái tóc dài luôn tung bay trong gió,khuôn mặt tinh xảo chỉ trang điểm nhẹ thôi nhưng vẫn làm rung động lòng người.

"Mấy anh đưa Băng Nhi đi tới khu trò chơi. Tội với cô ấy đi mua chút đồ. "

Vưu Trường Tinh muốn cùng cô có khoảng thời gian riêng tư dành cho hai người.

Đám vệ sĩ nghe theo lời anh liền hộ tống con bé đi.

Nguyên Y trừng mắt nhìn anh.

"Vưu Trường Tinh anh nghĩ mình là ai hả?..Người của tôi anh lấy cái quyền gì ra lệnh cho họ."

Người đàn ông này lúc nào cũng tự cho mình đúng,tự cao tự đại,ngông cuồng hết chỗ nói.

Anh thật ghét khi cô lúc nào cũng nói chuyện với anh như vậy.Vưu Trường Tinh ôm lấy cô trước sự chứng kiến của nhiều người anh siết chặt eo khiến cô nhăn nhó coi như trừng phạt.

"Em yêu! Là phụ nữ phải dịu dàng đàn ông mới thích chứ những cô gái hung dữ như em rất ít đàn ông thích. "

Đám nói cô hung dữ,hung dữ như cô thì sao chứ? Cô hung dữ nên mới ít bị ăn hiếp chứ đâu phải như mấy loại con gái ông a ông ọ trước mặt đàn ông.

"Vậy sao anh không đi quen mấy cô gái như vậy mà ở đây với tôi làm gì? "

Anh nhìn cô,vợ anh kia ghen thật đẹp.

"Vì anh là một trong số ít những người thích loại phụ nữ hung dữ như em."

Hơi thở anh vừa ấm vừa pha chút mùi hương của đàn ông từng đợt, từng đợt thổi vào tai cô.

Nguyên Y rùng mình, mặt đỏ ngầu cả lên.

Khung cảnh này, đám đông lại có thêm đề tài để bàn tán.

"Hai người này mặt thật dày đứng trước bao nhiêu người ân ái với nhau."

"Đúng đó, đúng rồi đó... "

Bỏ mặc ngoài tai những lời nói đó anh vẫn quyết om lấy cô không buông tay.

"Anh bỏ tôi ra có được không??"

Chúng ta nhanh chóng đi mua đồ ăn về nhà tôi nấu cơm cho anh ăn. "

Nghe cô nói vậy anh hơi sợ nhớ lại những món ăn mà cô đã nấu lúc lần đầu bước chân vào bếp. Chúng trông có vẻ bắt mắt nhưng mùi vị thì tệ vô cùng.

"Chỉ cần.. Em nấu cái gì anh cũng ăn. "

Miệng thì nói vậy mà trong lòng phản đối kịch liệt. Anh thật sự không muốn ăn chúng một tí nào.

Hai tiếng sau...

Họ cùng nhau về nhà vì không muốn ăn thức ăn của cô làm nên anh đành hi sinh bước vào bếp nấu ăn cho cả hai mẹ con.

Cả nhà ăn cơm rất ngon miệng, một bữa ăn hạnh phúc khi có ba,mẹ và con gái một nhà ba người ngồi thưởng thức hương vị ngon lành của món ăn.

Ăn cơm xong cô chẳng để ý gì tới anh,mà ngồi lên ghế salon ung dung tự tại mà coi phim.

" Lát nữa em dọn qua nhà tôi ở "

Anh như là chủ nhân cao cao tại thượng ra lệnh cho cô.Nguyên Y sau đó liền tắt tivi từng bước chậm rãi đi tới chỗ anh đang đứng. Anh bình tĩnh quan sát cô,khóe miệng cười nhẹ.

"Anh có tin tôi kêu người của mình quăng anh ra khỏi đây không?"

Anh rất tự tin mà quan sát cô,nhìn cô.

" Cho dù bây giờ em có nói gì họ cũng không nghe đâu. Anh đã nói với mấy người đó nếu ai theo phe anh thì anh sẽ tặng họ mỗi người một nữ minh tinh xinh đẹp, quyền rũ, "

Anh đúng là rất thông minh khi sử dụng chiêu mỹ nhân kế cho dù họ là vệ sĩ thì cũng là đàn ông mà đã là đàn ông thì không ai cưỡng lại được sức hấp dẫn của cái đẹp.

Cuối cùng thì cô cũng phải dọn qua nhà anh ở. Bước chân vào căn phòng quen thuộc mà năm xưa cô từng ở thật ngạc nhiên khi nó chẳng thay đổi gì.

" Tại sao anh vẫn giữ nguyên mọi thứ."

Anh bước đến, dịu dàng mang theo sủng ái hôn nhẹ lên trán cô.

" Em là nữ chủ nhân của căn phòng này. Chỉ có em mới có thể bước vào phòng anh cũng chỉ có em được quyền nằm trên chiếc giường của anh.Không có sự cho phép của em thì ai dám động vào những món đồ trong đây "

Nước mắt cô rơi xuống, cô rất cảm động vì anh quan tâm cô,coi trọng cô như vậy.

Anh đau lòng khi nhìn thấy nước mắt của cô,nó là con dao sắc nhọn hoắt đâm thật mạnh vào tim làm anh đau nhói. Bàn tay to,ấm áp giúp cô lau đi nước mắt.

" Vụ Trùng Tinh gia đình ba người chúng ta đoàn tụ rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Quan hệ vợ chồng

Một gia đình bốn người sống chung một nhà, hạnh phúc chi đơn giản là như vậy. Nguyên Y và Băng Nhi đến nhà anh ở cũng được ba ngày rồi nhưng hình như tình cảm giữa anh Băng Nhi đã thân lại càng thân còn với cô thì chẳng mấy tiến triển.Nhưng anh cũng cảm thấy mình hạnh phúc vì hằng ngày mở mắt ra người đầu tiên anh thấy là cô, nhắm mắt lại người anh chúc ngủ ngon cũng là cô.

Lại một thêm một ngày dài nữa,hôm nay Băng Nhi thì tham gia giải bóng đá thiếu nhi dành cho nữ, mẹ anh thì khám bệnh định kỳ. Chỉ có cô và anh ở nhà, một thế giới của hai người.

" Nguyên Y hay là anh chờ em đi ăn sáng được không? "

Anh nhìn cô, dáng người gầy hơn trước nhiều, mặt cũng nhỏ đi không ít. Trong lòng thâm trách móc cô rất nhiều đại loại là người phụ nữ này không biết chăm sóc bản thân.

" Anh ăn đi tôi giảm cân không cần ăn nhiều. "

Thân thể ốm nhom vậy mà còn giảm cân đây là đạo lý gì vậy?

Nhiều khi đến anh cũng không tài nào hiểu được nữ nhân này trong đầu rước cuộc suy nghĩ cái gì.

" Không được nhất định em phải ăn.. Em ngồi im đi anh đến siêu thị mua ít đồ về nấu cho em ăn. "

Anh đường đường là Tổng Giám đốc của một công ty mỹ phẩm lớn nhất vậy mà phải hạ mình đi siêu thị mua đồ về nấu cơm cho vợ. Anh đi mua đồ mà có không ít phụ nữ nhìn anh đầy ngưỡng mộ và thích thú vậy mà nữ nhân ở nhà lại chẳng thèm quan tâm đến anh.

" em ăn nhiều một chút đi, ốm như con cò nhìn là phát bực. "

Anh bỏ vào chén cơm của cô rất nhiều đồ ăn. Được người khác quan tâm đúng là hạnh phúc thật nhưng anh quan tâm một cách thái quá làm cô phát bực.

" Được rồi anh nói nhiều quá đấy! "

Anh đưa tay lên khoe miệng Nguyên Y giúp cô lau đi thức ăn dính trên đó.

Hành động đó quá mức ân cần và dịu dàng, tim cô đang vì anh mà dao động.

" Đừng có dối lòng em cũng thích được tôi quan tâm mà không phải sao?"

Mặt cô hơi đỏ, người đàn ông này có lẽ chính là khắc tinh của cuộc đời cô hoặc do kiếp trước cô tu không đủ nên kiếp này mới phải gặp anh.

" Rất thích "

Nguyên Y vòng tay cô anh nói ra hai chữ đó với âm thanh vô cùng ngọt ngào.

Anh như ăn phải đường tâm trạng vui lên hẳn.

" Hay là chúng ta đi ngủ trưa! "

Lời nói của anh mang phần kỳ quái, khó hiểu. Rõ ràng hai người họ vừa mới ăn sáng xong mà ngủ nghề cái gì.

" Tôi....không muốn "

Một giây sau đó anh đột nhiên bế cô lên. Cô cuống cuống lên giãy giụa liên tục, nắm tay nhỏ nắm lấy mấy cái thật mạnh vào cơ ngực săn chắc.

Vưu Trường Tĩnh đưa cô tới phòng ngủ trên suốt quãng đường nữ nhân trong vòng tay anh cứ la lối um sùm.

" Buông tôi ra...,buông ra..."

Anh đặt cô xuống giường nhưng cô cứ nhúc nhích, quơ tay loạn xạ làm anh mất trọng tâm ngã nhào lên người cô. Anh lấy tay chống xuống nệm để tránh phải đè lên cô nhưng không cách của hai người bây giờ là rất gần, gần tới nỗi có thể cảm nhận được nhịp tim, hơi ấm của đối phương.

" Hai đứa quan hệ vợ chồng thì phải đóng cửa cẩn thận, cũng may là mẹ nhìn thấy chứ lỡ người khác nhìn thấy rồi sao? "

Mẹ anh đứng ngay cánh cửa nghiêm túc nói nhưng cũng mang theo mấy phần chăm chọc. Bà mới đi khám bệnh về thì thấy được cảnh này làm trái tim * thiếu nữ * của bà một phen nhộn nhịp, nhớ lại lúc ba anh còn sống thì hai người họ cũng từng có khoảng thời gian ngọt lịm như đường.

" Mẹ sao về phòng đi con còn phải làm việc! Việc gì con làm mẹ cũng phá đám là sao vậy? "

Anh âm ức trong lòng, rõ ràng con mới tới miệng rồi mà cũng không ăn được.

" Thằng nghịch tử này con có vợ đẹp rồi không thương mẹ nữa phải không? Đàn ông thằng nào cũng như nhau có phở rồi thì chẳng bao giờ nhớ tới cơm "

Bà giận khi anh nói vậy liền bước vào phòng rồi nằm dài lên giường kế bên chỗ Nguyên Y đang ngồi, nói thế nào cũng không chịu đi.

Nhìn hai mẹ con cãi nhau mà cô cứ tưởng là vợ lớn đi đánh ghen khi chồng mình ngoại tình với bồ nhí.

" Mẹ con xin mẹ đó ra ngoài đi được không?... Mẹ con yêu mẹ nhất... Mẹ muốn con cháu đầy đàn không?...."

Nghe tới đó bà hớn hờ ngồi dậy nhìn thẳng con trai *ngoan* của mình.

Anh biết mình dùng đúng cách rồi liền nói tiếp.

" Nếu mẹ muốn cháu thì phải về phòng đi chứ, mẹ cứ ngồi đây sao con tập trung làm việc được! "

Hai người nói chuyện mà chẳng có tí gì gọi là che giấu cả cứ vậy nói thẳng ra làm Nguyên Y ngượng ngùng tới mức nóng đỏ mặt.

Bà Vưu bước ra khỏi cửa mặt tươi như hoa còn vui vẻ cho anh một gợi ý.

" Con trai nhớ phải làm mạnh mẽ vào mới nhanh chóng có con được. Hai đứa cứ việc thoải mái vận động mấy ngày cũng được còn Băng Nhi mẹ sẽ

chăm sóc cho. "

Sau đó bà đóng cửa phòng trả lại không gian riêng cho hai người.

Anh như con cáo tiến gần tới chỗ cô, ánh mắt anh rất xảo quyệt, gian manh làm cô hơi sợ lùi về phía sau.

Hìhì sắp hết rồi các bác ơi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Ba con hợp sức

Nguyên Y bây giờ giống như đang nằm trong miệng cọp, bất cứ lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm. Nếu biết mọi chuyện sẽ như thế này thì lúc đó cô sẽ tìm cách để thoát khỏi đây.

" Anh tránh xa tôi ra...nếu không... Tôi.. "

Anh không nói gì mà ngay sau đó kéo hai bên vai áo của cô xuống, xương quai xanh quỵn rũ lộ ra, cảnh xuân ở trước mắt làm cả người anh như bị lửa đốt trở nên nóng hừng hực.

"Làm gì vậy hả?

Nguyên Y kéo áo lên tức giận đứng dậy nhưng một khắc sau đó anh nắm lấy tay cô kéo trở lại. Không nói không rằng liền điên cuồng khuấy đảo trong khoang miệng Nguyên Y, cả người cô nóng lên cảm giác được dòng điện chạy qua làm cho tê dại tiến đến cảm giác mơ mơ hồ hồ. Mật ngọt của cô gần như sắp bị anh hút hết.

" Um...um...buông. ra..."

Cô kịch liệt phản đối nhưng nam nữ khác nhau, cô đương nhiên không phải đối thủ của anh.

(Xoẹt.....)

Chiếc áo đặc tiền của cô bị anh xé rách biến thành mảnh vụn nằm dưới mặt đất.

Người con gái trong vòng tay anh thật quỵn rũ chẳng trách người ta hay nói *gái một con trông món con mắt *.

" Em để dành sức tí nữa rồi la. Bây giờ em cứ phản kháng như vậy tí nữa mất sức thì sao?

Miệng nói thì có vẻ rất quan tâm chứ trong lòng anh nghĩ gì chẳng lẽ cô không biết.

" Buông ra.....Anh mau buông em ra....Vưu Trường Tĩnh.. Tên khốn nhà anh buông em ra!"

Nguyên Y gào thét trong tuyệt vọng, người đàn ông đã bị cô khơi lên dục vọng nguyên thủy nhất trong người thì làm sao có thể dễ dàng buông tay được.

Bốn tiếng sau....

" Được rồi! Em đừng giận nữa có được không? "

Anh cũng hiểu lý do tại sao cô lại khó chịu trong khi những người phụ nữ khác đa phần đều thích làm việc này.

" Im miệng! Một chết được anh biết không hả? "

Nguyên Y như một chú mèo khóc bù lu bù loa. Đến giờ mà cả người cô còn ê ẩm, toàn thân đều là những vết xanh xanh đỏ đỏ chi chít nhau.

" Tôi biết em mệt nên làm có bốn tiếng là ngưng rồi nếu em mà không mệt thì chúng ta còn làm dài dài. "

Người này mặt dày dễ sợ, dày đến độ không biết chữ ngưng ngừng viết như thế nào.

" Baba,mami làm sao vậy? "

Băng Nhi vừa về đi ngang qua phòng hai người nghe thấy tiếng khóc nó liền mở cửa bước vào thì nhìn thấy cô đang ôm mặt khóc sụt sướt.

" Băng Nhi có chuyện lớn xảy ra trong nhà chúng ta rồi! "

Thế là người ba mẩu mực lại một lần nữa có dịp nói dối trước mặt con gái.

Hai người cứ thủ thỉ to nhỏ vào tai đối phương làm cô hơi khó chịu.

" mà tại sao mami lại nổi giận?"

Anh nhìn cô cười nhẹ rồi nói nhỏ vào tai con bé.

" Mami con giận dữ là tại vì ba ăn quá nhiều. "

Giọng nói non nớt, ngây thơ hỏi anh.

" Baba đã ăn cái gì?"

" Ba con lỡ ăn mất đậu hũ và bánh bao của mami con. "

Băng Y nhăn mặt tỏ vẻ khó chịu khi nghe anh nói vậy.. Bàn chân nhỏ bé từng bước bước tới chỗ cô.

" Mami sao mẹ keo kiệt quá vậy? Baba chỉ ăn đậu hũ với bánh bao thôi mà, hai cái đó đâu có mắc vậy mà mẹ cũng nổi giận cho được thật là vô lý. "

Hả??? Con bé này nó là đang hùa theo ba nó chọc tức cô đây mà.

Nó lon ton đi tới chỗ anh vỗ vào cái vào vai anh xem như an ủi.

" Hai người rút ra ngoài liền cho em "

Cô cầm gối ném về phía anh và Băng Nhi.

Đột nhiên mẹ anh đi vào, bà hình như không vui, thậm chí là rất khó chịu nhìn cô.

Nguyên Y hơi sợ bà ruốc cuộc gặp phải vấn đề gì hay là cô làm gì cho bà không vừa ý.

" Mẹ...có chuyện gì sao?"

Anh nhìn cô như vậy vui vẻ cười lớn lên. Nguyên Y trừng mắt nhìn anh, anh liền im re. Phải nói cô chính là nỗi sợ duy nhất của anh, đường đường là cậu chủ của gia tộc họ Vu, lại là tổng giám đốc uy danh lừng lẫy vậy mà lại sợ vợ.

" Nguyên Y con ngồi im không được nhúc nhích. Hiện tại tình trạng của con trai ta đang nằm trong cơ thể con nếu con cứ hoạt động như vậy hoài sao nó có thể đi vào buồng trứng được. "

" Há??? Mẹ nói gì vậy "

Câu nói đó nghe như sét đánh ngang tai. Giờ cô phải công nhận những người trong căn nhà này chẳng ai được bình thường.

" Được rồi con nghỉ ngơi đi! (quay sang nhìn Băng Nhi) Băng Nhi đi theo bà, hai bà cháu chúng ta xuống nhà cùng ăn tối. "

Con bé chạy tới nắm lấy tay bà. Từ hôm nó về đây tới giờ nó rất thích khi có một người thân và một người bạn như mẹ anh. Bà là người không hề cổ hủ như bao ông lão, bà lão khác mà ngược lại sống rất hiện đại và thoải mái, tính cách lại có chút giống con nít nên Băng Nhi thích bà vô cùng.

" Bà nội, chúng ta đi thôi! "

Hai bà cháu đi ra, cũng rất lịch sự đóng cửa phòng lại.

Giờ tự nhiên trong phòng này có chút ngột ngạt làm cô hơi khó chịu. Vu Trường Tĩnh ngồi xuống kế bên chỗ cô, hai tay anh ôm eo cô còn đặt cằm lên vai cô.

" Vợ ơi! Anh xin lỗi "

Anh rót mật vào tai cô, ni non bên tai những lời ngon tiếng ngọt. Nam nhân như anh cũng rất kiên trì khi chịu ngồi một chỗ dỗ dành cô.

" Được rồi! Nhức đầu quá "

" Hết giận? "

"Ừ "

-----....

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhàm Phòng Lên Nhàm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Khủng bố

Hết mùa xuân năm đó, Nguyên Y lại tiếp tục công việc của mình. Nhưng có một chuyện hơi lạ đó là công ty Hoa Nghi đã đạt được con số danh thu đáng ngưỡng mộ chỉ trong vòng một tháng, chủ tịch của họ ở lại công ty cũng đã được một thời gian mà hình như anh ta không có ý định trở lại Anh Quốc.

Một ngày làm việc mới cũng không mấy vất vả bởi vì đầu năm công ty cũng không có nhiều hợp đồng cần xử lý nên Nguyên Y khá là thanh thản ngồi chơi trong văn phòng.

(Reng...reng...reng..)

Tiếng chuông điện thoại reo lên.

" Alo! Ai đó? "

Bên kia đầu dây một người nam, anh ta như rất hoảng sợ.

" Phó tổng... Băng Nhi bị bắt cóc rồi! "

Cô đập mạnh tay lên bàn đứng dậy quát.

" Tôi thuê mấy người về để bảo vệ con bé vậy mà lại để nó bị bắt cóc. Nhanh! Gửi địa chỉ cho tôi. "

Người bên kia sợ đến độ nói chuyện lắp bắp. Nếu Băng Nhi có gặp chuyện gì chắc cô phan thây bọn họ quăng xuống biển cho cá mập ăn quá.

" Dạ tôi gửi liền! "

Anh ta tắt điện, một phút sau đó địa chỉ nơi đó được gửi đến.

" Thư ký Lâm, anh gọi cho chủ tịch và Vu Trường Tinh cho tôi nói hai người họ đi tới chỗ đó. Còn nữa quân mình có bao nhiêu người kêu tới hết luôn. "

Trong tình huống nguy hiểm thì càng phải bình tĩnh đây chính là quy tắc của người làm việc trong giới xã hội đen.

" Dạ thưa phó tổng! "

Một lúc sau Nguyên Y ngồi trong xe đợi, cuối cùng hai người họ cũng tới.

" Băng Nhi sao rồi? "

Cả hai lo lắng hỏi thăm.

" Hai người lên xe đi! "

Chiếc xe phi như bay, chạy trên đường cao tốc với tốc độ chóng mặt mười phút sau liền tới dãy núi phía Tây thành phố.

Zane đi đầu dẫn dắt mọi người, vì sự an toàn của Băng Nhi nên họ hàng động rất cẩn thận.

" Nguyên Y em có thể nói cho tôi biết em có bao nhiêu kẻ thù không? Lần trước là theo dõi còn lần này lại bắt cóc! "

Anh thật sự là không hiểu trong cuộc sống của cô rắc rối có bao nhiêu chuyện. Quá là khủng bố tinh thần nếu suốt ngày cứ phải gặp những chuyện như thế này.

" Em cũng không biết nữa! Con số đó thống kê không hết. "

Họ đi sâu vào khu rừng trên núi thì phát hiện ra hang ổ của đám người bắt cóc, đó chỉ là một căn nhà được hoang nhưng kết cấu của nó khá là to lớn đồ

sộ.

" Thông thường những căn nhà như thế này sẽ có cửa sau vậy nên chúng ta sẽ chia thành hai đội để hành động. Anh sẽ dẫn theo hai mươi người tấn công từ cửa trước thu hút sự chú ý còn Em và anh ta dẫn theo những người còn lại đột kích từ cửa sau."

Zane là người từ nhỏ đã được ba anh ta đào kỹ lưỡng nên anh ta không những am hiểu về súng đạn, võ thuật mà về mảng lãnh đạo chiến đấu trên thực tế anh ta đúng là một thiên tài.

" Zane anh cầm theo tai nghe này tí nữa chúng ta có thể thuận tiện trong việc liên lạc cho nhau."

Nguyên Y đưa cho anh ta một chiếc tai nghe Bluetooth loại siêu nhỏ, nó là tai nghe đặt biệt được sản xuất dành cho quân đội hoàng gia Anh. Còn lý do tại sao Nguyên Y có được nó chỉ có một đó chính là ăn cắp.

" Được rồi! Mọi người theo tôi "

Anh và đám vệ sĩ liền đi theo sau cô tới cửa sau của căn nhà này.

Ngay sau đó người của Zane liền núp sau bụi cây gần đó đeo mặt nạ chống độc vào, rồi quăng bom về phía cửa của căn nhà ,đó là một quả bom loại nhẹ khi đụng phải thứ gì đó nó sẽ phát nổ mà không làm hư hỏng thứ gì và tái tạo ra một loạt khí độc làm cho những ai hít phải sinh ra cảm giác chóng mặt buồn nôn,ngạt thở sa đó ngã xuống mà chết. Một số tên nghe thấy tiếng nổ liền mở cửa ra xem nhưng không may lại bị ngộp thở trong làn khói độc. Từng tên một ngã xuống đất dần dần chết đi do tác dụng của độc tố.

Đội quân của Zane cản trọng trong từng bước đi,vào được trong nhà liền lấy súng ra xả đạn vào những người kia.Đạn bay nhanh hơn chớp thoáng chút đã hạ được vài tên.

Còn về phần của Vưu Trường Tinh và Nguyên Y thì sau khi vào được ngôi nhà từ cửa sau,họ chia ra làm nhiều đội ngũ nhỏ cho dễ hành động. Cô và anh đi lên tầng hai thì có căn phòng được ba,bốn người canh gác cẩn thận. Lúc này từ phía đều có âm thanh của súng vang lên làm cho người khác hồi hộp,sợ hãi nhưng những tên đó vẫn như bức tường thành đứng canh tại chỗ đó.

" Em dám chắc với anh là Băng Nhi bị nhốt trong đó. "

Cô quay sang nói với anh.

" Vậy giờ chúng ta có nên báo cho Zane để nhờ anh ta phái người tới đây không? "

Cô lấy hai cây súng ra rồi đưa cho anh một khẩu Walther P99.

" Không cần thiết! Bây giờ anh nghe theo em là được rồi. Khẩu súng mà anh đang cầm là Walther P99,nó có tốc độ bắn rất nhanh,sát thương gây ra cho kẻ thù rất cao nhưng có một điểm yếu là nó hơi giật. Anh chỉ cần cầm lấy nó thật chắc, tay phải cầm súng còn tay trái đỡ phía dưới tay phải để hạn chế độ giật của súng là được rồi. "

Anh gật đầu, gập cô không biết là may mắn hay xui xẻo mà lúc nào anh toàn gặp ba chuyện quái quỷ này.

" Anh hiểu rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Hình phạt cho kẻ xấu

Nguyên Y cầm súng trên tay bắt đầu bắn, đạn bay ra xối xả. Súng của cô là loại đặt biệt tự tay cô chế tạo, khi viên này bay ra tự động có viên khác thế chỗ, tuy nhiên viên đạn có kích thước nhỏ hơn đạn thường đã vậy phần đầu của viên đạn còn có bôi một loại độc cực mạnh chỉ cần tám giây là có thể giết chết đối phương

" Vưu Trường Tinh bên phải anh kia kia bắn đi!"

(Đùng...)

Đây là lần đầu tiên anh thực sự nghiêm túc cầm và sử dụng một khẩu súng, anh thực hiện từng bước như những gì cô đã nói trước đó.

Viên đạn từ họng súng bay ra,đáng lẽ anh muốn bắn vào chân của tên đó nhưng vì súng giật mạnh làm cho hướng đi của đạn thay đổi ghim vào giữa trán, máu phun ra dính lên người anh.

" Anh không sao chứ?"

Đây là lần đầu tiên anh giết người mặc dù biết đó chỉ là việc ngoài ý muốn nhưng cô biết đối với anh đó là chuyện không dễ dàng gì.

" Em yên tâm anh làm được! "

Vừa nói xong anh nỗ sủng bắn vào tên còn lại.

" Được rồi chúng ta vào cứu con thôi! "

Hai vợ chồng đều cẩn thận từ từ mở cửa. Nhưng lại thấy ai trong đó ngoài Băng Nhi .

" baba,mami cứu con!"

Thấy con gái khóc anh đau lòng liền đi vào còn cô thì thấy có điều bất thường nên không bước vào mà núp sang một bên.

" Băng Nhi con có sao không? "

Đột nhiên một tên từ trên trần nhà nhảy xuống làm anh giật mình quay người lại.

Nhưng anh mới quay lại nhìn thì hần ta đã nằm bẹp dưới đất rồi

" Thấy em giỏi không? "

Đúng như cô đoán, làm sao lại không có ai canh chừng con bé được nên cô đành chờ thời cơ phục kích từ phía sau.

" Rất giỏi! "

Anh giờ ngón tay cái lên khen ngợi cô

. Sau đó anh cời trói cho Băng Nhi.Nguyên Y cầm lấy sợi dây anh vừa vứt sang một bên để trói tên kia lại

" Số mày xui rồi cưng!"

Cô cười nhẹ, rồi tát vào mặt tên đó mấy cái. Nguyên Y của bây giờ bên ngoài đáng yêu, lém lỉnh nhưng bên trong lại máu lạnh làm người khác sợ hãi vô cùng.

Năm phút sau hần tỉnh táo lại từ từ mở mắt ra .

" Thả bố mày ra mau lên! "

Thấy mình bị trói hần tức giận la toáng lên.

Thứ âm thanh này làm cô phát ghét, cầm súng đập thẳng vào đầu tên này,một dòng máu nóng chảy từ đỉnh đầu xuống.

" Mất dạy! Dám nói chuyện với bà nội của mày như vậy hả?"

Khí thế của cô còn lợi hại hơn thứ vũ khí trong tay cô. Hần ta bị cô chửi xong sợ quá đến độ tè ra quần luôn.

" Băng Nhi mami nhất định trả thù thay con! (nó vui vẻ cười)...Nói tại sao mày bắt cóc con bé!"

Nguyên Y nắm lấy tóc hần giật mạnh về phía sau.

" Phó tổng cô không nhớ sao? Tôi từng là cấp dưới của cô. Năm đó tôi không lấy được hợp đồng lớn nhưng đó là tại vì có người dùng thủ đoạn hãm hại.Tôi cũng đã nói với cô nhưng cô lại một mực cương quyết đuổi tôi khỏi công ty,hại tôi không có công ăn việc làm,cả gia đình tôi phải dọn ra chỗ khác ở."

Cô có thể không nhớ nổi mặt và tên họ của hần tại vì cô có quá nhiều kẻ thù nhưng sự việc đã xảy ra năm đó cô nhớ rất kỹ.

" Vụ Trường Tinh anh và Băng Nhi tới chỗ Zane đi,lát nữa em ra sau "

" Được! "

Anh hơi lo lắng nhưng người anh lo lắng không phải Nguyên Y mà là tên xấu số kia.Thật không may mắn cho hần vì người hần đắc tội lại là vợ của anh.

Sau khi anh đi ra ngoài..

(Đùng..)

Cô bắn vào chân hắn,có máu có một ít thịt li ti văng ra tung tóe hoà cùng nhau .Tên đó la lên trong sự đau đớn.

" Trên thương trường kẻ thắng làm vua,kẻ thua thì làm giặc. Nếu muốn trách thì trách anh không cảnh giác nên bị đối phương giờ trò sau lưng.Là chính anh không có thực lực còn đi trách móc người khác. Sao đây giờ anh nghĩ làm ở tập đoàn rồi thì đua đòi học theo người khác làm xã hội đen đúng không? "

Hắn đột nhiên cười lớn lên,cười một cách thật sảng khoái.. Nguyên Y đi ra chỗ khác đứng,ung dung khoanh tay dựa vào tường. Từ chỗ cô đến chỗ hắn cách nhau khoảng hai mét.

" Phó tổng cô lúc nào cũng lấy câu kẻ thắng làm vua kẻ thua ra làm giặc ra làm làm cái cớ. Cô cho rằng mình tính toán giỏi lắm sao?....Trên người con bé đó tôi có gắn một quả bom....Haha...haha...cô không nghĩ tôi sẽ làm vậy đúng không? "

Hắn ta như phát điên, càng ngày càng cười lớn hơn.

(Đùng...)

Tiếng cười tan biến theo tiếng đạn.Khi bay viên đạn tự xoay quanh mình nó với tốc độ vài chục vòng một giây . Viên đạn xuyên qua da thịt với tốc độ nhanh hơn chớp nó ghim thẳng vào não. Máu từ cái lỗ nhỏ do viên đạn tạo nên ở giữa trán chảy ra rất nhiều máu.

" Kẻ ngu ngốc!"

Nguyên Y vốn dĩ muốn tha cho hắn một mạng nhưng đây là do hắn tự mình chuốc lấy. Trên đời này cô ghét nhất chuyện lợi dụng trẻ con để trả thù, lần này coi như cô đại nhân đại lượng tiền đưa hắn xuống địa ngục.

Cô chạy ra ngoài, ở đó tất cả đã tập hợp đông đủ.

Hì hì hù chút cho vui thôi chứ chuyện ta viết nhẹ nhàng lắm

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhảm Phòng Lên Nhảm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Bom tự chế và trò đùa của cao thủ

" Zane trên người của Băng Nhi có bom!"

Câu nói làm ai cũng ngạc nhiên. Còn Vu Trường Tinh vì lo lắng cho con mà chạy vào xe,lấy con dao rọc giấy mà thường ngày anh vẫn hay sử dụng ra.Không hề chần chừ cầm sợi dây màu xanh lên chuẩn bị cắt.

" Không được cắt! Nếu cắt thì con bé sẽ chết. "

Nghe Zane nói vậy anh mới bình tĩnh trở lại,bỏ con dao xuống.

" Loại bom hẹn giờ này có kết cấu rất đặc biệt,nó không giống với những quả bom bình thường. Theo như tôi quan sát thì nó là một loại bom tự chế. "

Giờ này ai còn tâm trạng để quan tâm tới việc nó có phải bom thường hay không? Mỗi lần đụng tới chuyên môn thì y như rằng anh ta sẽ nói cả buổi trời.

" Vậy anh đã từng tiếp xúc với nó một lần nào chưa?"

Zane rất bình tĩnh đi tới chỗ Băng Nhi vừa nói vừa từ từ tháo quả bom khỏi người con bé.

" Những quả bom tự chế thông thường sẽ đánh vào tâm lý của con người. Nếu như vội vàng cắt bỏ dây thì nó ngay lập tức phát nổ còn nếu như không cắt thì đến lúc hết thời gian nó cũng sẽ tự động nổ.Cách duy nhất chính là tháo nó ra khỏi người nạn nhân.. "

Đột nhiên anh ta ngưng nói chuyện mà tập trung tháo bom làm cho ai nấy tim cũng đập mạnh.

" Gì vậy anh nói tiếp đi chứ! "

Anh và cô bực mình đồng thanh nói. Anh ta tháo xong quả bom thì đặt nó xuống nền đất.

"...Sau đó đặt nó xuống và.... chạy...."

Anh ta bế Băng Nhi lên...

"...Nhanh lên mười giây sau nó sẽ nổ đó..."

Cả đám người nháo nhào lên đua nhau chạy ra ngoài. Ra được khỏi căn nhà hoang đó, ai cũng thở hồng hộc, mồ hôi chảy ướt cả áo.

(Đùng...)

Cả căn nhà biến thành tro bụi trong tích tắc, những mảnh vụn bay ra tứ phía.

"Zane anh ít ác lắm đó. Sao anh không kêu mọi người chạy ra trước rồi hãy tháo bom ra."

Nguyên Y tức giận đánh vào vai anh ta. Chẳng lẽ những cao thủ trên chiến trường sinh tử đều thích chơi mấy trò này sao?

Anh ta đặt Băng Nhi xuống.

"Chỉ đùa chút cho vui thôi! Bộ em không thấy như vậy rất kích thích sao?"

Nguyên Y không nói gì mà bước tới chỗ anh. Cô hơi lo vì từ nãy đến giờ anh không nói gì cả.

"Anh sao vậy?"

Anh ôm cô vào lòng như là muốn hoà cô vào cơ thể của chính mình. Người phụ nữ này lúc nào cũng làm cho anh lo lắng.

"Nguyên Y từ giờ anh sẽ học cách sử dụng súng tử tể, anh sẽ bảo vệ em và con của chúng ta."

Người ta thường nói khi một chàng trai thật lòng yêu một cô gái thì cho dù anh ta có khô khan hay lạnh lùng cỡ nào thì cũng sẽ trở nên rất ngọt ngào, bây giờ cô tin rồi.

"Hai người sến sẩm như vậy đủ rồi đó"

Zane anh ta vốn dĩ không hợp với mấy cái này nên hơi khó chịu.

(Reng...)

"Alo, alin em tới đó đi lát nữa tôi tới sau!"

Cô gái tên alin đó chính là vợ của Zane ông trùm xã hội đen.

Zane qua sang nhìn cặp vợ chồng đang tình tứ với nhau.

"Lát nữa tôi phải ra biển chơi, hai người có đi cùng không? Có bà xã của tôi theo nữa."

Nghe anh ta nói vậy anh và cô gật đầu đồng ý ngay lập tức. Anh rất tò mò cuộc con gái nhà nào lại xấu số phải làm vợ của cái tên này còn Nguyên Y mặc dù quen anh ta bảy năm chỉ nghe nói anh ta có vợ thôi chứ chưa bao giờ gặp được dù chỉ một lần.

"Chú ơi Băng Nhi cũng muốn đi nữa!"

Anh ta xoa đầu con bé

"Mai con còn đi học về nhà ôn bài đi!"

Hai tiếng sau trên du thuyền...

"Nguyên Y hôm nay em đẹp lắm."

Hôm nay cô mặc một chiếc đầm trắng tinh khiết, trang điểm nhẹ nhưng đủ mức xinh đẹp mà không quá lòe loẹt, màu mè tóc búi cao càng tăng thêm sức quyến rũ.

"Khỏi cần phải khen em biết mình đẹp sẵn rồi!"

Lúc này một cô gái người Anh khoảng chừng hai mươi tuổi ăn mặc rất trẻ con và đáng yêu vô cùng. Cô gái đó nắm tay Zane đi về phía Vưu Trường Tinh và Nguyên Y.

"Zane em nhớ hình như anh ba mươi bảy tuổi rồi sao vợ anh trẻ vậy? Đừng nói anh thích chơi trò trâu già gặm cỏ non nha!"

Anh ta dường như giận rồi, mặt đỏ ngầu như quả cà, tay nắm thành quyền.

" Ăn nói bậy bạ! Cô ấy ba mươi tuổi rồi còn trẻ nữa đâu."

Trời thật sự làm cho người khác bất ngờ, alin lớn hơn Nguyên Y tới một tuổi lận mà trông cô ấy trẻ vô cùng.

" Chào chị alin! Lần đầu tiên gặp hẳn hạnh làm quen "

Alin hình như cũng là một người phụ nữ rất hoà đồng.

" Rất vui được làm quen!"

Rồi họ cùng nhau vui chơi thật vui vẻ trên chiếc du thuyền đó.

Vưu Trường Tĩnh đứng ngắm Mặt Trời lặn, mắt nhìn về phía đằng xa, anh nhớ lại cả quá trình anh và cô gặp nhau cho tới hiện tại. Anh cũng không biết tại sao nữa nhưng rõ ràng lúc đầu anh đem lòng yêu thương một người con gái khác rồi từ lúc nào đó anh lại bắt đầu thương và sau cùng là yêu Nguyên Y. Anh từ một người lạnh lùng, ít nói chuyện, khó gần với mọi người mà bây giờ như thành một con người hoàn toàn khác. Anh dễ gần, dễ nói chuyện và tiếp xúc.

Nguyên Y đi tới chỗ anh, cùng anh ngắm Mặt Trời lặn.

" Nguyên Y sau bảy năm gặp lại tôi, em cảm thấy mình may mắn hay xui xẻo. "

Cô quay sang nhìn anh, rồi cầm tay anh lên.

" Là xui xẻo! Đáng lẽ sau bảy năm em có thể ly hôn với anh, có thể cưới một người đàn ông khác nhưng em lại gặp lại anh, dễ dàng tha thứ cho anh lại thêm một lần nữa mang thai đứa con của anh và phải cùng anh sống bên cạnh nhau tới già. "

Anh ôm lấy cô, nước mắt của hạnh phúc rơi xuống.

" Em đã mang thai?"

" ừ!"

Giờ anh thật sự hâm mộ chính bản thân mình rồi, cho dù ở nơi đâu hay bất kì hoàn cảnh nào thì anh chỉ làm một lần thôi liền dính. Xem ra so với việc làm tổng giám đốc của công ty thì việc tạo ra một đứa bé dễ hơn nhiều.

" Vưu Trường Tĩnh em rất hạnh phúc! "

Anh hôn nhẹ lên trán Nguyên Y, ánh mắt đó rất dịu dàng lại rất cưng chiều.

" Cảm ơn em vì sau tất cả vẫn ở bên cạnh tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhắm Phòng Lên Nhắm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 92: Mười ba năm sau

Mười ba năm sau đó cuộc sống của tất cả mọi người đều có sự thay đổi đáng kể.

Vưu Trường Tĩnh giờ đây đã theo Zane học mọi thứ liên quan đến súng đạn, cách chế tạo bom và thuốc độc. Với mục đích rất đơn giản là có đủ khả năng để bảo vệ những người quan trọng nhất của anh.

" Như vậy được chứ? "

Anh cầm ống nghiệm có chứa một loại kịch độc do anh tạo ra cho Zane xem.

" Rất tốt nhưng vẫn còn thiếu một ít!"

" Được để tôi làm lại! "

Nhưng cũng không vì vậy mà anh bỏ bê sự nghiệp của mình. Điển hình là trong những năm vừa qua công ty của anh vẫn giữ vững danh hiệu công ty mỹ phẩm lớn nhất cả nước.

Còn Nguyên Y thì sao?....

Có thể nói cuộc sống của cô đảo lộn hoàn toàn.

" Tháng này sao danh thu của công ty lại giảm hả? Mấy người tốt nhất cho tôi lời giải thích rõ ràng nếu không dọn đồ ra khỏi đây liền ngay lập tức!"

Âm thanh của người phụ nữ đang tức giận thật đáng sợ.

Tuy cô vẫn là phó tổng ác ma trong truyền thuyết, cộng thêm việc gia nhập vào giới xã hội đen trong nước nhưng cô chưa bao giờ lãng quên gia đình và hạnh phúc nhỏ bé của mình. Cuộc sống của Nguyên Y là những chuỗi ngày hạnh phúc mỹ mãn bên anh và hai đứa con của mình.

Băng Nhi giờ đây đã trở thành một nữ vận động viên bóng đá được biết bao nhiêu chàng trai yêu mến. Thành tích mà Băng Nhi đạt được trong mười năm nay rất nổi bật bao gồm giải nhất bóng đá nữ đại hội thể thao Châu Á, giải ba bóng đá nữ đại hội thể thao Đông Nam Á. Ngoài các thành tích tập thể thì thành tích cá nhân của Băng Nhi cũng là điều bao người ao ước với hai lần đạt danh hiệu nữ cầu thủ xuất sắc nhất, ba lần đạt danh hiệu nữ cầu thủ ghi được nhiều bàn thắng nhất và một lần đạt danh hiệu người kiến tạo bàn thắng giỏi nhất.

" Em đồng ý làm vợ anh không? "

Nam nhân quý gối xuống ngay giữa sân bóng rộng lớn, trên tay cầm một chiếc nhẫn.

" Em đồng ý! Hà Kỳ Phong em yêu anh."

Tất cả mọi người reo hò, cổ vũ nhiệt tình.

Thế là chuyện tình của nữ vận động viên bóng đá Băng Nhi và Tổng Giám đốc công ty mỹ phẩm Hà Kỳ Phong đã có một kết thúc hoàn hảo.

Riêng về phần ba mẹ của Hà Kỳ Phong chính là Đinh Nhi và Hà Kỳ Nam sau bao năm chung sống với nhau do tính cách không hợp, bất đồng quan điểm mà đã ly hôn tuy không thể làm vợ chồng nhưng ít nhất họ cũng có thể làm bạn tri kỷ của đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Vô Nhâm Phòng Lên Nhâm Giường* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.